

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วย การดูแลเอาใจใส่ และให้ความช่วยเหลืออย่างดี จากรองศาสตราจารย์ ดร.สมจิต โยชะคง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ ดร.พรชูลี นิลวิเศษ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และศาสตราจารย์ ดร.สิน พันธุ์พินิจ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณอาจารย์ทั้งสามท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้รับการสนับสนุน และการอำนวยความสะดวกเป็นอย่างดี จากผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน รวมถึงเกษตรกรเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ้งทานตะวัน นักท่องเที่ยวทุ้งทานตะวัน และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในอำเภอพัฒนานิคม และสำนักงานเกษตรจังหวัดลพบุรี ในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งผู้วิจัยถือว่ามีความสำคัญในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ นักศึกษา หลักสูตรปริญญาโท เกษตรศาสตรมหาบัณฑิตทุกท่านที่ได้ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยชิ้นนี้ และยังมีผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จ คือ คุณศิริพร คงเจริญเขตร์ ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา คุณเทพิน อาลัยสุข คุณวรวิทย์ สว่างทุกข์ คุณประทีน วงศ์พลาย ภรรยา และบุตรชาย ที่เป็นกำลังใจด้วยดีเสมอมา

คุณค่าอันพึงมีจากงานวิจัยนี้ ขอบอบแด่ บิดา มารดา ครู อาจารย์ ผู้มีพระคุณทุกท่าน หากมีข้อบกพร่องประการใดในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขออภัยไว้แต่เพียงผู้เดียว

เชวง วงศ์พลาย

พฤษภาคม 2550

หัวข้อวิทยานิพนธ์ แนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอำเภอ
พัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

ชื่อและนามสกุล นายเชวง วงศ์พลาย

แขนงวิชา ส่งเสริมการเกษตร

สาขาวิชา ส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร.สมจิต โยระคง
2. รองศาสตราจารย์ ดร.พรชุลี นิลวิเศษ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.สิน พันธุ์พินิจ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมจิต โยระคง)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พรชุลี นิลวิเศษ)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชา
ส่งเสริมการเกษตร สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.สิริวรรณ ศรีพหล)

วันที่ 11 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2550

ชื่อวิทยานิพนธ์ แนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม
จังหวัดลพบุรี

ผู้วิจัย นายเชวง วงศ์พลาย **ปริญญา** เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.สมจิต โยธะคง (2) รองศาสตราจารย์ ดร.พรชุตี นิลวิเศษ
ปีการศึกษา 2549

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา (1) สภาพสังคมและเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง
เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว ผู้มาท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง (2)
ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว (3) แนวทาง
พัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง (4) สภาพปัญหาและข้อเสนอแนะของกลุ่ม
ตัวอย่างต่อการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว
และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง กลุ่มตัวอย่างละ 50 คน วิธีการสุ่มตาม
วัตถุประสงค์ของผู้วิจัย โดยพิจารณาขนาดของผู้วิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบ
สัมภาษณ์มีโครงสร้าง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81, 0.79, 0.82 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
ค่าความถี่ร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจัดอันดับและค่าวิเคราะห์การผันแปร
ทางเดียว โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผลการวิจัย พบว่า ผลการวิจัยเกษตรกรเจ้าของแหล่ง
ท่องเที่ยว ส่วนมากเป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 52.56 ปี สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาเข้าร่วมโครงการ
ส่งเสริมการท่องเที่ยว เฉลี่ย 5.42 ปี มีรายได้จากการท่องเที่ยว เฉลี่ย 7,880.00 บาทต่อปี นักท่องเที่ยว
ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 30.22 ปี มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เจ้าหน้าที่ส่งเสริม
การเกษตร ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย การศึกษาระดับปริญญาตรี อายุเฉลี่ย 45.32 ปี แนวทางการพัฒนาการ
ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี พบว่า มีระดับต้องพัฒนามาก
13 ด้าน อันดับหนึ่งได้แก่ ด้านการประชาสัมพันธ์ รองลงมาได้แก่ ด้านการวางแผนการปลูก ปัญหาในการ
ส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวทุกทานตะวันของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่ส่งเสริมฯ อยู่ในระดับ
มาก 12 ด้าน ที่เป็นปัญหามาก ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ กำหนดยุทธศาสตร์หลักความปลอดภัย

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ส่งเสริม
การเกษตรฯ มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอ
พัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ส่วนใหญ่แตกต่างกัน

คำสำคัญ แนวทางการพัฒนา การปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จังหวัดลพบุรี

Thesis title: An Approach to Sunflower Growing Development for Tourism Promotion in Phatthana Nikhom District, Lopburi Province

Researcher: Mr.Chavang Vongplie; **Degree:** Master of Agriculture (Agricultural Extension); **Thesis advisors:** (1) Dr.Somchit Yotakong, Associate Professor; (2) Dr.Pornchulee Nilvises, Associate Professor; **Academic year:** 2006

ABSTRACT

The purposes of this study were (1) to study social and economic state of the samples who were the owners of places promoted for tourism, tourists, personnel in the Agricultural Extension Department and related sectors; (2) to study attitudes of the samples towards an approach to Sunflower growing development for tourism promotion; (3) to study an approach to Sunflower growing development for tourism promotion of the samples; and (4) to study problems and suggestions of the samples on Sunflower growing for tourism promotion.

The samples in this study consisted of 3 groups - the owners of places promoted for tourism, tourists, and personnel in the Agricultural Extension Department and related sectors, 50 persons for each group. They were selected according to the researcher's objectives and decision. The data were collected by using structural interview forms of which the reliability value was 0.81, 0.79, 0.82. The statistical methodology used to analyze the data by computer programs were frequency, percentage, mean, standard deviation, ranking, and ONE-WAY ANOVA analysis. The findings of the study were as follows: most of the owners of the places promoted for tourism were male, their average age was 52.56 years old, educated at primary level, their average duration of their attending tourism promotion project was 5.42 years, their average income obtaining from tourism was 7,880.00 Baht/ year; most of the tourists were male, their average age was 30.22 years old, educated at higher secondary level; most of the personnel in the Agricultural Extension Department were male, educated at bachelor degree level, their average age was 45.32 years old. For the approach to Sunflower growing development for tourism promotion in Phatthana Nikhom District, Lopburi Province, it was found that the approach should have been developed at "much" level in 13 aspects, the most important one was the public relations, the following one was Sunflowers growing planning. The problems of the owners of the places and the personnel on tourism promotion to visit their Sunflower fields were at "much" level in 12 aspects, the most important one was the public relations, the following ones were strategy setting and safety regulations.

From the assumption testing, it was found that the ideas of the owners of the places, the tourists, and the personnel of the approach to Sunflower growing development for tourism promotion in Phatthana Nikhom District, Lopburi Province were mainly different.

Keywords: An Approach to the Development, Sunflower Growing Development for Tourism Promotion, Lopburi Province

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
กรอบแนวคิดการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	5
สมมุติฐานการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
แนวทางการพัฒนาและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดเกี่ยวกับการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว	17
แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยว	27
แนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	38
แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ	45
จังหวัดลพบุรีและอำเภอพัฒนานิคม	48
ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	56
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	58
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	58
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	59
การเก็บรวบรวมข้อมูล	61
การวิเคราะห์ข้อมูล	61

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	64
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัว และเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง	64
ตอนที่ 2 ทักษะคิดของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อการ ท่องเที่ยว	85
ตอนที่ 3 แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	93
ตอนที่ 4 ปัญหาข้อเสนอแนะในการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง	120
ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย	148
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	152
สรุปการวิจัย	152
อภิปรายผล	157
ข้อเสนอแนะ	169
บรรณานุกรม	172
ภาคผนวก	176
ก หนังสือราชการ	177
ข แบบสัมภาษณ์	179
ค ค่า ANOVA	230
ง ภาพแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน และกิจกรรมการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน อำเภอพัฒนา นิคม จังหวัดลพบุรี	234
ประวัติผู้วิจัย	237

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1	ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัวกลุ่มตัวอย่าง 65
ตารางที่ 4.2	สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน 67
ตารางที่ 4.3	สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของนักท่องเที่ยว 75
ตารางที่ 4.4	สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร 83 และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
ตารางที่ 4.5	ทัศนคติของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน เจ้าหน้าที่ 85 ส่งเสริมการเกษตร และบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
ตารางที่ 4.6	ทัศนคติของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริม 91 การท่องเที่ยว
ตารางที่ 4.7	แนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว 93 อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี
ตารางที่ 4.8	ปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริม 120 การท่องเที่ยวอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
ตารางที่ 4.9	ปัญหาข้อเสนอแนะในการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริม 130 การท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ของนักท่องเที่ยว
ตารางที่ 4.10	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว 148 และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการ พัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

ญ

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 แบบจำลองกรอบแนวคิดการวิจัย	3
ภาพที่ 1.2 กรอบแนวคิดการวิจัย	4
ภาพที่ 2.1 แหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน	20
ภาพที่ 2.2 รากทานตะวัน	21
ภาพที่ 2.3 ลำต้นทานตะวัน	21
ภาพที่ 2.4 ใบทานตะวัน	22
ภาพที่ 2.5 ดอกทานตะวัน	23

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้ และประโยชน์ทางเศรษฐกิจทั้งทางตรงและทางอ้อม ก่อให้เกิดธุรกิจต่อเนื่องอีกมากมายในระดับท้องถิ่นและภูมิภาค โดยรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศในปี 2545 มีมูลค่าถึง 323,484 ล้านบาท ส่วนในปี 2546 รายได้จากการใช้จ่าย ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ คิดเป็นมูลค่า 309,269 ล้านบาทซึ่งลดลงจากปี 2545 เนื่องจากปัญหาสงครามระหว่าง สหรัฐอเมริกากับอิรัก และการแพร่ระบาดของโรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง (SARS) ในภูมิภาคเอเชีย ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยได้รับรายได้เพิ่มขึ้นเป็น 289,987 ล้านบาท (ดรรรชนี เอมพันธุ์ 2549:1-1)

ด้วยเหตุนี้รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศอย่างมาก ทั้งตลาดท่องเที่ยว จากต่างประเทศ และตลาดภายในประเทศ โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กำหนด วิสัยทัศน์ สำหรับ ปี 2548 – 2549 มุ่งส่งเสริมให้การท่องเที่ยวไทยมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากลเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของเอเชียภายในปี 2549 โดยมุ่งพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ให้เข้าสู่มาตรฐานที่มีคุณภาพ (quality) และเป็นการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (sustainability) ที่สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก (competitiveness) อันจะนำไปสู่การเป็น Tourism Capital of Asia (ดรรรชนี เอมพันธุ์ 2549:1-1)

การท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวที่จะทำให้เกิดการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น โดยการเปิด โอกาสให้นักท่องเที่ยว ได้มาเที่ยวชมชนภาคเกษตรกรรม เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิต ชนบทธรรมชาติ ประเพณีวัฒนธรรม และความเป็นอยู่ของชาวชนบท ศึกษา หาความรู้และประสบการณ์ในเรื่องเกษตรกรรม ซึ่งอาจเป็นทั้งเกษตรกรรมในรูปแบบเดิม และเกษตรกรรมที่มีความก้าวหน้าทันสมัย รวมถึงได้เที่ยวชม ทักษะที่สวยงามของชุมชนนั้น ทั้งนี้โดยเกษตรกรในชุมชนนั้นจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการตนเอง ซึ่งจะเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรและชุมชน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และมีทักษะในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวของชุมชนให้ยั่งยืน ซึ่งจำเป็นต้องทำแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยเกษตรกรจะมีรายได้จากการขายผลผลิตทางการเกษตร การให้บริการทางการเกษตรแก่นักท่องเที่ยวที่สนใจ โดยที่วิถีชีวิตความ

เป็นอยู่ของเกษตรกรไม่เปลี่ยนไป มีรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น (ศูนย์ประสานงานส่งเสริมการ
ท่องเที่ยวเกษตร 2544:1)

ดร.ชนี เอมพันธุ์ (2549:5-2,5-3) กล่าวว่าจังหวัดลพบุรี เป็นแหล่งท่องเที่ยวทุ่ง
ทานตะวันแบบฤดูกาล ดอกทานตะวันจะบานสะพรั่งในช่วงเดือนพฤศจิกายน - มกราคม แหล่ง
ปลูกทานตะวันกระจายอยู่ทั่วไปตลอดเส้นทางอำเภอพัฒนานิคม และอำเภอชัยบาดาลโดย
ดำเนินการตั้งตั้งแต่ปี 2534 ในระยะแรก ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกทานตะวันเพื่อส่งโรงงาน
อุตสาหกรรมน้ำมันพืช ต่อมาได้พัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

จังหวัดลพบุรี และกลุ่มภาคกลางตอนบน กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยว
ในช่วงระยะเวลา 5 ปี (พ.ศ. 2545-2549) ว่า “เป็นมิตรกับธรรมชาติและชุมชน เป็นแหล่งความรู้สู่
ความเป็นสากล” โดยยึดหลักการของการพัฒนา 3 ประการ คือ คุณค่าของธรรมชาติและชุมชน
ความเป็นสากล และการเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้ของมนุษย์ จะทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนสอดคล้อง
กับภาพรวมของการพัฒนาประเทศภายใต้ปรัชญา “เศรษฐกิจพอเพียง” ดังนั้นการพัฒนาแหล่ง
ท่องเที่ยวเน้นด้านคุณภาพ บุคลากร และสิ่งบริการท่องเที่ยว ขณะเดียวกันเป้าหมายของการบริหาร
การจัดการ และการพัฒนาต้องกระจายสู่ส่วนต่างๆ อย่างเป็นธรรม ทั้งต้องคำนึงถึงความเป็นผลวิ
สากล เพื่อให้เกิดอำนาจการแข่งขันกับตลาดโลก (ดร.ชนี เอมพันธุ์ 2549:1-15,1-16)

อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดย
การปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เป็นพืชรุ่นแรก ตามด้วยการปลูกทานตะวันเป็นพืชรุ่น 2 ในปี 2549 มี
พื้นที่ปลูกทานตะวันเป็นแหล่งท่องเที่ยว ตำบลชอนน้อย 500 ไร่ ชองสาริกา 300 ไร่ พัฒนานิคม
300 ไร่ หนองบัว 300 ไร่ รวม 1,400 ไร่ ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์จังหวัดลพบุรี มีมาตรฐาน เพิ่ม
ความสามารถในการแข่งขัน โดยจัดงานเทศกาลดอกทานตะวันบานทุกๆปี (สำนักงานเกษตรอำเภอ
พัฒนานิคม ข้อมูลการปลูกพืช ปี2549)

การปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ยั่งยืน และมีมาตรฐาน ให้นักท่องเที่ยว
ชาวไทย และชาวต่างประเทศได้ชมทุ่งทานตะวันบานตามธรรมชาติ เพื่อสร้างรายได้แก่เจ้าของ
แหล่งท่องเที่ยวและชุมชน จากการเก็บค่าเข้าชมและจำหน่ายผลิตภัณฑ์แปรรูปจากทานตะวัน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสภาพสังคม เศรษฐกิจของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว และ
เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

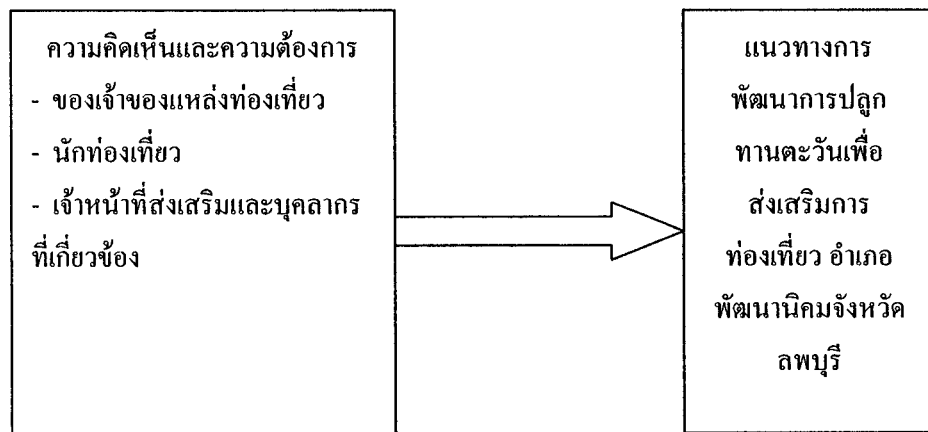
2.2 เพื่อศึกษาทัศนคติของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ต่อแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

2.3 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

2.4 เพื่อศึกษาปัญหา และข้อเสนอแนะของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ต่อการปลูกทานตะวัน เพื่อ ส่งเสริมการท่องเที่ยว

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

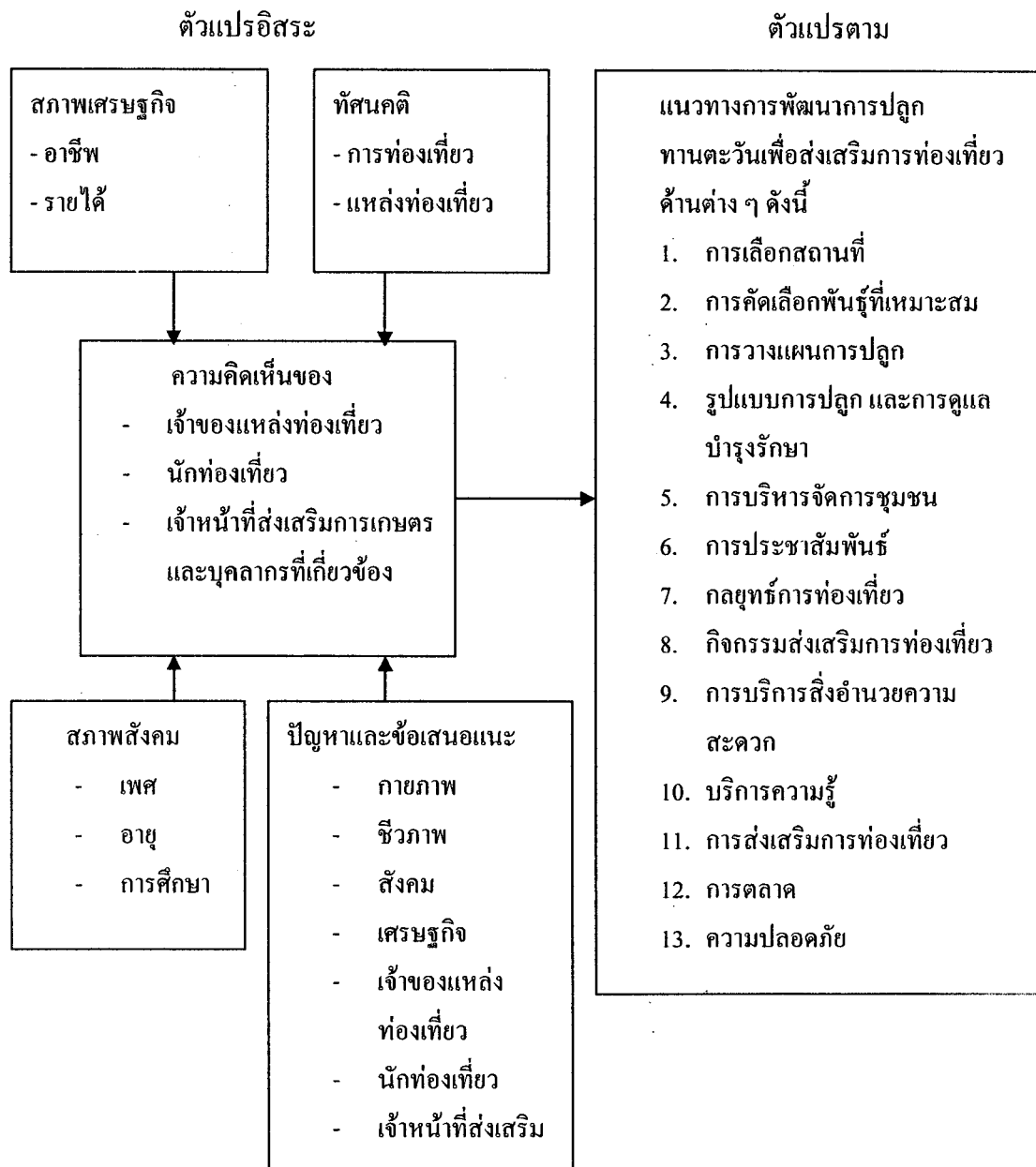
การวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี เกี่ยวกับการเก็บข้อมูลจากเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร เกี่ยวกับสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ ทัศนคติ แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว และปัญหาข้อเสนอแนะ มีผลต่อการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างไรบ้าง โดยสรุปเป็นรูปแบบจำลองของการวิจัย ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 รูปแบบจำลองการวิจัย

ขณะเดียวกัน ได้กำหนดตัวแปรซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุกทานตะวัน นักท่องเที่ยวทุกทานตะวัน เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง และตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการปลูกทานตะวันซึ่งประกอบไปด้วย การเลือกสถานที่ การคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม การวางแผนการปลูก รูปแบบการปลูก และ

การดูแลบำรุงรักษา การบริหารจัดการชุมชน การประชาสัมพันธ์ กลยุทธ์การท่องเที่ยว กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว การบริการสิ่งอำนวยความสะดวก บริการความรู้ การส่งเสริมการท่องเที่ยว การตลาด และความปลอดภัย พร้อมกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย (conceptual framework) ดังภาพที่ 1.2

ภาพที่ 1.2 กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual model)

4. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน นักท่องเที่ยวผู้ชมทุ่งทานตะวัน และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันให้เป็นประเพณีร่วมสมัย คู่กับการชมเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี โดยเฉพาะพื้นที่ปลูกทานตะวัน และจุดท่องเที่ยวทานตะวันที่ได้รับการสนับสนุนจาก ภาครัฐ องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น และเกษตรกรเท่านั้น

5. สมมติฐานของการวิจัย

เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน นักท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง มีความคิดเห็นแตกต่างกันต่อแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน หมายถึง การท่องเที่ยวที่สามารถสัมผัสดอกทานตะวันบานในสภาพพื้นที่ไร่นาทานตะวันของเกษตรกร โดยเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรได้ดำเนินการเพื่อรับนักท่องเที่ยวที่มาจากชมทุ่งทานตะวัน ในเทศกาลวันหยุดราชการ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันชาติ และวันสำคัญต่าง ๆ หรือตามกำหนด การท่องเที่ยวของบริษัทเอกชนที่มีความประสงค์ชมทุ่งทานตะวันแบบธรรมชาติ ณ แหล่งท่องเที่ยวที่เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและเกษตรกรจัดขึ้น

6.2 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การท่องเที่ยวที่สามารถสัมผัสกับชีวิตจริงของเกษตรกร เพื่อเรียนรู้การทำเกษตรกรรมไม่ว่าจะเป็นสวนผลไม้ การปลูกพืชไร่ การทำสวนไม้ดอกไม้ประดับ การทำนา ทำฟาร์มปศุสัตว์ การเลี้ยงปลา การเลี้ยงผึ้ง การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากการเกษตร และขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม ตลอดจนการซื้อขายผลผลิตและผลิตภัณฑ์จากการเกษตรจากแหล่งผลิตโดยตรงของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

6.3 เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน หมายถึง เจ้าของหรือตัวแทนกลุ่มเกษตรกรที่จัดให้มีการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเพื่อชมความงดงามของดอกทานตะวันในพื้นที่ประกอบการ

ของตน หรือกลุ่มเกษตรกรที่ดำเนินการจัดการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

6.4 จุดท่องเที่ยว หมายถึง พื้นที่ปลูกทานตะวัน หรือบริเวณที่จัดเตรียมไว้สำหรับต้อนรับ นักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมชมทุ่งทานตะวันที่เข้ามาใช้บริเวณพื้นที่นั้นเพื่อชมทุ่งทานตะวัน อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

6.5 แหล่งท่องเที่ยว หมายถึง สถานที่ที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวและเป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยว ซึ่งมีอยู่ใน อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

6.6 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ได้แก่ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร สำนักงานเกษตรจังหวัดลพบุรี สำนักงานเกษตรอำเภอพัฒนานิคม ที่ทำการปกครองอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี และบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบต. อบจ.) ที่ตั้งโครงการ

6.7 นักท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน หมายถึง ผู้ต้องการได้รับความรู้ ความเพลิดเพลินจากการชมดอกทานตะวันบานในท้องไร่ทานตะวัน มีความพอใจและยินดีจ่ายค่าบริการ เพื่อเข้าถึงแหล่งและใช้บริการแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันในอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

6.8 องค์กรที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ที่ว่าการอำเภอพัฒนานิคม สำนักงานเกษตรอำเภอพัฒนานิคม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เขต 7 กลุ่มมวลชนในท้องถิ่นที่ดำเนินการส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

6.9 กิจกรรมท่องเที่ยว หมายถึง ลักษณะกิจกรรมท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ให้บริการนักท่องเที่ยว 9 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ชีช้าง ชีม้า ชีรถลาก การวานแล่นลี้รถยนต์และรถจักรยานยนต์ จำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากทานตะวัน โคนม ผึ้ง และถ่ายรูปบริเวณทุ่งทานตะวัน

ทั้งนี้รวมถึงกิจกรรมเสริมต่างๆ ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี คือ แหล่งท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการท่องเที่ยว การให้บริการในแหล่งท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ การตลาด และธุรกิจการท่องเที่ยว

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ทำให้ประเทศไทยมีเศรษฐกิจดีขึ้นจากการใช้จ่ายเงินตราของนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศ และต่างประเทศ คิดเป็นมูลค่าในแต่ละปี ไม่ต่ำกว่า 200,000 ล้านบาท

7.2 ทำให้จังหวัดลพบุรีและกลุ่มภาคกลางตอนบนมีความสามารถเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละปีได้ไม่ต่ำกว่า 4,000,000 คน และสามารถเพิ่มรายได้คิดเป็นมูลค่าไม่ต่ำกว่า 2,000 ล้านบาท

7.3 ทำให้อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี สามารถเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละปีไม่ต่ำกว่า 2,000,000 คน มีรายได้คิดเป็นมูลค่าไม่ต่ำกว่า 50 ล้านบาท

7.4 ทำให้เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวมีรายได้ไม่ต่ำกว่า 100,000 บาท/คน/ปี

7.5 ทำให้บุคลากรในพื้นที่ทั้งหน่วยงานของรัฐ เอกชน และองค์กรเกษตรมีความสามารถกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวทุ่ทุ้งทานตะวัน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศป่าสักชลสิทธิ์ และการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ให้มีคุณภาพมาตรฐานที่ยั่งยืนเป็นสากล ตามปรัชญา “เศรษฐกิจพอเพียง” ในด้านการบริหาร การจัดการ การพัฒนา ทำให้เกิดการแข่งขัน การช่วยเหลือตัวเอง การกระจายรายได้ในแหล่งท่องเที่ยว และชุมชนอย่างเป็นธรรม

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องนี้จะศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว
อุทยานตะวัน อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ตามวารสารและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. แนวทางการพัฒนา และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
2. แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ
3. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และส่งเสริมการท่องเที่ยว
4. แนวคิดเกี่ยวกับการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว
5. แนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
6. อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี
7. ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวทางการพัฒนา และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.1 แนวทางการพัฒนา

1.1.1 ความหมายการพัฒนา

สนธยา พลศรี (2525) กล่าวว่า การพัฒนาหมายถึง กระบวนการ
เปลี่ยนแปลงของสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ดีขึ้นทั้งทางคุณภาพ ปริมาณ สิ่งแวดล้อม ด้วยการวางโครงการ
และดำเนินงาน โดยมนุษย์เพื่อประโยชน์แก่ตัวของมนุษย์เอง

เฉลียว บุรีภักดิ์ (2526) อธิบายความหมายของคำว่า การพัฒนา คือการที่
บุคคลหรือคณะบุคคล กระทำภารกิจงานอันมีผลทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้นเป็นลำดับ โดย
การธำรงรักษาสิ่งที่มีอยู่แล้วให้ยั่งยืนถาวรยิ่งขึ้น

สุวกิจ ศรีปัดดา (2547) กล่าวว่า การพัฒนาเป็นการจัดกระทำเพื่อให้เกิด
การเปลี่ยนแปลงไปสู่เป้าหมายที่ผู้คิดจัดกระทำ กำหนดไว้ (ซึ่งมักจะดีขึ้น) การพัฒนาจะกระทำ
โดยกระบวนการ 3 วิธีคือ 1) รักษาสิ่งดีๆ 2) สร้างเสริมสิ่งใหม่ 3) แก้ไขปัญหา

ปกรณั์ ปรียากร (2548) ได้กล่าวว่า ตามรูปศัพท์คำว่า การพัฒนา แปลว่า
ทำให้เจริญ ตรงกับภาษาอังกฤษคำว่า Lo develop ที่แปลว่า การเปลี่ยนแปลงทีละเล็กทีละน้อย

โดยผ่านลำดับขั้นตอนต่างๆ ไปสู่ระดับที่ยาวตัวขึ้น เติบโตขึ้น มีการปรับปรุงให้ดีขึ้น และเหมาะสมไปกว่าเดิม หรืออาจก้าวหน้าไปจนถึงขั้นที่อุดมสมบูรณ์เป็นที่น่าพอใจ

ดิเรก ฤกษ์ห่วย (2547 : 329) ได้ให้ความหมายของ “การพัฒนา” ว่าเป็นกระบวนการ (process) ที่จะต้องมีองค์ประกอบของเครื่องชี้วัดที่สำคัญ และต้องผสมผสานระหว่างการเปลี่ยนแปลง(change) ในทางบวกแก่การปรับปรุงเศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตให้เจริญขึ้น โดยเกี่ยวข้องกับ 4 แกนหลักคือ คน โครงสร้าง เทคโนโลยี และระบบ (รวมทั้งสภาพแวดล้อม) การเปลี่ยนแปลงนั้นต้องสามารถควบคุมได้ โดยกำหนดเป็นแผนงาน โครงการนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเด่นชัด และปรับเปลี่ยนยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ มีจุดเน้นของการพัฒนาโดยประชาชนเพื่อประชาชน และเป็นการพัฒนาแบบยั่งยืน เพื่อให้เกิดความเสมอภาคในการกระจายรายได้ และการกระจายคุณภาพชีวิตแก่กลุ่มคนในสังคมอย่างเป็นธรรม โดยเน้นให้เกิดความเท่าเทียมกันในเรื่อง การศึกษา การทำงาน ความก้าวหน้าแก่คนในสังคมอย่างแท้จริง

สรุปได้ว่า การพัฒนาคือ การกระทำเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น โดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ซึ่งทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น ส่งผลให้สังคมและเศรษฐกิจดีขึ้นตามไปด้วย

2) ความหมายของ “แนวทางการพัฒนา”

“แนวทางการพัฒนา” หมายถึง ทางปฏิบัติ หรือแนวทางที่วางไว้ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีขึ้นทั้งคุณภาพ ปริมาณ และสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบโดยมนุษย์และเพื่อมนุษย์เอง

1.1.2 แนวทางการพัฒนา

1) การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ (economic development)

สนธยา พลศรี (2545 : 59) กล่าวว่า การพัฒนาเศรษฐกิจเป็นวิธีการพัฒนาแบบหนึ่งนำไปใช้ในชุมชนเพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้า โดยวิธีการทางเศรษฐกิจ

รอสโทว์ กล่าวว่าทุกประเทศในโลกนี้สามารถแบ่งขั้นตอนในการพัฒนาเศรษฐกิจอยู่ในขั้นตอนหนึ่งขั้นตอนใดใน 5 ขั้นตอน

1. ขั้นสังคมแบบดั้งเดิม (traditional society)
2. ขั้นเตรียมการ (preconditions for take – off)
3. ขั้นทะยานขึ้น (take off)
4. ขั้นไปสู่ความเจริญเติบโตเต็มที่ (drive to maturity)

5. **ขั้นอุดมโภคา** (the age of high mass consumption) ประเทศจะขยายสู่ความก้าวหน้า จะต้องมียุทธการการลงทุนเพิ่มสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมใหม่ๆ เกิดขึ้น มีการพัฒนาสถาบันสังคม และการเมือง ดังนั้นจึงต้องมีการระดมเงินออมจากภายในและภายนอกประเทศ

จอห์น เมย์นาร์ด เคนส์ เป็นทฤษฎีการพัฒนาเศรษฐกิจที่สนับสนุนให้รัฐบาลเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจด้วยการเพิ่มรายจ่ายเพื่อการบริโภค (consumption) การลงทุนของภาคเอกชนทั้งหมด (investment) และรายจ่ายของภาครัฐบาล (government expenditure) โดยรายได้ของประเทศเท่ากับผลรวมของรายจ่ายทั้งสามข้างต้น หากว่ารายจ่ายหรือรายได้ของประเทศไม่เพียงพอที่จะก่อให้เกิดการจ้างงานเต็มที่ รัฐบาลควรเข้ามากระตุ้นรายจ่ายเพื่อการบริโภคด้วยการลดภาษีหรือให้สินเชื่อกแก่ผู้บริโภคในอัตราดอกเบี้ยต่ำ หรือส่งเสริมการลงทุนด้วยอัตราดอกเบี้ยต่ำ แต่ถ้ามาตรการต่างๆ ไม่ได้ผลต้องแก้ไขด้วยการเพิ่มรายจ่ายของภาครัฐบาล ถ้าเกิดปัญหาการว่างงาน รัฐบาลควรดำเนินนโยบายงบประมาณขาดดุล และในทางตรงกันข้ามหากเกิดภาวะเงินเฟ้อ รัฐบาลควรลดรายจ่ายของรัฐบาลลง (ชนวนวรรณีย์ พลวิชัย 2545:34-35)

ทฤษฎีใหม่: การบริหารจัดการที่ดินเพื่อเกษตรกรรม อันเนื่องมาจากพระราชดำริ

สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (2540: 230 – 237) กล่าวว่า เกษตรกรไทยมีเนื้อที่ดินประมาณ 10 – 15 ไร่ต่อครอบครัว การพัฒนาตามหลักทฤษฎีใหม่เน้นการแบ่งที่ดินเป็นสัดส่วน คือ ส่วนแรก ร้อยละ 30.00 เนื้อที่โดยเฉลี่ย 3 ไร่ ให้ทำการกักเก็บน้ำไว้ใช้ในการเพาะปลูก โดยมีความลึกประมาณ 4 เมตร ซึ่งจะสามารถรับน้ำได้ถึง 19,000 ลูกบาศก์เมตร โดยการรองรับจากน้ำฝน ส่วนที่สอง ร้อยละ 60.00 เนื้อที่โดยเฉลี่ยประมาณ 10 ไร่ เป็นพื้นที่ทำการเกษตร ปลูกพืชผลต่างๆ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ร้อยละ 30.00 ในส่วนที่หนึ่ง ทำนาข้าวประมาณ 5 ไร่ ร้อยละ 30.00 ในส่วนที่สอง ปลูกพืชไร่หรือพืชสวน ตามแต่สภาพของพื้นที่ และภาวะตลาด ประมาณ 5 ไร่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงคำนวณโดยใช้หลักเกณฑ์เฉลี่ยว่า ในพื้นที่ทำการเกษตรนี้ต้องมีน้ำในช่วงฤดูแล้งประมาณ 1,000 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ ถ้าหากแบ่งแต่ละแปลงเกษตรให้มีเนื้อที่ 5 ไร่ ทั้ง 2 แห่ง ความต้องการใช้น้ำประมาณ 10,000 ลูกบาศก์เมตร เพื่อเป็นน้ำสำรองไว้ใช้ในฤดูแล้ง ส่วนที่สาม ร้อยละ 10.00 เป็นพื้นที่ประมาณ 2 ไร่ จัดเป็นที่อยู่อาศัย ถนนทางเดิน คัน คู คลอง ตลอดจนปลูกพืชสวนครัวและเลี้ยงสัตว์ รวมพื้นที่โดยเฉลี่ย 15 ไร่ ตามสัดส่วน 30 – 30 – 30 -10 ตามทฤษฎีใหม่นี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าพระราชทานแนวพระราชดำรินี้เป็นหลักปฏิบัติสำคัญยิ่งในการดำเนินการ คือ

1. วิธีการนี้ใช้ปฏิบัติกับเกษตรกรผู้เป็นเจ้าของที่ดิน จำนวนน้อย แปลงเล็กๆ ประมาณ 15 ไร่

2. มุ่งให้เกษตรกรมีความพอเพียงในการเลี้ยงตัวเองได้ แบบประหยัด โดยเน้นความสำคัญของความสามัคคีกันในท้องถิ่น

3. กำหนดจุดมุ่งหมายให้สามารถผลิตข้าวบริโภคได้เพียงพอทั้งปี โดยยึดหลักการทำนา 5 ไร่ ของครัวเรือนหนึ่งนั้นจะมีข้าวพอกินตลอดทั้งปีเป็นหลักสำคัญของทฤษฎีใหม่นี้

ทฤษฎีใหม่จึงเป็นแนวพระราชดำริ ปัจจุบันได้รับการพิสูจน์และยอมรับกันอย่างกว้างขวางในหมู่เกษตรกรไทยแล้วว่า พระราชดำริของพระองค์เกิดขึ้นด้วยพระอัจฉริยภาพสูงส่งที่สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างแท้จริง

สรุปว่า การพัฒนาเศรษฐกิจ คือการสร้างความสำเร็จก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจให้ประชาชนมีรายได้เพิ่ม สามารถช่วยเหลือตนเองได้ โดยมีการลงทุนเพิ่มทั้งภาคเกษตรและอุตสาหกรรมให้สามารถนำทรัพยากรมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแบบยั่งยืน

2) การพัฒนาด้านสังคม

สำนักนายกรัฐมนตรี (2544 : 8) กำหนดสภาพสังคมไทยที่พึงประสงค์ โดยมุ่งพัฒนาสู่สังคมที่เข้มแข็ง และมีคุณภาพ ไว้ 3 ด้าน สรุปดังนี้ คือ

(1) สังคมคุณภาพ ยึดความสมดุล ความพอดี สามารถสร้างคนไทยทุกคนให้เป็นคนดี และคนเก่งพร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย และความรับผิดชอบ

(2) สังคมแห่งภูมิปัญญา และการเรียนรู้ สร้างให้คนไทยทุกคนมีความสามารถคิดเป็น ทำเป็น มีเหตุผล มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้ทันโลกเรียนรู้ตลอดชีวิต

(3) สังคมสมานฉันท์ และเอื้ออาทรต่อกัน สร้างให้เป็นสังคมที่ดำรงไว้ซึ่งคุณธรรม และคุณค่าเอกลักษณ์ของสังคมไทย พึ่งพาเกื้อกูลกัน รู้รักสามัคคี เอื้ออาทรต่อกัน

สหประชาชาติ กล่าวว่า การพัฒนาสังคมเป็นกระบวนการเพิ่มประสิทธิภาพ และระบบสังคม (social system) และโครงสร้างสังคม (social structure) สถาบันบริการ และนโยบายในอันที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีต่อระบบความเป็นอยู่ ค่านิยมและการกระจายโอกาสที่ดีขึ้นของบุคคล (ดิเรก ฤกษ์หรั่ง 2547 : 329)

สรุป การพัฒนาด้านสังคม เป็นการเปลี่ยนแปลงให้คนเป็นคนเก่งมีความรู้ควบคู่คุณธรรม มีความคิดสร้างสรรค์ และการแบ่งปันผลประโยชน์ให้เกิดความสมดุลในสังคม

3) การพัฒนาด้านการเมือง และการปกครอง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2538 : 90) ให้ความหมายของ “การเมืองและครอบคลุมความหมายของการปกครอง” ว่าหมายถึง

(1) งานที่เกี่ยวกับรัฐหรือแผ่นดิน

(2) การบริหารประเทศ

(3) กิจการอำนาจหรือควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน

ณรงค์ เส็งประชา (2541 : 106) อ้างในสนธยา พลศรี (2545 : 160) ให้ความหมาย "สถาบันการเมืองการปกครองว่า" เป็นกลุ่มของบรรทัดฐานที่เกี่ยวกับการใช้อำนาจเพื่อรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคมและกำหนดอำนาจอธิปไตยในการดำเนินอธิปไตยในการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคมป้องกันไม่ให้เกิดการไร้ระเบียบของสังคม

รูปแบบที่สำคัญของการเมืองการปกครองมี 2 รูปแบบ คือ การเมืองการปกครองแบบเผด็จการ (dictatorship) และแบบประชาธิปไตย (democracy) โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ กฎหมายอำนาจอธิปไตย ผู้ใช้อำนาจอธิปไตย นโยบายการดำเนินงาน เพื่อสนองความต้องการของสมาชิกในสังคม ผู้มอบนโยบาย ผู้ปฏิบัติตามนโยบาย อาณาบริเวณหรือพื้นที่สถาบันปกครองมีอำนาจในการควบคุม และประชาชนหรือสมาชิกของสังคม

ในขณะที่ สนธยา พลศรี (2545 : 160-162) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของสถาบันการเมืองการปกครอง สรุปได้ดังนี้ คือ

1. การจัดระเบียบสังคมโดยสร้างบรรทัดฐานขึ้นใช้ร่วมกัน
2. การควบคุมสมาชิกให้ปฏิบัติตามบรรทัดฐานทางสังคมที่วางไว้
3. การบริหารจัดการเพื่อประโยชน์ด้านต่างๆ ของสมาชิก
4. การสร้างความเจริญก้าวหน้าให้สังคม และความสุขของสมาชิก
5. การรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของสมาชิก
6. การระงับความขัดแย้งหรือข้อพิพาทระหว่างสมาชิก
7. การเป็นตัวแทนของสังคมในการปฏิสัมพันธ์กับสังคมอื่น
8. การสร้างความมั่นคงให้สังคมดำรงอยู่ตลอดไป

สรุปได้ว่า การพัฒนาการเมืองการปกครอง หมายถึง การที่สถาบันการเมืองการปกครองดำเนินการใดๆ ก็ตามเพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้า และประโยชน์สุขทั้งด้านความเป็นอยู่ ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อประชาชน โดยใช้นโยบายทางการเมืองเป็นหลักนำ ในปัจจุบันสถาบันการเมืองการปกครองของประเทศไทย ได้พยายามกระจายอำนาจแนวทางเป้าหมายของชุมชนเพื่อชุมชนเอง ทั้งนี้ภายใต้ข้อกำหนดที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุด

4) การพัฒนาสิ่งแวดล้อม และการอนุรักษ์

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม (www.Enriroment.in.th.) กล่าวถึงการพัฒนาสีเขียวสิ่งแวดล้อมเกิดจากสาเหตุใหญ่ 3 ประการ คือ

1. การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร จึงทำให้มีการใช้ทรัพยากรเพื่อดำรงชีวิต
2. การรวมตัวตั้งถิ่นฐานของประชากร กระทบต่อสิ่งแวดล้อม
3. การใช้เทคโนโลยีในการผลิต

ในส่วนของแนวทางพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมมีมาตรการ ดังต่อไปนี้

1. วางแผนและกำหนดนโยบายในการพัฒนาสิ่งแวดล้อม
2. สนับสนุนงบประมาณในโครงการกิจกรรม พัฒนา เสริมสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม
3. กำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้มีการถือปฏิบัติ และพิจารณาด้านกฎหมาย ควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม เช่น คุณภาพน้ำ อากาศ เป็นต้น
4. ประชาสัมพันธ์ปลูกจิตสำนึกประชาชนให้มองเห็นปัญหา และ ความสำคัญที่ต้องร่วมมือกันดูแลสิ่งแวดล้อม
5. การอนุญาตให้ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมต้องมีเงื่อนไขมิให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม

6. การปลูกป่าต้นน้ำลำธาร ตามแนวพระราชดำริ
7. การปลูกป่าในที่สูง ตามแนวพระราชดำริ
8. การปลูกป่าทดแทนตามแนวพระราชดำริ
9. การปลูกป่า 3 อย่างให้ได้ประโยชน์ 4 อย่าง ตามแนวพระราชดำริ

5) การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2547 เห็นชอบในหลักการ "ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว พ.ศ. 2547 - 2551" ตามที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเสนอ โดยให้หน่วยงานแต่ละส่วนที่เกี่ยวข้องดำเนินการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวให้บังเกิดผล โดยมีระยะสำคัญ ให้ยึดหลักการดำเนินการพัฒนาในภาพรวม ดังต่อไปนี้

1. การรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานรับผิดชอบ
2. การพัฒนาและบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ให้องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เป็นหน่วยงานหลักที่จะต้องดำเนินการในเรื่องนี้
3. การกิจต่างๆตามยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด และกลุ่มจังหวัด โดยให้สำนักงานงบประมาณ สำนักงาน

คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ดำเนินการให้เหมาะสม

โดยให้ทุกส่วนที่ได้รับมอบหมายพิจารณาการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. ประชาสัมพันธ์เชิญชวนบรรณรงค์ให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยว
อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

2. การที่นักท่องเที่ยวต่างชาติมาจับจ่ายใช้สอยสินค้าให้ถือเป็นรูปแบบ
หนึ่งของการจำหน่ายสินค้าส่งออกให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงพาณิชย์ กระทรวง
สาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ควบคุมดูแลสินค้าต่าง ๆ
ให้มีมาตรฐานทัดเทียมกับสินค้าส่งออก

3. ให้กระทรวงการคลัง และกระทรวงพาณิชย์รวมทั้งหน่วยงานที่
เกี่ยวข้องปรับปรุงระบบภาษีสินค้านำเข้าเพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทย เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว
ในภูมิภาคนี้

4. จังหวัด และแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ต้องปรับปรุงบำรุงรักษาสถานที่
ท่องเที่ยวรวมถึง โครงสร้างพื้นฐานให้เหมาะสม

5. ปรับปรุงพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเพื่อการสนับสนุนส่งเสริมการท่องเที่ยว
เช่น ด้านอนามัย ห้องน้ำสะอาดต้องเพียงพอ การขนส่งและการจราจร ถนนหนทาง สายการบิน
ราคาถูก โดยให้กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงคมนาคมเป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก

6. ในกรณีที่ภารกิจปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ถ่ายโอนให้องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นไปดำเนินการแล้วแต่ท้องถิ่นไม่พร้อมให้หน่วยงานรับผิดชอบเดิมพิจารณา
ดำเนินการแทน โดยยึดผลประโยชน์ของประเทศเป็นที่ตั้ง โดยมีให้นำประเด็นการกระจายอำนาจ
และการถ่ายโอนภารกิจมาเป็นข้ออ้างว่าเป็นอุปสรรคในการดำเนินการ

7. ให้เอกชนเข้าร่วมลงทุนในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวใหม่ โดย
ต้องกำหนดเงื่อนไขที่จูงใจและต้องไม่กระทบต่อสภาพแวดล้อมของพื้นที่

1.1.3 หลักการแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา

ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์ (2536) อ่างใน ดนัย กิติธรรณ (2544 : 21) เสนอ
แนวคิดการพัฒนาทั่วไป สามารถแบ่งได้เป็น 2 ทาง ได้แก่

1) การพัฒนาแนวปริมาณ หมายถึง การพัฒนาที่ให้ความสำคัญสูงสุดใน
เรื่องการขยายตัวเชิงปริมาณตามทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ การพัฒนาโดยที่จะพบเสมอว่าการเติบโตทาง
เศรษฐกิจ คือเป้าหมายสูงสุดของการพัฒนา

2) การพัฒนาแนวคุณภาพ หมายถึง การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เหมาะสม และยั่งยืนภายใต้ขอบเขตและกฎเกณฑ์ของนิเวศวิทยา ดังนั้น การพัฒนาที่เป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรในประเทศให้สูงขึ้นอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องนั้นจะต้องมีการพัฒนาในองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ด้านสอดคล้องกับแนวคิด การพัฒนาที่ยั่งยืน ที่นำเสนอโดย สุทธิชัย หวันแก้ว (2545หน้า24) ที่มีความเห็นว่าปัญหาสิ่งแวดล้อมในสังคมไทยนับว่าเป็นปัญหาใหญ่ในกระบวนการพัฒนา และมีความจำเป็นจะต้องแสวงหาแนวทางพัฒนาโดยต้องไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างแท้จริง

ในขณะที่ สิปปนนท์ เกตุทัต (2537) อ้างใน คณิศ กิตติสารณ์ (2544 : 22) ให้ความเห็น เกี่ยวกับการพัฒนาประเทศไทยว่าจะต้องเน้นความพอดี และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ต้องมีการ เพิ่มศักยภาพของชุมชนและสังคม เพื่อให้มีการขยายฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจให้มั่นคงเพิ่มสมรรถนะการแข่งขันระดับ โลก ในขณะเดียวกันจะต้องเน้นการกระจายรายได้โดยมีการเชื่อมโยงชนบทกับเมือง รวมทั้งยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในสังคม โดยจะต้องมีการปฏิรูประบบการศึกษา พัฒนาทักษะทรัพยากรมนุษย์ และปฏิรูประบบสาธารณสุข ปฏิรูปการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเพื่อตอบสนองต่อความสามารถในการดำรงชีวิตของมนุษย์ในรุ่นต่อ ๆ ไป

สรุปได้ว่า หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาจะต้องเน้นการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อคนรุ่นต่อ ๆ ไป โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หรือให้คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาในทุกๆ ด้าน และจะต้องคำนึงถึงการพัฒนาทั้งแนวปริมาณ และคุณภาพโดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม

1.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา

1.2.1 ทฤษฎีวิวัฒนาการทางสังคมและวัฒนธรรม (evolutionary theory)

ชาร์ลส์ดาร์วิน (Charles Dawin) นักชีววิทยาชาวอังกฤษเป็นแนวทางในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางสังคม และวัฒนธรรม โดยมีนักทฤษฎีวิวัฒนาการทางสังคมและวัฒนธรรมหลายคน เช่น ออกุสต์ คอมาท์ เลวิส เชนรี มอร์แกน, เฮร์เบิร์ต สเปนเซอร์, เอมีลี เคอร์โคม์, เอคเวร์คปีไทเลอร์ และจูเลียน สจวต

ทฤษฎีของเฮร์เบิร์ต สเปนเซอร์ นักสังคมวิทยาชาวอังกฤษเสนอว่า สังคมจะวิวัฒนาการเจริญก้าวหน้าขึ้นไปเรื่อยๆ เสมอ จึงควรปล่อยให้มันเป็นไปเองไม่ควรมีการแทรกแซงจากภายนอก การเปลี่ยนแปลงนี้สมาชิกที่ปรับตัวได้อย่างเหมาะสมเท่านั้นจึงจะอยู่รอดและเจริญรุ่งเรืองผู้ที่ไม่สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมก็จะสูญหายไปอย่างไม่มีมีการแทรกแซง จากภายนอก การเปลี่ยนแปลงนี้สมาชิกที่จะปรับตัวได้อย่างเหมาะสมเท่านั้นจึงจะอยู่รอดและ

เจริญรุ่งเรือง ผู้ที่ไม่สามารถปรับปรุงตัวได้อย่างเหมาะสมก็จะสูญหายไป จำนวนสมาชิกจะมากขึ้น สังคมจะมีลักษณะเหมือนอินทรีย์ (Organism) ที่ประกอบด้วยโครงสร้างที่ซับซ้อนและวิวัฒนาการไปสู่ความแตกต่างกันมากขึ้นมีความหลากหลายทางสังคมมากขึ้น

สรุป การพัฒนาทางด้านสังคม และวัฒนธรรม มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาการที่จะเข้าไปพัฒนานั้น เป็นสิ่งที่ดีแต่ก็ไม่ควรไปกระทบถึง การเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติของสังคม บางสิ่งควรปล่อยให้สังคมปรับตัวเอง เพราะถือว่าเป็นการพัฒนาตามธรรมชาติ

1.2.2 ทฤษฎีการขึ้นและลงของสังคม (discard fall theory) ที่เสนอโดย

ออสวอลด์ สเปนเจอร์ (coswaldler) ที่เสนอโดย ออสวอลด์ สเปนเจอร์ (Oswald Spenaler) มีสาระสำคัญ คือ สังคมและวัฒนธรรมจะมีจุดเริ่มต้น แล้วค่อยๆเจริญก้าวหน้าขึ้นเรื่อยๆ เมื่อถึงจุดก็จะเสื่อมลงสูญหายไปเหมือนการเจริญเติบโตของมนุษย์การเสื่อมหายของวัฒนธรรมจะไม่สูญหายไปเลย แต่จะปรับเป็นวัฒนธรรมใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม

1.2.3 ทฤษฎีการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม (the disputation theory of cultural)

ซึ่งมี ราล์ฟ ลินตัน นักมนุษยวิทยาชาวอเมริกันเป็นเจ้าของมีสาระสำคัญพอสรุปได้ คือ ทฤษฎีนี้เชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเกิดจากการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม โดยจากการติดต่อสื่อสารระหว่างสังคมที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน และต่างก็แพร่กระจายวัฒนธรรม สู้กัน บุนเทียน ทองประสาน (2531 : 67) กล่าวว่า การพัฒนาเชิงวัฒนธรรม เป็นแนวคิดการพัฒนาโดยใช้คนเป็นศูนย์กลางที่ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมของคนในชุมชน โครงการพัฒนาต่างๆ ที่มุ่งเน้นด้านเศรษฐกิจแต่เพียงอย่างเดียว โดยไม่ได้คำนึงถึงค่านิยม และวัฒนธรรมของคนในชุมชนนั้น ๆ มักจะไม่ประสบความสำเร็จ การศึกษาวัฒนธรรมเพื่อให้เข้าใจถึง วิถีชีวิตทั้งหมดของการพัฒนา การศึกษาวัฒนธรรม จึงมิได้มีความหมายเพียงแค่นำมาปรับปรุงเทคนิค วิธีการทำงานของนักพัฒนาเท่านั้น แต่มีความหมายถึง “ทิศทาง” การพัฒนาด้วย

สรุปว่า วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ไม่ยั่งยืน แน่นอน มีเกิดขึ้นและเสื่อมไปตามสถานการณ์ในแต่ละสังคม แต่วัฒนธรรมจะไม่หายไป จะคงอยู่กับคนในสังคมนั้นตามสิ่งที่คนในสังคมยอมรับ และยินดีที่จะปฏิบัติสืบต่อกัน

1.2.4 ทฤษฎีการมีส่วนร่วม

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ ศิริณา จิตต์จรัส (2543 : 15) กล่าวถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง ประสบการณ์ ความรู้ และการปฏิบัติต่างๆ ของคนในชุมชนในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน และถ่ายทอดสืบต่อกันมาจนเป็นวัฒนธรรม การศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นจึงให้ความสำคัญแก่ผู้อาวุโสในชุมชน เพราะมีประสบการณ์ ลักษณะสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น

ได้แก่ มีวัฒนธรรมเป็นฐาน ไม่ใช่วิทยาศาสตร์ มีบูรณาการสูง มีความเชื่อมโยงไปสู่นามธรรมที่ลึกซึ้งสูงส่ง เน้นความสำคัญของจริยธรรมมากกว่าวัตถุธรรม

ครรรชนี เอ็มพันธุ์ และคณะ (2549) กล่าวว่า การวางแผนแบบมีส่วนร่วมเป็นวิธีการวางแผนโดยให้ชุมชนเป็นแกน (community-based approach) โดยเฉพาะอย่างยิ่งแผนในระดับตำบลและหมู่บ้าน ซึ่งเน้นการจัดการการท่องเที่ยวที่ดำเนินการโดยชุมชนท้องถิ่น ดังนั้นจึงเป็นการวางแผนที่ดำเนินการในลักษณะการกระตุ้นและเตรียมความพร้อมของชุมชนไปพร้อมกัน โดยให้มีทักษะและเข้าใจการดำเนินการจัดการการท่องเที่ยวตามหลักการที่ถูกต้อง การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเป็นที่ยอมรับกันว่ามีความเป็นไปได้ในการช่วยปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนท้องถิ่นให้ดีขึ้นในระยะยาว และช่วยให้ชุมชนท้องถิ่นตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนของตน ซึ่งเป็นการช่วยส่งเสริมการอนุรักษ์ซึ่งไม่เพียงแต่ด้านสิ่งแวดล้อม ยังรวมถึงด้านวัฒนธรรมและประเพณีอีกด้วย

สรุปว่า มีทฤษฎีมากมายเกี่ยวกับการพัฒนาทั้งที่เป็นการพัฒนาในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองให้สามารถนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับโอกาส และสถานการณ์

2. แนวคิดเกี่ยวกับการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว

สุขเกษม จิตรสิงห์ (2543:4) กล่าวว่าในเขตพื้นที่จังหวัดลพบุรีและจังหวัดสระบุรี เป็นแหล่งปลูกทานตะวันที่สำคัญของประเทศ โดยมีพื้นที่ปลูกในจังหวัดลพบุรี ในปี 2543/2544 เท่ากับ 209,708 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 118 กิโลกรัมต่อไร่ (สำนักงานเกษตรจังหวัดลพบุรี และจังหวัดสระบุรี 2544:5) สำหรับเมล็ดที่ใช้ปลูกเป็นเมล็ดพันธุ์ที่ผลิตจากบริษัทเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี 2543 พันธุ์ทานตะวันที่จำหน่ายเป็นการค้า พบว่ามีหลายพันธุ์และมีศักยภาพในการให้ผลผลิตแตกต่างกัน เนื่องจากพันธุ์ใหม่ๆ บางพันธุ์ยังไม่มีการปลูกในเขตพื้นที่จังหวัดลพบุรีและจังหวัดสระบุรี จึงได้นำพันธุ์ทานตะวันลูกผสมการค้ามาทดสอบเปรียบเทียบการให้ผลผลิต เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางให้เกษตรกรเลือกใช้พันธุ์ทานตะวันให้เหมาะสม

2.1 ความสำคัญของทานตะวัน สุพจน์ แสงประทุม (2545:1) กล่าวว่าทานตะวันเป็นพืชน้ำมันที่มีบทบาทสำคัญในตลาดโลก นอกเหนือจากถั่วเหลือง ปาล์ม น้ำมัน ทานตะวันเป็นพืชที่ปลูกเพื่อใช้ประโยชน์จากเมล็ด แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ พวกที่ใช้เมล็ดสกัดน้ำมัน และพวกที่ใช้เมล็ดบริโภคเป็นอาหารประเภทขบเคี้ยว หรืออาหารนก น้ำมันทานตะวันมีคุณภาพในการ

บริโภคสูง เนื่องจากน้ำมันทานตะวันประกอบด้วยไขมันไม่อิ่มตัวในปริมาณสูงถึง 83 กรัมต่อไขมัน 100 กรัม และน้ำมันทานตะวันยังประกอบไปด้วยวิตามินเอ ดี อี และเค คุณภาพของวิตามินอี ในน้ำมันทานตะวันจะสูงกว่าน้ำมันพืชอื่นๆ และวิตามิน อี ยังเป็นตัว antioxidant ช่วยไม่ให้เกิดกลิ่นหืน เมื่อเก็บไว้เป็นเวลานาน ดังนั้นจึงสามารถเก็บไว้ได้นาน โดยสี กลิ่น และรสชาติไม่เปลี่ยนแปลงนอกจากนั้นแล้วทานตะวันที่ปลูกในปัจจุบัน ได้รับการยอมรับว่าเป็นพืชที่ปราศจากการตัดต่อพันธุกรรม ทำให้เป็นที่ต้องการของผู้บริโภค

2.1.1 ความสำคัญทางเศรษฐกิจ สุพจน์ แสงประทุม (2545:2-3) กล่าวว่าประเทศผู้ผลิตทานตะวันที่สำคัญของโลกได้แก่ อาร์เจนตินา อเมริกา รัสเซีย อินเดีย โรมานี ฝรั่งเศส และจีน จากสถิติการปลูกที่ผ่านมาคาดว่า การปลูกทานตะวันของโลกมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น โดยมีพื้นที่ปลูกเพิ่มขึ้น 80 ล้านไร่ในปี 2523 เป็น 130 ล้านไร่ ในปี 2541 และผลผลิตรวมของโลกประมาณ 26 ล้านตัน ในประเทศไทยได้เริ่มมีการส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกทานตะวันเป็นการค้ามาตั้งแต่ ปี 2531 โดยมีพื้นที่ปลูกประมาณ 7,500 ไร่ และค่อยๆเพิ่มขึ้นจนถึง ปี 2536 มีพื้นที่ปลูกประมาณ 40,000 ไร่ ได้ผลผลิตรวมประมาณ 60,000 ตัน หรือประมาณร้อยละ 60 ของความต้องการภายในประเทศ ซึ่งปัจจุบันความต้องการใช้เมล็ดทานตะวันเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมมีประมาณ ปีละ 100,000 ตัน ทำให้ต้องมีการนำเข้าจากต่างประเทศทุกปี ทั้งในรูปของเมล็ด และน้ำมัน น้ำมันทานตะวันนอกจากจะใช้บริโภคในรูปของน้ำมันสกัดในการปรุงอาหารต่าง ๆ แล้วยังเป็นที่ยอมรับในอุตสาหกรรมทำเนยเทียม ทำสี น้ำมันชักเงา สบู่ และน้ำมันหล่อลื่นเครื่องยนต์

2.1.2 ความสำคัญด้านความสวยงาม สุพจน์ แสงประทุม (2545:6,11) กล่าวว่าดอกทานตะวันเป็นดอกแบบที่สมบูรณ์เพศมีลักษณะเป็นรูปจาน (เรียกว่า head หรือ capitulum) เกิดบนตาของดอกลูก หรือของแขนง ขนาดของฐานดอกมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 6-75 เซนติเมตร ขึ้นอยู่กับพันธุ์ ฤดูกาล ชนิด และความสมบูรณ์ของดิน การดูแลรักษา สภาพภูมิอากาศ และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ) ที่เกี่ยวข้อง แต่ละจานดอกประกอบด้วยดอก 2 ชนิด คือดอกย่อยที่อยู่รอบนอกจานดอกเป็นดอกไม่มีเพศ (เป็นหมัน) มีกลีบดอกสีเหลืองส้ม ดอกย่อยที่อยู่ในจานดอกเป็นดอกสมบูรณ์เพศมีเกสรตัวผู้พร้อมที่จะผสมได้ก่อนเกสรตัวเมีย และสายพันธุ์ผสมเปิด อาศัยแมลงเป็นตัวช่วยในการผสมเกสร ผสมตัวเองน้อย ในแต่ละจานดอก มีดอกย่อยอยู่รวมกันเป็นกระจุก ตั้งแต่ 700-4,000 ดอกต่อจานดอก สำหรับพันธุ์ที่ให้น้ำมัน ส่วนพันธุ์อื่นอาจจะมีถึง 8,000 ดอกต่อจานดอก การบานของดอกจะเริ่มจากวงนอกไปยังเส้นผ่าศูนย์กลางของดอก ดอกที่เกิดกับกิ่งแขนงจะมีขนาดเล็กกว่าดอกที่เกิดจากลำต้นหลัก ส่วนใหญ่พันธุ์ที่ปลูกเป็นการค้ามักจะเป็นต้นมีดอกเดี่ยว เพื่อความสมบูรณ์ของดอก และให้เมล็ดที่มีคุณภาพ

2.1.3 ความสำคัญด้านเป็นอาหารและบริโภค สุพจน์ แสงประทุม (2545:1,4,13)

กล่าวว่าทานตะวันมีคุณภาพในการบริโภคสูงเนื่องจากน้ำมันทานตะวันประกอบด้วยไขมันไม่อิ่มตัวในปริมาณสูงถึง 83 กรัม ต่อไขมัน 100 กรัม และน้ำมันทานตะวันยังประกอบไปด้วย วิตามิน เอ ดี อี เค เมล็ดมีธาตุเหล็กสูงไม่แพ้ธาตุเหล็กจากไข่ไก่ และตับสัตว์ เมื่อบดเมล็ดเพื่อทำแป้งจะได้ แป้งสีขาวมีไขมันสูง มีโปรตีนมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณแป้ง เมล็ดทานตะวันเป็นส่วนประกอบในการทำงานนม เช่น คุณก็ทานตะวัน ทานตะวันคั่ว และน้ำดื่มทานตะวัน นอกจากนี้แล้วยังมีทานตะวันอีกประเภทหนึ่งใช้เป็นอาหารว่าง หรือทำขนมหวานเมล็ดมีสีลายขาวดำโตกว่าประเภทให้น้ำมัน เปลือกหนาไม่ติดกับเนื้อในเมล็ด เมื่อกะเทาะเมล็ดแล้วใช้เนื้อในรับประทานเป็นอาหารว่าง เช่นเดียวกับเมล็ดแดงโม และสามารถใช้เป็นอาหารนกได้อีกด้วย

2.1.4 ความสำคัญด้านการท่องเที่ยว ดร.ชนิ เอ็มพันธุ์ (2549:5-1,5-3) กล่าวว่า

เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ตั้งอยู่ที่บ้านแก่งเสือเต้น ตำบลหนองบัว อำเภอพัฒนานิคม สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2542 สามารถเดินทางโดยทางรถยนต์ ห่างจากจังหวัดลพบุรี 48 กิโลเมตร โดยใช้เส้นทางหลวงแผ่นดินสาย 1 มีทางแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3017 เส้นทางลพบุรี บ้านโคกตูม พัฒนานิคม ผ่านหน้าเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ เป็นถนนลาดยาง 2 ช่องทางจราจร ถนนในพื้นที่อำเภอพัฒนานิคม ก่อนถึงปากทางเข้าเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์อยู่ระหว่างการปรับปรุงเป็นถนน 4 ช่องทางจราจร ตลอดเส้นทางผ่านพื้นที่เกษตรกรรม มีพื้นที่พักอาศัยกระจุกตัวริมถนนสายหลัก มีภูมิทัศน์ที่เป็นธรรมชาติสวยงาม การเดินทางจากจังหวัดสระบุรี หรือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้เส้นทางหลวงแผ่นดิน 21 จากจังหวัดสระบุรี เลี้ยวขวาแยกถนนทางหลวงหมายเลข 3017 เข้าถึงเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ได้เช่นเดียวกัน ถนนเส้นนี้ทำให้นักท่องเที่ยวจากภายนอกเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยวได้สะดวกขึ้น

ทุ่งทานตะวันเป็นแหล่งท่องเที่ยว ในฤดูกาล ดอกทานตะวันจะบานสะพรั่ง ในช่วงเดือน พฤศจิกายน – มกราคม แหล่งปลูกทานตะวันกระจายอยู่ทั่วไป ตลอดเส้นทางถึงอำเภอพัฒนานิคม

แหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันมีลักษณะพิเศษ คือ มีการกระจายตัวของแหล่งปลูกทุ่งทานตะวันในพื้นที่ครอบคลุมบริเวณกว้าง และมีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยมีจุดมุ่งหมายของการท่องเที่ยวอยู่ที่เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ แต่ละแหล่งท่องเที่ยวมีพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน ซึ่งมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจในท้องถิ่น และระดับประเทศที่ทำให้เกิดรายได้ในรูปแบบเงินตราต่างประเทศ ลดปัญหาการขาดดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ ช่วยสร้างอาชีพ และแก้ปัญหาการว่างงาน ทำให้เกิดการกระจายรายได้

ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม สุพจน์ แสงประทุม (2545:6) กล่าวว่าสำหรับในประเทศไทยทานตะวันสามารถปลูกได้ดีทั้งภาคกลาง

ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แหล่งปลูกที่สำคัญได้แก่ จังหวัดลพบุรี สระบุรี นครสวรรค์ เพชรบูรณ์ อุทัยธานี เป็นต้น สามารถปลูกจำหน่ายในรูปแบบเมล็ด เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมน้ำมันพืช โดยปลูกเป็นพืชครั้งที่ 2 หลังจากเกษตรกรเก็บเกี่ยวพืชหลัก เช่น ข้าวโพดหรือถั่วเหลือง โดยทั่วไปแล้ว เกษตรกรปลูกทานตะวันในช่วงปลายเดือน สิงหาคมจนถึงเดือน ตุลาคม ทานตะวันที่ปลูกในช่วงเวลาดังกล่าว ดอกจะบานเต็มที่ในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือน ธันวาคม ซึ่งเป็นช่วงที่ปลายฤดูฝน และต้นฤดูหนาวเหมาะแก่การเดินทางไปเที่ยวชมดอกทานตะวัน ซึ่งเป็นการช่วยยกมาตรฐานการครองชีพของคนในท้องถิ่น ช่วยสร้างความเจริญทางสังคมให้แก่ท้องถิ่น ช่วยอนุรักษ์ฟื้นฟูวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดประโยชน์ด้านการศึกษา ช่วยลดปัญหาการอพยพย้ายถิ่นฐานของชุมชนท้องถิ่น ช่วยส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ประดิษฐ์ดอกทานตะวันเลียนแบบดอกทานตะวันธรรมชาติเป็นสินค้าที่ระลึกจำหน่ายเพื่อเพิ่มรายได้

2.2 ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของทานตะวัน

ทานตะวัน เป็นพืชในตระกูลเดียวกับเบญจมาศ คำฝอย ดาวเรือง เป็นพืชล้มลุกที่มีปลูกกันมากในเขตอบอุ่น สามารถสกัดน้ำมันที่มีคุณภาพสูงจากส่วนที่เป็นเมล็ด เรียกชื่อตามลักษณะการหันของดอก ในขณะที่ช่วงดอกบานจะหันดอกไปทางทิศของดวงอาทิตย์ ลักษณะการบานของดอกทานตะวัน ดังภาพที่ 2.1 (สุพจน์ แสงประทุม 2545:8)

ภาพที่ 2.1 สภาพการบานของดอกทานตะวัน (แหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน)

หมายเหตุ : จากภาพถ่ายจริง [วันที่ 6 ธันวาคม 2549]

2.2.1 ราก เป็นระบบรากแก้วหยั่งลึกลงไปประมาณ 60 - 70 เซนติเมตรมีรากแขนงค่อนข้างแข็งแรงแผ่ขยายไปด้านข้างได้ยาวถึง 130 เซนติเมตร เพื่อช่วยลำน้ำลำต้นได้ดี และสามารถใช้ความชื้นระดับผิวดิน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลักษณะรากของทานตะวันดังภาพที่ 2.2 (สุพจน์ แสงประทุม 2545:9)

ภาพที่ 2.2 รากค้ำทานตะวัน (จากแหล่งปลูกทานตะวัน ตำบลช่องสาริกา)

หมายเหตุ : จากภาพถ่ายจริง [วันที่ 6 ธันวาคม 2549]

2.2.2 ลำต้น ส่วนใหญ่ไม่มีแขนง แต่บางพันธุ์มีการแตกแขนง ขนาดของลำต้น ความสูง การแตกแขนง ขึ้นอยู่กับพันธุ์ และสภาพแวดล้อม ความสูงของต้นอยู่ระหว่าง 150 – 185 เซนติเมตร ลำต้นของทานตะวันดังภาพที่ 2.3 (สุพจน์ แสงประทุม 2545:10)

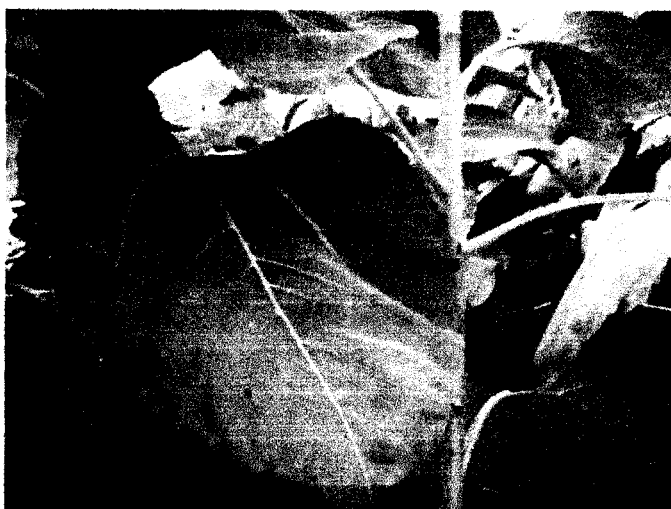

ภาพที่ 2.3 ลำต้นทานตะวัน (จากแหล่งปลูกทานตะวัน ตำบลช่องสาริกา)

หมายเหตุ : จากภาพถ่ายจริง [วันที่ 6 ธันวาคม 2549]

2.2.3 ใบ เป็นใบเดี่ยวเกิดตรงกันข้าม หลังจากที่มีใบเกิดแบบตรงกันข้ามอยู่ 5 คู่ แล้ว ใบที่เกิดหลังจากนั้นจะมีลักษณะวน จำนวนใบบนต้นอาจมีตั้งแต่ 8 - 70 ใบ รูปร่างของใบ แตกต่างกันตามพันธุ์ สีของใบอาจมีตั้งแต่เขียวอ่อน เขียว และเขียวเข้ม ก้านใบแก่แล้วก็จะ โค้งลงมา

เป็นรูปตัวยู (U) การสร้างใบจะมีมากจนกระทั่งดอกบาน หลังจากนั้นการสร้างใบจะลดน้อยลง ใบของทานตะวันดังภาพที่ 2.4 (สุพจน์ แสงประทุม 2545:10)

ภาพที่ 2.4 ใบทานตะวัน (จากแหล่งปลูกทานตะวัน ตำบลช่องสาริกา)

หมายเหตุ : จากภาพถ่ายจริง [วันที่ 6 ธันวาคม 2549]

2.2.4 ดอก เป็นรูปจาน เกิดอยู่บนตาของลำต้นหลัก หรือแขนงลำต้นมีเส้นผ่าศูนย์กลางของดอกอยู่ระหว่าง 6 - 37 เซนติเมตร ซึ่งขึ้นกับพันธุ์และสภาพแวดล้อม ดอกมีลักษณะเป็นแบบช่อดอก ประกอบด้วยดอกย่อยเป็นจำนวนมาก ซึ่งแบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

1) ดอกย่อยที่อยู่รอบนอกจานดอก เป็นดอกที่ไม่มีเพศ (เป็นหมัน) มีกลีบดอกสีเหลืองส้ม

2) ดอกย่อยที่อยู่ในจานดอก เป็นดอกสมบูรณ์เพศ มีเกสรตัวผู้ที่พร้อมจะผสมได้ก่อนเกสรตัวเมียและสายพันธุ์ผสมเปิดส่วนใหญ่ผสมตัวเองน้อยมาก

ในแต่ละจานดอกจะมีดอกย่อยอยู่ประมาณ 700 - 3,000 ดอก ในพันธุ์ที่ให้น้ำมัน ส่วนพันธุ์อื่นๆ อาจมีดอกย่อยถึง 8,000 ดอก การบานหรือการแก่ของดอกจะเริ่มจากวงรอบนอกเข้าไปสู่ศูนย์กลางของดอก ดอกบนกิ่งแขนงจะมีขนาดเล็ก แต่ถ้าเป็นแขนงที่แตกออกมาตอนแรกๆ ดอกก็จะมีขนาดใหญ่เกือบเท่ากับดอกบนลำต้นหลัก ดอกของทานตะวันดังภาพที่ 2.5 (สุพจน์ แสงประทุม 2545:11)

ภาพที่ 2.5 ดอกทานตะวัน (จากแหล่งปลูกทานตะวัน ตำบลช่องสาริกา)

หมายเหตุ : จากภาพถ่ายจริง [วันที่ 6 ธันวาคม 2549]

2.2.5 เมล็ด (หรือผล) ประกอบด้วยเนื้อใน ซึ่งถูกห่อหุ้มไว้ด้วยเปลือกที่แข็งแรง เมื่อผลสุกส่วนของดอกที่อยู่เหนือรังไข่จะร่วง ผลที่มีขนาดใหญ่จะอยู่วงรอบนอก ส่วนผลที่อยู่ข้างในใกล้ ๆ กึ่งกลางจะมีผลเล็กลง

2.3 การปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว สุพรรณฯ แสงประทุม (2545 : 6) กล่าวว่า ในประเทศไทยทานตะวันสามารถปลูกได้ดีทั้งภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แหล่งปลูกที่สำคัญได้แก่ จังหวัดลพบุรี สระบุรี นครสวรรค์ เพชรบูรณ์ อุทัยธานี เป็นต้น สามารถปลูกจำหน่ายในรูปแบบเมล็ด เพื่อใช้ในอุตสาหกรรม น้ำมันพืช โดยปลูกเป็นพืชครั้งที่ 2 หลังจากเกษตรกรเก็บเกี่ยวพืชหลัก เช่น ข้าวโพด หรือถั่วเหลืองแล้ว โดยทั่วไปแล้ว เกษตรกรปลูกทานตะวันในช่วงปลายเดือนสิงหาคมจนถึงเดือนตุลาคม ทานตะวันที่ปลูกในช่วงเวลาดังกล่าว ดอกจะบานเต็มที่ในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม ซึ่งเป็นช่วงที่ฝนฤดูฝนและอากาศหนาวเย็นเหมาะแก่การเดินทางไปเที่ยวชมดอกทานตะวันในพื้นที่ดังกล่าว

2.3.1 พันธุ์และการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม

1) สายพันธุ์ผสมเปิด ซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่ปลูกกันมานานแล้ว ซึ่งในดอกจะมีจำนวนเรณูที่ติดกับก้านชูเกสรตัวเมียน้อย ทำให้เกิดการติดเมล็ดด้วยการผสมตัวเองต่ำ ต้องอาศัยแมลงช่วยในการผสมเกสร

2) สายพันธุ์ผสม ปัจจุบันมีพันธุ์ลูกผสมที่สามารถติดเมล็ดได้ดีโดยไม่ต้องอาศัยแมลงช่วยผสมเกสร เพราะในดอกมีละอองเรณูที่ก้านชูเกสรตัวเมียมากกว่าพันธุ์ผสมเปิด 3 – 4 เท่า จึงทำให้การติดเมล็ดด้วยตัวเองดีกว่าพันธุ์ผสมเปิด และลักษณะของจานดอกของพันธุ์

ลูกผสมมีขนาดใหญ่ กลีบดอกสีเหลืองสดสวย และมีปริมาณน้ำมันสูง (สุพจน์ แสงประทุม 2545:13)

2.3.2 สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง

1) ดิน ทานตะวันสามารถเจริญเติบโตในดินทุกประเภท เว้นแต่ในดินที่เป็นกรดจัดหรือในดินที่มีสภาพน้ำขัง เนื่องจากทานตะวันเป็นพืชที่มีระบบรากลึก ดังนั้นจึงมีการไถพรวนก่อนข้างลึกและดินชั้นล่างต้องไม่แข็ง สภาพความเป็นกรดเป็นด่างของดินประมาณ 5.7-8 และสามารถเจริญเติบโตได้ดี หรือดินที่มีหน้าดินลึก อุ้มน้ำได้ดี หากปลูกในดินที่มีความชื้นต่ำ ผลผลิตของเมล็ดจะต่ำลงมาก

2) ความชื้น ทานตะวันเป็นพืชที่ต้องการปริมาณน้ำสูง เนื่องจากทานตะวันมีประสิทธิภาพในการคายน้ำสูงแต่ทานตะวันสามารถทนต่อความแห้งแล้งได้เป็นอย่างดีและมีความสามารถในการดูดซึมน้ำได้สูงกว่าพืชไร่อื่น ๆ ถ้าดินมีความชื้นต่ำกว่า 14 เปอร์เซ็นต์ จะทำให้ทานตะวันเริ่มเหี่ยว ใบแห้ง ในระยะแรกของการเจริญเติบโตจนถึงระยะเริ่มมีตาดอก ทานตะวันสามารถทนต่อสภาพความแห้งแล้งได้ดีกว่าระยะหลัง ปริมาณน้ำที่ไม่เพียงพอในระยะดอกบานจนถึงช่วงสังเคราะห์น้ำมัน จะทำให้ผลผลิตลดลง หลังจากทานตะวันงอกแล้ว 20 วัน ต้องมีความชื้นสัมพัทธ์ 40-75 เปอร์เซ็นต์ จะเกิดโรคระบาดจากเชื้อรา *Alternaria* spp. ใค้ง่ายและเมื่อความชื้นสัมพัทธ์ต่ำกว่า 40 เปอร์เซ็นต์ ต้นทานตะวันจะต้องการน้ำปริมาณมาก

3) อุณหภูมิ ทานตะวันงอกได้ดีในอุณหภูมิ 8-10 องศาเซลเซียส และยังงอกได้แม้ในอุณหภูมิต่ำถึง 4 องศาเซลเซียส ต้นอ่อนในช่วงใบเลี้ยง มีชีวิตอยู่ได้ที่อุณหภูมิลบ 5 องศาเซลเซียส และทนต่อสภาพน้ำค้างแข็งได้ ทานตะวันสะสมน้ำหนักแห้งหรือ NAR (Net Assimilation Rate) ได้อัตราสูงสุดที่อุณหภูมิ 28 องศาเซลเซียส แต่อุณหภูมิในช่วง 18-33 องศาเซลเซียส มีความแตกต่างกันน้อยมาก อุณหภูมิมีผลอย่างมากต่อระยะสังเคราะห์น้ำมันของทานตะวัน ซึ่งในระยะนี้อุณหภูมิเฉลี่ยกลางวันควรต่ำกว่า 30 องศาเซลเซียส จะทำให้เปอร์เซ็นต์น้ำมันลดลง 5 เปอร์เซ็นต์

4) ฤดูกาลปลูกทานตะวัน บริเวณเส้นศูนย์สูตรระหว่างเส้นรุ้งที่ 30 องศาเหนือ ถึง 30 องศาใต้ สามารถปลูกทานตะวันได้ปีละ 2 ครั้ง ในประเทศไทย ทานตะวันเหมาะสมสำหรับเป็นพืชรุ่นที่ 2 ต่อจากข้าวโพดหรือพืชไร่อื่น ๆ ที่ปลูกรุ่นแรก เช่น พืชตระกูลถั่ว เป็นต้น โดยระยะเก็บเกี่ยวไม่ควรมีฝน สภาพอากาศแห้ง เพื่อจะได้เมล็ดที่มีคุณภาพ ไม่เป็นรา ดังนั้นโดยทั่วไปในบ้านเราควรปลูกเดือนสิงหาคม กันยายน ไม่เกินวันที่ 10 ตุลาคม แต่ในเดือนตุลาคม อาจจะมีผลทำให้ผลผลิตตกต่ำ เดือนกันยายนน่าจะเป็นเดือนที่เหมาะสมที่สุดในการปลูกทานตะวัน

เพราะจะเก็บเกี่ยวปลายเดือนธันวาคม หรือมกราคม และต้นเดือนพฤศจิกายน ก็ยังพอมีฝ่นอยู่
เหมาะที่จะทำให้ได้ผลผลิตสูง (สุพจน์ แสงประทุม 2545:15-17)

2.3.3 การวางแผนการปลูกทานตะวัน

- 1) **สำรวจเกษตรกร** ผู้ประสงค์จัดทำโครงการทุ่งทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาล และช่วงเวลาที่เหมาะสม
- 2) **สำรวจพื้นที่** การจัดทำโครงการส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว
- 3) **การประชุมเกษตรกรและเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร** เพื่อวางแผนการปลูกทานตะวันให้ช่วงดอกบานตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในเทศกาลต่าง ๆ
- 4) **กำหนดให้ทุ่งทานตะวันดอกบานเป็นช่วง ๆ** ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ถึงเดือน มีนาคมของปีถัดไป ติดต่อกันตลอดฤดูกาลท่องเที่ยว
- 5) **ให้พื้นที่ใกล้เคียงกัน** กำหนดการออกดอกของทานตะวันในช่วงเดียวกัน เพื่อให้นักท่องเที่ยวสะดวกและปลอดภัยในการชมทุ่งทานตะวันแบบธรรมชาติโดยตรง (รายงานการประชุมครั้งที่ 1 แผนการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว ปี 2549 อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี)

2.3.4 รูปแบบการปลูกทานตะวัน มี 2 รูปแบบ

- 1) **แบบไถหว่าน** คือ การว่านเมล็ดทานตะวันแล้วไถกลบทันที การเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของการปลูกทานตะวันแบบไถหว่าน ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 ข้อดีและข้อเสียการปลูกแบบไถหว่าน

ข้อดี	ข้อเสีย
1. ลดค่าใช้จ่ายในการเตรียมดิน	1. ใช้เมล็ดในการหว่านมาก คือ จำนวน 1.5 กิโลกรัม / ไร่
2. ลดค่าใช้จ่ายในการปลูก	2. เปอร์เซ็นต์การงอกของเมล็ดน้อย ประมาณ 70
3. ลดค่าใช้จ่ายในการปราบวัชพืช	เปอร์เซ็นต์
	3. การดูแลยากเพราะลำต้นไม่เป็นระเบียบ
	4. ผลผลิตต่ำ
	5. ต้นทุนการเก็บเกี่ยวต่อหน่วยสูง

ที่มา : สำนักงานเกษตรอำเภอพัฒนานิคม (2535) “เอกสารส่งเสริมการเกษตร” (แผ่นพับ)

2) การปลูกแบบแถว คือ การปลูกโดยการไถร่องไถซักร่องหลังจากไถปรับสภาพดินให้ละเอียดแล้ว แต่ละแถวมีระยะห่างเท่ากัน และแต่ละหลุมมีระยะห่างเท่า ๆ กัน ข้อดีและข้อเสียของการปลูกทานตะวันแบบแถว ดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 ข้อดีและข้อเสียการปลูกแบบแถว

ข้อดี	ข้อเสีย
1. ใช้เมล็ดพันธุ์น้อย จำนวน 0.7 กิโลกรัม / ไร่	1. ค่าใช้จ่ายในการเตรียมดินสูง
2. เปอร์เซ็นต์การงอกสูง ประมาณ 90 เปอร์เซ็นต์	2. เสียค่าใช้จ่ายในการปลูกมาก
3. การดูแลรักษา ไล่ปุ๋ย รดน้ำ และปราบวัชพืช สะดวกเนื่องจากลำต้นขึ้นเป็นแถว	3. ใช้เวลาในการเตรียมดินนาน
4. ดอกจะมีขนาดใหญ่กลีบดอกเหลืองสดสวย	
5. ลำต้นสูงเสมอกัน	
6. เก็บเกี่ยวง่าย	
7. ได้ผลผลิตสูง	
8. ต้นทุนการเก็บเกี่ยวต่อหน่วยต่ำ	

ที่มา : สำนักงานเกษตรอำเภอพัฒนานิคม (2535) “เอกสารส่งเสริมการเกษตร” (แผ่นพับ)

ดังนั้น การปลูกด้วยวิธีหว่านส่วนมากเกษตรกรใช้กับการปลูกทานตะวันเพื่อผลิตน้ำมันในช่วงปลายฤดูฝน เพราะใช้เวลาในการเตรียมดินมีน้อย ส่วนการปลูกทานตะวันแบบแถวเกษตรกรนิยมปลูกกันมาก เพราะสะดวกต่อการดูแลรักษา เช่นการกำจัดวัชพืช การไล่ปุ๋ย การให้น้ำ และการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว

2.3.5 การปลูก

1) ไถร่องปลูก โดยปลูกเป็นแถวระยะห่างระหว่างแถว 70 – 75 เซนติเมตร ระยะห่างระหว่างหลุม 25 – 30 เซนติเมตร และแต่ละหลุมหยอดเมล็ดทานตะวันหลุมละ 2 เมล็ด

2) เมื่อทานตะวันออกใบจริง 2 – 4 คู่ (อายุ 10 วัน) ให้ถอนต้นที่ไม่แข็งแรงทิ้งเหลือไว้เพียงหลุมละ 1 ต้น เพื่อให้ต้นทานตะวันมีความสมบูรณ์ ทำให้มีดอกใหญ่ สวยงาม และอยู่ในช่วงดอกบานได้นาน (15 วัน)

3) ใช้เมล็ดพันธุ์ลูกผสมจำนวน 0.8 กิโลกรัม / ไร่ จะได้ต้นทานตะวัน 6,400 - 8,500 ต้น

2.3.6 การดูแลบำรุงรักษา

1) ก่อนออกดอก เมื่อทานตะวันงอกได้ 10 วัน หรือมีใบ 2-4 คู่ ให้กำจัดวัชพืชครั้งที่ 1 พร้อมกับการถอนแยกเมล็ดต้นที่แข็งแรงไว้เพียงหลุมละ 1 ต้น หลังจากนั้น เมื่อทานตะวันมีอายุ 30-35 วัน ให้กำจัดวัชพืชครั้งที่ 2 พร้อมกับการใส่ปุ๋ยยูเรียในอัตรา 20-25 กิโลกรัมต่อไร่ เพื่อสร้างตาออก

2) ขณะกำลังออกดอก ก่อนทานตะวันเริ่มมีตาออก หรือประมาณ 30-35 วัน หลังงอกให้ใส่ปุ๋ยยูเรียในอัตรา 20-25 กิโลกรัมต่อไร่ พร้อมกับการให้น้ำโดยการสูบน้ำแล้วปล่อยให้น้ำไหลไปตามร่อง หรือโดยอาศัยน้ำฝน

3) ขณะดอกบาน ดอกเริ่มบานเมื่อทานตะวันมีอายุ 50-60 วัน หลังปลูก ขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ลูกผสมที่ใช้ปลูกระยะนี้ต้องการความชื้นและแร่ธาตุอาหารมากที่สุด เป็นระยะที่มีการเจริญเติบโตของลำต้นอย่างเต็มที่

4) อื่นๆ แสงอาทิตย์ช่วยให้การเจริญเติบโตด้านการสร้าง ลำต้น กิ่ง ใบ จะมีการเคลื่อนไหวตามแสงอาทิตย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงก่อนออกดอก แต่ความไวต่อแสงอาทิตย์จะลดลงเมื่อทานตะวันใกล้สุกแก่ (สุพจน์ แสงประทุม 2545:11-21)

สรุปภาพรวมการดูแลบำรุงรักษา หลังจากทานตะวันงอกได้ 10 วัน ให้กำจัดวัชพืชครั้งที่ 1 และถอนแยกต้นที่ไม่แข็งแรงออกไปเหลือต้นที่แข็งแรงเอาไว้ 1 ต้นต่อหลุม ทานตะวันอายุ 30- 35 วัน กำจัดวัชพืชครั้งที่ 2 และใส่ปุ๋ยยูเรียตามความเหมาะสมในอัตราระหว่าง 10-25 กิโลกรัมต่อไร่แล้วแต่ความอุดมสมบูรณ์ของดินพร้อมกับการให้น้ำเพื่อเร่งการสร้างตาออก ขณะดอกบาน เมื่อทานตะวันมีอายุ 50-60 วัน ให้ดูแลเรื่องความชื้นในดิน โดยการให้น้ำอีกครั้ง เพื่อให้ดอกทานตะวันบานได้นานไม่เหี่ยวเฉาเร็วกว่าปกติ

3. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และส่งเสริมการท่องเที่ยว

รชพร จันทรี่สว่าง (2546 : 97,105) กล่าวว่า กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยทางตรง และทางอ้อม กฎหมายดังกล่าวมีสาระเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบดูแลในฐานะเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อคิดเป็นแนวทางการจัดการท่องเที่ยวได้อย่างถูกต้อง กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยตรง ประกอบด้วยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.

2522 พระราชบัญญัตินำเที่ยว และมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2478 และพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ส่วนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยอ้อม เป็นกฎหมายที่มีสาระเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้รับผิดชอบดูแล เป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวควรทราบ เพื่อยึดเป็นแนวทางในการบริหารจัดการ การท่องเที่ยวได้อย่างถูกต้อง ประกอบด้วยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 และพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

3.1 การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยสู่มาตรฐานสากล

ตั้งแต่ปี 2530 ประเทศไทยดำเนินแผน “ปีท่องเที่ยวไทย (visit Thailand year)” เป็นต้นมา ประเทศไทยมีจำนวนนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีจำนวนนักท่องเที่ยว 10.8 ล้านคน ในปี 2545 รายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ 323,484 ล้านบาท

ในปัจจุบันประเทศไทยมีการพัฒนาสาธารณูปโภคมากขึ้น โดยเฉพาะในจังหวัดที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวสูง สิ่งที่ทำทลายในทศวรรษหน้า คือความพยายามยกมาตรฐาน คุณภาพของสาธารณูปโภค และการบริการด้านต่างๆ ให้เทียบเคียงกับเมืองท่องเที่ยวสากลระดับโลก (world class) โดยมีเป้าหมายระยะยาว คือการทำให้การท่องเที่ยวไทยมีเอกลักษณ์ไทยในระดับมาตรฐานสากล ทั้งในด้านแหล่งท่องเที่ยว บริการ และการรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมภายในปี พ.ศ. 2553 (ราณี อธิชัยกุล 2546:121)

3.1.1 การท่องเที่ยวที่งดงาม ได้มาตรฐานสากล ควรมีองค์ประกอบหลายประการ ดังนี้

- 1) มีแหล่งท่องเที่ยว ไม่อยู่ในสภาพเสื่อมโทรมหรือถูกทำลาย
- 2) คงประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงาม และดำรงเอกลักษณ์ของไทยไว้
- 2) สิ่งแวดล้อมปลอดภัย
- 4) มีความปลอดภัยจากอาชญากรรม อุบัติเหตุ และโรคภัยไข้เจ็บ
- 5) มีระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกในปริมาณที่เหมาะสม

เหมาะสม สะดวก และบริการที่มีคุณภาพ

- 6) มีการคมนาคมที่ติดต่อถึงกันได้ทุกระดับ
- 7) มีระบบโทรคมนาคมสาธารณะที่ติดต่อกันทั่วโลกได้ทุกเมือง

ท่องเที่ยวหลัก

8) คนไทยมีความพร้อมที่จะให้บริการตามมาตรฐานสากล และมีส่วนร่วมอย่างสูงสุดในการได้รับสวัสดิการตามมาตรฐานเดียวกัน

อย่างไรก็ดีการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวก่อให้เกิดปัญหาแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม รวมทั้งปัญหาสังคม อาทิ การค้าแรงงานเด็กและโสเภณีเด็ก ประเทศไทยจำเป็นต้องดำเนินมาตรการแก้ไขอย่างเร่งด่วนเพื่อรักษามรดกแหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้ไว้ให้ยั่งยืน

3.2 การท่องเที่ยว

3.2.1 ความหมาย

1) ความหมายของการท่องเที่ยว

อาร์ ดับบลิว แท็คอิทอช อังใน (r.w.mexintoch) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช (2545 : 71) ได้ให้ความหมายว่า “การท่องเที่ยว” เป็นการเดินทางเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม โดยมีแรงกระตุ้นจากความต้องการในด้านกายภาพ ด้านวัฒนธรรมด้านปฏิสัมพันธ์ และด้านสถานะ หรือเกียรติคุณ

สันทัศน์ เชื้อบุตรตาล (2541 อ้างในเกียรติชั้นบุญใส 2545 : 23) ได้ให้ความหมายการท่องเที่ยวว่ามาจาก 3 ประการ คือ

1. การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปอยู่ที่อื่นเป็นการชั่วคราว
2. เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ
3. เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดก็ตามที่มีใช้เพื่อการประกอบอาชีพ หรือหารายได้

สรุปได้ว่า “การท่องเที่ยว” หมายถึงกิจกรรมใดๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหว เดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นๆ เป็นการชั่วคราวเพื่อวัตถุประสงค์ใดๆ ที่มีใช้เพื่อการหารายได้ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวก่อให้เกิดประสบการณ์ และความสัมพันธระหว่างบุคคลที่เดินทาง

2) ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2545:4) กล่าวถึงการท่องเที่ยวเชิงเกษตรว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro – Tourism) เป็นการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งที่ได้ทั้งความเพลิดเพลินและความรู้ นำกลับไปประยุกต์ใช้หรือประกอบอาชีพได้เหนืออื่นใดนี้ คือ การเดินทางกลับไปค้นหาเรียนรู้เข้าใจภาคภูมิกับอาชีพเกษตรกรรม รากฐานของแผ่นดินไทย ที่เปี่ยมไป

ด้วยคุณค่าภายใต้แนวคิด ปรัชญา องค์ความรู้ ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษเกษตรกรไทย ได้สัมผัสกับ วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวชนบท ขนบธรรมเนียม ประเพณี รูปแบบกิจกรรม และการประกอบ อาชีพทางการเกษตรที่หลากหลาย ทั้งวิถีดั้งเดิมจนถึงการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ท่ามกลางทัศนียภาพ ธรรมชาติที่สวยงาม บริหารจัดการ โดยเกษตรกร หรือชุมชน ความประทับใจที่เกิดจากการได้ชม ชิม ช้อ ผลิตภัณฑ์ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ก่อเกิดรายได้แก่ชุมชน จากการจำหน่ายผลผลิต การเกษตร ผลิตภัณฑ์แปรรูป ค่าตอบแทนจากการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2543 : 1) กล่าวถึงการท่องเที่ยวเชิงเกษตรว่า เป็นการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้มาเที่ยวชมชนภาคเกษตร เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมและความเป็นอยู่ได้ทั้งเกษตรกรรมใน รูปแบบดั้งเดิม และเกษตรกรรมที่มีความก้าวหน้าทันสมัย รวมถึงได้ชมทัศนียภาพที่สวยงามตาม ธรรมชาติของชุมชนนั้นๆ โดยเกษตรกรและชุมชนนั้นๆ จะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร จัดการด้วยตนเอง

ราณี อธิชัยกุล (2546:23) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็น รูปแบบการท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมการเกษตรเป็นหลัก มีการบริหารและการจัดพื้นที่ไว้เพื่อรองรับ นักท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดความพึงพอใจ และสร้างรายได้แก่เกษตรกรตัวอย่างการท่องเที่ยวเชิง เกษตรของไทย ได้แก่ การทำนา ทำสวนผลไม้ การเกษตรแบบผสมผสาน ไม้ดอกไม้ประดับ โครงการหลวง และโครงการพระราชดำริ รวมถึงสวนเกษตร หรือฟาร์มของเอกชน

สรุปว่า การท่องเที่ยวเกษตร หมายถึง การท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่ นักท่องเที่ยวเดินทางไปชมทัศนียภาพความสวยงามที่เกษตรกรสร้างขึ้น ได้สัมผัสกับวิถีชีวิตของ เกษตรกร ได้เรียนรู้การประกอบอาชีพเกษตรกรรมหลายรูปแบบในภูมิภาคต่างๆ เช่น การปลูกพืช ไร่ การทำนา ทำสวน ไม้ดอกไม้ประดับ การทำฟาร์มปศุสัตว์ สวนไม้ผล ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจ พอเพียง การเลี้ยงปลา และขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น การซื้อผลผลิตและ ผลิตภัณฑ์การเกษตรที่มีคุณภาพจากแหล่งผลิตโดยตรง

3) ความสำคัญของการท่องเที่ยว

ศูนย์ประสานงานส่งเสริมการท่องเที่ยว กรมส่งเสริมการเกษตร (2544 : 2) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่มีบทบาทอย่างหนึ่งในการนำเงินจาก ต่างประเทศเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ โดยเป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้อันดับหนึ่งเมื่อเทียบกับสินค้า ส่งออกอื่น ๆ

พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร แกลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2544 รัฐบาลชุดนี้มุ่งเน้นการส่งเสริมการท่องเที่ยวโลกโดยกำหนดขึ้นเป็นนโยบายด้าน

บริการ และการท่องเที่ยว และระบุว่า การท่องเที่ยว คือหนทางสำคัญของการนำรายได้กระแสเงินเข้าสู่ประเทศ ดังนั้นรัฐบาลจึงมีนโยบายในการส่งเสริมคุณภาพ และมาตรฐานของการบริการเพิ่มความหลากหลายของรูปแบบการให้บริการ การท่องเที่ยว และการยกระดับความสามารถ และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว กำหนดอยู่ในนโยบายของรัฐบาลภายใต้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (สุมาลี สันติพลวุฒิ สมหมาย อุดมวิทิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2548 : 2-26)

สรุปว่า การท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ทำให้เป็นที่มาของรายได้ เงินตราต่างประเทศ ซึ่งช่วยให้เกิดการกระจายรายได้ เกิดการสร้างงานและเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ มีความสำคัญต่อสังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม โดยช่วยให้ประชาชนเกิดความรักความภาคภูมิใจในท้องถิ่นวัฒนธรรมประเพณีของตนเอง ช่วยสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4) ความเป็นมาของการท่องเที่ยว

(1) ความเป็นมาของการท่องเที่ยวทั่วไป

ราณี อิศัยกุล (2546 : 119) กล่าวว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ยังคงเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง องค์การการท่องเที่ยวโลก ซึ่งเป็นองค์การนานาชาติในระดับรัฐบาลที่มีฐานะ เช่นเดียวกับองค์การสหประชาชาติและประเทศไทยเป็นสมาชิก ได้พยากรณ์แนวโน้มของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของโลกในปี ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) และปี ค.ศ. 2020 (พ.ศ. 2563) ว่าทั่วโลกจะมีนักท่องเที่ยวถึง 1,006 ล้าน และ 1,561 ล้านคน ตามลำดับโดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 4.15 ต่อปี ในปี 2020 พยากรณ์ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกจะมีถึง 397 ล้านคน หรือร้อยละ 17 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2544-2553:6) จัดทำโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เสนอแนวนโยบายเชิงรุกในการบริหารอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศในภาพรวม และเสนอแนวทางในการสร้างเอกภาพ การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว โดยระดมความร่วมมือจากภาครัฐและเอกชน รวมถึงกำหนดความรับผิดชอบของภาคเอกชน เพื่อความร่วมมือให้เกิดพื้นฐานที่มั่นคงสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนต่อไป (บริษัทคอร์เพลนนิ่ง แอนด์ ดีเวลลอปเมนท์ จำกัด, มปป.)

สรุป อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีอัตราการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น โดยอัตราการท่องเที่ยวทั่วโลกคาดว่าจะเพิ่มขึ้นถึงปีละ ร้อยละ 4.15 ในประเทศไทยนั้น มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง โดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

(2) ความเป็นมาของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดำเนินการโดยได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากรัฐ และมีหลักประกันด้านธุรกิจ และงบประมาณ จึงกำหนดเป็นนโยบายระดับชาติที่จะให้การสนับสนุนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในด้านงบประมาณกับหน่วยงานของรัฐ และองค์กรเอกชน ด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้รองรับ และจัดตั้งคณะกรรมการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในระดับจังหวัดเพื่อประสาน โครงการใน ส่วนการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกับการท่องเที่ยวประเภทอื่นๆ (เอกสารประกอบการฝึกอบรมหลักสูตร การบริหารจัดการและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร 2546 : เอกสารประกอบอัดสำเนา)

ต้นทุนและความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเบื้องต้น เป็นสิ่งสำคัญที่จะใช้ชี้วัดว่าสามารถจัดทำกรท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้หรือไม่หากเกิดการพัฒนา ซึ่ง ต้นทุนต่าง ๆ ควรพิจารณา ได้แก่ วิถีชีวิต วัฒนธรรม ทรัพยากรการเกษตร (เกษตรกรรม) การ คมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวก องค์ประกอบของวัฒนธรรมชาติ วัฒนธรรม ความแปลกใหม่ ความดึงดูดใจ ใ้เข้าใจให้เกิดความสนุกสนาน มีปัจจัย 3 ส่วน คือ

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
2. การบริการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
3. การตลาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (เอกสารประกอบการ

ฝึกอบรมหลักสูตรการบริหารจัดการและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร กรมส่งเสริม การเกษตร 2546 : เอกสารประกอบอัดสำเนา)

สรุปว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ และภาคเอกชน มีการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น การบรรจุ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรลงในแผนการท่องเที่ยวระดับประเทศ และกำหนดนโยบายช่วยเหลือ ผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรจะต้องมีสิ่งดึงดูดใจ ในเรื่องของทรัพยากรการเกษตรวิถี ชีวิต วัฒนธรรม และต้องพิจารณาถึงต้นทุนในการดำเนินงานด้วย

(3) ความเป็นมาของการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

ทานตะวัน เป็นพืชน้ำมันที่กรมส่งเสริมการเกษตร ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกทานตะวันขายเมล็ดส่ง โรงงานอุตสาหกรรมเพื่อนำไปทำน้ำมันทดแทนพืชอื่น ทานตะวันเป็นพืชที่มีลักษณะพิเศษของ ดอก คือ เมื่อดอกบานจะมีขนาดใหญ่ สีเหลืองส้ม และหันดอกไปทางทิศของดวงอาทิตย์ นักท่องเที่ยวได้พบเห็นแล้วพึงพอใจ จึงทำให้หน่วยราชการส่งเสริมการเกษตร และเกษตรกร จัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อเพิ่มงาน เพิ่มรายได้ให้ครัวเรือนและท้องถิ่น

5) รูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

(1) รูปแบบการท่องเที่ยว

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2545 : 117 – 132) กล่าวว่า การท่องเที่ยวมีหลายรูปแบบด้วยกัน สามารถแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

ก. รูปแบบของการท่องเที่ยวตามสถานภูมิศาสตร์การเดินทางและถิ่นกำเนิดของนักท่องเที่ยว คือ การท่องเที่ยวระหว่างประเทศ และการท่องเที่ยวภายในประเทศ

ข. รูปแบบการท่องเที่ยวตามวัตถุประสงค์ในการเดินทาง คือ การท่องเที่ยวเพื่อความเพลิดเพลินและการพักผ่อน การท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ การท่องเที่ยวเพื่อการสนใจ เช่นท่องเที่ยวเชิงกีฬา ท่องเที่ยวเชิงศิลปะและวัฒนธรรม

ค. รูปแบบการท่องเที่ยวตามลักษณะการจัดการการเดินทาง คือ การท่องเที่ยวแบบหมู่คณะ การท่องเที่ยวแบบอิสระ

(2) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2545 : 191 – 243) ระบุว่ากิจกรรมหรือธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบ่งได้ 8 ลักษณะ คือ

ก. ธุรกิจพักรแรม เป็นกิจกรรมขายบริการที่ทำเพื่อนักท่องเที่ยว

ข. ธุรกิจอาหารเครื่องดื่ม เป็นกิจกรรมขายอาหารและเครื่องดื่มสำหรับนักท่องเที่ยว

ค. ธุรกิจขนส่งเพื่อการท่องเที่ยว เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายบุคคลจากที่หนึ่งไปยังที่หนึ่ง

ง. ธุรกิจนำเที่ยว เป็นกิจกรรมที่ให้บริการเกี่ยวกับการเดินทาง การสำรองที่พัก อาหาร ทัศนจร และบริการอื่นๆ

จ. ธุรกิจการจำหน่ายสินค้าและธุรกิจของที่ระลึก เป็นการจำหน่ายสินค้าที่ระลึก

ฉ. กิจกรรมนันทนาการ เป็นการให้บริการเพื่อการบันเทิงและเพลิดเพลินกับนักท่องเที่ยว

ช. ธุรกิจตัวแทนจำหน่ายเพื่อการท่องเที่ยว เป็นกิจกรรมในรูปแบบตัวแทนที่ได้รับอนุญาตให้จำหน่ายสินค้าหรือบริการ

ซ. ธุรกิจในการจัดประชุมและนิทรรศการ เป็นกิจกรรมให้บริการจัดประชุม หรือ นิทรรศการแก่กลุ่มคณะนักท่องเที่ยว

3.3 การส่งเสริมการท่องเที่ยว

3.3.1 ความหมายการส่งเสริม

เคลซี และเฮิร์น (Kelsey and Heame, 1963 : 1) กล่าวว่า งานส่งเสริมเป็นการศึกษานอกระบบโรงเรียน ซึ่งผู้ใหญ่และเยาวชนเรียน โดยการปฏิบัติ เป็นงานที่ประสานร่วมมือกันระหว่างรัฐบาล สถาบันศึกษา และประชาชน เพื่อให้การศึกษาและการบริการที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน วัตถุประสงค์ที่สำคัญของงานส่งเสริมก็เพื่อพัฒนาประชาชน

3.3.2 ความสำคัญของการส่งเสริมการท่องเที่ยว

- 1) เพื่อแก้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ การสร้างงาน การเพิ่มรายได้และการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- 2) สามารถพัฒนาการตลาดในเชิงรุกให้ชาวต่างประเทศเข้ามาเที่ยวในประเทศไทยและกระตุ้นให้คนไทยเที่ยวเมืองไทย
- 3) เพื่อส่งเสริมความร่วมมือกับทุกฝ่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- 4) เพื่อพัฒนาองค์กร การบริหารจัดการและเสริมสร้างบุคลากรให้มีทักษะและขีดความสามารถทางการตลาดท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้
- 5) นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้เพื่อการท่องเที่ยว (สุมาลี สันติพลวุฒิ 2548: 2-27)

3.3.3 กฎหมายการท่องเที่ยว

กฎหมายเกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยว ซึ่ง ศตพงษ์ สุนทรารักษ์ (2546:138-142) ได้กล่าวไว้ว่า กฎหมายเกี่ยวกับ อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการส่งเสริม แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 กฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภท กฎหมายเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ และกฎหมายเฉพาะอื่นๆ ที่กำหนดบทบาท อำนาจหน้าที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ ซึ่งมีส่วนช่วยในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นกฎหมายสูงสุดที่ใช้ในการปกครองประเทศไทยในปัจจุบัน ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญได้กำหนดสิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว ดังนี้

มาตรา 46 บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม มีสิทธิอนุรักษ์ฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น และของชาติ มีส่วน

ร่วมในการจัดการบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล และยั่งยืน ตามกฎหมายบัญญัติ

มาตรา 78 รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเอง และตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น ระบบสาธารณสุข โภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน และสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึง เท่าเทียมกัน รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น

มาตรา 289 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีหน้าที่บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

มาตรา 290 เพื่อส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจด้านการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ การมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษา การมีส่วนร่วมในการพิจารณาโครงการ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อดำรงชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่

2. พระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยว

บทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว กำหนดตามกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภท และกฎหมายเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ ดังนี้

มาตรา 68 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่การจัดระบบบริการสาธารณะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลด้านการท่องเที่ยว

มาตรา 50-57 กำหนดอำนาจหน้าที่ของเทศบาลในด้านบำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และสำหรับเทศบาลนคร ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ด้านการวางผังเมือง การควบคุมการก่อสร้าง การสาธารณสุข และการส่งเสริมกิจการท่องเที่ยว

มาตรา 45 กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งมีส่วนช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว อาทิ การคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการประสานการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัด

มาตรา 89 กำหนดอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานครในการจัดบริการสาธารณะ ที่มีส่วนช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว อาทิ การรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การผังเมือง การจัดให้มี และควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม ที่จอดรถ

การจัดให้มี และบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ การพัฒนาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

มาตรา 16 กำหนดให้เทศบาลเมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล มี
อำนาจ และหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของ
ตนเองด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

มาตรา 17 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจ และหน้าที่
ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตน ในด้านการ
ส่งเสริมการท่องเที่ยว

มาตรา 18 ให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจ และหน้าที่ในการจัดระบบ
บริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตน ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

นอกจากนี้พระราชบัญญัติข้างต้น ได้กำหนดให้มีแผนการกระจายอำนาจ
ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ถ่ายโอนภารกิจด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน
พานิชยกรรม และการท่องเที่ยว ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้การท่องเที่ยวแห่ง
ประเทศไทย ถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยวให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภท ด้าน
การวางแผนการท่องเที่ยว การปรับปรุง ดูแล บำรุงรักษาสถานที่ท่องเที่ยว และการจัดทำสื่อ
ประชาสัมพันธ์ภายในปี 2547

3. กฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ที่มีส่วนสนับสนุนการท่องเที่ยว

3.1 พระราชบัญญัติส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
พ.ศ. 2535 เป็นกฎหมายกำหนด อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในด้านการส่งเสริม
และรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ โดยการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม การควบคุมมลพิษต่าง ๆ
การพิจารณาอนุญาตให้ผู้ใดรับจ้างเป็นผู้ควบคุม หรือรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย การออก
ข้อบัญญัติเพื่อเปรียบเทียบปรับผู้นำทำให้เกิดมลพิษ หากว่าดำเนินการอย่างเคร่งครัด ทำให้เขต
พื้นที่ปลอดมลพิษ ทำให้พื้นที่มีความสวยงาม ช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยว

3.2 พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2535 เป็นกฎหมายกำหนดเพื่อ
ควบคุมการใช้ที่ดินให้เป็นไปตามผังเมืองที่กำหนด เพื่อให้เกิดความเรียบร้อย สวยงาม ความ
ปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน และสุขภาพอนามัยของประชาชน

3.3 พระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อย
ของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับเพื่อให้มีการรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบ

เรียบร้อยของบ้านเมือง หากปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดจะช่วยให้เมืองมีความสวยงาม เหมาะสมต่อการท่องเที่ยว

3.4 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 เป็นกฎหมายที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจควบคุมการก่อสร้างอาคาร ก่อสร้างต่อเติมอาคาร หากปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ช่วยที่บ้านเมืองมีความสวยงาม ปลอดภัยเหมาะสมต่อการท่องเที่ยว

3.5 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เป็นกฎหมายที่กำหนดให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลการดำเนินการที่มีผล กระทบ ต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ได้แก่ สิ่งปฏิกูล ขยะมูลฝอย การควบคุมสุขลักษณะของอาคาร การควบคุมดูแลสิ่งที่ทำให้ประชาชนได้รับผลกระทบ เช่น รังสี สารเคมี เสียง กลิ่น ความร้อน และควบคุมดูแล การเลี้ยงสัตว์ สถานที่จำหน่ายสินค้า อาหารให้ถูกหลักโภชนาการที่ถูกต้อง ช่วยที่บ้านเมืองมีความสวยงาม เหมาะสมต่อการท่องเที่ยว

ราณี อธิชัยกุล ศตพงษ์ สุนทรารักษ์ (2546) เอกสารชุดฝึกอบรมทางไกล หลักสูตรการจัดการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

3.3.4 รูปแบบการส่งเสริมที่เหมาะสม

ศตพงษ์ สุนทรารักษ์ (2546:154) กล่าวว่า องค์กรบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินการส่งเสริมการท่องเที่ยวได้หลายรูปแบบ เช่น การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ วัฒนธรรมท้องถิ่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและกีฬา

องค์กรบริหารส่วนตำบลควรจัดระบบบริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในกฎหมายจัดตั้ง และกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่นๆ มีการวางแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล โดยกำหนดยุทธศาสตร์ ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใกล้เคียงเพื่อสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

4. แนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

ดร.ชนิ เอ็มพันธุ์ (2549:5-41, 6-5, 6-6) กล่าวว่า กิจกรรมชมทุ่งทานตะวัน เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมากให้ผ่านเข้ามาในพื้นที่โครงการเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ โดยให้มีการเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวภายในโครงการที่มีศักยภาพสูง เช่น แหล่งโบราณคดีบ้านโป่งมะนาว น้ำตกสวนมะเดื่อ เมืองโบราณชัยจำปา ฟาร์มเลี้ยงผึ้ง และทุ่งทานตะวัน กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพปานกลาง ได้แก่ อ่างซับเหล็ก ถ้าเขาเอราวัณ ค่ายฝึกรบพิเศษ และฟาร์มโอ เอ ซีส กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวใหม่ และแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มเติม ได้แก่ ชุมชนวัฒนธรรมไทยเบ็ง เขาถ้ำพระ เขาพระนอน (วัดคีรีโสภณ) แหล่งโบราณคดีบ้านโลกหม้อ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการพัฒนาเพื่อให้โครงการเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์นี้มีความน่าสนใจมากขึ้น และเพิ่มทางเลือกแก่นักท่องเที่ยวในการเดินทางท่องเที่ยวในโครงการนี้ เป็นการสร้างจุดขายทางการท่องเที่ยวใหม่ๆ แก่อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ซึ่งสามารถดึงให้นักท่องเที่ยวกลับมาเยือนซ้ำอีกในอนาคต

บทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นต่อการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เน้นการจัดทำข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว จัดตั้งกลุ่มหรือเครือข่ายแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน โดยประสานงานกับอำเภอ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อวางแผนการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว พิจารณา กำหนดนโยบายการบริหารจัดการ จัดทำโครงการสนับสนุนงบประมาณ ดำเนินการโดยเน้นการวางแผนปลูกทานตะวันให้ดอกทานตะวันบานตลอดฤดูกาลท่องเที่ยว จัดให้มีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว (เลียนแบบข้อมูลจากเอกสารชุดฝึกอบรมทางไกลหลักสูตร การจัดการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน

4.1 ด้านการเลือกสถานที่

4.1.1 เหมาะกับการปลูกทานตะวัน

- 1) เป็นที่ดอนไม่มีน้ำขัง เพราะว่ารากของทานตะวันจะเจริญเติบโตลงไปลึกในสภาพดินแห้งแล้งดีกว่าดินชุ่มชื้น โดยที่รากแขนงแผ่กระจายในด้านข้างถึง 130 เซนติเมตร และรากแก้วมีความยาว 300 เซนติเมตร (สุพจน์ แสงประทุม 2545:9)
- 2) เลือกดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ เช่น ดินกลุ่มชุดดิน ที่ 28 หรือ 28 B หรือกลุ่มชุดดินที่ 52 หรือ 52 B (กรมพัฒนาที่ดิน 2544:4-32,4-60)
- 3) จุดชมทุ่งอยู่ทางทิศใต้หรือทิศตะวันออกของทุ่งทานตะวัน

4.1.2 เหมาะกับการท่องเที่ยว

- 1) มีทิวทัศน์สวยงาม เช่นอยู่ใกล้ภูเขา หรือ ใกล้เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์
- 2) ทางคมนาคมเข้าออกสะดวก
- 3) มีจำนวนพื้นที่การปลูกทานตะวันติดต่อกัน ไม่ห่างไกลชุมชนมากเกินไป

เกินไป

4.2 ด้านการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม

4.2.1 ทนต่อความแห้งแล้ง

4.2.2 ใช้พันธุ์ลูกผสม เช่น แปซิฟิก 33, 55 หรือ จัมโบ้

4.2.3 มีจานดอกใหญ่ไม่ต่ำกว่า 13 – 15 เซนติเมตร

4.2.4 มีกลีบดอกสีเหลืองสดสวย

4.2.5 อายุการบานของดอกนาน

4.3 ด้านการวางแผนการปลูก

4.3.1 ควรปลูกทานตะวันตามระบบ การปลูกพืชโดยการปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เป็นพืชรุ่นที่ 1 และตามด้วยการปลูกทานตะวันเป็นพืชรุ่นที่ 2

4.3.2 ควรปลูกทานตะวันในปลายฤดูฝน ประมาณเดือน สิงหาคม กันยายน และ ไม่เกินวันที่ 10 ตุลาคมของปีนั้นๆ

4.3.3 ควรบริหารจัดการให้ดอกทานตะวันบานในทุ่งเดียวกัน เป็นช่วง ๆ ติดต่อกันอย่างน้อยประมาณ 30 วัน และพื้นที่ดอกทานตะวันบานไม่ต่ำกว่า 50 ไร่

4.4 ด้านรูปแบบการปลูก การดูแล และบำรุงรักษา

4.4.1 รูปแบบการปลูกทานตะวัน

1) แปลงปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว ของอำเภอพัฒนานิคมต้องอยู่ทางทิศเหนือ หรือทิศตะวันตกเพราะว่าดอกทานตะวันจะหันหน้าจานดอกสู่แสงพระอาทิตย์ทางด้านทิศตะวันออก และให้ผู้ชมทุ่งทานตะวันอยู่ทางทิศใต้ หรือทิศตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อชื่นชมความสวยงามของดอกทานตะวัน

2) การปลูกต้องเว้นที่บริเวณริมถนนถึงแปลงปลูก 200 ตารางวา เพื่อจัดกิจกรรมต่างๆ

3) การปลูกเน้นการปลูกเป็นแถว โดยใช้เครื่องจักรติดอุปกรณ์หยอดเมล็ดพันธุ์ ซึ่งสามารถทำได้รวดเร็วโดยใช้ระยะปลูก 70 – 75 , 30 – 35 เซนติเมตร หยอดหลุมละ 2 เมล็ด แล้วกลบดินโดยเมล็ดอยู่ลึกประมาณ 5 – 8 เซนติเมตร เมื่อดอกทานตะวันงอกได้ 10 วันให้ถอนแยกเหลือ 1 ต้น / หลุม การปลูกวิธีนี้ โดยใช้เมล็ดพันธุ์ลูกผสม จำนวน 0.8 กิโลกรัม / ไร่

4.4.2 การดูแลบำรุงรักษา

1) การกำจัดวัชพืช

ครั้งที่ 1 เมื่อทานตะวันมีใบจริง 2 – 4 คู่ พร้อมทำการถอนแยกทานตะวันให้เหลือ 1 ต้นต่อหลุม

ครั้งที่ 2 เมื่อเริ่มเกิดตาดอก หรือเมื่อทานตะวันมีอายุ 30 – 35 วัน การกำจัดวัชพืชนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งกรณีที่วัชพืชรบกวน เพื่อป้องกันการแย่งอาหารและความชื้นในดิน อาจจะใช้แรงงานกำจัดวัชพืชหรือใช้สารเคมีอลาคลอร์หรือเมโทลาคลอร์ฉีดพ่นหลังหยอดเมล็ดก่อนที่จะงอกในอัตรา 300 – 400 ซีซี ต่อน้ำ 4 ปี๊บ สำหรับฉีดพ่นในพื้นที่ 1 ไร่ สารเคมีดังกล่าวจะสามารถควบคุมวัชพืชพวกใบแคบได้เป็นอย่างดี รวมทั้งวัชพืชใบกว้างบางชนิด และห้ามใช้สารเคมีกำจัดวัชพืชพวกอะทราซีน ในการปลูกทานตะวันโดยเด็ดขาด

4.4.3 การใส่ปุ๋ย

แนะนำให้เกษตรกรใช้ปุ๋ยยูเรียแต่งหน้าเมื่อทานตะวันอยู่ในระยะสร้างตาดอก ในอัตรา 20-25 กิโลกรัมต่อไร่ และแนะนำให้เกษตรกรใช้ปุ๋ยหมักน้ำชีวภาพฉีดพ่นก่อนปลูก และหลังจากปลูกแล้ว 1-2 ครั้ง โดยใช้อัตราปุ๋ยหมักน้ำชีวภาพ 1 ส่วนต่อน้ำ 500 ส่วน

4.4.4 การให้น้ำ

การให้น้ำทานตะวันที่เหมาะสมแบ่งออกเป็น 4 ระยะดังนี้

ครั้งที่ 1 หลังจากปลูกเสร็จแล้วให้น้ำทันที

ครั้งที่ 2 เมื่อทานตะวันมีใบจริง 2 คู่หรือประมาณ 10-15 วันหลังปลูก

ครั้งที่ 3 ก่อนทานตะวันเริ่มมีตาดอกหรือประมาณ 30-35 วันหลังออก

ครั้งที่ 4 เมื่อดอกเริ่มบานหรือประมาณ 50-55 วันหลังปลูก

(สุพจน์ แสงประทุม 2545:9,19-21)

4.5 ด้านการรณรงค์การมีส่วนร่วม

4.5.1 แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการงานการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

4.5.2 การประชุมร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ผู้นำเกษตรกรและผู้ประสานงานการท่องเที่ยว

4.5.3 องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นและส่วนราชการให้ความร่วมมือในการรณรงค์และส่งเสริมการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

4.6 ด้านการประชาสัมพันธ์/การณรงค์

4.6.1 การแสดงข่าววันเปิดงานทุ่งทานตะวันบาน

4.6.2 การทำป้ายประชาสัมพันธ์ และป้ายบอกเส้นทางไปชมทุ่งทานตะวัน

4.6.3 ขอความช่วยเหลือกับส่วนราชการในท้องถิ่นเพื่อร่วมมือเรื่องการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

4.7 ด้านการกำหนดเชิงยุทธศาสตร์หลัก อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

4.7.1 จังหวัดลพบุรี ได้กำหนดวิสัยทัศน์ในแผนปฏิบัติราชการ 4 ปีของจังหวัดไว้ว่าให้จังหวัดลพบุรีเป็น “แหล่งผลิตอาหารปลอดภัย ศูนย์การศึกษา และเรียนรู้แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและเมืองน่าอยู่” โดยในแผนปฏิบัติการดังกล่าวได้แบ่งภารกิจออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มภารกิจด้านเศรษฐกิจ กลุ่มภารกิจด้านสังคม กลุ่มภารกิจด้านความมั่นคง และกลุ่มภารกิจด้านการบริหารจัดการในส่วนของท่องเที่ยวได้กำหนดไว้เป็นยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยมีเป้าหมายให้แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพและขยายโอกาสด้านการตลาด มีกลยุทธ์หลักในการพัฒนาและส่งเสริมสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ มาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และได้จัดทำโครงการจัดงานทานตะวันบานซึ่งเป็นโครงการสำคัญเพื่อเพิ่มสีสันให้กับนักท่องเที่ยว (ที่มา แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดลพบุรี2548-2552)

4.7.2 อำเภอพัฒนานิคม ได้กำหนดให้กลุ่มพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจเป็นผู้รับผิดชอบงาน โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันและการท่องเที่ยวในอำเภอพัฒนานิคม

4.8 ด้านกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว

4.8.1 ชี้อ่างชมทุ่งทานตะวัน

4.8.2 ชี้อ่างชมทุ่งทานตะวัน

4.8.3 นั่งรถลากชมทุ่งทานตะวัน

4.8.4 คาราวานแล่นอีกรยนต์ และรถจักรยานยนต์

4.8.5 ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากทานตะวัน

4.8.6 สินค้าแปรรูปจากโกนอม

4.8.7 ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผึ้ง

4.8.8 การจำหน่ายผลไม้สด ผักสด

4.8.9 จัดสถานที่ถ่ายรูปในทุ่งทานตะวัน

4.9 ด้านการบริการ/สิ่งอำนวยความสะดวก

4.9.1 ที่พัก

- 1) ที่พักชั่วคราวในทุ่งทานตะวัน
 - (1) ที่พักในกองอำนวยการ (ณ พื้นที่จัดงาน)
 - (2) ที่พักในจุดชมวิวในทุ่งทานตะวัน
- 2) ที่พักแรม
 - (1) ห้องเช่า (เอกชน)
 - (2) ที่พักชั่วคราว (กางเต็นท์)

4.9.2 อาหาร

- 1) อาหารทั่วไป
- 2) อาหารแปรรูปจากผลิตภัณฑ์ทานตะวัน
- 3) เครื่องดื่ม

4.9.3 ที่จอดรถ

- 1) ที่จอดรถในบริเวณงาน
- 2) ที่จอดรถในจุดชมทุ่งทานตะวัน

4.9.4 ห้องน้ำ/ห้องส้วม

- 1) ห้องน้ำ/ห้องส้วมในบริเวณงาน
 - (1) สะอาด
 - (2) เพียงพอกับความต้องการ
 - (3) ค่าบริการราคาถูก
- 2) ห้องสุขาในทุ่งทานตะวัน
 - (1) สะอาด
 - (2) เพียงพอกับความต้องการ
 - (3) ค่าบริการราคาถูก

4.9.5 การติดต่อสื่อสาร

- 1) สื่อบุคคล
 - (1) เจ้าหน้าที่
 - (2) เกษตรกร
 - (3) มัคคุเทศก์

- 2) สื่อสิ่งพิมพ์
 - (1) แผ่นพับ
 - (2) ป้ายบอกเส้นทาง
 - (3) ป้ายโฆษณา
- 3) สื่ออิเล็กทรอนิกส์
 - (1) อินเทอร์เน็ต
 - (2) โทรศัพท์เคลื่อนที่
 - (3) วิทยุ
 - (4) โทรทัศน์

4.9.6 แผนที่บอกเส้นทาง

- 1) ป้ายแผนที่บอกเส้นทางชมทุ่งทานตะวัน ในอำเภอพัฒนานิคม
- 2) แผ่นป้ายบอกจุดเข้าชมทุ่งทานตะวัน
- 3) ป้ายบอกจุดบริการต่าง ๆ เช่น สุขา

4.10 ด้านการบริการความรู้

- 4.10.1 การจัดนิทรรศการให้ความรู้เรื่องการปลูกทานตะวัน
- 4.10.2 แจกแผ่นพับการปลูกทานตะวัน
- 4.10.3 สาธิตการแปรรูปจากทานตะวัน

4.11 ด้านมัลติมีเดีย

- 4.11.1 บรรยายการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน
- 4.11.2 บรรยายการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากทานตะวัน

4.12 ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

- 4.12.1 การส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน
- 4.12.2 สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ
- 4.12.3 สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวกับจังหวัดใกล้เคียง

4.13 ด้านการตลาด

- 4.13.1 การจัดจำหน่ายสินค้าแปรรูปจากทานตะวัน
- 4.13.2 การให้บริการการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน
- 4.13.3 ส่งเสริมบทบาทเอกชนร่วมกับชุมชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทุ่ง

4.13.4 ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่

4.13.5 มีมาตรการป้องกันการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว

4.14 ด้านความปลอดภัย

4.14.1 จัดระบบอำนวยความสะดวกด้านการจราจรให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

4.14.2 จัดชุดเจ้าหน้าที่ตำรวจรักษาความสงบเรียบร้อยภายในบริเวณงาน

4.14.3 จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำกองอำนาจการทุกวัน วันละ 2 นาย

4.14.4 จัดชุดปฐมพยาบาลพร้อมเวชภัณฑ์ จากโรงพยาบาลมาประจำกอง

อำนาจการงานทุ่งทานตะวัน

4.14.5 จัดอาสาสมัครดูแลความเรียบร้อยในเวลาากลางคืน

4.14.6 จัดเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกบริเวณลานจอดรถ

4.14.7 อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

สรุปว่า แนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี จะต้องดำเนินการโดยภาครัฐทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น โดยความร่วมมือกับเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว ตามเส้นทางคมนาคมเข้าสู่เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ โดยต้องพิจารณาพื้นที่ปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวที่เป็นที่คอนอยู่ทางด้านทิศเหนือ และทิศตะวันตกของเส้นทางคมนาคม ใช้พันธุ์ลูกผสม ปลูกโดยคัดเลือกพันธุ์ที่เจริญเติบโตได้ดีในสภาพความแห้งแล้งมีกลีบดอกสีเหลืองสดสวย อายุการบานของดอกนาน การปลูกเน้นการปลูกเป็นพีชรุ่นที่ 2 ประมาณเดือน กันยายน – พฤศจิกายน เพื่อให้ดอกบานในเทศกาลท่องเที่ยว เดือน พฤศจิกายน – มกราคม โดยทั่วไปใช้ระยะปลูก 70-75 X 30-35 เซนติเมตร ใส่ปุ๋ยยูเรียเมื่อทานตะวันมีอายุ 30-35 วัน ในอัตรา 5-10 กิโลกรัมต่อไร่ ในสภาพที่ไม่ได้รับน้ำฝนตามธรรมชาติ ให้น้ำทันทีหลังปลูก หลังจากนั้นประมาณ 10-15 วัน ให้น้ำ ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 ก่อนออกดอก 30-35 วัน หลังจากนั้นส่วนราชการ และเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวต้องดำเนินการจัดประชุมเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการ และเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อวางแผนการต้อนรับนักท่องเที่ยว โดยพิจารณาในเรื่อง การประชาสัมพันธ์ กิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยว การบริการสิ่งอำนวยความสะดวก การให้บริการความรู้แก่นักท่องเที่ยว การอบรมเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว ทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ การอำนวยความสะดวก ด้านที่พัก อาหาร ที่จอดรถ ห้องน้ำ ห้องสุขา ในทุ่งทานตะวัน การบริหารจัดการด้านการตลาด และด้านความปลอดภัย เพื่อเป็นการจูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาชมทุ่งทานตะวัน ในแหล่งท่องเที่ยว และเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวจัดเตรียมไว้ตลอดฤดูกาลท่องเที่ยวตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน-มกราคม ซึ่งการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันนั้นจะสร้างรายได้ให้แก่อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี โดยประมาณปีละ 200 -300 ล้านบาท (สุรเชษฐ์ เขษมมาส 2549:5-41)

5. แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

5.1 ความหมายของทัศนคติ

ทัศนคติ (attitude) เป็นแนวความคิดที่มีความสำคัญมากแนวทางจิตวิทยา สังคม และการสื่อสาร และมีการใช้คำนี้กันอย่างแพร่หลาย สำหรับการนิยามคำว่า ทัศนคตินั้น ได้มี นักวิชาการหลายท่านให้ความหมายไว้ดังนี้

โรเจอร์ (Roger, 1978 : 208 - 209 อ้างถึงใน สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533 : 122) กล่าวถึง ทัศนคติว่าเป็นดัชนีชี้ว่า บุคคลนั้นคิดและรู้สึกอย่างไร กับคนรอบข้าง วัตถุหรือ สิ่งแวดล้อมตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ โดยทัศนคตินั้นมีรากฐานมาจาก ความเชื่อที่อาจส่งผลถึง พฤติกรรมในอนาคตได้ ทัศนคติจึงเป็นเพียงความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า และเป็นมิตของการประเมินเพื่อแสดงว่า ชอบหรือไม่ชอบ ต่อประเด็นหนึ่งๆ ซึ่งถือเป็นการสื่อสารภายในบุคคล (interpersonal communication) ที่เป็นผลกระทบมาจากการรับสาร อันจะมีผลต่อพฤติกรรม ต่อไป

โรเซนเบิร์ก และฮอฟแลนด์ (Rosenberg and Hovland ,1960 : 1) ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่าทัศนคติโดยปกติสามารถนิยามว่า เป็นการจงใจต่อแนวโน้มในการตอบสนองอย่างเฉพาะเจาะจงกับสิ่งที่เกิดขึ้น

เคลเลอร์ (Howard H.Kendler 1963 : 572) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง สภาวะความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมออกมา ในทางสนับสนุน หรือ ต่อต้านบุคคล สถาบัน สถานการณ์หรือแนวความคิด

สรุปว่า ทัศนคติเป็นความสัมพันธ์ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างความรู้สึก และความเชื่อ หรือความรู้ของบุคคลกับแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมได้ตอบ ในทางใดทางหนึ่งต่อเป้าหมายของทัศนคตินั้น

5.2 องค์ประกอบของทัศนคติ

จากความหมายของทัศนคติดังกล่าว ซิมบาโด และเอบีเซน (Zimbardo and Ebbesen , 1970 อ้างถึงใน พรทิพย์ บุญนิพัทธ์ , 2531 : 49) สามารถแยกองค์ประกอบของทัศนคติได้ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (the cognitive component) คือ ส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคลที่เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ทั้งไปทั้งที่ชอบและไม่ชอบ หากบุคคลมีความรู้ หรือคิดว่าสิ่งใดดี มักจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่หากมีความรู้มาก่อนว่า สิ่งใดไม่ดี ก็จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (the affective component) คือ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ ซึ่งมีผลแตกต่างกันไป ตามบุคลิกภาพของคนนั้น เป็นลักษณะที่เป็นค่านิยมของแต่ละบุคคล

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (the behavioral component) คือ การแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจาก องค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด และความรู้สึก

จะเห็นได้ว่า การที่บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดต่างกัน ก็เนื่องมาจากบุคคลมีความเข้าใจ มีความรู้สึกหรือมีแนวความคิดแตกต่างกันนั่นเอง

ดังนั้นส่วนประกอบทาง ด้านความคิด หรือความรู้ ความเข้าใจ จึงนับได้ว่าเป็นส่วนประกอบขั้นพื้นฐานของทัศนคติ และส่วนประกอบนี้ จะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความรู้สึกของบุคคล อาจออกมาในรูปแบบแตกต่างกันทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และการเรียนรู้

5.3 การเกิดทัศนคติ (attitude formation)

กอร์ดอน อัลพอร์ต (Gordon Allport, 1975:43) ได้ให้ความเห็นเรื่องทัศนคติว่า อาจเกิดขึ้นจากสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. เกิดจากการเรียนรู้ เด็กเกิดใหม่จะได้รับการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับ วัฒนธรรม ประเพณีจากบิดา มารดา ทั้ง โดยทางตรง และทางอ้อม ตลอดจนได้เห็นแนวการปฏิบัติของพ่อแม่ แล้ว รับมาปฏิบัติตามต่อไป

2. เกิดจากความสามารถในการแยกแยะความแตกต่าง คือ แยกสิ่งใดดี เช่น ผู้ใหญ่ กับเด็กจะมีการกระทำที่แตกต่างกัน

3. เกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งแตกต่างกันออกไป เช่น บางคนมีทัศนคติไม่ดีต่อครู เพราะเคยตำหนิตน แต่บางคน มีทัศนคติ ที่ดีต่อครูคนเดียวกันนั้น เพราะเคยชมเชยชมตนเสมอ

4. เกิดจากการเลียนแบบ หรือ รับเอาทัศนคติของผู้อื่นมาเป็นของตน เช่น เด็กอาจรับทัศนคติของบิดา มารดา หรือ ครูที่ตนนิยมชมชอบ มาเป็นทัศนคติของตนได้

เครช และครัทซ์ฟิลด์ (Krech And Crutchfield, 1948:57) ได้ให้ความเห็นว่า ทัศนคติอาจเกิดขึ้นจาก

1. การตอบสนองความต้องการของบุคคล นั่นคือ สิ่งใดตอบสนองความต้องการของตนได้บุคคลนั้นก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น

2. การได้เรียนรู้ความจริงต่างๆอาจโดยการอ่าน หรือจากคำบอกเล่าของผู้อื่นก็ได้ ฉะนั้นบางคนจึงอาจเกิดทัศนคติไม่ดีต่อผู้อื่น จากการฟังคำติชมที่ใครๆมาบอกไว้ก่อนก็ได้

3. การเข้าไปเป็นสมาชิก หรือสังกัดกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง คนส่วนมากมักยอมรับเอาทัศนคติของกลุ่มมาเป็นของตน หากทัศนคตินั้น ไม่ขัดแย้งกับทัศนคติของตนเกินไป

4. ทัศนคติส่วนสำคัญกับบุคลิกภาพของบุคคลนั้นด้วย คือ มีบุคลิกภาพสมบูรณ์ ส่วนผู้ปรับตัวยากจะมีทัศนคติในทางตรงข้าม คือ มักมองว่ามีคนคอยอิจฉา ริษยา หรือคิดร้ายต่าง ๆ ต่อตน

สมเกียรติ ชันบุญไส (2544:42) กล่าวว่า ทัศนคติเกิดจากความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ จากประสบการณ์ทั้งทางตรงประตู่ทางอ้อม รวมทั้งสิ่งแวดล้อมต่างๆ รอบตัว ซึ่งมีที่มาจากที่ต่าง ๆ รอบตัว เช่น บุคคล สิ่งของ สถานการณ์ สังคมและวัฒนธรรมที่บุคคลนั้นใช้ชีวิตอยู่ รวมทั้งการเลียนแบบพฤติกรรมที่ความคิดว่าดี หรือเหมาะสม หรือมาจากการถูกบังคับ

สรุปได้ว่า การเกิดทัศนคติ เกิดจากการเรียนรู้ในระบบโรงเรียนนอกระบบโรงเรียน จากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม จากการเลียนแบบทัศนคติของคนอื่นที่ตนพอใจ จากอิทธิพลของกลุ่มสังคม และจากอิทธิพลของสื่อ ทั้งสื่อบุคคล และสื่อสารมวลชน

5.4. ประเภทของทัศนคติ บุคคลสามารถแสดงทัศนคติออกได้ 3 ประเภทด้วยกัน คือ

5.4.1 **ทัศนคติทางเชิงบวก** เป็นทัศนคติที่ชักนำให้บุคคลแสดงออก มีความรู้สึกหรืออารมณ์จากสภาพจิตใจได้ตอบในด้านดีต่อบุคคลอื่น หรือ เรื่องราวใดเรื่องราวหนึ่ง รวมทั้งหน่วยงาน องค์กร สถาบัน และการดำเนินกิจการขององค์กรอื่นๆ เช่น กลุ่มชาวเกษตรกร ย่อมมีทัศนคติทางบวก หรือ มีความรู้สึกที่ดีต่อสหกรณ์การเกษตร และให้ความสนับสนุนร่วมมือด้วยการเข้าเป็นสมาชิก และร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อยู่เสมอ เป็นต้น

5.4.2 **ทัศนคติทางลบ หรือ ไม่ดี** คือ ทัศนคติที่สร้างความรู้สึกเป็นไปในทางเสื่อมเสีย ไม่ได้ได้รับความเชื่อถือ หรือ ไว้วางใจ อาจมีความเคลือบแคลงระแวงสงสัย รวมทั้งเกลียดชังต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เรื่องราว หรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือ หน่วยงานองค์กร สถาบัน และการดำเนินกิจการขององค์กร และอื่นๆ เช่นพนักงาน เจ้าหน้าที่บางคนอาจมีทัศนคติเชิงลบต่อบริษัท ก่อให้เกิดอคติขึ้นในจิตใจของเขาจนพยายามประทุษร้าย และปฏิบัติต่อต้านกฎระเบียบของบริษัทอยู่เสมอ

5.4.3 **ประเภทที่สาม** ซึ่งเป็นประเภทสุดท้าย คือ ทัศนคติที่บุคคลไม่แสดงความคิดเห็นในเรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือต่อบุคคลหน่วยงานสถาบัน องค์กร และอื่น ๆ โดยสิ้นเชิง เช่น นักศึกษาบางคนอาจมีทัศนคตินิ่งเฉยอย่าง ไม่มีความคิดเห็น ต่อปัญหาใดได้เพียง เรื่องกฎระเบียบว่า ด้วยเครื่องแบบของนักศึกษา

2) ภูมิอากาศ โดยทั่วไปมีภูมิอากาศแบบร้อนชื้น รับผิดชอบจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ อุณหภูมิเฉลี่ย 28.3 องศาเซลเซียส มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยปีละประมาณ 1,147.6 มิลลิเมตร มี 3 ฤดู คือ

- (1) ฤดูร้อน เดือน มีนาคม-พฤษภาคม อากาศจะร้อน และแห้งแล้ง
- (2) ฤดูฝน เดือนมิถุนายน-ตุลาคม อากาศจะชุ่มชื้น
- (3) ฤดูหนาว เดือนพฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ อากาศหนาวเย็นสลับร้อน

6.1.4 สภาพทางสังคมและวัฒนธรรม

1) การปกครอง แบ่งออกเป็น 11 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองลพบุรี อำเภอพัฒนานิคม อำเภอโคกสำโรง อำเภอชัยบาดาล อำเภอลำไ้ อำเภอท่าหลวง อำเภอท่ามะกา อำเภอโคกเจริญ อำเภอลำสนธิ อำเภอหนองม่วง มีทั้งหมด 124 ตำบล และ 1,110 หมู่บ้าน

2) ประชากร จังหวัดลพบุรีมีประชากรทั้งหมด 771,519 คน เป็นชาย 370,460 คน และเป็นหญิง 367,431 คน (แผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญจังหวัดลพบุรี 2549: 2-2) ประชากรส่วนมากเป็นชาวไทยภาคกลางและมีหลายเชื้อชาติ เช่น จีน มอญ ลาว ลาวพวน ที่มา : <http://th.wikipedia.org> สารานุกรมเสรีที่ทุกคนร่วมสร้างได้

3) การศึกษา จังหวัดลพบุรีมีสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2 แห่ง ได้แก่ สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขต 1 ตั้งอยู่อำเภอเมืองลพบุรี สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขต 2 ตั้งอยู่อำเภอชัยบาดาล มีหน้าที่ดูแลจัดการการศึกษาภาคบังคับ นอกจากนี้ยังมีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา และการศึกษานอกสถานที่ เช่น การศึกษานอกโรงเรียน พิพิธภัณฑสถาน และห้องสมุดประชาชน

4) วัฒนธรรมประเพณี เนื่องจากจังหวัดลพบุรีมีประชากรหลากหลายเชื้อชาติจึงทำให้แต่ละท้องถิ่นมีประเพณีแตกต่างกันตามเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม เช่น

(1) ประเพณีกำฟ้า เป็นของชาวไทยเชื้อสายพวน คือ จะนับถือฟ้าโดยกำหนดวันขึ้น 2 ค่ำ เดือน 3 โดยมีกิจกรรมการทำบุญ ตักบาตร เมื่อฟ้าร้องครั้งแรกเป็นการเปิดประตูน้ำของผีฟ้าเทวดา เมื่อฟ้าร้องทางทิศใดจะทำนายสภาพดินฟ้าอากาศและการทำมาหากิน

(2) ประเพณีรำโทน เป็นประเพณีที่เกิดหลังสงคราม โลกครั้งที่ 2 นิยมเล่นมากในหมู่ชาวบ้านและข้าราชการในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม โดยมีเครื่องดนตรีหลัก คือ โทณ จะช่วยกันตีโทนและร้องเพลงประกอบกับทำรำต่างๆ นิยมเล่นในเวลากลางคืน เพื่อสร้างความสนุกสนานในท้องถิ่น ที่มา <http://library.rits.ac.th/il/lop/trad/culture.html>

6.1.5 สภาพทางเศรษฐกิจ

1) ด้านการเกษตร ประชากรส่วนมากประกอบอาชีพการเกษตรด้าน
กสิกรรม ได้แก่

- (1) การปลูกพืชไร่ เช่น ข้าวโพด ถั่ว อ้อย มันสำปะหลัง ทานตะวัน
- (2) การปลูกพืชสวน เช่น สวนมะม่วง สวนแก้วมังกร
- (3) การทำนา เช่น การปลูกข้าว
- (4) การปศุสัตว์ เช่น เลี้ยงไก่ เลี้ยงหมู เลี้ยงโคเนื้อ และเลี้ยงโคนม
- (5) การประมง เช่น การเลี้ยงปลา

2) ด้านอุตสาหกรรม

(1) อุตสาหกรรมแปรรูปจากการเกษตร เช่น โรงงานแปรรูปอาหาร
สัตว์ โรงงานแปรรูปเนื้อสัตว์

(2) อุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

6.1.6 ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

วิสัยทัศน์จังหวัดลพบุรี คือ “เป็นแหล่งผลิตอาหารปลอดภัยจากสารพิษ
ศูนย์การศึกษา แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เมืองแห่งคุณภาพชีวิตที่ดีและยั่งยืน” (สำนักงานเกษตร
และสหกรณ์ลพบุรี 1 มีนาคม 2548 : 33)

1) การท่องเที่ยวทั่วไป

(1) แหล่งท่องเที่ยวกลุ่ม วัด วัง เวียงละโว้ ได้แก่ พระนารายณ์ราชนิเวศ
เทศสถานปราสาทแขก พระปราสาทสามยอด วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ อำเภอเมือง

(2) แหล่งท่องเที่ยวกลุ่ม วิถีชีวิตไทยพวน ได้แก่ ตำบลบ้านกล้วย
ตำบลบ้านทราย ตำบลบางฟุ้ง อำเภอบ้านหมี่

2) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ ตำบลหนองบัว
อำเภอพัฒนานิคม น้ำตกวังก้านเหลือง อำเภอชัยบาดาล เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาสมโภชน์ อำเภอ
ท่าหลวง

3) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรทุ่งทานตะวัน ฟาร์มเห็ดขจรวิทย์ สวนองุ่นเพ็ญ
รวัช ฟาร์มเลี้ยงนกกระจากเทศ “โอเอซิส” และศูนย์อนุรักษ์ผึ้ง อำเภอพัฒนานิคม
(ดร.รชนี เอมพันธ์ 2549 : 4-23)

6.2 อำเภอพัฒนานิคม

6.2.1 ความเป็นมา

1) ความเป็นมาอำเภอพัฒนานิคม โครงการปรับปรุงระบบแผนและ
พัฒนาการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร (2535 : 1)

ประกาศกระทรวงมหาดไทย แยกพื้นที่อำเภอพระพุทธบาท อำเภอ
แก่งคอย จังหวัดสระบุรี อำเภอโคกสำโรง อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ตั้งเป็นกิ่งอำเภอ
พัฒนานิคม เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2505 ขึ้นกับการปกครองอำเภอเมืองจังหวัดลพบุรี เปิดบริการ
ประชาชน วันที่ 5 เมษายน 2505 ต่อมาได้มีพระราชกฤษฎีกายกฐานะขึ้นเป็นอำเภอพัฒนานิคม

2) ความเป็นมาการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

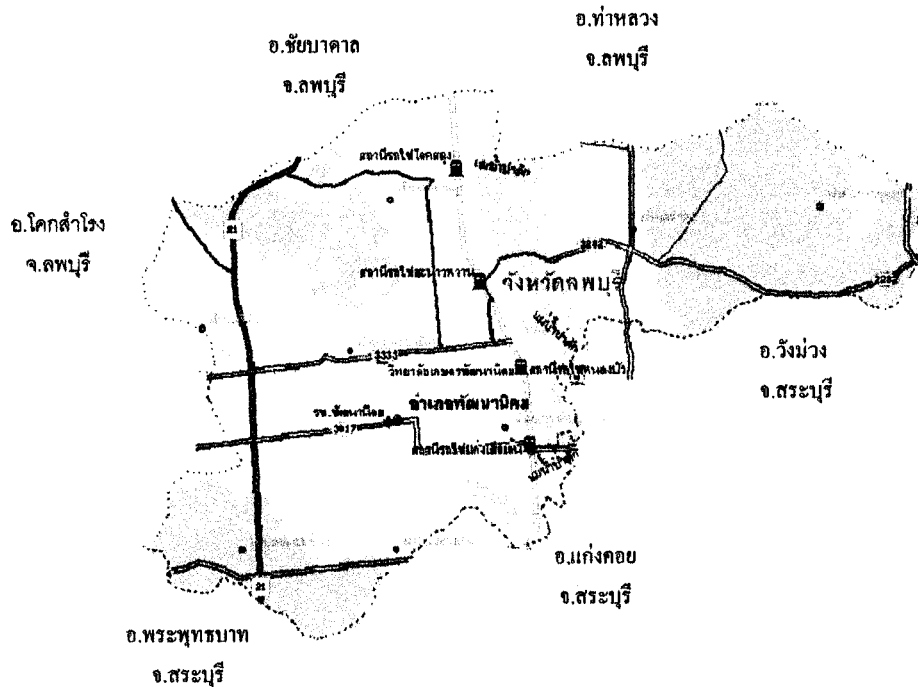
ทานตะวันเป็นพืชที่เกษตรกรในอำเภอพัฒนานิคมปลูกเป็นพืช รุ่น 2
ในปลายฤดูฝน ส่งขายโรงงานเพื่อผลิตน้ำมันพืชทดแทนการนำเข้า ด้วยคุณสมบัติพิเศษของดอก
ทานตะวัน ซึ่งมีขนาดใหญ่กว่าดอกไม้ปกติ กลีบดอกมีสีเหลืองส้มสดสวย และเมื่อบานจะหันหน้า
ดอกไปตามดวงอาทิตย์เสมอ ปี 2542 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ทรงเปิดเขื่อนป่าสัก
ชลสิทธิ์ ณ ตำบลหนองบัว อำเภอพัฒนานิคม มีพสกนิกรทั่วประเทศร่วมในงานเปิดเขื่อนครั้งนั้น
ระหว่างเดินทางไปยังเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ ได้ชมไร่ทานตะวันของเกษตรกร แล้วพึงพอใจที่จะได้ชม
อีก ทางอำเภอพัฒนานิคมจึงได้จัดให้ทุ่งทานตะวันเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งของการท่องเที่ยว โดย
ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและบริษัทเอกชน กำหนดการจัดชมทุ่งทานตะวันใน
แผนพัฒนาเศรษฐกิจด้วย (บรรยายสรุปอำเภอพัฒนานิคม 2548 : 3)

6.2.2 ที่ตั้งและอาณาเขต

อำเภอพัฒนานิคมเป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดลพบุรี อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียง
ของจังหวัด อยู่ห่างจากจังหวัดลพบุรี ประมาณ 42 กิโลเมตร และอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ
170 กิโลเมตร

ทิศเหนือ	ติดต่อกับอำเภอเมืองลพบุรี อำเภอโคกสำโรง และอำเภอชัยบาดาล
ทิศใต้	ติดต่อกับอำเภอวังม่วง จังหวัดสระบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับอำเภอท่าหลวง จังหวัดลพบุรี และอำเภอวังม่วง จังหวัดสระบุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับอำเภอโคกสำโรง และอำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี

มีเขตติดต่อกับอำเภอใกล้เคียง มีที่ตั้งและอาณาเขตดังภาพที่ 2.7

ภาพที่ 2.7 แผนที่อำเภอพัฒนานิคม

หมายเหตุ : ที่ว่าการอำเภอพัฒนานิคม

6.3.3 สภาพทางภูมิศาสตร์

1) ภูมิประเทศ สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสลับภูเขา พื้นที่ส่วนมากใช้ประโยชน์ด้านการเกษตร มีภูเขาพญาเดินรง ภูเขาตะเภา ภูเขาสลัดไค และมีแม่น้ำป่าสักไหลผ่าน

- 2) ภูมิอากาศ อากาศแบบร้อนชื้น มี 3 ฤดู ดังนี้
- (1) ฤดูร้อน เดือน กุมภาพันธ์ – พฤษภาคม
 - (2) ฤดูฝน เดือน มิถุนายน – ตุลาคม
 - (3) ฤดูหนาว เดือน พฤศจิกายน - มกราคม

6.3.4 สภาพทางสังคมและวัฒนธรรม

- 1) หน่วยการปกครอง แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

(1) องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น แบ่งออกเป็น 9 ตำบล ได้แก่ ตำบล พัฒนานิคม ช่องสาริกา โคนสูง หนองบัว มะนาวหวาน ดิลัง ชอนน้อย ห้วยขุนราม น้ำสุค มี ทั้งหมด 89 หมู่บ้าน

(2) องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น ที่เป็นเทศบาล มี 2 แห่ง ได้แก่ เทศบาลตำบลพัฒนานิคม และเทศบาลตำบลแก่งเสือเต้น

2) ประชากร อำเภอพัฒนานิคม มีประชากรทั้งหมด 56,528 คน ชาย 27,892คน หญิง 28,636 คน (สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง 2549)

3) การศึกษา การศึกษาภาคบังคับขึ้นกับสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขต 2 และมีสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา ส่วนมากศึกษาต่อในจังหวัดลพบุรี ประชากร ส่วนใหญ่จบการศึกษาภาคบังคับ

4) การคมนาคม การคมนาคมติดต่อภายในอำเภอ และระหว่างอำเภอ มี สายสำคัญ ดังนี้

(1) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 21 (สายสระบุรี – หล่มสัก)

(2) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3017 (ลพบุรี – วังม่วง)

(3) ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 3333

(4) ทางหลวงชนบท ซอย 21 – วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีลพบุรี

(5) ทางหลวงชนบท ซอย 24 – โคนสูง

(6) ทางหลวงชนบท ซอย 14 – ช่องสาริกา

(7) ทางหลวงชนบท ซอย 27 – มะนาวหวาน

6.3.5 สภาพทางเศรษฐกิจ ประชากรประกอบอาชีพต่างๆ ดังนี้

1) เกษกรรม

(1) การปลูกพืช ได้แก่ ข้าวโพด ข้าว ถั่ว มันสำปะหลัง อ้อย

ทานตะวัน

(2) การเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ ปลาจุก ปลาตะเพียน ไก่ หมู โคเนื้อ โคนม

และเลี้ยงผึ้ง

2) ลูกจ้าง พนักงานบริษัท ในโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ เช่น โรงงานแปรรูปอาหารสัตว์ โรงงานแปรรูปเนื้อสัตว์ และโรงงานผลิตและขยายพันธุ์พืช

3) ธุรกิจส่วนตัว ได้แก่

(1) ค้าขายในสถานที่ของตนเอง

(2) ค้ำขายเคลื่อนที่ตามจุดนัดต่าง ๆ

(3) ค้ำขายเคลื่อนที่ ณ จุดท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

6.3.6 แหล่งท่องเที่ยว

1) แหล่งท่องเที่ยวทั่วไป

(1) เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ ตำบลหนองบัว

(2) โบราณคดีบ้านโป่งมะนาว ตำบลห้วยขุนราม

(3) ชุมชนวัฒนธรรมไทยเบ็ง ตำบลโคกสูง

2) แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ

(1) ฟาร์มเห็ดขจรวิทย์

(2) สวนอุนง์เพ็ญธวิษ

(3) ฟาร์มเลี้ยงนกกระจอกเทศ

(4) ศูนย์อนุรักษ์ผึ้ง

3) แหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

(1) พื้นที่การปลูกทานตะวัน ทั้งหมด 21,374 ไร่ ได้แก่

- ตำบลน้ำสุค	จำนวน 250 ไร่
- ตำบลพัฒนานิคม	จำนวน 2,500 ไร่
- ตำบลห้วยขุนราม	จำนวน 250 ไร่
- ตำบลชอนน้อย	จำนวน 6,097 ไร่
- ตำบลช่องสาริกา	จำนวน 3,993 ไร่
- ตำบลมะนาวหวาน	จำนวน 4,936 ไร่
- ตำบลหนองบัว	จำนวน 3,348 ไร่

(ข้อมูลพื้นที่ปลูกทานตะวัน อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี2549:3)

(2) พื้นที่การปลูกทานตะวันที่กำหนดเป็นจุดท่องเที่ยวหลัก ได้แก่

- ตำบลชอนน้อย	จำนวน 500 ไร่
- ตำบลช่องสาริกา	จำนวน 300 ไร่
- ตำบลพัฒนานิคม	จำนวน 300 ไร่
- ตำบลหนองบัว	จำนวน 300 ไร่

รวมทุ่งทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวทั้งสิ้น 1,400 ไร่ (ข้อมูลพื้นที่

การปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี2549:2)

ทางอำเภอพัฒนานิคมได้จัดงานการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ประจำปี 2549 ณ ถนนสาย 4 ซอย 19 – 20 หมู่ที่ 4 ตำบลชนน้อย อำเภอพัฒนานิคม จังหวัด ลพบุรี เพื่อกำหนดการท่องเที่ยวชมทุ่งทานตะวันบาน ตั้งแต่วันที่ 4 พฤศจิกายน 2549 ถึง วันที่ 7 มีนาคม 2549 ตามแผนการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวกำหนดวันชม ทุ่งทานตะวันได้ตรงกับวันบานของดอกทานตะวัน (คำสั่งอำเภอพัฒนานิคม ที่ 311/2549 ลง วันที่ 13 กันยายน 2549)

วิสัยทัศน์อำเภอพัฒนานิคม “เศรษฐกิจดี มีสุขภาพสมบูรณ์ เพิ่มพูนความรู้คู่คุณธรรม นำความ
ปลอดภัย ใช้ความสามัคคี มีชุมชนเข้มแข็ง”

คำขวัญอำเภอพัฒนานิคม

เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์งามตระการ	สูงตระหง่านเขาพญาเดินธง
ดงน้ำผึ้ง โคนมไก่อเนื้อ	งามมากเหลือทุ่งทานตะวัน
พิพิธภัณฑสถาน ไปงมะนาว	อารยธรรมยืนยาวพัฒนานิคม

6.3.7 ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงเกษตร

- 1) จัดงานกินไข่ คี๋นม ชมเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ ครั้งที่ 2 ณ บริเวณเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์
- 2) เทศกาลทุ่งทานตะวันบาน อำเภอพัฒนานิคม
(แผนพัฒนาด้านเศรษฐกิจอำเภอพัฒนานิคม 2549:3)

7. ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 ผลการวิจัยการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

ผลการจัดลำดับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่าทุ่งทานตะวันมีค่าคะแนนเฉลี่ยตัวชี้วัดสูงสุด เป็นลำดับที่ 1 เท่ากับ 2.53 คะแนน (ดรรชนี เอมพัทธ์และคณะ 2549 : 3-17) จำนวนผู้เข้าชมทุ่งทานตะวันในปี 2548 ประมาณ 500,000 คน มีเงินหมุนเวียนไม่น้อยกว่า 370 ล้านบาท (แผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ จังหวัดลพบุรี 2549 : 2-9)

7.2 ผลการวิจัยการมีส่วนร่วม

จากการศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพของตัวกลางในการสื่อความหมายการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมแก่นักท่องเที่ยวบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี บุญบง กฤษณะโยธิน (2534: 83) สรุปว่า สื่อที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวได้แก่

เครื่องหมายและแผ่นป้าย รองลงมา คือ เส้นทางเดินเท้าศึกษาธรรมชาติ ด่ำที่สุดได้แก่ นิทรรศการ และเอกสารแจกและให้สังเกตว่า นักท่องเที่ยวใช้สื่อต่างๆ ในจำนวนปานกลางถึงน้อย สาเหตุสำคัญ เพราะนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการมีอายุน้อย มีระดับการศึกษาในชั้นประถมศึกษา มีรายได้น้อย เดินทางท่องเที่ยวเป็นกลุ่ม โดยใช้บริการมักรักเข้าชมพื้นที่เป็นกลุ่ม จำนวนกว่าครึ่งเป็นการมาเที่ยวซ้ำ และมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนเพลิดเพลินมากกว่าจะแสวงหาความรู้ ลักษณะของ นักท่องเที่ยวดังกล่าวทำให้มีความสนใจและต้องการใช้สื่อต่าง ๆ น้อยลงไปด้วย

ชัชวาล เอื้อสุวรรณ (2544:115-117) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสิ่งแวดล้อม ศึกษาเฉพาะกรณีสวนรุกขชาติน้ำตกรารทอง อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคม การได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยว การมีตำแหน่งในชุมชน และทัศนคติต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวตามลำดับ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ ทักษะคติ ของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการปลูกทานตะวัน แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว และศึกษาสภาพปัญหา และข้อเสนอแนะของการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ในการศึกษานี้ แบ่งประชากรออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

1.1.1 เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ้งทานตะวัน ซึ่งเป็นเกษตรกรผู้ปลูกทานตะวัน และประกอบการร้านค้าในแหล่งท่องเที่ยวทุ้งทานตะวัน ทั้งหมดในอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี จำนวน 50 คน

1.1.2 นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทุ้งทานตะวัน อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ในช่วงเดือน พฤศจิกายน 2549 ถึง มกราคม 2550

1.1.3 เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว ในสำนักงานเกษตรจังหวัดลพบุรี สำนักงานส่วนท้องถิ่น

1.2 กลุ่มตัวอย่าง การวิจัยครั้งนี้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1.2.1 เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ้งทานตะวัน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่าง โดยการเก็บตัวอย่างทั้งหมดจากเกษตรกรผู้ปลูกทานตะวัน เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ้งทานตะวัน ในเขตอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

1.2.2 ประชากรที่เป็นนักท่องเที่ยวทุ้งทานตะวัน มาท่องเที่ยวทุ้งทานตะวัน ในช่วงเดือน พฤศจิกายน 2549 ถึง มกราคม 2550 โดยวิธีแบบสุ่ม พบ โดยบังเอิญจากแหล่งท่องเที่ยวทุ้งทานตะวัน จำนวน 50 คน

1.2.3 เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี โดยวิธีแบบสุ่ม พบ โดยบังเอิญ

จากสำนักงานเกษตรจังหวัดลพบุรี สำนักงานเกษตรอำเภอพัฒนานิคม ที่ว่าการอำเภอพัฒนานิคม และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จำนวน 50 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 วิธีการสร้างเครื่องมือ

2.1.1 ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำกรวิจัยเพื่อศึกษาแนวความคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยต่างๆ สำหรับใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1.2 กำหนดกรอบของเนื้อหา และข้อคำถามให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1.3 นำเครื่องมือที่จัดสร้างนำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบให้ความคิดเห็น จากนั้นนำเครื่องมือมาปรับปรุงแก้ไข ตามที่คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอไว้

2.2 รายละเอียดเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้วิจัยครั้งนี้ใช้แบบสัมภาษณ์ จำนวน 3 ชุด สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มตัวอย่าง คือกลุ่มเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน กลุ่มนักท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน กลุ่มเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้องของ อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัวทางสังคม และเศรษฐกิจ ของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน นักท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง โดยผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามให้ผู้ตอบฟัง แล้วให้ผู้สัมภาษณ์ทำเครื่องหมาย ลงใน () หน้าข้อความที่ต้องการ และเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดตามรายละเอียดข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านทัศนคติของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน นักท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง โดยผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามให้ผู้ตอบฟัง แล้วให้ผู้สัมภาษณ์ทำเครื่องหมาย ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความต้องการของผู้ให้สัมภาษณ์ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

ระดับความเห็นด้วยมาก = (3)

ระดับความเห็นด้วยปานกลาง = (2)

ระดับความเห็นด้วยน้อย = (1)

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน นักท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง โดยผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามให้ ผู้ให้สัมภาษณ์ฟังแล้ว ผู้สัมภาษณ์ทำเครื่องหมาย ลงในช่องระดับความต้องการในการพัฒนาของผู้ให้สัมภาษณ์ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

ระดับความเห็นด้วยมาก (3)

ระดับความเห็นด้วยปานกลาง (2)

ระดับความเห็นด้วยน้อย (1)

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน นักท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง โดยผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามให้ ผู้ให้สัมภาษณ์ฟังแล้ว ผู้ให้สัมภาษณ์ ทำเครื่องหมาย ลงในช่องระดับปัญหาที่ตรงกับความต้องการของผู้ให้สัมภาษณ์ต่อไปนี้

ระดับปัญหามาก (3)

ระดับปัญหาปานกลาง (2)

ระดับปัญหาน้อย (1)

ระดับปัญหาไม่มี (0)

2.3 การทดสอบเครื่องมือ

2.3.1 การตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา (content validity) เพื่อตรวจสอบว่าแบบสัมภาษณ์นั้นสามารถวัดได้ครอบคลุมตามขอบเขตเนื้อหาในเรื่องที่จะทำการศึกษาหรือไม่ด้วยการนำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องที่ศึกษาตรวจสอบ

2.3.2 การตรวจสอบความเชื่อถือได้ของแบบสัมภาษณ์ (reliability) โดยนำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบ แก้ไข ข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว ไปทดลองใช้โดยเก็บข้อมูลกับประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับประชากรที่ใช้ศึกษา แต่มิใช่ประชากรที่ศึกษา โดยทดสอบกับประชากร จำนวน 30 คน หลังจากปรับปรุงแล้วใช้เก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่วิจัยต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ขอบหนังสืออนุมัติ

3.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล จากการสัมภาษณ์เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี จำนวน 50 ราย นักท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี 50 ราย และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง 50 ราย

3.3 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล การสัมภาษณ์เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ระหว่างวันที่ 13 ธันวาคม 2549 – 30 มกราคม 2550 นักท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ระหว่างวันที่ 16 – 17 ธันวาคม 2549 เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ระหว่างวันที่ 8 มกราคม – 10 กุมภาพันธ์ 2550

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด สูงสุด การจัดลำดับ และใช้สถิติวิเคราะห์การแปรผันทางเดียว (One Way Analysis of Variance หรือ ANOVA) ใช้การวิเคราะห์ความแตกต่าง หรือเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปร

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัวทางสังคมและเศรษฐกิจของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน นักท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง โดยใช้สถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านทัศนคติของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน นักท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง โดยใช้สถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน นักท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง โดยใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ระหว่างกลุ่ม 3 กลุ่ม ใช้สถิติวิเคราะห์การแปรผันทางเดียว (One Way Analysis of Variance หรือ ANOVA)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัญหา การพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน นักท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน และเจ้าหน้าที่

ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง โดยใช้สถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 การกำหนดคะแนน

4.2.1 การกำหนดคะแนน ด้านทัศนคติและแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของอำเภอพัฒนานาคม จังหวัดลพบุรี มีคำตอบให้เลือกแบบมาตรประมาณค่า (rating scale) กำหนดให้แต่ละข้อมีคะแนน 3 ระดับ

ระดับความเห็นด้วยมาก = 3 คะแนน

ระดับความเห็นด้วยปานกลาง = 2 คะแนน

ระดับความเห็นด้วยน้อย = 1 คะแนน

วิธีคิดแบ่งเกณฑ์การวัด

การแปลผลระดับทัศนคติและแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันของอำเภอพัฒนานาคม จังหวัดลพบุรี โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ กำหนดค่าเฉลี่ยไว้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.36 – 3.00 ถือว่ามีระดับความเห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.68 – 2.35 ถือว่ามีระดับความเห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.67 ถือว่ามีระดับความเห็นด้วยน้อย

4.2.2 การกำหนดคะแนนปัญหา ในการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานาคม จังหวัดลพบุรี มีคำตอบให้เลือกแบบมาตรประมาณค่า (rating scale)

ปัญหามาก กำหนดค่าเท่ากับ 3 คะแนน

ปัญหาปานกลาง กำหนดค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ปัญหาน้อย กำหนดค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ปัญหาไม่มี กำหนดค่าเท่ากับ 0 คะแนน

วิธีคิดการแบ่งเกณฑ์ในการวัด

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{3 - 0}{4} = 0.75$$

การแปลผลระดับปัญหาในการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการ
ท่องเที่ยว ของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี โดยแบ่งเป็น 4 ระดับ กำหนดค่าเฉลี่ยไว้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.28 – 3.00 ถือว่ามีปัญหามาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.52 – 2.27 ถือว่ามีปัญหาปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.76 – 1.51 ถือว่ามีปัญหาน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.00 – 0.75 ถือว่าไม่มีปัญหา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคมและเศรษฐกิจของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็นตอนย่อย ดังนี้

1.1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัวของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

1.2 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุงทานตะวัน

1.3 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของนักท่องเที่ยว

1.4 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 2 ทักษะคติของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุงทานตะวัน เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง และนักท่องเที่ยว

3.1 ทักษะคติของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว และของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

3.2 ทักษะคติของนักท่องเที่ยว

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

ตอนที่ 4 ปัญหาข้อเสนอแนะในการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัว สภาพทางสังคม และเศรษฐกิจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ค่าร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 4.1 – 4.4

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัวด้านสภาพสังคม

ประเด็น	เจ้าของแหล่ง ท่องเที่ยว n=50		นักท่องเที่ยว n=50		เจ้าหน้าที่ส่งเสริม การเกษตร n=50		รวม n=150	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	เพศ							
- ชาย	32	64.00	35	70.00	29	58.00	96	64.00
- หญิง	18	36.00	15	30.00	21	42.00	54	36.00
อายุ(ปี)								
- น้อยกว่า 21	0	0.00	6	12.00	0	0.00	6	4.00
- 21 – 30	0	0.00	24	48.00	1	2.00	25	16.67
- 31 – 40	7	14.00	12	24.00	11	22.00	30	20.00
- 41 – 50	22	44.00	6	12.00	28	56.00	56	37.33
- 51 – 60	10	20.00	2	4.00	10	20.00	22	14.67
- มากกว่า 60	11	22.00	0	0.00	0	0.00	11	7.33
- อายุน้อยที่สุด ปี	32	0.00	17	0.00	30	0.00	17	0.00
- อายุมากที่สุด ปี	97	0.00	52	0.00	56	0.00	92	0.00
- อายุเฉลี่ย (\bar{X}) ปี	52.56	0.00	30.22	0.00	45.32	0.00	43.70	0.00
- ค่าส่วนเบี่ยงเบน	13.55	0.00	9.24	0.00	5.94	0.00	0	0.00
มาตรฐาน(S.D.)								
วุฒิการศึกษา								
- ไม่ได้เรียน	1	2.00	0	0.00	0	0.00	1	0.67
หนังสือ								
- ระดับ	31	62.00	7	14.00	4	8.00	42	28.00
ประถมศึกษา								
- ระดับ	4	8.00	5	10.00	3	6.00	12	8.00
มัธยมศึกษาตอนต้น								

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ประเด็น	เจ้าของแหล่ง ท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยว		เจ้าหน้าที่ส่งเสริม การเกษตร		รวม n=150	
	n=50		n=50		n=50			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- ระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย	6	12.00	17	34.00	9	18.00	32	21.33
- ระดับอนุปริญญา	3	6.00	6	12.00	3	6.00	12	8.00
- ระดับปริญญาตรี	3	6.00	8	16.00	25	50.00	36	24.00
- ระดับสูงกว่า ปริญญาตรี	0	0.00	4	8.00	6	12.00	10	6.67
- อื่น ๆ (ระบุ) ม.ศ.3	2	4.00	3	6.00	0	0.00	5	3.33

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นข้อมูลพื้นฐานส่วนตัวของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน นักท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ดังนี้
เพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เป็นเพศชาย คิดเป็น ร้อยละ 64.00 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 36.00

อายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.33 รองลงมาอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.00 และอายุกว่า 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.00 โดยมีอายุต่ำสุด 17 ปี ชายสูงสุด 97 ปี และมีอายุเฉลี่ย 43.70 ปี

วุฒิการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 24.00 รองลงมา คือ ระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 28.00 และไม่ได้เรียนหนังสือน้อยที่สุด คิดเป็น 0.67

ตารางที่ 4.2 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจและอื่นๆ ของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

ประเด็น	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว	
	จำนวน	ร้อยละ
n = 50		
กิจกรรมเกษตรกรรมที่ดำเนินการอยู่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- การปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว	49	98.00
- การปลูกทานตะวันเพื่ออุตสาหกรรมน้ำมัน	48	96.00
- การปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	47	94.00
- การปลูกมันสำปะหลัง	8	16.00
- การปลูกอ้อยโรงงาน	5	10.00
- พืชผัก	2	4.00
- แปรรูปผลิตผลทางการเกษตร	4	8.00
- โคนม	1	2.00
- อื่น ๆ (ระบุ) ถั่วเขียวผิวมันและค้ายาย	13	26.00
รายได้ทั้งหมดต่อปี (บาท)		
- น้อยกว่า 50,000	10	20.00
- 50,000 – 100,000	37	74.00
- มากกว่า 100,000	3	6.00
- ต่ำสุด	40,000	0.00
- สูงสุด	500,000	0.00
- เฉลี่ย (\bar{X})	116,400.00	0.00
- ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	100,443.10	0.00
รายได้จากการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันต่อปี (บาท)		
- น้อยกว่า 5,000	7	14.00
- 5,000 – 10,000	24	48.00
- มากกว่า 10,000	19	38.00

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n = 50

ประเด็น	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว	
	จำนวน	ร้อยละ
- ต่ำสุด	2,000	0.00
- สูงสุด	40,000	0.00
- เฉลี่ย (\bar{X})	7,880.00	0.00
- ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	7,263.66	0.00
ระยะเวลาเข้าร่วมโครงการมาแล้ว (ปี)		
- น้อยกว่า 2	27	54.00
- 2-5	2	4.00
- มากกว่า 5	21	42.00
- ต่ำสุด	1	0.00
- สูงที่สุด	10	0.00
- ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	5.42	0.00
- ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	2.22	0.00
ระยะเวลาที่แปลงทุ่งทานตะวันให้บริการแก่นักท่องเที่ยวได้ (วัน)		
- น้อยกว่า 15	1	2.00
- 15	48	96.00
- มากกว่า 15	1	2.00
- ต่ำสุด	12	0.00
- สูงสุด	23	0.00
- ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	15.14	0.00
- ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	1.14	0.00
ระยะทางจากสถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันถึงเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ (กิโลเมตร)		
- น้อยกว่า 10	7	14.00
- 10 – 20	37	74.00

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n = 50

ประเด็น	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว	
	จำนวน	ร้อยละ
- มากกว่า 20	1	12.00
- ไกลที่สุด	6	0.00
- ไกลที่สุด	25	0.00
- ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	12.20	0.00
- ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	6.41	0.00
ผู้ให้บริการรักษาความปลอดภัย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- เจ้าหน้าที่ตำรวจ	45	90.00
- เจ้าหน้าที่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)	49	98.00
- กำนันผู้ใหญ่บ้าน	45	90.00
- เจ้าหน้าที่เวรยามที่เจ้าของอุทยานตระวันจัดขึ้น	47	94.00
- อื่นๆ (ระบุ) เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว	6	12.00
กิจกรรมบริการนักท่องเที่ยว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- ชี้อ่างชมอุทยานตระวัน	3	6.00
- นั่งรถลากชมอุทยานตระวัน	47	94.00
- ถ่ายรูปในอุทยานตระวัน	48	96.00
- อื่น ๆ (ระบุ) การจำหน่ายของฝากของที่ระลึก	48	96.00
กิจกรรมให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมทำ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- ถ่ายรูป ณ จุดชมอุทยานตระวัน	50	100.00
- เดินเท้าชมอุทยานตระวัน	50	100.00
- อื่น ๆ (ระบุ) นั่งรถลากชมอุทยานตระวัน	22	44.00
การมีมัคคุเทศก์ หรือ ผู้นำชมอุทยานตระวัน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- มีมัคคุเทศก์กล่าวต้อนรับ และแนะนำวิธีการชมอุทยานตระวัน	50	100.00

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n = 50

ประเด็น	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว	
	จำนวน	ร้อยละ
- มีมัคคุเทศก์กล่าวต้อนรับ และพานักท่องเที่ยว ชมทุ่งทานตะวัน	3	6.00
- อื่น ๆ (ระบุ) มัคคุเทศก์แนะนำประโยชน์ของ ทานตะวัน	2	4.00
จำนวนจุดบริการที่พักระหว่างชมทุ่งทานตะวัน /จุด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- 1	1	2.00
- 2	8	16.00
- 3	40	80.00
- อื่น ๆ (ระบุ) ใช้ร่มไม้เป็นที่นั่งพักเหนื่อย	1	2.00
ชนิดของอาหาร เครื่องดื่ม ที่มีบริการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- น้ำ	50	100.00
- น้ำอัดลม	50	100.00
- น้ำอ้อย	49	98.00
- น้ำมะนาว	49	98.00
- น้ำกระเจี๊ยบแดง	49	98.00
- น้ำทานตะวัน	50	100.00
- ไวน์สมุนไพร	50	100.00
- ไวน์ผลไม้	42	84.00
- ก๋วยเตี๋ยว	42	84.00
- อาหารตามสั่ง	44	88.00
ชนิดของผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์แปรรูป ที่มีบริการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- ผลผลิตการเกษตรจำหน่าย	49	98.00
- ผลิตภัณฑ์แปรรูปทานตะวันจำหน่าย	50	100.00

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ประเด็น	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว	
	จำนวน	ร้อยละ
- สิ่งประดิษฐ์จำลองดอกทานตะวันจำหน่าย	50	100.00
- รมดอกทานตะวัน	50	100.00
- เสื่อดอกทานตะวัน	49	98.00
สื่อสารโทรคมนาคม ที่มีบริการ		
- โทรศัพท์สาธารณะ	1	2.00
- โทรศัพท์เคลื่อนที่	49	98.00
การเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- เชื้อนป่าสักชลสิทธิ์	50	100.00
- แหล่งโบราณคดีบ้านโป่งมะนาว	25	50.00
- อื่น ๆ (ระบุ) น้ำตกวังก้านเหลือง	14	28.00
เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรการปลูกทานตะวันเพื่อ ส่งเสริมการท่องเที่ยว		
- ไม่เคย	14	28.00
- เคย 1 ครั้ง	36	72.00
สมาชิกในครอบครัวเห็นด้วยกับการดำเนินการปลูก ทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว		
เห็นด้วย	50	100.00
ปัจจัยที่สนับสนุนการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริม ท่องเที่ยว		
- การศึกษาข้อมูลการท่องเที่ยว โครงการ พัฒนาลุ่มน้ำป่าสักชลสิทธิ์ การคัดเลือกสถานที่ปลูก ทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว การใช้พื้นที่ถูกต้อง เหมาะสม ชุมชนที่เหมาะสม การปลูกการดูแล บำรุงรักษาที่ถูกหลักวิชาการ เกษตรกรผู้ร่วมโครงการมี ความรู้ มีเครื่องมือสนับสนุนการจัดทำโครงการให้เกิด ผลสัมฤทธิ์สูงสุดเพื่อตนเอง สังคม และนักท่องเที่ยว	50	100.00

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n = 50

ประเด็น	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว	
	จำนวน	ร้อยละ
ระดับของหน่วยงานที่ควรมีบทบาทสำคัญในการให้ การสนับสนุนการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยวของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี		
- ระดับท้องถิ่น (อบต.)	36	72.00
- ระดับอำเภอ	14	28.00

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็น สภาพสังคม สภาพทางเศรษฐกิจ และกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่กันตามตะวัน ดังนี้

กิจกรรมการเกษตรที่ดำเนินการอยู่ พบว่า เกษตรกรเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่กันตามตะวันทั้งหมด ร้อยละ 98.00 ปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว รองลงมาร้อยละ 96.00 ปลูกทานตะวันเพื่ออุตสาหกรรมน้ำมัน และกิจกรรมมีค่าน้อยที่สุดร้อยละ 2.00 คือ การเลี้ยง ไก่

รายได้ทั้งหมดต่อปี พบว่า เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวมีรายได้ระหว่าง 50,000-100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 74.00 รองลงมา มีรายได้น้อยกว่า 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.00 และรายได้มากกว่า 100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.00 โดยมีรายได้ทั้งหมดต่อปีต่ำสุด 40,000 บาท สูงสุด 500,000 บาท และมีรายได้เฉลี่ย 116,400.00 บาท

รายได้จากการท่องเที่ยวต่อปี พบว่าเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวมีรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 48.00 รองลงมา มีรายได้มากกว่า 100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.00 และมีรายได้ น้อยกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.00 โดยมีรายได้จากการท่องเที่ยวทุ่กันตามตะวันทั้งหมดต่ำกว่า 2,000 บาท สูงสุด 40,000 บาท และมีรายได้จากการท่องเที่ยวเฉลี่ย 7,880.00 บาท

ระยะเวลาเข้าร่วมโครงการส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว พบว่า เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว ร้อยละ 54.00 เข้าร่วมโครงการน้อยกว่า 2 ปี ร้อยละ 42.00 เข้าร่วมโครงการมากกว่า 5 ปีโดยเกษตรกรเข้าร่วมโครงการน้อยสุด 1 ปี สูงสุด 10 ปี และเข้าร่วมโครงการเฉลี่ย 5.42 ปี

ระยะเวลาที่แปลงปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวสามารถบริการให้นักท่องเที่ยวเข้าชมได้ พบว่า เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวร้อยละ 96.00 ให้บริการได้ 15 วัน และน้อยกว่า 15 วัน เท่ากัน โดยมีจำนวนวันที่บริการได้น้อยสุด 12 วัน สูงสุด 23 วัน และให้บริการได้เฉลี่ย 15.14 วัน

ระยะทางจากสถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันถึงเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ พบว่า เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวร้อยละ 74.00 ระยะห่างกัน 10-20 กิโลเมตร รองลงมาร้อยละ 14.00 ระยะทางห่างกัน 10 กิโลเมตร โดยมีระยะทางใกล้สุด 6 กิโลเมตร ไกลสุด 25 กิโลเมตร และมีระยะทางห่างกันเฉลี่ย 12.20 กิโลเมตร

ผู้ให้ความปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน พบว่า สถานที่ท่องเที่ยวทุกแห่งมีบริการรักษาความปลอดภัยของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวร้อยละ 98.00 รักษาความปลอดภัยโดยเจ้าหน้าที่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) รองลงมาร้อยละ 94.00 รักษาความปลอดภัยโดยเจ้าหน้าที่เวรยามที่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันแต่งตั้งมา และร้อยละ 12.00 รักษาความปลอดภัยโดยเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวเอง

กิจกรรมบริการนักท่องเที่ยว พบว่า สถานที่ท่องเที่ยวทุกแห่งมีกิจกรรมบริการนักท่องเที่ยว ร้อยละ 96.00 มีกิจกรรมถ่ายรูปในทุ่งทานตะวัน และการจำหน่ายของฝากของที่ระลึกเท่ากัน รองลงมาร้อยละ 94.00 เป็นกิจกรรมนั่งรถลากชมทุ่งทานตะวันและกิจกรรมบริการขี่ช้างชมทุ่งทานตะวันน้อยสุด คิดเป็นร้อยละ 6.00

กิจกรรมให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมทำระยะสั้น พบว่า สถานที่ท่องเที่ยวทุกแห่งมีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม ร้อยละ 100.00 มีกิจกรรมถ่ายรูป ณ จุดชมทุ่งทานตะวัน และเดินชมทุ่งทานตะวันเท่ากัน ส่วนกิจกรรมอื่นๆ ได้แก่กิจกรรมนั่งรถลากชมทุ่งทานตะวัน ร้อยละ 44.00

การมีมัคคุเทศก์หรือผู้นำชม พบว่า แหล่งท่องเที่ยวทุกแห่งมีมัคคุเทศก์กล่าวต้อนรับและแนะนำวิธีการชมทุ่งทานตะวัน คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมา ร้อยละ 6.00 มีมัคคุเทศก์กล่าวต้อนรับและพาชมทุ่งทานตะวัน และอื่นๆ คือ มีมัคคุเทศก์แนะนำประโยชน์ของทานตะวัน ร้อยละ 4.00

จำนวนจุดบริการที่พักระหว่างทุ่งทานตะวัน พบว่าแหล่งท่องเที่ยว ร้อยละ 80.00 มีที่พักระหว่างชมทุ่งทานตะวันบริการ 3 จุด รองลงมา ร้อยละ 16.00 มีบริการ 2 จุด และมีที่พักระหว่างชมทุ่งทานตะวันน้อยสุด มีบริการ 1 จุด และใช้ร่มไม้เป็นที่นั่งพักเหนื่อย ร้อยละ 2.00 เท่ากัน

ชนิดของอาหารเครื่องดื่มที่มีบริการจำหน่าย พบว่า แหล่งท่องเที่ยว ร้อยละ 100.00 มีเครื่องดื่ม น้ำ น้ำอัดลม น้ำทานตะวัน ไวน์สมุนไพร และมีบริการน้อยสุด ได้แก่ ไวน์ผลไม้และกล้วยเตี๋ย คิดเป็นร้อยละ 84.00

ชนิดของผลผลิต หรือผลิตภัณฑ์แปรรูปที่มีบริการจำหน่าย พบว่าแหล่งท่องเที่ยวร้อยละ 100.00 มีบริการผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปจากทานตะวัน สิ่งประดิษฐ์จำลองทานตะวัน และร่มดอกทานตะวัน รองลง ไป ร้อยละ 98.00 มีบริการ ผลผลิตการเกษตรและเสื่อดอกทานตะวันเท่ากัน

สื่อสารโทรคมนาคม ที่มีบริการ พบว่า แหล่งท่องเที่ยว ร้อยละ 98.00 มีโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้บริการ และร้อยละ 2.00 มีโทรศัพท์สาธารณะไว้บริการ

การเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ พบว่าแหล่งท่องเที่ยว ร้อยละ 100.00 มีการเชื่อมโยงกับเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ รองลงมา ร้อยละ 50.00 มีการเชื่อมโยงกับแหล่งโบราณคดีบ้านโป่งมะนาว ร้อยละ 28.00 มีการเชื่อมโยงกับน้ำตกวังก้านเหลือง

เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว พบว่าเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว ร้อยละ 72.00 เคยเข้ารับการฝึกอบรม จำนวน 1 ครั้ง และ ร้อยละ 28.00 ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรม

สมาชิกในครอบครัว เห็นด้วยกับการปลูกทานตะวันเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว พบว่าทั้งหมด เห็นด้วยกับการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว

ปัจจัยที่สนับสนุนการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว พบว่า เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด เห็นว่าปัจจัยที่สนับสนุน ได้แก่ การดำเนินการศึกษาข้อมูลการท่องเที่ยวทุกทานตะวัน ข้อมูลการท่องเที่ยวเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ ข้อมูลการคัดเลือกสถานที่ปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว ข้อมูลการปลูกและดูแลบำรุงรักษาที่ถูกหลักวิชาการ กิจกรรมการอบรมเกษตรกร ผู้เข้าร่วมโครงการ การมีเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อสนับสนุนการจัดทำโครงการ การประชาสัมพันธ์โครงการ งบประมาณจากภาครัฐ ภาคเอกชน และประการที่สำคัญที่สุด คือ การทุ่มเท ภายใจ ในการปฏิบัติงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุดเพื่อตนเอง สังคม และนักท่องเที่ยว

ระดับของหน่วยงานที่ควรมีบทบาทสำคัญในการให้การสนับสนุนการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี พบว่า เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวร้อยละ 72.00 เห็นว่าระดับของหน่วยงานที่ควรมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการปลูกทานตะวัน คือ หน่วยงานระดับท้องถิ่น (อบต.) และร้อยละ 28.00 คือ หน่วยงานระดับอำเภอ

ตารางที่ 4.3 สภาพพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจและอื่น ๆ ของนักท่องเที่ยว

n = 50

ประเด็น	นักท่องเที่ยว	
	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- เกษตรกรรม	2	4.00
- นักธุรกิจ	8	16.00
- ด้านการบริการ (โรงแรม ร้านอาหาร หรือสถานบริการ)	2	4.00
- อุตสาหกรรม	3	6.00
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	10.00
- พนักงานองค์การของรัฐ	2	4.00
- อื่น ๆ เป็นพนักงานรับจ้างในร้านค้า	27	54.00
รายได้ทั้งหมดต่อเดือน (บาท)		
- น้อยกว่า 5,000	23	46.00
- 5,000 – 10,000	10	20.00
- มากกว่า 10,000	17	34.00
- ต่ำสุด	3,000	0.00
- สูงสุด	50,000	0.00
- เฉลี่ย (\bar{x})	11,972.80	0.00
- ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	8,837.90	0.00
จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวทุกสัปดาห์ (ครั้ง)		
- น้อยกว่า 2	29	58.00
- 2 - 4	16	32.00
- 5 - 6	4	8.00
- มากกว่า 6	1	2.00
- ต่ำสุด	1	0.00
- สูงสุด	10	0.00
- ครั้งเฉลี่ย (\bar{x})	1.96	0.00
- ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	1.71	0.00

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

n = 50

สภาพพื้นฐานทางสังคม/เศรษฐกิจ	นักท่องเที่ยว	
	จำนวน	ร้อยละ
ระยะทางจากบ้านถึงสถานที่ท่องเที่ยวทุกวัน(กิโลเมตร)		
- น้อยกว่า 100	12	24.00
- 100-200	29	58.00
- มากกว่า 200	9	18.00
- ต่ำสุด	4	0.00
- สูงสุด	602	0.00
- เฉลี่ย (\bar{x})	203.58	0.00
- ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	241.13	0.00
ความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยวทุกวัน		
- ไม่มี	2	4.00
- มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	48	96.00
- เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่เป็นผู้ดูแลความปลอดภัย	48	100.00
- เจ้าหน้าที่ อปพร. ดูแลความปลอดภัย	27	56.25
กิจกรรมบริการ ณ สถานที่ท่องเที่ยวทุกวัน		
- ไม่มี	3	6.00
- มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	47	94.00
- ห้องส้วม	47	100.00
- อาหาร	47	100.00
- เครื่องดื่ม	47	100.00
- ร้านขายของเบ็ดเตล็ด	47	100.00
การเคยร่วมทำกิจกรรมในทุกวัน		
- ไม่เคย	2	4.00
- เคย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	48	96.00
- ถ่ายรูปในทุกวัน	43	89.58
- เดินชมทุกวัน	45	93.75
- นั่งรถลากชมทุกวัน	1	2.08

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ประเด็น	นักท่องเที่ยว	
	จำนวน	ร้อยละ
n = 50		
ความพึงพอใจกับความสวยงามของดอกทานตะวัน		
- ไม่พอใจ	3	6.00
- พอใจ	47	94.00
- ไม่พอใจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- ดอกทานตะวันเล็กเกินไป	2	66.67
- ดอกทานตะวันบานไม่เสมอกัน	3	100.00
- พอใจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- ความสวยงามของดอกทานตะวัน	45	95.74
- กลีบดอกและดอกทานตะวันสีเหลืองอร่ามไปทั่วทุ่ง นำขึ้นชมยิ่งนัก	44	93.62
ความพึงพอใจกับการจัดภูมิทัศน์ในทุ่งทานตะวัน		
- ไม่พอใจ	2	4.00
- พอใจ	48	96.00
- ไม่พอใจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- มีการจัดภูมิทัศน์แต่ไม่สวยงาม	2	100.00
- พอใจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- การจัดภูมิทัศน์ได้สวยงาม	40	83.33
- การสร้างจุดชมทุ่งให้นักท่องเที่ยวได้ถ่ายรูป	48	100.00
การใช้บริการมัคคุเทศก์ หรือผู้นำชมแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน		
- ไม่เคย	11	22.00
- เคย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	39	78.00
- ให้มัคคุเทศก์แนะนำการเดินทางทุ่งทานตะวัน	20	51.28
- ให้มัคคุเทศก์แนะนำการปลูกทานตะวัน	22	56.41

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

n = 50

ประเด็น	นักท่องเที่ยว	
	จำนวน	ร้อยละ
- ให้มัคคุเทศก์แนะนำการเดินทางไปเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์	33	84.62
- อื่น ๆ มัคคุเทศก์แนะนำแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ ของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี	2	5.13
การซื้อผลิตภัณฑ์แปรรูปทานตะวัน ผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตร		
- ไม่เคย	11	22.00
- เคย	39	78.00
- ไม่เคย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- ราคาแพงไป	1	9.09
- คุณภาพไม่ได้มาตรฐาน	1	9.09
- ไม่มีมาตรฐาน อย.	7	63.64
- ไม่มีสิ่งของถูกใจจำหน่าย	7	63.64
- เคย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเมล็ดทานตะวัน	39	100.00
- ผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตร	15	38.46
- น้ำผึ้ง	10	2.56
การซื้อของที่ระลึกในทุ่งทานตะวัน		
- ไม่เคย	15	30.00
- เคย	35	70.00
- ไม่เคย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- ของระลึกที่จำหน่ายราคาแพง	5	33.33
- ของระลึกที่จำหน่ายไม่ถูกใจ	11	73.33
- ของระลึกที่จำหน่ายคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน	1	6.67
- เคย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- พวงกุญแจดอกทานตะวัน	21	60.00

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ประเด็น	นักท่องเที่ยว	
	จำนวน	ร้อยละ
	n = 50	
- กีบคิดผมดอกทานตะวัน	14	40.00
- ขอนไม้คิดดอกทานตะวัน	26	74.29
- สกรีนภาพลงเสื้อรูปดอกทานตะวัน	15	42.86
- อื่น ๆ ร่มทานตะวัน	5	14.29
ความสะดวกในการใช้บริการสื่อสารโทรคมนาคมใน		
สถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน		
- สะดวก	50	100.00
สถานที่ท่องเที่ยวที่จะไปตามเป้าหมาย		
- ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันและเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์	50	100.00
การได้รับข่าวสารการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน		
- เคย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	50	100.00
- วิทยุโทรทัศน์	27	54.00
- อินเทอร์เน็ต	5	10.00
- จากหนังสือพิมพ์	2	4.00
- เพื่อนบ้าน	30	60.00
- เพื่อนที่ทำงานด้วยกัน	36	72.00
- ผู้นำเที่ยว	47	94.00
- อื่น ๆ จากแผ่นป้ายประชาสัมพันธ์	6	12.00
สิ่งที่ประทับใจมากที่สุด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- ความงามของดอกทานตะวัน	46	92.00
- ภูมิทัศน์ในทุ่งทานตะวัน	34	68.00
- การบริการในแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน	7	14.00
- การได้ร่วมกิจกรรมถ่ายรูปในทุ่งทานตะวัน	30	60.00
- อื่น ๆ ภูมิทัศน์ในเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์	7	14.00

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ประเด็น	นักท่องเที่ยว	
	จำนวน	ร้อยละ
n = 50		
ระดับของหน่วยงานที่ควรมีบทบาทมากที่สุดในการพัฒนาการปลูกทานตะวัน		
- ระดับท้องถิ่น (ชุมชน/อบต.)	29	58.00
- ระดับอำเภอ	15	30.00
- ระดับจังหวัด	5	10.00
- ระดับประเทศ	1	2.00

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นพื้นฐานทางสังคม เศรษฐกิจ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องของนักท่องเที่ยว ดังนี้

อาชีพ พบว่านักท่องเที่ยว ร้อยละ 54.00 เป็นพนักงานรับจ้างในร้านค้า รองลงมา ร้อยละ 16.00 เป็นนักธุรกิจ และร้อยละ 4.00 มีอาชีพด้านบริการ ด้านเกษตรกรรม พนักงานองค์กรของรัฐ

รายได้ทั้งหมด บาท/เดือน พบว่านักท่องเที่ยว มีรายได้ ร้อยละ 46.00 มีรายได้มากกว่า 5,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 34.00 มีรายได้ 10,000 บาท และรายได้ต่ำสุดของนักท่องเที่ยว 3,000 บาท รายได้สูงสุด 50,000 บาท และมีรายได้เฉลี่ย 11972.80 บาท

จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน พบว่า นักท่องเที่ยว ร้อยละ 58.00 เดินทางมาท่องเที่ยวบ่อยกว่า 2 ครั้ง รองลงมา ร้อยละ 32.00 เดินทางมาท่องเที่ยว 2-4 ครั้ง และเดินทางมาเที่ยวอย่างน้อยที่สุด 6 ครั้ง คิดเป็น 2.00 โดยนักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวอย่างน้อยที่สุด 1 ครั้งมากที่สุด 10 ครั้ง และจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว เฉลี่ย 1.96 ครั้ง

ระยะทางจากบ้านถึงสถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน พบว่า ร้อยละ 58.00 บ้านของนักท่องเที่ยวอยู่ห่างจากทุ่งทานตะวัน 100-200 กิโลเมตร รองลงมา ร้อยละ 24.00 ห่างจากทุ่งทานตะวันน้อยกว่า 100 กิโลเมตร โดยใกล้ที่สุดห่างจากทุ่งทานตะวัน 4 กิโลเมตร ไกลที่สุด 602 กิโลเมตร และระยะทางจากบ้านถึงสถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน เฉลี่ย 203.58 กิโลเมตร

ความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน พบว่า นักท่องเที่ยวร้อยละ 96.00 เห็นว่ามีความปลอดภัย ร้อยละ 4.00 เห็นว่าไม่มีความปลอดภัย ความปลอดภัยที่ได้รับจากเจ้าของ

แหล่งท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่เป็นผู้ดูแลความปลอดภัย ร้อยละ 100.00 และความปลอดภัยที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่ อพปร. ร้อยละ 56.25

กิจกรรมบริการ ณ สถานที่ท่องเที่ยวอุทยานตะวัน พบว่า นักท่องเที่ยว ร้อยละ 94.00 มีกิจกรรมบริการ เช่น ห้องส้วม ร้านอาหาร เครื่องดื่ม และร้านขายของเบ็ดเตล็ด ร้อยละ 6.00 เห็นว่าไม่มีกิจกรรมบริการในอุทยานตะวัน

การเข้าร่วมทำกิจกรรมในอุทยานตะวัน พบว่า นักท่องเที่ยวร้อยละ 96.00 เคยทำกิจกรรม ร้อยละ 4.00 ไม่เคยทำกิจกรรม และที่เข้าร่วมทำกิจกรรมร้อยละ 93.75 เป็นกิจกรรมเดินชมอุทยานตะวัน รองลงมาร้อยละ 89.58 ถ่ายรูปในอุทยานตะวันและกิจกรรมที่ทำน้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 เคนนั่งรถลากชมอุทยานตะวัน

ความพึงพอใจกับความสวยงามของดอกทานตะวัน พบว่า นักท่องเที่ยวร้อยละ 94.00 พึงพอใจ ร้อยละ 6.00 ไม่พึงพอใจ และที่พึงพอใจกับความสวยงามร้อยละ 95.74 พึงพอใจความสวยงามของดอกทานตะวัน รองลงมาร้อยละ 93.62 พึงพอใจกลีบดอกและดอกทานตะวันสีเหลืองอร่ามไปทั่ว ส่วนที่ไม่พึงพอใจที่นักท่องเที่ยวทั้งหมดไม่พึงพอใจดอกทานตะวันบานไม่เหมือนกัน และรองลงมาร้อยละ 66.67 ไม่พอใจดอกทานตะวันเล็กเกินไป

ความพึงพอใจกับการจัดภูมิทัศน์ในอุทยานตะวัน พบว่า นักท่องเที่ยวพอใจ ร้อยละ 96.00 ร้อยละ 4.00 ไม่พอใจ และไม่พอใจจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00 เนื่องจากการจัดภูมิทัศน์แต่ไม่สวยงาม นักท่องเที่ยวที่พอใจ จำนวน 48 ราย ร้อยละ 100.00 พอใจการสร้างจุดชมทุ่งให้นักท่องเที่ยวได้ถ่ายรูป และรองลงมา ร้อยละ 83.33 พอใจการจัดภูมิทัศน์ได้สวยงาม

การใช้บริการมัคคุเทศก์หรือผู้นำชมแหล่งท่องเที่ยวอุทยานตะวัน พบว่า นักท่องเที่ยวไม่เคยใช้บริการ จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.00 และเคยใช้บริการ 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.00 ที่เคย ร้อยละ 84.62 ให้มัคคุเทศก์แนะนำการเดินทางไปเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ รองลงมาร้อยละ 56.41 โดยมัคคุเทศก์แนะนำการปลูกทานตะวัน และนักท่องเที่ยวให้มัคคุเทศก์แนะนำ และเคยใช้น้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวใหม่ในอำเภอพัฒนานิคม คิดเป็นร้อยละ 5.13

การซื้อผลิตภัณฑ์แปรรูปทานตะวัน ผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตร พบว่า นักท่องเที่ยวไม่เคยซื้อจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.00 ที่ไม่เคยซื้อ เพราะสินค้าไม่มีมาตรฐาน อย. และไม่มีสินค้าที่ถูกต้องจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 63.64 เท่ากัน ส่วนที่เคยซื้อจำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.00 ผลิตภัณฑ์ที่ซื้อมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 ได้แก่ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเมล็ดดอกทานตะวัน รองลงมา ร้อยละ 38.46 เคยซื้อผลิตภัณฑ์แปรรูปจากการเกษตร และซื้อผลิตภัณฑ์จากน้ำผึ้งน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.56

การซื้อของที่ระลึกในทุ่งทานตะวัน พบว่า ไม่เคยซื้อจำนวน 15 ราย คิดเป็น 30.00 ที่ไม่เคยซื้อ ร้อยละ 73.33 ระบุว่าของที่ระลึกที่จำหน่ายในทุ่งทานตะวันไม่ถูกใจ รองลงมาร้อยละ 33.33 เพราะสินค้ามีราคาแพง ส่วนที่เคยซื้อของที่ระลึก จำนวน 35 ราย คิดเป็น 70.00 ซื้อมากที่สุด คือ ขอนไม้ติดดอกทานตะวัน คิดเป็นจำนวน 74.29 รองลงชื่อพวงกุญแจดอกทานตะวัน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และซื้อน้อยที่สุดได้แก่ร่มทานตะวัน คิดเป็นร้อยละ 14.2

ความสะดวกในการสื่อสารโทรคมนาคมในสถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน พบว่า นักท่องเที่ยวทั้งหมดมีความสะดวกในการสื่อสารโทรคมนาคม

สถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นเป้าหมาย พบว่า ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันและเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ การได้รับข่าวสารการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน พบว่า นักท่องเที่ยวทั้งหมดเคยได้รับข่าวสาร โดย เคยได้รับข่าวสารจากผู้นำเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 94.00 รองลงมาได้รับข่าวจากเพื่อนที่ทำงานรวมกัน คิดเป็น ร้อยละ 72.00 และเคยได้รับข่าวสารน้อยที่สุดจากหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 4.00

สิ่งที่ประทับใจมากที่สุด พบว่า นักท่องเที่ยวประทับใจความงามของดอกทานตะวัน คิดเป็นร้อยละ 92.00 รองลงมาประทับใจภูมิทัศน์ในทุ่งทานตะวัน คิดเป็นร้อยละ 68.00 สิ่งที่ประทับใจน้อยที่สุด ได้แก่ การบริการในแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน และภูมิทัศน์ในเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ คิดเป็นร้อยละ 14.00

ระดับหน่วยงานที่ควรมีบทบาทมากที่สุดในการพัฒนาการปลูกทานตะวัน พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับหน่วยงานที่มีบทบาทในการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว คือ ระดับท้องถิ่นควรมีบทบาทมากที่สุดในการพัฒนาการปลูกทานตะวัน คิดเป็นร้อยละ 58.00 รองลงมาระดับอำเภอ คิดเป็นร้อยละ 30.00 และควรมีบทบาทน้อยที่สุดได้แก่ ระดับประเทศ คิดเป็น ร้อยละ 2.00 ระดับจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 10.00

ตารางที่ 4.4 สภาพทางสังคม เศรษฐกิจ และอื่นๆ ของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

ประเด็น	เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร	
	จำนวน	ร้อยละ
n = 50		
รายได้ทั้งหมดต่อเดือน (บาท)		
- น้อยกว่า 5,000	6	12.00
- 5,000 – 10,000	1	2.00
- 10,000 – 50,000	3	80.00
- มากกว่า 50,000	40	6.00
- ต่ำสุด	2,500	
- สูงสุด	58,000	
- เฉลี่ย (\bar{X})	23,204.20	
- ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	12,248.23	
การมีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว		
- เกี่ยวข้องใน การแนะนำให้ความรู้และการสนับสนุนการจัดทำโครงการ	50	100.00
ระดับของหน่วยงานที่มีบทบาทมากที่สุดใน การสนับสนุนการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี		
- ระดับท้องถิ่น (อบต./อบจ.)	50	100.00

จากตารางที่ 4.4 สภาพทางสังคม เศรษฐกิจ และอื่นๆ ของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

รายได้ทั้งหมดต่อเดือน พบว่า เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ร้อยละ 80.00 มีรายได้ระหว่าง 10,000-50,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 12.00 มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท และ ร้อยละ 2.00 มีรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท โดยมีรายได้สูงสุด 58,000 บาทต่อเดือน และรายได้ต่ำสุด 2,500 บาทต่อเดือน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 23,204.20 บาท

การมีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว พบว่า
เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรทั้งหมดเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแนะนำให้ความรู้ และ
สนับสนุนการจัดทำโครงการ

ระดับของหน่วยงานที่มีบทบาทมากที่สุด พบว่า หน่วยงานระดับท้องถิ่น (อบต./ อบจ.)
มีบทบาทมากที่สุดใน การสนับสนุนการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของอำเภอ
พัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

ตอนที่ 2 ทักษะจิตของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวอุทยานตะวันออก และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวอุทยานตะวันออก และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ด้วยค่าเฉลี่ย และการจัดอันดับ ดังตารางที่ 4.5 และ 4.6

ตารางที่ 4.5 ทักษะจิตของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวอุทยานตะวันออก เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

ประเด็น	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว n = 50		เจ้าหน้าที่ส่งเสริมฯ n = 50		รวม n = 100		อันดับ
	ระดับ	(\bar{x}) S.D.	ระดับ	(\bar{x}) S.D.	ระดับ	(\bar{x}) S.D.	
- การท่องเที่ยวอุทยานตะวันออกช่วยเพิ่มรายได้	มาก	2.98 0.14	มาก	2.98 0.14	มาก	2.98 0.19	3
- การท่องเที่ยวอุทยานตะวันออกเป็นนการกระจายรายได้ และทำให้เกิดการจ้างงานในท้องถิ่น	มาก	2.98 0.14	มาก	2.92 0.27	มาก	2.98 0.19	3
- การท่องเที่ยวอุทยานตะวันออกเป็นการเพิ่มมูลค่าสินค้า	มาก	2.96 0.28	มาก	2.98 0.14	มาก	2.97 0.24	8

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ทัศนคติ	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว		เจ้าหน้าที่ส่งเสริมฯ		รวม	
	n = 50		n = 50		n = 100	
	ระดับ (\bar{x})	S.D. ความเห็น ด้วย	ระดับ (\bar{x})	S.D. ความเห็น ด้วย	(\bar{x})	S.D. ความเห็น ด้วย
- การท่องเที่ยวอุทยานธรรมชาติ ทำให้ท้องถิ่นเป็นที่รู้จัก ของคนทั่วไป	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00
- การท่องเที่ยวอุทยานธรรมชาติเป็นการใช้ทรัพยากร ที่ดินและกิจกรรมการปลูกการผลิตทานตะวันให้ เกิดประโยชน์สูงสุด	2.96	0.28	2.96	0.20	2.96	0.20
- การท่องเที่ยวอุทยานธรรมชาติช่วยให้การจำหน่าย สินค้าเกษตรดีขึ้น	3.00	0.00	2.92	0.27	2.96	0.17
- การจัดสถานที่ให้นักท่องเที่ยวอุดหนุนทุก อุทยาน	2.98	0.14	2.88	0.39	2.23	0.31
- การท่องเที่ยวอุทยานธรรมชาติเป็นการเน้นการใช้ แรงงานในครอบครัวเพื่อลดการอพยพแรงงาน และ การย้ายถิ่นฐานน้อยลง	3.00	0.00	2.78	0.51	2.89	0.55

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ทัศนคติ	เจ้าหน้าที่ส่งเสริมฯ		รวม	
	n = 50	n = 100	ระดับ	อันดับ
	(\bar{x}) S.D.	(\bar{x}) S.D.	ความถี่	ความถี่
- การปลูกทานตะวันแบบเป็นแถวในระยะที่เหมาะสมเป็นการเพิ่มความสวยงามของดอกทานตะวันและทุ่งทานตะวัน	3.00 0.00	2.94 0.24	มาก	มาก
- การตัดถนนทางเดินและการสร้างที่พักชั่วคราวหรือจุดชมทุ่งในทุ่งทานตะวันจะช่วยให้นักท่องเที่ยวทานตะวันเที่ยวทุ่งทานตะวันได้สะดวกและช่วยเพิ่มความสนใจสุขภาพแก่นักท่องเที่ยว	2.98 0.14	2.96 0.20	มาก	มาก
- การปลูกทานตะวันพันธุ์ลูกผสมพันธุ์เดียวกันจะช่วยให้การออกดอกพร้อมกันและจะทำให้ทุ่งทานตะวันดูสวยงามเป็นที่พอใจของนักท่องเที่ยว	2.98 0.14	2.90 0.31	มาก	มาก
- การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.00 0.00	2.84 0.42	มาก	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ทัศนคติ	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว				เจ้าหน้าที่ส่งเสริมฯ				รวม			
	(\bar{x})	S.D.	ระดับ ด้วย	ระดับ ความเห็น ด้วย	(\bar{x})	S.D.	ระดับ ด้วย	ระดับ ความเห็น ด้วย	(\bar{x})	S.D.	ระดับ ด้วย	ระดับ ความเห็น ด้วย
- การท่องเที่ยวชุมชนทำให้ชุมชนรู้จักสมัครดี	2.50	0.68	มาก	มาก	2.78	0.42	มาก	มาก	2.64	0.56	มาก	มาก
- การบริการที่ดีเอาใจใส่นักท่องเที่ยวจะทำให้ นักท่องเที่ยวหวนกลับมาท่องเที่ยวใหม่	3.00	0.00	มาก	มาก	2.96	0.20	มาก	มาก	2.98	0.24	มาก	มาก
- มีความพอใจกับการเก็บเงินเข้าชมอุทยานตะวันใน ราคา 5 บาท/คน	3.00	0.00	มาก	มาก	2.82	0.52	มาก	มาก	2.91	0.31	มาก	มาก
- การจัดทำสถานที่ถ่ายภาพในอุทยานตะวันให้ สวยงามมีความเหมาะสมและพอเพียงกับความ ต้องการของนักท่องเที่ยวจะช่วยให้การพัฒนาการ ท่องเที่ยวอุทยานตะวันดีขึ้น	3.00	0.00	มาก	มาก	2.88	0.39	มาก	มาก	2.94	0.55	มาก	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ทัศนคติ	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว		เจ้าหน้าที่ส่งเสริมฯ		รวม	
	n = 50		n = 50			n = 100
	ระดับ	(\bar{x}) S.D.	ระดับ	(\bar{x}) S.D.		
ด้วย	ด้วย	ด้วย	ด้วย	ด้วย	ด้วย	
- การที่ภาครัฐร่วมกับชุมชนและเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุกชุมชนตระวันช่วยกันรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวจะทำให้นักท่องเที่ยวชมทุ่งทานตะวันในเขตอำเภอพัฒนานิคมมากขึ้น	มาก	3.00 0.00	มาก	2.96 0.20	มาก	2.98 0.33
- การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์จำลองรูปดอกทานตะวันและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเมล็ดทานตะวันจำหน่ายในทุ่งทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในราคาที่เป็นกันเอง จะเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวทางตะวันและเป็นการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทางตะวันให้เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้มากขึ้นในปีถัดไป	มาก	3.00 0.00	มาก	2.98 0.14	มาก	2.99 0.96

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ทัศนคติ	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว		เจ้าหน้าที่ส่งเสริมฯ		รวม	
	n = 50	n = 50	n = 50	n = 100		
	ระดับ (\bar{x})	S.D. ความเห็น ด้วย	ระดับ (\bar{x})	S.D. ความเห็น ด้วย	ระดับ (\bar{x})	S.D. ความเห็น ด้วย
- การทำป้ายบอกเส้นทาง การไปชมทุ่งทานตะวันที่มี ข้อความอ่านง่าย สะดุดตาค้นักท่องเที่ยว จะช่วย เพิ่มนักท่องเที่ยวในทุ่งทานตะวัน	3.00	0.00	2.96	0.20	2.98	0.27
		มาก	มาก	มาก	มาก	มาก
		น้อย	น้อย	น้อย	น้อย	น้อย
		ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
		มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด
		น้อยที่สุด	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด
		อันดับ	อันดับ	อันดับ	อันดับ	อันดับ
		3	3	3	3	3

จากตารางที่ 4.5 ทักษณคติของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน เจ้าหน้าที่ส่งเสริม การเกษตร และบุคลากรที่เกี่ยวข้องต่อการพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว โดย ภาพรวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีทัศนคติเห็นด้วยต่อแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันใน ระดับมากเกือบทุกระดับ และเห็นด้วยมากเป็นอันดับ 1 คือ การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ทำให้ ท้องถิ่นเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ($\bar{X} = 3.00$) รองลงไป ได้แก่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์จำลองรูป ดอกทานตะวันและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเมล็ดทานตะวัน จำหน่ายในทุ่งทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยวในราคาที่เป็นกันเอง จะเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน และเป็นการ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวมากขึ้นในปีถัดไป ($\bar{X} = 2.99$) และเห็น ด้วยระดับปานกลางเป็นลำดับสุดท้าย คือ การจัดสถานที่ให้นักท่องเที่ยวจอร์จอร์ชมทุ่งทานตะวัน ($\bar{X} = 2.23$)

ตารางที่ 4.6 ทักษณคติของนักท่องเที่ยวต่อแนวทางการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

ประเด็น	นักท่องเที่ยว			อันดับ
	n = 50			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความ เห็นด้วย	
- สถานที่บริการที่จอร์จอร์ชมทุ่งทานตะวัน เหมาะสม	2.82	0.39	มาก	7
- การบริการที่ดี เอาใจใส่นักท่องเที่ยวจะทำให้ นักท่องเที่ยวหวนกลับมาท่องเที่ยวใหม่	2.98	0.14	มาก	1
- การจัดจุดชมวิวเพื่อถ่ายรูปในทุ่งทานตะวันจะ เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว	2.94	0.24	มาก	4
- การจัดภูมิทัศน์ในทุ่งทานตะวันจะทำให้ นักท่องเที่ยวมีจำนวนมากขึ้น	2.98	0.14	มาก	1
- มีความพอใจกับการเก็บเงินเข้าชมทุ่ง ทานตะวันในราคา 5 บาท/คน	2.78	0.42	มาก	8
- การอำนวยความสะดวกปลอดภัยที่เจ้าของ แหล่งท่องเที่ยวจัดให้นั้นมีความเหมาะสม	2.92	0.27	มาก	5
- ผลิตภัณฑ์แปรรูปทานตะวันใหม่ สด และมี ความหลากหลาย	2.96	0.20	มาก	3

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ประเด็น	นักท่องเที่ยว			อันดับ
	n = 50			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความเห็นด้วย	
- ป้ายบอกเส้นทางชมทุ่งทานตะวันชัดเจน	2.84	0.51	มาก	6
- ถนนทางเดินเข้าชมทุ่งทานตะวันไม่เป็นหลุมเป็นบ่อ ไม่มีหญ้ารก รุงรัง	2.78	0.42	มาก	8

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นถึงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่อแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรีในระดับความเห็นด้วยมากในทุกประเด็น และเป็นอันดับ 1 คือ การบริการที่ดีเอาใจใส่นักท่องเที่ยวจะทำให้นักท่องเที่ยวหวนกลับมาท่องเที่ยวใหม่ และการจัดภูมิทัศน์ในทุ่งทานตะวันจะทำให้นักท่องเที่ยวมีจำนวนมากขึ้น เท่ากัน ($\bar{X} = 2.98$) รองลงมาได้แก่ ผลลัพธ์รูปทานตะวันใหม่สด และมีความหลากหลาย ($\bar{X} = 2.96$) ลำดับสุดท้ายได้แก่ ความพึงพอใจกับการเก็บเงินเข้าชมทุ่งทานตะวันในราคา 5 บาทต่อคน และทางเดินเข้าทุ่งทานตะวันไม่เป็นหลุมเป็นบ่อ ไม่มีหญ้ารก รุงรัง เท่ากัน ($\bar{X} = 2.78$)

ตอนที่ 3 ระดับความเห็นด้วยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ต่อแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ของกลุ่มตัวอย่างค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการจัดอันดับ ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยว		เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร		รวมค่าเฉลี่ย \bar{x}		อันดับ
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	n = 50		n = 50		n = 50		n = 150		
	ระดับความเห็น		ระดับความเห็น		ระดับความเห็น		ระดับความเห็น		
1. ด้านการเลือกสถานที่	3.00	0.00	2.74	0.44	2.92	0.34	2.89	0.96	10
1.1 เป็นที่ตอนไม่มีน้ำขัง	3.00	0.00	2.67	0.52	3.00	0.00	2.89	0.79	2
1.2 เลือกลงดินที่มีความสมบูรณ์ (ดินสีดำ หน้าดินลึก) โดยเฉพาะดินกลุ่มชุดดินที่ 28 หรือ 28B (ดินลพบุรี) หรือกลุ่มชุดดินที่ 52 หรือ 52B (ดินตาคี)	3.00	0.00	2.78	0.51	2.88	0.32	2.89	0.98	2

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนา	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยว		เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร		รวม
	ระดับ	S.D. ความเห็น	ระดับ	S.D. ความเห็น	ระดับ	S.D. ความเห็น	
	n = 50	n = 50	n = 50	n = 50	n = 150	อื่น	
	3.00	0.00	2.90	0.30	2.92	0.34	มาก
1.3 แปลงปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วยอยู่ทางด้านทิศเหนือ หรือทิศตะวันตกของเส้นทางถนนที่ตัดผ่านในสถานที่นั้นๆ	3.00	0.00	2.62	0.49	2.90	0.42	มาก
1.4 เลือกสถานที่เพื่อสร้างจุดชมทุ่งหรือจุดชมวิวเพื่อดูความสวยงามของดอกทานตะวันไว้ทางทิศใต้หรือทิศตะวันออกเฉียงที่ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในจุดนั้น ๆ	2.98	0.14	2.76	0.50	2.92	0.18	มาก
2. ด้านการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม	3.00	0.00	2.72	0.49	2.96	0.20	มาก
2.1 ทนทานต่อสภาพความแห้งแล้ง					2.87	0.43	มาก
					2.89	0.92	มาก

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนา	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยว		เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร		รวม	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
	ระดับเห็น	มาก	ระดับเห็น	มาก	ระดับเห็น	มาก	ระดับเห็น	มาก
	n = 50	0.00	n = 50	0.36	n = 50	0.34	n = 150	0.36
2.2 ใช้พันธุ์ลูกผสมพันธุ์เดียวกันเพื่อให้ต้นทานตะวันออกดอกพร้อมกัน ซึ่งจะช่วยให้ส่งเสริมความงามในทุ่งทานตะวัน ทำให้นักท่องเที่ยวตระลึงกับความงามของทุ่งทานตะวัน	3.00	0.00	2.90	0.36	2.92	0.34	2.94	0.36
2.3 กลีบดอกสีเหลืองเข้ม	2.96	0.20	2.96	0.26	2.98	0.14	2.96	1.00
2.4 มีจานดอกใหญ่ไม่ต่ำกว่า 13-15 เซนติเมตร	2.96	0.20	2.70	0.46	2.92	0.27	1.97	0.81
2.5 มีกลีบดอกสีเหลืองส้ม	3.00	0.00	2.84	0.37	2.98	0.14	2.94	1.00
2.6 อายุการบานของดอกนาน (10 – 20 วัน)	2.96	0.20	2.49	0.58	2.80	0.45	2.75	0.55

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนา	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยว		เจ้าหน้าที่ส่งเสริม การเกษตร		รวม n = 150	อันดับ					
	n = 50		n = 50		n = 50								
	ระดับ S.D.	ความ เห็น \bar{X}	ระดับ S.D.	ความ เห็น \bar{X}	ระดับ S.D.	ความ เห็น \bar{X}							
3. ด้านการวางแผนการปลูก	2.99	0.01	มาก	2.90	0.12	มาก	2.95	1.00	มาก	2			
3.1 ควรปลูกทานตะวันตามระบบการปลูกพืชโดย การปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เป็นพืชรุ่นที่ 1 และตาม ด้วยการปลูกทานตะวันเป็นพืชรุ่นที่ 2	2.96	0.28	มาก	2.68	.51	มาก	2.98	0.14	มาก	1.00	มาก	8	
3.2 ควรปลูกทานตะวันในช่วงปลายฤดูฝน ประมาณ เดือนกันยายน – พฤศจิกายน ของปีนั้น ๆ	3.00	0.00	มาก	2.82	0.38	มาก	2.98	0.14	มาก	2.93	0.99	มาก	5
3.3 วันปลูกกับวันดอกทานตะวันบานประมาณ 55 – 60 วัน ดังนั้นวันปลูกทานตะวันกับงานวันเทศ กาลท่องเที่ยวให้ห่างกันโดยประมาณ 55 – 60 วัน	2.98	0.14	มาก	2.92	0.27	มาก	2.88	0.27	มาก	2.93	0.98	มาก	5

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยว		เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร		รวมค่าเฉลี่ย \bar{X}	
	$n = 50$	ระดับ ความเห็น	$n = 50$	ระดับ ความเห็น	$n = 50$	ระดับ ความเห็น	$n = 150$	ระดับ ความเห็น
แนวทางการพัฒนา								
3.4 กลุ่มเครือข่ายผู้ประกอบการ ท่องเที่ยวต้องวางแผนการปลูกทานตะวันเพื่อให้ ดอกทานตะวันบานในช่วง ๆ ติดต่อกันตลอด ฤดูกาลท่องเที่ยวของอำเภอพัฒนานิคม	3.00	0.00	2.92	0.27	2.92	0.28	2.95	0.81
3.5 การปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ต้องเว้นที่ด้านหน้าที่ดินนประมาณ 10-15 เมตร ด้านยาวตามเส้นทางคู่นานกับถนน เป็นที่ จอดรถและร้านอาหารของฝากของที่ระลึก	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยว		เจ้าหน้าที่ส่งเสริม การเกษตร		รวม n = 150
	\bar{X} S.D.	ระดับ ความ เห็น มาก	\bar{X} S.D.	ระดับ ความ เห็น มาก	\bar{X} S.D.	ระดับ ความ เห็น มาก	
	n = 50	n = 50	n = 50	n = 50	n = 50	n = 150	อัน ดับ
แนวทางการพัฒนา							
3.6 การปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต้อง เว้นที่สำหรับทำถนนทางเดินหรือถนนรถวิ่งให้ นักท่องเที่ยวเข้าชมทุ่งทานตะวันได้ตลอดทั้งแปลงเพื่อ ความสะดวกและความปลอดภัยในการท่องเที่ยวทุก ทานตะวัน	2.98 0.14	มาก	2.98 0.14	มาก	2.98 0.14	2.98 0.49	มาก
3.7 การปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต้อง เว้นที่สำหรับทำจุดพัก และทำจุดชมวิวเพื่อให้ นักท่องเที่ยวได้พักผ่อนหย่อนใจหรือถ่ายรูปเป็นที่ระลึกขณะ ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน	3.00 0.00	มาก	2.98 0.14	มาก	3.00 0.00	2.99 1.00	มาก
3.8 นำแนวคิดการวางผังภูมิทัศน์มาใช้ในการวาง แผนการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	3.00 0.00	มาก	2.92 0.27	มาก	2.92 0.34	2.92 0.48	มาก

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนา	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยว		เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร		รวม	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
	ระดับเห็น	มาก	ระดับเห็น	มาก	ระดับเห็น	มาก	ระดับเห็น	มาก
	n = 50	0.00	n = 50	0.35	n = 50	0.24	n = 150	0.90
4. ด้านรูปแบบการปลูก การดูแลบำรุงรักษา	3.00	0.00	2.86	0.35	2.94	0.24	2.93	1.90
4.1 แปลงปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	3.00	0.00	2.98	0.14	2.92	0.27	2.97	2.95
ต้องอยู่ทางทิศเหนือหรือทิศตะวันตกของจุดชม								
ทุ่งทานตะวันเพราะว่าดอกทานตะวันจะหัน								
หน้างานดอกสู่แสงพระอาทิตย์ ทางด้านทิศ								
ตะวันออก และให้ผู้ชมทุ่งทานตะวันอยู่ทางทิศ								
ใต้ หรือทิศตะวันออกลงเพื่อชื่นชมความ								
สวยงามของดอกทานตะวัน								

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

	เจ้าของแหล่ง ท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยว		เจ้าหน้าที่ส่งเสริม การเกษตร		รวม	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
แนวทางการพัฒนา	ระดับ	n = 50	ระดับ	n = 50	ระดับ	n = 50	ระดับ	n = 150
	ความเห็น		ความเห็น		ความเห็น		ความเห็น	
4.2 การปลูกเน้นการปลูกเป็นแถว โดยใช้ เครื่องจักรติดอุปกรณ์หยอดเมล็ดพันธุ์ ซึ่ง สามารถทำได้รวดเร็ว โดยใช้ระยะปลูก 70x 30 - 35 เซนติเมตร หยอดหลุมละ 2 เมล็ด แล้วกลบ ดินโดยเมล็ดอยู่ลึกประมาณ 5-8 เซนติเมตร	3.00	0.00	2.80	0.40	2.98	0.14	2.93	1.90
4.3 การปลูกแบบเป็นแถวจะสะดวกในการกำจัด วัชพืช ศัตรูพืช โรคพืชและแมลงศัตรูพืช	3.00	0.00	2.82	0.38	2.92	0.34	2.91	1.89
4.4 การปลูกแบบเป็นแถวจะสะดวกในการใส่ปุ๋ย แต่งหน้า (ปุ๋ยยูเรีย) และปุ๋ยหมักนำชีวภาพ	3.00	0.00	2.74	0.44	2.96	0.19	2.90	1.89
4.5 การปลูกแบบเป็นแถวจะสะดวกในการให้น้ำ	3.00	0.00	3.00	0.00	2.92	0.34	2.97	1.86

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยว		เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร		รวม n = 150 อื่น	
	\bar{X} S.D.	ระดับ ความเห็น	\bar{X} S.D.	ระดับ ความเห็น	\bar{X} S.D.	ระดับ ความเห็น		
แนวทางพัฒนา								
5. ด้านการบริหารจัดการชุมชน								
5.1 การจัดตั้งกลุ่มส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว	2.99 0.01	มาก	2.84 0.37	มาก	2.92 0.34	มาก	2.91 2.81	มาก
5.2 การจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว	3.00 0.00	มาก	2.70 0.46	มาก	2.94 0.24	มาก	2.88 2.78	มาก
5.3 การรณรงค์การปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ	3.00 0.00	มาก	2.96 0.19	มาก	2.88 0.38	มาก	2.95 2.48	มาก
5.4 การส่งเสริมการเลี้ยงผึ้งในทุ่งทานตะวันเพื่อส่งเสริมการขายน้ำผึ้ง และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากการเลี้ยงผึ้งในทุ่งทานตะวัน	2.96 0.28	มาก	2.80 0.40	มาก	2.92 0.27	มาก	2.98 0.84	มาก

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยว		เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร		รวม	อันดับ
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
แนวทางการพัฒนา	$n = 50$		$n = 50$		$n = 50$		$n = 150$	
	ระดับความเห็น	ระดับความเห็น	ระดับความเห็น	ระดับความเห็น	ระดับความเห็น	ระดับความเห็น	ระดับความเห็น	
6. ด้านการประชาสัมพันธ์	3.00	0.00	2.93	0.24	2.96	0.19	2.96	0.60
6.1 การแถลงข่าววันเปิดงาน และการจัดงานวันท่องเที่ยว	3.00	0.00	2.94	0.24	2.94	0.24	2.96	0.60
6.2 การทำป้ายประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว	3.00	0.00	2.94	0.24	3.00	0.00	2.98	0.84
6.3 การทำป้ายบอกเส้นทางชมทุ่งทานตะวัน	3.00	0.00	2.96	0.19	2.96	0.19	2.97	0.60
6.4 การทำแผ่นพับบอกเส้นทางแหล่งท่องเที่ยว	3.00	0.00	2.90	0.30	2.96	0.19	2.95	0.48
6.5 การทำแผ่นพับบอกเส้นทางท่องเที่ยว	3.00	0.00	2.90	0.30	2.96	0.19	2.95	0.48

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยว		เจ้าหน้าที่ส่งเสริม		รวมค่าเฉลี่ย \bar{x}	
	ท่องเที่ยว		การเกษตร					
	n = 50	n = 50	n = 50	n = 50	n = 150	อันดับ	อันดับ	อื่น
7. กลยุทธ์การท่องเที่ยว	\bar{X}	3.00	2.87	2.96	2.94	0.41	มาก	5
	S.D.	0.00	0.34	0.19	0.41	0.48	ความ	
	เห็น	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	เห็น	
7.1 ส่งเสริมการท่องเที่ยวทุกหน่วยงานควบคู่	3.00	0.00	2.86	3.00	2.95	0.48	มาก	2
กับเจ็อนป่าสักชลสิทธิ์ และแหล่งท่องเที่ยว								
อื่นๆ ของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี								
7.2 คุณภาพการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่เป็น	3.00	0.00	2.92	3.00	2.97	0.60	มาก	1
กันเองในหน่วยงาน								
7.3 การขยายตลาดการท่องเที่ยวทุกหน่วยงาน	3.00	0.00	2.84	2.88	2.91	0.14	มาก	3
ของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี								
8. ด้านกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว	2.58	0.49	2.70	2.93	2.74	1.41	มาก	13
8.1 จัดให้มีการจัดประชุมทุกหน่วยงาน	1.34	0.74	2.22	2.94	2.17	2.23	ปานกลาง	8
8.2 จัดให้มีการจัดประชุมทุกหน่วยงาน	1.32	0.68	2.32	2.90	2.18	2.84	ปานกลาง	7

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยว		เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร		รวม n = 150	อันดับ
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
แนวทางพัฒนา								
8.3	2.98	0.14	2.84	0.42	2.90	0.30	2.91	2.22
8.4	3.00	0.00	2.78	0.46	2.96	0.19	2.91	2.22
8.5	3.00	0.00	2.82	0.49	2.96	0.19	2.93	2.24
8.6	3.00	0.00	2.72	0.49	2.92	0.27	2.88	2.20
8.7	3.00	0.00	2.94	0.24	2.92	0.14	2.95	2.25
8.8	3.00	0.00	3.00	0.93	2.98	0.14	2.99	2.28

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

	เจ้าของแหล่ง ท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยว		เจ้าหน้าที่ส่งเสริม การเกษตร		รวม			
	n = 50		n = 50		n = 50		n = 150			
	ระดับ	\bar{X} S.D.	ระดับ	\bar{X} S.D.	ระดับ	\bar{X} S.D.	ระดับ	\bar{X} S.D.		
แนวทางพัฒนา										
9. ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก	2.96	0.28	มาก	2.90	0.41	มาก	2.92	2.23	มาก	8
9.1 ที่นั่งพักผ่อนร่วมกันแสงแดดระหว่างเดินชมทุ่ง ทานตะวันควรจัดให้นักท่องเที่ยวได้หยุดพักเป็นระยะ ๆ ในเส้นทางเดินชมทุ่งทานตะวัน	2.93	0.31	มาก	2.88	0.33	มาก	2.89	0.31	มาก	4
9.2 ห้องน้ำ ห้องส้วมมีเพียงพอและถูกสุขลักษณะ	2.96	0.28	มาก	2.90	0.36	มาก	2.90	0.41	มาก	3
9.3 จัดเจ้าหน้าที่ให้สัญญาณเจรจนำรถเข้าจอด ด้านหน้าทุ่งทานตะวันให้เป็นระเบียบก่อนเข้าชมทุ่ง ทานตะวัน	2.96	0.28	มาก	2.92	0.27	มาก	2.92	0.34	มาก	1
9.4 อาหารและเครื่องดื่มสะอาดปลอดภัยและจำหน่าย ในราคาที่ไม่เอาเปรียบนักท่องเที่ยว	2.96	0.28	มาก	2.91	0.27	มาก	2.95	0.28	มาก	2

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

	เจ้าของแหล่ง ท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยว		เจ้าหน้าที่ส่งเสริม การเกษตร		รวม	
	\bar{X} S.D.	ระดับ ความ เห็น	\bar{X} S.D.	ระดับ ความ เห็น	\bar{X} S.D.	ระดับ ความ เห็น	\bar{X} S.D.	ระดับ ความ เห็น
แนวทางพัฒนา	n = 50	n = 50	n = 50	n = 50	n = 50	n = 50	n = 50	อัน ดับ
9.5 การอำนวยความสะดวกการติดต่อสื่อสาร	3.00 0.00	มาก	2.87 0.39	มาก	2.84 0.42	มาก	2.90 2.21	มาก 4
โทรคมนาคม	3.00 0.00	มาก	2.70 0.46	มาก	2.95 0.24	มาก	2.88 2.20	มาก 11
10.1 การฝึกอบรมเกษตรกรผู้ปลูกทานตะวันเพื่อ ส่งเสริมการท่องเที่ยว	3.00 0.00	มาก	2.58 0.49	มาก	2.94 0.24	มาก	2.84 2.17	มาก 3
10.2 การจัดการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยวแก่เกษตรกรเจ้าของแปลง	3.00 0.00	มาก	2.80 0.45	มาก	2.96 0.19	มาก	2.92 2.23	มาก 2
10.3 การแจกเอกสารประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ทานตะวันแก่นักท่องเที่ยว	3.00 0.00	มาก	2.58 0.49	มาก	2.94 0.24	มาก	2.84 2.17	มาก 3
10.4 การฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นเพื่อให้บริการ นักท่องเที่ยว	3.00 0.00	มาก	2.84 0.42	มาก	2.96 0.19	มาก	2.93 2.24	มาก 1

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยว		เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร		รวม	
	n = 50	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
แนวทางพัฒนา	ระดับ	ความเห็น	ระดับ	ความเห็น	ระดับ	ความเห็น	ระดับ	ความเห็น
	3.00	0.00	2.92	0.34	2.93	0.24	2.95	2.27
11. ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว								
11.1 การสร้างเครือข่ายการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	3.00	0.00	2.88	0.33	2.94	0.24	2.94	1.31
11.2 การให้ชุมชนมีส่วนร่วม	3.00	0.00	2.94	0.24	2.92	0.34	2.95	2.25
11.3 การส่งเสริมเกษตรกรและครอบครัวเกษตรกรเจ้าของแปลงทุ่งทานตะวันให้เป็นนักดูเทศก์เอง	3.00	0.00	2.96	0.19	2.94	0.24	2.97	2.27
12. ด้านการตลาด								
12.1 มีธุรกิจท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันร่วมกับการท่องเที่ยวเชียงใหม่	3.00	0.00	2.80	0.40	2.98	0.14	2.93	1.31

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยว		เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร		รวม	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
แนวทางพัฒนา	ระดับ	n = 50	ระดับ	n = 50	ระดับ	n = 50	ระดับ	n = 150
	ความเห็น	มาก	ความเห็น	มาก	ความเห็น	มาก	ความเห็น	มาก
12.2 การร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชนสร้างเครือข่ายหน่วยงานระดับเชื่อมโยงกับระบบการตลาดท่องเที่ยวอื่น ๆ	3.00	0.00	2.90	0.30	2.96	0.19	2.95	0.54
12.3 ความสำคัญทางด้านคุณธรรม จริยธรรมของเจ้าของแปลงผู้ประกอบการนักท่องเที่ยว และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง	3.00	0.00	2.86	0.30	2.94	2.24	2.93	0.14

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยว		เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร		รวม	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
แนวทางการพัฒนา								
	ระดับ	n = 50	ระดับ	n = 50	ระดับ	n = 50	ระดับ	n = 150
	มาก	0.00	มาก	0.22	มาก	0.24	มาก	1.41
	เห็น	3.00	เห็น	3.00	เห็น	2.96	เห็น	2.23
13. ด้านความปลอดภัย								
13.1 จัดเจ้าหน้าที่จราจรหรืออาสาสมัครทำหน้าที่								
บริเวณหน้าแปลงชมทุ่งทานตะวันตลอด								
เส้นทางเพื่อส่งเสริมความปลอดภัยให้แก่								
นักท่องเที่ยวผู้ใช้รถจักรยานเพื่อการเดินทาง								
(ไป-กลับ) ชมทุ่งทานตะวัน								
13.2 ขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข พร้อม								
เวชภัณฑ์ในการรักษาพยาบาล								
13.3 ขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้นำท้องถิ่น								
ช่วยอำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัย								

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นถึงแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีระดับความเห็นด้วยมาก ต่อแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้ง 13 ด้าน โดยระดับความเห็นมากที่สุด ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ รองลงมาได้แก่ การวางแผนการปลูก การส่งเสริมการท่องเที่ยว และความปลอดภัย เท่ากัน เห็นด้วยน้อยที่สุด ได้แก่กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 2.29, 2.95, 2.74$) ซึ่งแต่ละกลุ่มมีระดับความเห็นด้วยในแต่ละด้าน และประเด็นย่อยดังนี้

1. **เข้าของแหล่งท่องเที่ยว** พบว่ามีระดับความเห็นด้วยมากทุกด้าน และมีรายละเอียดดังนี้

1.1 **ด้านการเลือกสถานที่** ภาพรวม พบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.00$) และรวมถึงประเด็นย่อยด้วย ทั้งหมดมีความเห็นด้วยมากต่อแนวทางการพัฒนาเท่ากัน คือ เป็นที่ค่อนข้างร่มรื่น เลือกดินที่มีความอุดมสมบูรณ์สูง โดยเฉพาะกลุ่มชุดดินที่ 28 หรือ 28 B (ดินลพบุรี) หรือกลุ่มชุดดินที่ 52 หรือ 52B (ดินตาคลี) โดยคัดเลือกแปลงปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวที่อยู่ทางด้านทิศเหนือ หรือทิศตะวันตกของเส้นทางถนนที่ตัดผ่านในสถานที่นั้น ๆ และคัดเลือกสถานที่ในการสร้างจุดชมทุ่ง หรือจุดชมวิวเพื่อดูความสวยงามของดอกทานตะวันไว้ทางทิศใต้ หรือทิศตะวันออกของแปลงที่ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในจุดนั้นๆ ตามลำดับ ($\bar{X} = 3.00$)

1.2 **ด้านการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม** ภาพรวม พบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.98$) ในประเด็นย่อยเรียงลำดับดังนี้ การใช้พันธุ์ที่ทนทานต่อสภาพความแห้งแล้ง การใช้พันธุ์ลูกผสมเดียวกันทำให้ทุ่งทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวออกดอกสีเหลืองส้ม หรือสีส้ม และดอกสีเหลืองเข้มขนาดของจานดอกไม้ต่ำกว่า 13-15 เซนติเมตร โดยนักท่องเที่ยวพึงพอใจกับความสวยงามของทุ่งทานตะวันในแต่ละแปลงไม่น้อยกว่า 10-20 วัน ตามลำดับ ($\bar{X} = 3.00$ และ 2.96)

1.3 **ด้านการวางแผนปลูก** ภาพรวมพบว่ามีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.99$) และมีระดับความคิดเห็นด้วยมากเช่นกัน ในประเด็นย่อย เรียงลำดับได้ดังนี้ การปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวควรปลูกในช่วงปลายฤดูฝน ประมาณ เดือนกันยายน-พฤศจิกายน ของปีนั้น กลุ่มเครือข่ายผู้ปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวควรปลูกทานตะวันให้ดอกบานเป็นช่วง ๆ ติดต่อกันตลอดฤดูกาลท่องเที่ยวในอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี การปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวนั้น ต้องแบ่งพื้นที่ปลูกทานตะวันด้านที่ติดถนนไว้ประมาณ 10-15 เมตร ส่วนด้านยาวแบ่งยาวตลอดทั้งแปลง สำหรับนักท่องเที่ยวจอดรถ และร้านขายสินค้าต่างๆ เพื่อความสะดวก

ความปลอดภัย และเกิดความประทับใจ ต่อการเข้าชมทุ่งทานตะวันของนักท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

การกำหนดวันปลูก และวันบานของดอกทานตะวันนั้นใช้เวลาประมาณ 55-60 วัน เมื่อเป็นเช่นนั้นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวควรปลูกทานตะวันก่อนงานเทศกาลท่องเที่ยวโดยประมาณ 55-60 วัน ในแปลงทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว ควรแบ่งพื้นที่ไว้ทำถนนสำหรับเดินเท้าและรถนำนักท่องเที่ยวชมทุ่งทานตะวันตลอดทั้งทุ่งด้วยความปลอดภัย ระบบการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวโดยทั่วไปเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวจะปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เป็นพืชรุ่นที่ 1 และตามด้วยการปลูกทานตะวันเป็น พืชรุ่นที่ 2 ตามลำดับ ($\bar{X} = 3.00, 2.98, \text{และ} 2.96$)

1.4 ด้านรูปแบบการปลูก การดูแลบำรุงรักษา ภาพรวม พบว่า มีระดับ

ความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.00$) และมีระดับความเห็นด้วยมาก เช่นกันในระดับย่อย เรียงลำดับได้ ดังนี้ แปลงปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวต้องคัดเลือกแปลงปลูกที่อยู่ทางทิศเหนือ หรือทิศตะวันตกของจุดชมทุ่งทานตะวันเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ชื่นชมความสวยงามของดอกทานตะวัน เพราะดอกทานตะวันจะหันหน้าจันดอกในทิศทางตรงข้ามกับแสงอาทิตย์ทางทิศใต้ หรือทิศตะวันออก ส่วนการปลูกเน้นวิธีปลูกแบบเป็นแถว โดยทั่วไปใช้รถแทรกเตอร์ติดตั้งอุปกรณ์หยอดเมล็ดพันธุ์ โดยนิยมปลูกในระยะ $70 \times 30-35$ เซนติเมตร หยอดหลุมละ 1-2 เมล็ดในระดับความลึกที่ 5-8 เซนติเมตร หลังจากนั้นจึงกลบดิน การปลูกแบบเป็นแถวสะดวกในการกำจัดวัชพืช ศัตรูพืช โรคพืชและแมลงศัตรูพืช การปลูกแบบเป็นแถวจะสะดวกในการให้น้ำ ตามลำดับ ($\bar{X} = 3.00$)

1.5 ด้านการบริการจัดการชุมชน ภาพรวมพบว่ามีระดับความเห็นด้วยมาก

($\bar{X} = 2.99$) และมีระดับความเห็นด้วยมาก เช่นกัน ในระดับย่อย เรียงลำดับได้ดังนี้ การจัดตั้งกลุ่มส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว การจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว การรณรงค์ส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และการส่งเสริมการเลี้ยงผึ้งในทุ่งทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการขายน้ำผึ้ง และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากการเลี้ยงผึ้งในทุ่งทานตะวัน ตามลำดับ ($\bar{X} = 3.00, \text{และ} 2.96$)

1.6 ด้านการประชาสัมพันธ์ ภาพรวมพบว่ามีระดับความเห็นด้วยมาก

($\bar{X} = 3.00$) และมีระดับความเห็นด้วยมาก เช่นกัน ในระดับย่อย เรียงลำดับได้ดังนี้ การแถลงข่าววันเปิดงาน และการจัดงานวันท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน การทำป้ายบอกเส้นทางชมทุ่งทานตะวัน และการทำแผ่นพับบอกเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน และแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่สำคัญของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ตามลำดับ ($\bar{X} = 3.00$)

1.7 ด้านกลยุทธ์การท่องเที่ยว ภาพรวม พบว่ามีระดับความเห็นด้วยมาก

($\bar{X} = 3.00$) และมีระดับความเห็นด้วยมากเช่นกัน ในระดับย่อย เรียงลำดับได้ดังนี้ การส่งเสริม

การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันควบคู่กับเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ และแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี คุณภาพการให้บริการของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวที่เป็นกันเอง ในทุ่งทานตะวัน และการขยายตลาดการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ($\bar{X} = 3.00$)

1.8 ด้านกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ภาพรวม พบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.58$) และมีระดับความคิดเห็นด้วยมากในประเด็นย่อย 6 ประเด็น เรียงลำดับได้ดังนี้ การจำหน่ายผลิตภัณฑ์แปรรูปจากทานตะวัน การจำหน่ายของที่ระลึก การจำหน่ายผลผลิตและผลิตภัณฑ์การเกษตร เช่น ผัก ผลไม้ น้ำผึ้ง ของดอง ไม้ดอกไม้ประดับ การจัดสถานที่สำหรับถ่ายรูปในทุ่งทานตะวัน การสร้างทางเดินชมทุ่งทานตะวันให้ทั่วถึงทั้งทุ่ง และการบริหารจัดการพื้นที่การเดินชมทุ่งทานตะวัน ตามลำดับ ($\bar{X} = 3.00$ และ 2.98) มีความคิดเห็นระดับน้อย 2 ประเด็น ดังนี้ การจัดกิจกรรมขี่ช้างชมทุ่งทานตะวัน และการจัดกิจกรรมขี่ม้าชมทุ่งทานตะวันตามลำดับ ($\bar{X} = 1.34$ และ 1.32)

1.9 ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ภาพรวม พบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.96$) และมีระดับความเห็นด้วยมาก เช่นกัน ในประเด็นย่อยเรียงลำดับได้ ดังนี้ การอำนวยความสะดวกด้านการติดต่อสื่อสาร โทรคมนาคม ห้องน้ำห้องส้วมมีเพียงพอและถูกสุขลักษณะ การจัดเจ้าหน้าที่ให้สัญญาณจราจร เพื่ออำนวยความสะดวกในบริเวณทุ่งทานตะวัน การจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มในแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ต้องเน้นความสะอาดความปลอดภัย และจำหน่ายในราคาถูก การจัดสถานที่นั่งพักในที่ร่ม ขณะชมทุ่งทานตะวันให้นักท่องเที่ยวเป็นระยะ ๆ ในเส้นทางเดินชมทุ่งทานตะวัน ตามลำดับ ($\bar{X} = 3.00, 2.29$ และ 2.93)

1.10 ด้านการบริการความรู้ ภาพรวมพบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.00$) และมีระดับความคิดเห็นด้วยมากเช่นกัน ในประเด็นย่อย เรียงลำดับได้ดังนี้ การฝึกอบรมเกษตรกรผู้ปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว การสาธิตการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวให้แก่เกษตรกรซึ่งเป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันด้วยเอกสารแผ่นพับ และการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นเพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ตามลำดับ ($\bar{X} = 3.00$)

1.11 ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ภาพรวมพบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.00$) และมีระดับความคิดเห็นด้วยมากเช่นกัน ในประเด็นย่อย เรียงลำดับได้ ดังนี้ การสร้างเครือข่ายการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวทำให้ชุมชนมีส่วนร่วม และการฝึกอบรมส่งเสริมเกษตรกร และครอบครัวเกษตรกรเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันให้เป็นมัคคุเทศก์ ตามลำดับ ($\bar{X} = 3.00$)

1.12 ด้านการตลาด ภาพรวมพบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.00$) และมีระดับความคิดเห็นด้วยมากเช่นกันในประเด็นย่อย เรียงลำดับได้ ดังนี้ ความร่วมมือทางด้านธุรกิจการท่องเที่ยวระหว่างเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ แหล่งโบราณคดีบ้านโป่งมะนาว และน้ำตกวังก้านเหลือง ฯลฯ การร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน เพื่อสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันให้เชื่อมโยงกับระบบการตลาดท่องเที่ยวอื่นๆ ความสำคัญด้านคุณธรรมจริยธรรมของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว และบุคลากรที่เกี่ยวข้องในแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ตามลำดับ ($\bar{X} = 3.00$)

1.13 ด้านความปลอดภัย ภาพรวมพบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.00$) และมีระดับความเห็นด้วยมากเช่นกันในประเด็นย่อย เรียงลำดับ ดังนี้ การจัดอาสาสมัครทำหน้าที่จราจร บริการบริเวณแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยระหว่างการเข้าออกทุ่งทานตะวัน การขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขพร้อมเวชภัณฑ์ในการรักษาพยาบาล และการขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้นำท้องถิ่น ช่วยทำหน้าที่อำนวยความสะดวก ความปลอดภัย ตามลำดับ ($\bar{X} = 3.00$)

2. นักท่องเที่ยว พบว่า มีระดับความเห็นด้วยมากทุกด้าน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ด้านการเลือกสถานที่ ภาพรวมพบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.74$) มีระดับความเห็นด้วยมากเช่นกันในประเด็นย่อย เรียงลำดับได้ ดังนี้ การเข้าชมทุ่งทานตะวันของนักท่องเที่ยวจะเข้าชมเฉพาะแปลงปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวที่อยู่ทางด้านทิศเหนือ และทิศตะวันตกของเส้นทางคมนาคมในสถานที่นั้นๆ การเลือกดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะกลุ่มชุดดินที่ 28 และ 28B หรือกลุ่มชุดดินที่ 52 หรือ 52B ซึ่งเป็นพื้นที่ดอน ไม่มีน้ำขัง การคัดเลือกทุ่งทานตะวันที่สร้างจุดชมวิวสำหรับชมทุ่งทานตะวันทางทิศใต้ หรือทิศตะวันออกของแหล่งปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในจุดนั้นๆ ตามลำดับ ($\bar{X} = 2.90, 2.78, 2.64$ และ 2.62)

2.2 ด้านการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม ภาพรวมพบว่า มีระดับความคิดเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.76$) มีระดับความเห็นด้วยมากในประเด็นย่อยทั้งหมดเรียงลำดับ ดังนี้ กลีบดอกสีเหลืองเข้ม การใช้พันธุ์ลูกผสมพันธุ์เดียวกันเพื่อให้ทุ่งทานตะวันออกดอกพร้อมกัน ซึ่งจะส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวต้องประทับใจความสวยงามของดอกทานตะวัน ที่มีกลีบดอกสีเหลืองส้ม มีความทนทานต่อสภาพแห้งแล้ง จานดอกใหญ่ 13-15 เซนติเมตร การควบคุมให้ดอกทานตะวันสวยงาม (10-20 วัน) ตามลำดับ ($\bar{X} = 2.96, 2.90, 2.84, 2.72, 2.70$ และ 2.49)

2.3 ด้านการวางแผนการปลูก ภาพรวมพบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.90$) มีระดับความเห็นด้วยมากเช่นกันในประเด็นย่อยเรียงลำดับได้ดังนี้ การปลูก

ทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องเว้นพื้นที่ด้านหน้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันทีติดกับถนนประมาณ 10-15 เมตร ขวางตลอดพื้นที่ด้านหน้าสำหรับจอดรถ และตั้งร้านค้า ส่วนการบริหารจัดการในแปลงปลูกต้องกำหนดพื้นที่สำหรับทำถนนทางเดิน และรถที่นำนักท่องเที่ยวเข้าชมทุ่งทานตะวันตลอดทั้งแปลง แหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันควรมีจุดพักสำหรับชมวิวเพื่อพักผ่อน และถ่ายรูปเป็นที่ระลึกขณะชมทุ่งทานตะวัน ระยะเวลาจากวันปลูกถึงวันดอกทานตะวันบานประมาณ 55-60 วัน ดังนั้นวันปลูกทานตะวันกับการจัดงานเทศกาลท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันควรห่างกัน 55-60 วัน โดยกลุ่มเครือข่ายผู้ปลูกทานตะวันเพื่อท่องเที่ยวควรวางแผนการปลูกให้ดอกทานตะวันบานในช่วง ๆ ติดต่อกันตลอดฤดูกาลท่องเที่ยวของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี การนำแนวคิดการวางผัง ภูมิทัศน์มาใช้ในการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันซึ่งจะช่วยส่งเสริมความเป็นมาตรฐานในแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ควรปลูกทานตะวันในช่วงปลายฤดูฝนประมาณ เดือนกันยายน-พฤศจิกายนของปีนั้น ๆ และควรปลูกทานตะวันตามระบบการปลูกพืช โดยปลูกทานตะวันเป็นพืชที่ 2 ตามลำดับ ($\bar{X} = 3.00, 2.98, 2.92, 2.82$ และ 2.68)

2.4 ด้านรูปแบบการปลูก การดูแลบำรุงรักษา ภาพรวมพบว่า มีระดับ

ความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.86$) มีระดับความคิดเห็นด้วยมากเช่นกันในประเด็นย่อย เรียงลำดับได้ดังนี้ การปลูกแบบเป็นแถวจะสะดวกในการให้น้ำ การจัดทำแปลงปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องคัดเลือกแปลงที่อยู่ทางด้านทิศเหนือ หรือทิศตะวันตกของจุดชมทุ่งทานตะวันจะหันหน้าจันดอกรับแสงพระอาทิตย์ทางด้านทิศตะวันออกของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน การปลูกแบบเป็นแถวจะสะดวกในการกำจัดวัชพืชศัตรูพืช โรคพืช และแมลงศัตรูพืช การปลูกแบบเป็นแถวโดยทั่วไปเจ้าของแหล่งแหล่งท่องเที่ยวจะใช้รถแทรกเตอร์ติดอุปกรณ์เครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ในระยะเวลาที่เหมาะสม โดยมีระยะระหว่างแถวต่อระยะระหว่างคัน $70 \times 30-35$ เซนติเมตร หลอดหลุมละ 1-2 เมล็ดและกลบดินที่ระดับความลึก 5-8 เซนติเมตร การปลูกเป็นแถวจะสะดวกในการใส่ปุ๋ย (ยูเรีย) ปุ๋ยหมักน้ำชีวภาพ ($\bar{X} = 3.00, 2.98, 2.82, 2.80$ และ 2.74)

2.5 ด้านการบริหารจัดการชุมชน ภาพรวมพบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก

($\bar{X} = 2.84$) มีระดับความคิดเห็นด้วยมากเช่นกันในประเด็นย่อย เรียงลำดับได้ ดังนี้ การจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว การรณรงค์การปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ การส่งเสริมการเลี้ยงผึ้งในทุ่งทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการแปรรูปน้ำผึ้งจากดอกทานตะวัน และจำหน่ายน้ำผึ้งในทุ่งทานตะวัน การจัดตั้งกลุ่มส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวตามลำดับ ($\bar{X} = 2.96, 2.90, 2.80$ และ 2.70)

2.6 ด้านการประชาสัมพันธ์ ภาพรวมพบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก

($\bar{X} = 2.93$) มีระดับความคิดเห็นมากในประเด็นย่อย เรียงลำดับได้ ดังนี้ การทำป้ายบอกเส้นทาง

ชมทุ่งทานตะวัน การแปลงข่าววันจัดงานฤดูกาลดอกทานตะวันบาน เพื่อการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ทำป้ายประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ทำแผ่นพับประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน และแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ($\bar{X} = 2.96, 2.94$ และ 2.90)

2.7 ด้านกลยุทธ์การท่องเที่ยว ภาพรวมพบว่ามีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.87$) มีระดับความเห็นด้วยมากเช่นกันในประเด็นย่อย เรียงลำดับได้ ดังนี้ คุณภาพและประสิทธิภาพการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่เป็นกันเองในท้องทุ่งทานตะวัน การใช้กลยุทธ์การส่งเสริมการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันควบคู่กับเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ และแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี การขยายตลาดการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ($\bar{X} = 2.92, 2.86$ และ 2.84)

2.8 ด้านกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ภาพรวมพบว่ามีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.70$) มีระดับความเห็นด้วยมากในประเด็นย่อย 6 ประเด็น เรียงลำดับได้ดังนี้ จัดทำเส้นทางเดินชมทุ่งทานตะวันให้ทั่วถึงทั้งแปลง การจัดทำสถานที่สำหรับถ่ายรูปในทุ่งทานตะวัน การจัดให้มีการเดินชมทุ่งทานตะวัน การจำหน่ายผลิตภัณฑ์แปรรูปจากทานตะวัน การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผลิตภัณฑ์การเกษตร เช่น ผัก ผลไม้ น้ำผึ้ง ของดอง ไม้ดอก ไม้ประดับ ตามลำดับ ($\bar{X} = 3.00, 2.94, 2.84, 2.82, 2.78$ และ 2.72) มีความคิดเห็นระดับปานกลาง 2 ประเด็น ดังนี้ จัดให้มีการขี่ม้าชมทุ่งทานตะวัน และจัดให้มีการขี่ช้างชมทุ่งทานตะวัน ตามลำดับ ($\bar{X} = 2.32$ และ 2.22)

2.9 ด้านบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ภาพรวมพบว่ามีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.89$) มีระดับความคิดเห็นด้วยมากเช่นกันในประเด็นย่อย เรียงลำดับได้ ดังนี้ การจัดเจ้าหน้าที่ให้สัญญาณจราจรยนต์เข้า ออกทุ่งทานตะวันอย่างมีระเบียบและปลอดภัย การจัดทำหน่วยอาหาร เครื่องดื่มที่ปลอดภัย ได้มาตรฐานในราคาที่ไม่แพง ห้องน้ำห้องส้วมมีเพียงพอถูกสุขลักษณะ ที่นั่งพักระหว่างเดินชมทุ่งทานตะวัน อำนวยความสะดวกการติดต่อสื่อสาร โทรคมนาคม ตามลำดับ ($\bar{X} = 2.92, 2.91, 2.90, 2.88$ และ 2.87)

2.10 ด้านบริการความรู้ ภาพรวมพบว่ามีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.70$) และมีระดับความคิดเห็นด้วยมากเช่นกันในประเด็นย่อย เรียงลำดับได้ ดังนี้ การฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นเพื่อให้บริการนักท่องเที่ยว การสาธิตการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแก่เกษตรกรเจ้าของทุ่ง การฝึกอบรมเกษตรกรผู้ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และการแจกเอกสารประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันแก่นักท่องเที่ยวเท่ากัน ตามลำดับ ($\bar{X} = 2.84, 2.80$ และ 2.58)

2.11 ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ภาพรวมพบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.92$) และมีระดับความคิดเห็นด้วยมากเช่นกันในประเด็นย่อย เรียงลำดับได้ ดังนี้ การส่งเสริมเกษตรกร และครอบครัวเกษตรกรเจ้าของแปลงทุ่งทานตะวันทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในเครือข่ายการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ตามลำดับ ($\bar{X} = 2.96, 2.94$ และ 2.88)

2.12 ด้านการตลาด ภาพรวมพบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.85$) และมีระดับความคิดเห็นด้วยมากเช่นกันในประเด็นย่อย เรียงลำดับ ดังนี้ การร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชนเพื่อสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน โดยเชื่อมโยงกับระบบการตลาดท่องเที่ยวอื่นๆ ความสำนึกทางด้านคุณธรรม จริยธรรม ของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง และการมีธุรกิจท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันร่วมกับการท่องเที่ยวเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ แหล่งโบราณคดีบ้านโป่งมะนาว และน้ำตกวังก้านเหลือง ฯลฯ ตามลำดับ ($\bar{X} = 2.90, 2.86$ และ 2.80)

2.13 ด้านความปลอดภัย ภาพรวมพบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.91$) และมีระดับความคิดเห็นด้วยมากเช่นกันในประเด็นย่อย เรียงลำดับได้ ดังนี้ บริเวณสำหรับจอดรถทุ่งทานตะวันควรจัดเจ้าหน้าที่จราจร หรืออาสาสมัครอำนวยความสะดวกการเข้า ออก เพื่อให้เกิดความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่ตำรวจ และผู้นำท้องถิ่นช่วยดูแลความปลอดภัย ขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข พร้อมเวชภัณฑ์ในการรักษาพยาบาล ตามลำดับ ($\bar{X} = 3.00, 2.94$ และ 2.80)

3. เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีระดับความเห็นด้วยมากทุกด้านซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ด้านการเลือกสถานที่ ภาพรวมพบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.92$) และมีระดับความคิดเห็นด้วยมากเช่นกันในประเด็นย่อย เรียงลำดับได้ ดังนี้ เป็นที่ค่อนข้างไม่มีน้ำขัง แปลงปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องอยู่ทางด้านทิศเหนือ หรือทางทิศตะวันตกของเส้นทางคมนาคมในสถานที่นั้นๆ ควรเลือกสถานที่สร้างจุดชมทุ่ง หรือจุดชมวิวไว้ทางทิศใต้ หรือทิศตะวันออกของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวชมดอกทานตะวัน และเลือกดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ (ดินสีดำ หน้าดินลึก) โดยเฉพาะกลุ่มชุดดินที่ 28 หรือ 28B (ดินลพบุรี) หรือกลุ่มชุดดินที่ 52 หรือ 52B (ดินตาคลี) ตามลำดับ ($\bar{X} = 3.00, 2.92, 2.90$ และ 2.88)

3.2 ด้านการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม ภาพรวมพบว่า มีระดับความคิดเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.92$) และมีระดับความเห็นด้วยมากในประเด็นย่อยทั้งหมดเรียงลำดับ ดังนี้ กลีบดอกสีเหลืองเข้มในแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ผสมผสานกับกลีบดอกทานตะวันสีเหลืองส้ม

ดอกสีเหลืองเข้มในแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ผสมผสานกับกลีบดอกทานตะวันสีเหลืองส้ม ความทนทานต่อสภาพความแห้งแล้งของทุ่งทานตะวัน การใช้พันธุ์ลูกผสมพันธุ์เดียวกันเพื่อให้ทุ่งทานตะวันออกดอกพร้อมกัน ซึ่งส่งเสริมความงดงามในทุ่งทานตะวัน ทำให้นักท่องเที่ยวพึงพอใจความสวยงามของทุ่งทานตะวัน ดอกทานตะวันมีขนาดใหญ่ไม่ต่ำกว่า 13-15 เซนติเมตร อายุการบานของดอกบาน (10-20) ตามลำดับ ($\bar{X} = 2.98, 2.96, 2.92$ และ 2.80)

3.3 ด้านการวางแผนการปลูก ภาพรวมพบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.95$) และมีระดับความเห็นด้วยมากเช่นกันในประเด็นย่อย เรียงลำดับ ดังนี้ การปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวต้องเหลือพื้นที่ด้านติดถนน กว้าง 10-15 เมตร ขาดตลอดพื้นที่ด้านหน้าสำหรับจอดรถ และร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์แปรรูปจากทานตะวัน เหลือพื้นที่สำหรับเป็นจุดพัก จุดชมวิวให้นักท่องเที่ยวถ่ายภาพไว้เป็นที่ระลึกขณะชมทุ่งทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเท่ากัน การปลูกควรทานตะวันควรปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เป็นพืชรุ่นที่ 1 และตามด้วยการปลูกทานตะวันเป็นพืชรุ่นที่ 2 ปลูกปลายฤดูฝน ประมาณเดือนกันยายน-พฤศจิกายน ของปีนั้น การปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวพื้นที่ในทุ่งทานตะวันต้องเหลือไว้ทำถนนทางเดินและสำหรับรถนำนักท่องเที่ยวเข้าชมดอกทานตะวันบานได้ทั่วทั้งทุ่ง การวางแผนปลูกทานตะวันให้ดอกทานตะวันบานในช่วง ๆ ติดต่อกันตลอดฤดูกาลท่องเที่ยว การจัดภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน เท่ากัน และวันปลูกกับวันดอกบานใช้เวลา 55-60 วัน ดังนั้นวันปลูกกับเทศกาลท่องเที่ยวห่างกัน 55-60 ตามลำดับ ($\bar{X} = 3.00, 2.98, 2.92$ และ 2.88)

3.4 ด้านรูปแบบการปลูก การดูแลบำรุงรักษา ภาพรวมพบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.94$) และมีระดับความเห็นด้วยมากเช่นกันในประเด็นย่อย เรียงลำดับ ดังนี้ การปลูกควรปลูกแบบเป็นแถว โดยใช้รถแทรกเตอร์ติดอุปกรณ์หยอดเมล็ดพันธุ์ ในระยะปลูก (70 x 30-35) เซนติเมตร แล้วกลบดิน การปลูกแบบเป็นแถวจะสะดวกต่อการใส่ปุ๋ยแต่งหน้า (ยูเรีย) และปุ๋ยหมักน้ำชีวภาพ และแปลงปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวต้องอยู่ทางทิศเหนือ หรือทิศตะวันตกของจุดชมทุ่งในแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเนื่องจากดอกทานตะวันจะหันจานดอกรับแสงอาทิตย์ทางด้านทิศตะวันออก และให้นักท่องเที่ยวเข้าชมทุ่งทานตะวัน ณ จุดชมวิวจังหวัดไว้ นั้น การปลูกแบบเป็นแถวทำให้สะดวกในการกำจัดวัชพืช ศัตรูพืช โรคพืช และแมลงศัตรูพืช การปลูกแบบเป็นแถวจะสะดวกต่อการรดน้ำ เท่ากันตามลำดับ ($\bar{X} = 2.98, 2.96$ และ 2.82)

3.5 ด้านการบริหารจัดการชุมชน ภาพรวมพบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.92$) และมีความเห็นด้วยมาเช่นกันในประเด็นย่อย เรียงลำดับ ดังนี้ การจัดตั้งกลุ่มส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว การรณรงค์การปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ เท่ากัน การบริหารจัดการเลี้ยงผึ้งในแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ทำให้การจำหน่ายน้ำผึ้ง

และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากพืชขึ้น และการเป็นเครือข่ายร่วมกันระหว่างแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ตามลำดับ ($\bar{X} = 2.94, 2.92$ และ 2.88)

3.6 ด้านการประชาสัมพันธ์ ภาพรวมพบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.96$) และมีระดับความเห็นด้วยมากเช่นกันในประเด็นย่อย เรียงลำดับได้ ดังนี้ การทำป้ายประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน การทำป้ายบอกเส้นทางไปชมทุ่งทานตะวัน การทำแผ่นพับประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวทานตะวัน และแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ เท่ากัน และการแถลงข่าววันเปิดงาน การจัดงานทุ่งทานตะวันบาน ตามลำดับ ($\bar{X} = 3.00, 2.96$ และ 2.94)

3.7 ด้านกลยุทธ์การท่องเที่ยว ภาพรวมพบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.96$) และมีระดับความเห็นด้วยมากเช่นกันในประเด็นย่อย เรียงลำดับได้ ดังนี้ การส่งเสริมการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเป็นเครือข่ายกับเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ และแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ คุณภาพและประสิทธิภาพของการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว และการขยายตลาดการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ตามลำดับ ($\bar{X} = 3.00$ และ 2.88)

3.8 ด้านกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ภาพรวมพบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.93$) และมีระดับความคิดเห็นด้วยมากเช่นกันในทุกประเด็นย่อย เรียงลำดับได้ ดังนี้ การสร้างถนนเขามทุ่งทานตะวันให้ทั่วทั้งทุ่ง การจำหน่ายผลิตภัณฑ์แปรรูปจากทานตะวัน การจำหน่ายของฝาก ของที่ระลึกหลังจากเข้าชมทุ่งทานตะวัน เท่ากัน การจัดกิจกรรมขี่ช้างชมทุ่งทานตะวัน การจำหน่ายผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์การเกษตร เช่น ผัก ผลไม้ น้ำผึ้ง ของคอง ไม้ดอกไม้ประดับ การจัดสถานที่สำหรับถ่ายรูปในทุ่งทานตะวัน เท่ากัน และการจัดกิจกรรมขี่ม้าชมทุ่งทานตะวัน การจัดกิจกรรมเดินชมทุ่งทานตะวันเท่ากัน ตามลำดับ ($\bar{X} = 2.98, 2.96, 2.94, 2.92$ และ 2.90)

3.9 ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ภาพรวมพบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.90$) และมีระดับความคิดเห็นด้วยมากเช่นกันในทุกประเด็นย่อย เรียงลำดับได้ ดังนี้ อาหาร และเครื่องดื่มสะอาด ความเป็นมาตรฐานปลอดภัย รวมทั้งการจำหน่ายในราคาที่ไม่แพง การให้สัญญาณจราจรของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดรถเข้า ออกให้เป็นระเบียบทางด้านหน้าทุ่งทานตะวัน การบริการห้องน้ำห้องส้วมที่พอเพียง และถูกสุขลักษณะ การจัดสถานที่พักผ่อนในที่ร่มให้นักท่องเที่ยวระหว่างเดินชมทุ่งทานตะวัน ได้พักเป็นระยะๆ ตลอดเส้นทางเดินชมทุ่งทานตะวัน และการอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารโทรคมนาคม ตามลำดับ ($\bar{X} = 2.95, 2.92, 2.90, 2.89$ และ 2.84)

3.10 ด้านบริการความรู้ ภาพรวมพบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.95$) และมีระดับความเห็นด้วยมากเช่นกันในประเด็นย่อยทุกประเด็น เรียงลำดับได้ ดังนี้ การสาธิตการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแก่เกษตรกรเจ้าของทุ่ง การฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นเพื่อให้บริการนักท่องเที่ยว เท่ากัน และการฝึกอบรมเกษตรกรผู้ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว การแจกเอกสารประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันแก่นักท่องเที่ยวเท่ากัน ($\bar{X} = 2.96$ และ 2.94)

3.11 ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ภาพรวมพบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.93$) และมีระดับความเห็นด้วยมากเช่นกันในประเด็นย่อยทุกประเด็น เรียงลำดับได้ ดังนี้ การสร้างเครือข่ายการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว การส่งเสริมเกษตรกรและครอบครัวเกษตรกรเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวเป็นมัคคุเทศก์ เท่ากัน และการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ตามลำดับ ($\bar{X} = 2.94$ และ 2.92)

3.12 ด้านการตลาด ภาพรวมพบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.98$) และมีระดับความเห็นด้วยมากเช่นกันในประเด็นย่อยทุกประเด็น เรียงลำดับได้ ดังนี้ การทำธุรกิจท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเป็นเครือข่ายร่วมกับการท่องเที่ยวเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ แหล่งโบราณคดีบ้านโป่งมะนาว น้ำตกวังก้านเหลือง ฯลฯ การร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน เชื่อมโยงกับระบบการตลาดท่องเที่ยวอื่น ๆ และความสำคัญทางด้านคุณธรรม จริยธรรม ของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ ($\bar{X} = 2.98, 2.96$ และ 2.94)

3.13 ด้านความปลอดภัย ภาพรวมพบว่า มีระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.93$) และมีระดับความคิดเห็นด้วยมาก เช่นกันในประเด็นย่อยทุกประเด็น เรียงลำดับได้ ดังนี้ แต่งตั้งเกษตรกรอาสาสมัครทำหน้าที่จราจรให้สัญญาณการเข้า-ออกรถ ของนักท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวระหว่างเดินทางตลอดการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข และเวชภัณฑ์ในการรักษาพยาบาลแก่นักท่องเที่ยว การขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้นำท้องถิ่นช่วยกันอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย ตามลำดับ ($\bar{X} = 2.96, 2.94$ และ 2.90)

ตอนที่ 4 ปัญหา และข้อเสนอแนะ ในการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาต่อการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ด้วยค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจัดอันดับ และข้อเสนอแนะ ดังตารางที่ 4.8 – 4.10

ตารางที่ 4.8 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

ปัญหา	เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร			ข้อเสนอแนะ
	n = 50			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	
1. ด้าน การเลือกสถานที่				
1.1 สถานที่ที่จะใช้ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในเส้นทางคมนาคมไปเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์	2.16	0.50	ปานกลาง	ควรเลือกสถานที่เป็นที่ดอน ไม่มีน้ำขัง เลือกดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ โดยเลือกกลุ่มชุดดินที่ 28 หรือ 28B(ดินลพบุรี) หรือกลุ่มชุดดินที่ 52 หรือ 52B (ดินตาคลี) และคัดเลือกสถานที่ที่อยู่ทางทิศเหนือ หรือทิศตะวันตกของเส้นทางคมนาคม
2. ด้าน การเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม				
2.1 ช่วงอายุดอกทานตะวันบานสวยสั้น ประมาณ 7-10 วัน	2.80	0.45	มาก	คัดเลือกพันธุ์ที่ให้ดอกบานสวยงาม เช่น แปซิฟิก 33,55
2.2 การออกดอกและดอกทานตะวันบาน นอกจากจะดูคุณภาพด้วยลักษณะทางพันธุกรรมและสภาพแวดล้อม (ปริมาณน้ำฝน อุณหภูมิ) และความอุดมสมบูรณ์ของดิน ทำให้เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวคำนวณวันดอกทานตะวันบานไม่ตรงกับเทศกาลท่องเที่ยว	1.40	0.76	น้อย	ใช้เมล็ดพันธุ์ที่เหมาะสม และทนทานต่อสภาพความแห้งแล้ง เช่น แปซิฟิก 33, 55 หลังจากเมล็ดงอกแล้ว 30-35 วัน ถ้าทุ่งทานตะวันประสบภาวะฝนทิ้งช่วงต้องให้น้ำและใส่ปุ๋ย 46-0-0 อัตราไร่ละ 20-25 กิโลกรัม เพื่อกระตุ้นการเจริญเติบโตทางลำต้น

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ปัญหา	เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร			ข้อเสนอแนะ
	n = 50			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	
				และการสืบพันธุ์ ทำให้ต้นทานตะวัน สร้างตาดอกและดอกเร็วบาน เมื่อ ทานตะวันมีอายุ 50-60 วัน หลังปลูก ขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ลูกผสมที่ใช้ ปลูกระยะนี้ต้องการความชื้นมากที่สุด เป็นระยะที่มีการเจริญเติบโต ของ ลำ ต้นอย่างเต็มที่
3. ด้านการวางแผนการปลูก				
3.1 การเตรียมดินและการ ปลูกทานตะวันจะถูกควบคุม โดยสภาพธรรมชาติ ถ้าฝนไม่ ตกจะปลูกไม่ได้ ถ้าฝนตกมาก เกินไปก็ไม่สามารถเตรียมดิน ปลูกทานตะวันได้ การ คาดคะเนวันปลูกกับวันดอก ทานตะวันบานตรงกับเทศกาล ท่องเที่ยวที่สำคัญๆ เช่น วัน ลอยกระทง วันเฉลิม ชนมพรรษา วันรัฐธรรมนูญ งานเทศกาล โต้ะจีนลางานกิน ไก่ต้มนมชมเขื่อนป่าสักชล สิทธิ์ และงานปีใหม่	2.86	0.35	มาก	ประชุมสมาชิกกลุ่มเครือข่ายเจ้าของ แหล่งท่องเที่ยวผู้ปลูกทานตะวันแบบมี ส่วนร่วม เพื่อปลูกทานตะวันภายใต้ เงื่อนไขการควบคุมการบานของดอก ทานตะวันตลอดฤดูกาลท่องเที่ยวโดย เน้นการบานของดอกทานตะวันใน เทศกาลวันลอยกระทง วันเฉลิมพระ ชนมพรรษา วันรัฐธรรมนูญ งานเทศกาล โต้ะจีนลางานกินไก่ต้มนมชมเขื่อนป่า สักชลสิทธิ์ และวันขึ้นปีใหม่

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ปัญหา	เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร			ข้อเสนอแนะ
	n = 50		ระดับ ปัญหา	
	\bar{X}	S.D.		
4. ด้านรูปแบบการปลูก การดูแล และ บำรุงรักษา				
4.1 เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว ผู้ดำเนินการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ไม่มีความรู้ด้านการวางผังภูมิทัศน์ มาใช้กับทุ่งทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	2.78	0.46	มาก	อบรมให้ความรู้เรื่องการจัดภูมิทัศน์ ให้แก่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน
4.2 ปัจจัยหลักที่เกี่ยวข้องกับการ บำรุงดูแลรักษา คือปริมาณ น้ำฝนหรือน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติ	2.90	0.30	มาก	เลือกแปลงปลูกทานตะวันเพื่อการ ท่องเที่ยวที่อยู่ใกล้แหล่งน้ำ เพื่อความ สะดวกในการดูแลรักษา
5. ด้านการรณรงค์การมีส่วนร่วม การ ส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อ ส่งเสริมการท่องเที่ยว				
5.1 การไม่ได้รับเม็ดเงินสนับสนุน โครงการส่งเสริมการ ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยว	2.92	0.34	มาก	การจัดทำแผนงาน โครงการสนับสนุน เกษตรกรผู้ปลูกทานตะวันเพื่อการ ท่องเที่ยว
5.2 การไม่ประสานงานกันระหว่าง ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วน ท้องถิ่น และภาคเอกชน ทำให้ การพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ไม่ สำเร็จตามวัตถุประสงค์	2.84	0.42	มาก	จัดประชุมองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่อ กำหนดกิจกรรมในการพัฒนา การ ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยวและงานท่องเที่ยวทุ่ง ทานตะวัน

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ปัญหา	เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร			ข้อเสนอแนะ
	n = 50		ระดับ ปัญหา	
	\bar{X}	S.D.		
6. ด้านการประชาสัมพันธ์				
6.1 การที่ภาครัฐและภาคเอกชน ไม่สนับสนุนการ ประชาสัมพันธ์ทาง อินเทอร์เน็ต วิทยุโทรทัศน์ ป้ายประชาสัมพันธ์ และป้าย บอกเส้นทางชมทุ่งทานตะวัน จะทำให้นักท่องเที่ยวมา ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันน้อยลง	2.82	0.48	มาก	ขอความร่วมมือจากการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย ภาคกลาง เขต7 ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อวิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ภาคเอกชน ทำป้ายประชาสัมพันธ์ และป้ายบอก ทางเข้าชมทุ่งทานตะวัน สำนักงาน เกษตรอำเภอ องค์การบริหารส่วน ท้องถิ่นทำแผ่นพับประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน
7. ด้านการกำหนดเชิงยุทธศาสตร์				
หลัก	2.58	0.57	มาก	การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การ ท่องเที่ยวและการจัดทำโครงการ สนับสนุนการท่องเที่ยว ทานตะวัน
7.1 การที่ภาครัฐทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ไม่ได้ วางแผนยุทธศาสตร์การ ท่องเที่ยว ไม่จัด โครงการ สนับสนุนการท่องเที่ยว ทานตะวัน				

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ปัญหา	เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร			ข้อเสนอแนะ
	n = 50			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	
8. ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว				
8.1 ภาครัฐ ภาคเอกชน และ เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว ทิวทัศน์จัดกิจกรรมอำนวยความสะดวก ให้นักท่องเที่ยวในทิวทัศน์ เช่น กิจกรรมขี่ช้าง ขี่ม้า นั่ง รถลาก จำหน่ายของที่ระลึก จำหน่ายผลิตภัณฑ์และ ผลิตภัณฑ์การเกษตร จัด สถานที่ถ่ายรูป จัดเส้นทางเดิน ชมทิวทัศน์ จัดห้องน้ำ ให้เพียงพอ สะอาด เพื่อเพิ่ม จำนวนนักท่องเที่ยวใน อนาคต	2.78	0.57	มาก	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวต้องปรับปรุง พัฒนากิจกรรมบริการด้านต่าง ๆ แก่ นักท่องเที่ยว ให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และเพียงพอกับความ ต้องการของนักท่องเที่ยว
9. ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก				
9.1 การไม่จัดสถานที่พักผ่อนให้ นักท่องเที่ยวขณะเดินชมทิว ทัศน์	2.88	0.38	มาก	จัดสถานที่พักผ่อนขณะชมทิว ทัศน์ จำนวน 2-3 จุด/แปลง จัดอบรมระเบียบการจราจรการ โทรคมนาคม แก่อาสาสมัคร
9.2 ไม่อำนวยความสะดวกด้าน การจราจรการโทรคมนาคม และการจำหน่ายอาหาร เครื่องดื่มในราคาแพงและไม่มี มาตรฐาน	2.84	0.37	มาก	เสนอแนะการจำหน่ายอาหาร เครื่องดื่มที่มีคุณภาพมาตรฐานแก่ผู้ จำหน่ายสินค้า ณ ทิวทัศน์ เพื่อให้นักท่องเที่ยวพึงพอใจ

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ปัญหา	เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร			ข้อเสนอแนะ
	n = 50		ระดับ ปัญหา	
	\bar{X}	S.D.		
10. ด้านบริการความรู้				
10.1 ภาครัฐ ภาคเอกชน และ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นสนับสนุน งบประมาณไม่เพียงพอต่อ การจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับการ จัดการทุ่งทานตะวันเพื่อ การท่องเที่ยวแก่เจ้าของ แหล่งท่องเที่ยวทุ่ง ทานตะวัน	2.84	0.37	มาก	ภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำ แผนงาน จัดสรรงบประมาณ เพื่อ ฝึกอบรมให้ความรู้ ด้านการ จัดการทุ่งทานตะวันเพื่อการ ท่องเที่ยวแก่เจ้าของแหล่ง ท่องเที่ยว
11. ด้านมัคคุเทศก์				
11.1 การพัฒนาเจ้าหน้าที่องค์กร ภาครัฐ องค์กรเอกชน และ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ฝึกอบรมการเป็น มัคคุเทศก์ประจำแหล่ง ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน	2.84	0.42	มาก	จัดทำโครงการอบรมอาสาสมัคร เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทำหน้าที่เป็น มัคคุเทศก์ประจำแหล่งท่องเที่ยว
12. ด้านการตลาด				
12.1 การประชาสัมพันธ์การ ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันโดย สื่อต่าง ๆ มีน้อยมาก เนื่องจากขาดการสนับสนุน จากหน่วยงานต่างๆ และ ความสัมพันธ์ระหว่าง เครือข่ายการท่องเที่ยวมี น้อย	2.88	0.33	มาก	ขอความร่วมมือในการ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ทานตะวันบานจาก สื่อ และ หน่วยงานภาครัฐ เอกชนองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น และ เชื่อมโยงระหว่างเครือข่ายแหล่ง ท่องเที่ยวอื่นๆ

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ปัญหา	เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร			ข้อเสนอแนะ
	n = 50		ระดับ ปัญหา	
	\bar{X}	S.D.		
12. ด้านการตลาด				
12.1 การประชาสัมพันธ์การ ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน โดย สื่อต่างๆมีน้อยมาก เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เนื่องจากขาดการ สนับสนุนจากหน่วยงาน ต่างๆ และความสัมพันธ์ ระหว่างเครือข่ายการ ท่องเที่ยวมีน้อย	2.88	0.33	มาก	ขอความร่วมมือในการ ประชาสัมพันธ์การ ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน บานจาก สื่อ และ หน่วยงานภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น และเชื่อมโยง ระหว่างเครือข่ายแหล่ง ท่องเที่ยวอื่นๆ
13. ด้านความปลอดภัย				
13.1 ขาดงบประมาณปรับปรุง เส้นทางคมนาคมใน ท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ ตำรวจจราจรตามเส้นทาง หลักของอำเภอพัฒนานิคม กับแหล่งท่องเที่ยวทุ่ง ทานตะวัน	2.90	0.30	มาก	ปรับปรุงเส้นทางคมนาคม หลักในอำเภอพัฒนานิคม ระหว่างแหล่งท่องเที่ยวทุ่ง ทานตะวันและเครือข่าย แหล่งท่องเที่ยว จัด เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร อำนวยความสะดวกแก่ นักท่องเที่ยว

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง สามารถเรียงลำดับของปัญหา และตามเกณฑ์ประเมินค่าของปัญหาและพร้อมข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านการเลือกสถานที่ พบว่า มีปัญหาปานกลาง คือ สถานที่ที่จะใช้ปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในเส้นทางคมนาคมไปเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ ($\bar{X} = 2.16$) และมีข้อเสนอแนะว่าควรเลือกที่ดอน ไม่มีน้ำขัง ดินมีความอุดมสมบูรณ์ แหล่งปลูกอยู่ทางด้านทิศเหนือ หรือทิศตะวันตกของเส้นทางคมนาคม

2. ด้านการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม พบว่ามีปัญหามาก ได้แก่ ช่วงอายุดอกทานตะวันบานสวยสั้นประมาณ 7-10 วัน ($\bar{X} = 2.87$) โดยมีข้อเสนอแนะว่าใช้พันธุ์ลูกผสมที่ทนทานต่อสภาพแห้งแล้ง เช่น พันธุ์แปซิฟิก 33 และ 55 ส่วนปัญหาน้อย คือการบังคับให้ดอกทานตะวันบานในเทศกาลฤดูกาลท่องเที่ยว ($\bar{X} = 1.40$) เสนอแนะว่าควรให้น้ำ และใส่ปุ๋ยยูเรีย 46-0-0 ในอัตรา 20-25 กิโลกรัมต่อไร่ หลังจากทานตะวันงอกแล้ว 30-35 วัน

3. ด้านการวางแผนการปลูก พบว่ามีปัญหาในระดับมาก ได้แก่ การเตรียมดินปลูก ปริมาณน้ำฝนมาก หรือน้อยเกินไป และช่วงการตกของฝนไม่ตรงกับแผนการปลูกทานตะวัน เพื่อการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 2.86$) โดยมีข้อเสนอแนะว่าประชุมสมาชิกกลุ่มเครือข่ายเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันแบบมีส่วนร่วมเพื่อตัดสินใจปลูกทานตะวันภายใต้เงื่อนไขดอกทานตะวันบานวันลอยกระทง วันเฉลิมพระชนมพรรษา วันรัฐธรรมนูญ งานเทศกาลโต๊ะจีนถึง งานกินไก่คั้มนมชมเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ และวันขึ้นปีใหม่

4. ด้านรูปแบบการปลูก การดูแล และบำรุงรักษา พบว่ามีปัญหาในระดับมากที่สุด 2 ประเด็น เรียงลำดับ ได้ดังนี้ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบำรุงดูแลรักษา คือปริมาณน้ำฝน หรือน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติ ($\bar{X} = 2.90$) โดยมีข้อเสนอแนะว่าเลือกแปลงปลูกทานตะวันใกล้แหล่งน้ำ หรือใกล้คูคลองชลประทาน และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบำรุงดูแล รักษา คือการที่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ไม่มีความรู้ด้านการวางแผนภูมิทัศน์ในการจัดทุ่งทานตะวัน ($\bar{X} = 2.78$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า การอบรมให้ความรู้เรื่องการจัดภูมิทัศน์แก่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

5. ด้านการรณรงค์การมีส่วนร่วมการส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว พบว่า มีปัญหาในระดับมากที่สุด 2 ประเด็นเรียงลำดับได้ดังนี้ คือการไม่ได้รับเมล็ดพันธุ์ใน

การสนับสนุนโครงการส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 2.92$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า การจัดทำแผนงานโครงการสนับสนุนเกษตรกรผู้ปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว และการไม่ประสานงานกันระหว่างส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ทำให้การพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวไม่มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 2.84$) ข้อเสนอแนะว่า การประชุมองค์กรที่เกี่ยวข้องร่วมกันเพื่อกำหนดกิจกรรมการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว และการจัดงานท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

6. ด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่ามีปัญหาในระดับมาก ได้แก่ การที่ภาครัฐและภาคเอกชนไม่สนับสนุนการประชาสัมพันธ์ทาง อินเทอร์เน็ต วิทยู โททส์นั ป้ายประชาสัมพันธ์ และป้ายบอกเส้นทางชมทุ่งทานตะวัน ทำให้นักท่องเที่ยวเข้าชมทุ่งทานตะวันน้อยลง ($\bar{X} = 2.82$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า ขอความร่วมมือจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคกลาง เขต 7 ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวผ่านสื่อ วิทยู โททส์นั และอินเทอร์เน็ต ภาคเอกชนทำป้ายประชาสัมพันธ์ และป้ายบอกทางเข้าชมทุ่งทานตะวัน สำนักงานเกษตรอำเภอ และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นทำแผ่นพับประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

7. ด้านการกำหนดยุทธศาสตร์หลัก พบว่า มีปัญหาในระดับมาก ได้แก่ การที่ภาครัฐ ทั้งส่วนกลางส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนไม่วางแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว ไม่จัดโครงการสนับสนุนการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ($\bar{X} = 2.58$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว และการทำโครงการสนับสนุนการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

8. ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว พบว่า มีปัญหาในระดับมาก คือถ้าภาครัฐ ภาคเอกชน และเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ไม่จัดกิจกรรมขี่ช้าง ชีม้า เดินชมทุ่งทานตะวัน การจำหน่ายของฝากของที่ระลึก ผลิตภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์การเกษตร และการบริการห้องน้ำ ห้องส้วมที่สะอาด จะส่งผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 2.78$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า ให้เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมด้านการให้บริการต่างๆ มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ ตามความต้องการของนักท่องเที่ยว และความเป็นมาตรฐานสากล

9. ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า มีปัญหาในระดับมากทั้ง 2 ประเด็น เรียงลำดับได้ดังนี้ การไม่จัดสถานที่พักผ่อนให้นักท่องเที่ยวขณะชมทุ่งทานตะวัน ($\bar{X} = 2.88$) โดยมีข้อเสนอแนะว่าจัดสถานที่พักผ่อน จำนวน 2-3 จุดต่อแปลง และการไม่มีประสิทธิภาพของการจราจร การจำหน่ายอาหาร และเครื่องดื่มที่ราคาแพง และการใช้บริการโทรคมนาคม ($\bar{X} = 2.84$) โดยมีข้อเสนอแนะว่าการฝึกอบรมด้านการจราจร ด้านการแปรรูปอาหารและเครื่องดื่ม แก่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว โดยเน้นความปลอดภัยถูกหลักสุขอนามัยและความพึงพอใจของ

นักท่องเที่ยวนักภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำแผนงาน จัดสรรงบประมาณเพื่อจัดฝึกอบรมให้ความรู้แก่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

10. **ด้านบริการความรู้** พบว่ามีปัญหาในระดับมาก ได้แก่ภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณไม่เพียงพอต่อการจัดฝึกอบรมให้ความรู้แก่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ($\bar{X} = 2.84$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า ภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำแผนงาน จัดสรรงบประมาณเพื่อจัดฝึกอบรมให้ความรู้แก่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

11. **ด้านมัคคุเทศก์** พบว่า มีปัญหาในระดับมาก คือ การพัฒนาเจ้าหน้าที่องค์กรภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฝึกอบรมการเป็นมัคคุเทศก์ประจำแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ($\bar{X} = 2.84$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า จัดทำโครงการอบรมอาสาสมัครเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ประจำแหล่งท่องเที่ยว

12. **ด้านการตลาด** พบว่ามีปัญหาในระดับมาก ได้แก่การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน โดยสื่อต่างๆ มีน้อยมาก เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เนื่องจากขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ และความสัมพันธ์ระหว่างเครือข่ายการท่องเที่ยวมีน้อย ($\bar{X} = 2.88$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า ขอความร่วมมือในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน จากสื่อของหน่วยงานภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเครือข่ายแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ

1.3 **ด้านความปลอดภัย** พบว่า มีปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ขาดงบประมาณปรับปรุงเส้นทางคมนาคมในท้องถิ่นซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน และเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรตามเส้นทางหลักของอำเภอพัฒนานิคมกับแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ($\bar{X} = 2.90$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมสายหลักของอำเภอพัฒนานิคมระหว่างแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ การจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.9 ระดับปัญหา และข้อเสนอแนะ ในการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการ
ท่องเที่ยวของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว

ปัญหา	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว			ข้อเสนอแนะ
	n = 50			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	
1. ด้านการเลือกสถานที่				
1.1 สถานที่ที่จะใช้ปลูกทานตะวัน เพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว ในเส้นทางคมนาคมไปเขื่อน ป่าสักชลสิทธิ์	1.18	0.36	น้อย	เป็นที่ค่อนข้างดี ไม่มีน้ำขัง ดิน เหนียวสีดำ สีแดง มี ความอุดมสมบูรณ์ปาน กลาง และคัดเลือกแปลง ปลูกที่อยู่ทางด้านทิศ เหนือ หรือทิศตะวันตก ของเส้นทางคมนาคมไป เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์
2. ด้านการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม				
2.1 ช่วงอายุดอกทานตะวันบาน สวยสั้น ประมาณ 7-10 วัน	2.94	0.31	มาก	ใช้พันธุ์ลูกผสมแปซิฟิก 33,55
2.2 การออกดอก และดอก ทานตะวันบาน นอกจากจะ ถูกควบคุมด้วยลักษณะทาง พันธุกรรม และ สภาพแวดล้อม (ปริมาณ น้ำฝน อุณหภูมิ) และความ อุดมสมบูรณ์ของดิน ทำให้ เจ้าของแหล่งคำนวณวันดอก บานไม่ตรงกับเทศกาล ท่องเที่ยว	1.04	0.45	น้อย	ใส่ปุ๋ยยูเรียเมื่อทานตะวัน มีอายุ 1 เดือน อัตรา 5-10 กิโลกรัมต่อไร่ พร้อมกับ การให้น้ำโดยอาศัยน้ำฝน หรือน้ำจากแหล่งน้ำ เพื่อ บำรุงลำต้น และดอกของ ทานตะวัน

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ปัญหา	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว			ข้อเสนอแนะ
	n = 50			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	
3. ด้านการวางแผนการปลูก				
3.1 การเตรียมดินและการปลูก ทานตะวันจะถูกควบคุมโดย สภาพธรรมชาติ ถ้าฝนไม่ตกก็ ปลูกไม่ได้ ถ้าฝนตกมากเกินไปก็ ไม่สามารถเตรียมดินปลูก ทานตะวันได้ การคาดคะเนวัน ปลูกกับวันดอกทานตะวันบาน ตรงกับเทศกาลท่องเที่ยวที่ สำคัญๆ เช่น วันลอยกระทง วัน เฉลิมชนมพรรษา วัน รัฐธรรมนูญ งานเทศกาลโตะจีน ถึงงานกินไข่ต้มนมชมเขื่อนป่า สักชลสิทธิ์ และงานปีใหม่	2.98	0.14	มาก	เตรียมดินปลูกหลังจาก เก็บเกี่ยวข้าวโพด โดย ปลูกก่อนงานเทศกาล ท่องเที่ยว 60 วัน
4. ด้านรูปแบบการปลูก การดูแล และ บำรุงรักษา				
4.1 เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว ผู้ดำเนินการปลูกทานตะวันเพื่อ ส่งเสริมการท่องเที่ยวไม่มี ความรู้ด้านการวางแผนภูมิทัศน์มา ใช้กับทุ่งทานตะวันเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยว	2.96	0.19	มาก	ให้เจ้าหน้าที่ส่งเสริม การเกษตรแนะนำการจัด ภูมิทัศน์ในทุ่งทานตะวัน

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ปัญหา	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว			ข้อเสนอแนะ
	n = 50		ระดับ ปัญหา	
	\bar{X}	S.D.		
4.2 ปัจจัยหลักที่เกี่ยวข้องกับการบำรุงดูแลรักษา คือ ปริมาณน้ำฝนหรือน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติ	2.94	0.31	มาก	ปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวในเทศกาลวันลอยกระทง และวันเฉลิมพระชนมพรรษา ซึ่งอาศัยน้ำฝนในการดูแลบำรุงรักษา
5. ด้านการรณรงค์การมีส่วนร่วม การส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว				
5.1 การไม่ได้รับเมล็ดพันธุ์ในการสนับสนุน โครงการส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	2.62	0.57	มาก	เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวกับสำนักงานเกษตรอำเภอและองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น
5.2 การไม่ประสานงานกันระหว่าง ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ทำให้การพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์	3.00	0.00	มาก	การรวมกลุ่มของเกษตรกรเพื่อรับฟังนโยบายของภาครัฐ เอกชน และระหว่างเกษตรกรด้วยกันในการวางแผนการปลูกทานตะวัน การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การพัฒนาบุคลากรเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ และการจัดงานทุ่งทานตะวัน

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ปัญหา	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว			ข้อเสนอแนะ
	n = 50		ระดับ ปัญหา	
	\bar{X}	S.D.		
6. ด้านการประชาสัมพันธ์				
6.1 การที่ภาครัฐและภาคเอกชนไม่สนับสนุนการประชาสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ต วิทยุโทรทัศน์ ป้ายประชาสัมพันธ์ และป้ายบอกเส้นทางชมทุ่งทานตะวันจะให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันน้อยลง	3.00	0.00	มาก	ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทางสื่อ วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุชุมชน
7. ด้านการกำหนดเชิงยุทธศาสตร์หลัก				
7.2 การที่ภาครัฐทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ไม่ได้วางแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว ไม่จัดโครงการสนับสนุนการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน	3.00	0.00	มาก	ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นสนับสนุนเมล็ดพันธุ์ทานตะวัน เพื่อจัดทำแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน
8. ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว				
8.2 ภาครัฐ ภาคเอกชน และเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันจัดกิจกรรมอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวในทุ่งทานตะวัน เช่น กิจกรรมขี่ช้าง ขี่ม้า นั่งรถลาก จำหน่ายของที่ระลึก จำหน่ายผลิตภัณฑ์และ	1.90	0.70	ปานกลาง	ปรับปรุงภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน การบริการห้องน้ำ ห้องส้วมที่สะอาด อาหาร เครื่องดื่ม สะอาด ปลอดภัย ถูกสุขอนามัยเพียงพอ และราคาถูก

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ปัญหา	เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร			ข้อเสนอแนะ
	n = 50			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	
ผลิตภัณฑ์การเกษตร จัดสถานที่ ถ่ายรูป จัดเส้นทางเดินชมทุ่ง ทานตะวัน จัดห้องน้ำให้เพียงพอ สะอาด เพื่อเพิ่มจำนวน นักท่องเที่ยวในอนาคต				
9. ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก				
สะดวก	2.88	0.38	มาก	ดำเนินการจัดสถานที่ พักผ่อนให้แก่ นักท่องเที่ยวขณะชมทุ่ง ทานตะวัน ตามความ เหมาะสม จำนวน 2-3 จุด/ แปลงก่อนกำหนดวันเปิด
9.1 การไม่จัดสถานที่พักผ่อนให้ นักท่องเที่ยวขณะเดินชมทุ่ง ทานตะวัน				เข้าชมทุ่งทานตะวัน การจัดบริการ ห้องน้ำ ห้องส้วมสะอาด เก็บ ค่าบริการ 3บาท/ครั้ง เพื่อ เป็นค่ารักษาความสะอาด
9.2 ไม่อำนวยความสะดวก ด้าน การจราจรการโทรคมนาคม และการ จำหน่ายอาหาร เครื่องดื่มในราคาแพง และไม่มีมาตรฐาน	2.94	0.31	มาก	

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ปัญหา	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว			ข้อเสนอแนะ
	n = 50		ระดับ ปัญหา	
	\bar{X}	S.D.		
9.3 การไม่มีประสิทธิภาพของจรรยา การจำหน่ายอาหาร และเครื่องดื่ม ที่ราคาแพง และการใช้บริการ โทรคมนาคม	2.94	0.31	มาก	การบริหารจัดการด้าน การจรรยา โดยการว่าจ้าง เจ้าหน้าที่จรรยา เพื่อดูแล ความปลอดภัยในขณะที่ นักท่องเที่ยวเข้า - ออก หน้าทุ่งทานตะวัน การ พัฒนาการแปรรูปอาหาร และเครื่องดื่มของเจ้าของ แหล่งท่องเที่ยวที่สะอาด มีความปลอดภัย และ ราคาถูก การทดสอบการ ใช้บริการ โทรคมนาคม ในแหล่งท่องเที่ยวทุ่ง ทานตะวัน
10. ด้านบริการความรู้				
10.1 ภาครัฐ ภาคเอกชน และ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สนับสนุนงบประมาณไม่ เพียงพอต่อการจัดฝึกอบรม เกี่ยวกับการจัดการทุ่ง ทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว แก่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่ง ทานตะวัน	2.96	0.9	มาก	การฝึกอบรมให้ความรู้ เรื่องคุณประโยชน์ของ ทานตะวัน และการ ประชาสัมพันธ์ในแหล่ง ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ปัญหา	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว			ข้อเสนอแนะ
	n = 50			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	
11. ด้านมัคคุเทศก์				
11.1 การพัฒนาเจ้าหน้าที่องค์กร ภาครัฐ องค์กรเอกชน และ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฝึกอบรมการเป็นมัคคุเทศก์ ประจำแหล่งท่องเที่ยวทุ่ง ทานตะวัน	2.92	0.34	มาก	การให้บุคลากรใน ครัวเรือนได้รับการอบรม เป็นมัคคุเทศก์ เพื่อทำ หน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ใน แหล่งท่องเที่ยวทุ่ง ทานตะวัน
12. ด้านการตลาด				
12.1 การประชาสัมพันธ์การ ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน โดย สื่อต่างๆมีน้อยมาก เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เนื่องจากขาดการสนับสนุน จากหน่วยงานต่างๆ และ ความสัมพันธ์ระหว่าง เครือข่ายการท่องเที่ยวมีน้อย	2.98	0.14	มาก	การเป็นสมาชิกกลุ่ม เครือข่ายกับกลุ่มธุรกิจ การท่องเที่ยวของภาครัฐ และภาคเอกชน
13. ด้านความปลอดภัย				
13.1 ขาดงบประมาณปรับปรุง เส้นทางคมนาคมในท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร ตามเส้นทางหลักของอำเภอ พัฒนานิยมกับแหล่งท่องเที่ยว ทุ่งทานตะวัน	3.00	0.00	มาก	การให้บริการรักษาความ ปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ในด้านการจราจร การ ข่าว การบริการอาหาร และผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ ความต้องการของ นักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ปัญหา	นักท่องเที่ยว			ข้อเสนอแนะ
	n = 50			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	
14. ด้านการเลือกสถานที่				
14.1 ภูมิทัศน์ไม่สวยงาม	0.96	0.19	น้อย	เจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชนให้ ความรู้แก่เกษตรกรเจ้าของแหล่ง ท่องเที่ยวในการจัดภูมิทัศน์ในทุ งทานตะวันให้สวยงาม
14.2 สถานที่ท่องเที่ยวไม่มี บริการห้องน้ำ ห้องส้วม	0.86	0.35	น้อย	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทำห้องน้ำ ห้องส้วมให้สะอาด เพียงพอกับ ความต้องการของนักท่องเที่ยว
14.3 การคมนาคมไม่ สะดวก	0.86	0.35	น้อย	ปรับปรุงการคมนาคมที่ผ่านทุ งทานตะวันและเครือข่ายการ ท่องเที่ยว
14.4 สถานที่จอดรถไม่ สะดวก และไม่มีเจ้าหน้าที่ รักษาความปลอดภัย	0.88	0.32	น้อย	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ อปพร. ตำรวจจราจร อำนวยความ สะดวก ความปลอดภัยให้แก่ นักท่องเที่ยว
14.5 สถานที่ท่องเที่ยวไม่มี เจ้าหน้าที่ดูแลการจราจร	0.10	0.30	น้อยที่สุด	ควรมีเจ้าหน้าที่ จราจร อาสาสมัคร คอยอำนวยความสะดวกแก่ นักท่องเที่ยว
14.6 สถานที่ท่องเที่ยวไม่มี สัญญาณคลื่น โทรศัพท์ เคลื่อนที่	0.84	0.30	น้อย	ให้บริการโทรศัพท์สาธารณะใน แหล่งท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ปัญหา	นักท่องเที่ยว			ข้อเสนอแนะ
	n = 50		ระดับ ปัญหา	
	\bar{X}	S.D.		
14.7 สถานที่ชมทุ่งอากาศ ร้อนอบอ้าว	0.94	0.24	น้อย	จัดเทศกาลท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ในฤดูหนาวช่วงเดือนพฤศจิกายน - เดือนมกราคม
14.8 สถานที่ชมทุ่งไม่มี ผลิตภัณฑ์การเกษตร และผลิตภัณฑ์แปรรูป ทานตะวันจำหน่าย	0.94	0.24	น้อย	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวร่วมกับ ชุมชนในท้องถิ่นนำผลิตภัณฑ์ ต่าง ๆ มาจำหน่ายให้แก่ นักท่องเที่ยว
15. ด้านการคัดเลือกพันธุ์ที่ เหมาะสม				
15.1 ดอกบาน ไม่สม่ำเสมอ	0.86	0.50	น้อย	ใช้พันธุ์ลูกผสมที่ดอกบานพร้อมกัน
15.2 ดอกสีไม่สวยงาม	0.84	0.51	น้อย	ใช้พันธุ์ลูกผสมปลูก
15.3 ดอกบานไม่ทน	2.36	0.12	มาก	ใช้พันธุ์ลูกผสมแปซิฟิก 33,55
16. ด้านการวางแผนการปลูก				
16.1 การปลูกทานตะวันให้ ดอกบานตลอดฤดูกาล ท่องเที่ยว	2.54	0.95	มาก	ให้ภาครัฐร่วมมือกับเจ้าของแหล่ง ท่องเที่ยววางแผนปลูกให้ดอก ทานตะวันบานตลอดฤดูกาล ท่องเที่ยว
16.2 มีจุดท่องเที่ยวทุ่ง ทานตะวันน้อยเกินไป	2.72	0.73	มาก	ให้ภาครัฐและภาคเกษตรร่วมกัน จัดทำโครงการส่งเสริมการปลูก ทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ปัญหา	นักท่องเที่ยว			ข้อเสนอแนะ
	n = 50		ระดับ ปัญหา	
	\bar{X}	S.D.		
16.3 พื้นที่ปลูกทานตะวัน สำหรับการท่องเที่ยวน้อยเกินไป	2.80	0.61	มาก	ให้ อบต. และส่วนราชการ สนับสนุนเมล็ดพันธุ์ให้แก่เจ้าของ แหล่งท่องเที่ยวในการจัดทำ โครงการส่งเสริมการปลูก ทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว
17. ด้านการประชาสัมพันธ์				
17.1 ไม่มีป้ายบอกทาง	0.84	0.42	น้อย	ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ จาก อบต. จากส่วนราชการและ จากภาคเอกชนติดตั้งป้าย ประชาสัมพันธ์
17.2 ไม่ทราบสถานที่ ท่องเที่ยว	0.88	0.32	น้อย	ให้ทำป้ายประชาสัมพันธ์ และ ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต
17.3 การประชาสัมพันธ์ น้อยเกินไป	0.88	0.32	น้อย	ให้ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต
17.4 ไม่มีงานเทศกาล ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน	1.78	0.46	ปาน กลาง	หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชนร่วมจัด งานเทศกาลท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน บาน โดยการประชาสัมพันธ์ผ่าน สื่อสิ่งพิมพ์หน่วยราชการ
17.5 ไม่มีการประชาสัมพันธ์ ทางวิทยุโทรทัศน์	2.68	0.71	มาก	ส่วนท้องถิ่น สนับสนุน งบประมาณการประชาสัมพันธ์ ทาง วิทยุ โทรทัศน์

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ปัญหา	นักท่องเที่ยว			ข้อเสนอแนะ
	n = 50		ระดับ ปัญหา	
	\bar{X}	S.D.		
17.6 ไม่มีการ ประชาสัมพันธ์ทาง อินเทอร์เน็ต	1.00	2.29	น้อย	ภาครัฐสนับสนุนการ ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ อินเทอร์เน็ต
17.7 ไม่มีเจ้าหน้าที่แนะนำ แหล่งท่องเที่ยวทาง โทรศัพท์	0.94	0.24	น้อย	สอบถามข้อมูลทางโทรศัพท์ที่ สำนักงานเกษตรอำเภอ และที่ว่า การอำเภอพัฒนานิคม
18. ด้านมัคคุเทศก์				
18.1 ไม่มีมัคคุเทศก์พาชมทุ่ง ทานตะวัน	0.94	0.37	น้อย	จัดอาสาสมัคร เจ้าของแหล่ง ท่องเที่ยว ทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์
18.2 ไม่มีรถพาชมทุ่ง ทานตะวัน	0.90	0.42	น้อย	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวให้บริการ นั่งรถลากนำนักท่องเที่ยวชมทุ่ง ทานตะวัน
18.3 ไม่มีมัคคุเทศก์ที่ สามารถสื่อสารกับนักท่องเที่ยว ชาวต่างประเทศได้	2.78	0.51	มาก	คัดเลือกบุคลากรในชุมชนที่มี ความสามารถทางด้านภาษาทำ หน้าที่เป็นมัคคุเทศก์นำชาว ต่างประเทศชมทุ่งและเลือกซื้อ ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ
18.4 ไม่มีมัคคุเทศก์แนะนำ แหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ	0.92	0.27	น้อย	ให้ส่วนราชการทำแผ่นพับแนะนำ แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของอำเภอ พัฒนานิคม

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ปัญหา	นักท่องเที่ยว			ข้อเสนอแนะ
	n = 50			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	
19. ด้านกลุ่มเครือข่ายแหล่งท่องเที่ยว				
19.1 ไม่มีการเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ	0.96	0.45	น้อย	ประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวไปเที่ยวเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ แหล่งโบราณคดีบ้านโป่งมะนาว และเขาพญาเดินธง
19.2 ไม่มีจุดขายแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ ที่นอกเหนือจากทุ่งทานตะวัน เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ หรือแหล่งโบราณคดีบ้านโป่งมะนาว	0.96	0.40	น้อย	แนะนำให้นักท่องเที่ยวไปเที่ยวเขาพญาเดินธงซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่ อบต.พัฒนานิคม จัดต้อนรับนักท่องเที่ยว

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว สามารถเรียงลำดับตามเกณฑ์ประเมินค่าของปัญหา และพร้อมข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านการเลือกสถานที่ พบว่า มีปัญหาน้อย คือ สถานที่ที่จะใช้ปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในเส้นทางคมนาคมไปเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ ($\bar{X} = 1.18$) และมีข้อเสนอแนะว่า ควรเป็นที่ดอนไม่มีน้ำขัง ดินเหนียวสีดำ สีแดง มีความอุดมสมบูรณ์ หรือทิศตะวันตกของเส้นทางคมนาคมไปเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์

2. ด้านการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม พบว่า มีปัญหามาก ได้แก่ ช่วงอายุดอกทานตะวันบานสวยสั้น ประมาณ 7-10 วัน ($\bar{X} = 2.94$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า ใช้พันธุ์ลูกผสมแปซิฟิก 33,55 ส่วนที่มีปัญหาน้อย คือ การออกดอก และดอกทานตะวันบาน นอกจากจะถูกควบคุมด้วยลักษณะทางพันธุกรรม และสภาพแวดล้อม (ปริมาณน้ำฝน อุณหภูมิ) และความอุดมสมบูรณ์ของดินทำให้เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวคำนวณวันดอกทานตะวันบานไม่ตรงกับเทศกาลท่องเที่ยว ($\bar{X} = 1.04$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า ใส่ปุ๋ยยูเรียเมื่อทานตะวันมีอายุ 1 เดือน อัตรา 5-10 กิโลกรัมต่อไร่ พร้อมกับการให้น้ำ โดยอาศัยน้ำฝน หรือน้ำจากแหล่งน้ำเพื่อบำรุงดินและดอกทานตะวัน

3. ด้านการวางแผนปลูก พบว่ามีปัญหามาก ได้แก่ การเตรียมดิน และการปลูกทานตะวันจะถูกควบคุมโดยสภาพธรรมชาติ ถ้าฝนไม่ตกก็ปลูกไม่ได้ หรือถ้าตกมากเกินไปก็ไม่สามารถเตรียมดินปลูกทานตะวันได้ การคาดคะเนการปลูกกับวันดอกทานตะวันบานตรงกับเทศกาลท่องเที่ยวที่สำคัญๆ เช่น วันลอยกระทง วันเฉลิมพระชนมพรรษา วันรัฐธรรมนูญ งานเทศกาลโตะจีนลิง งานกินไก่คั้มนมชมเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ และงานปีใหม่ ($\bar{X} = 2.98$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า เตรียมดินปลูกหลังจากเก็บข้าวโพด โดยปลูกก่อนงานเทศกาลท่องเที่ยว 60 วัน

4. ด้านรูปแบบการปลูกการดูแล และบำรุงรักษา พบว่า มีปัญหาในระดับมากที่สุด 2 ประเด็น เรียงลำดับได้ดังนี้ การที่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวผู้ดำเนินการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไม่มีความรู้ด้านการวางแผนภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ($\bar{X} = 2.96$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า ให้เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรแนะนำการจัดภูมิทัศน์ในทุ่งทานตะวัน และปัจจัยหลักที่เกี่ยวข้องกับการบำรุงดูแลรักษา คือ ปริมาณน้ำฝน หรือน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติ ($\bar{X} = 2.94$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า ปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวในเทศกาลวันลอยกระทง และวันเฉลิมพระชนมพรรษา วันที่ 5 ธันวาคม ของทุกปี ซึ่งอาศัยน้ำฝนในการดูแล และบำรุงรักษา

5. ด้านการรณรงค์การมีส่วนร่วมการส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว พบว่า มีปัญหาในระดับมากที่สุด 2 ประเด็นเรียงตามลำดับได้ ดังนี้ คือ การไม่ประสานงานกัน

ระหว่างส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ทำให้การพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ไม่มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.00$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า การรวมกลุ่มของเกษตรกรเพื่อรับฟังนโยบายจากภาครัฐ ภาคเอกชน และระหว่างเกษตรกรด้วยกันในการวางแผนการปลูกทานตะวัน การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การพัฒนาบุคลากรเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ และการจัดงานทุ่งทานตะวัน และการไม่ได้รับเมล็ดพันธุ์ในการสนับสนุนโครงการส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 2.62$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวกับสำนักงานเกษตรอำเภอ และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

6. ด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า มีปัญหาในระดับมาก ได้แก่การที่ภาครัฐ และภาคเอกชนไม่สนับสนุนการประชาสัมพันธ์ทาง อินเทอร์เน็ต วิทยุ โทรทัศน์ ป้ายประชาสัมพันธ์ และป้ายบอกเส้นทางชมทุ่งทานตะวัน ทำให้นักท่องเที่ยวเข้าชมทุ่งทานตะวันน้อยลง ($\bar{X} = 3.00$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทางสื่อ วิทยุ โทรทัศน์ และวิทยุชุมชน ช่วยเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น

7. ด้านการกำหนดยุทธศาสตร์หลัก พบว่า มีปัญหาในระดับมาก ได้แก่ การที่ภาครัฐทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ไม่วางแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว ไม่จัดทำโครงการส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.00$) โดยมีข้อเสนอแนะว่าส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นสนับสนุนเมล็ดพันธุ์ทานตะวันเพื่อจัดทำแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

8. ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว พบว่า มีปัญหาในระดับปานกลาง ถ้าภาครัฐ ภาคเอกชน และเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ไม่จัดกิจกรรมขี่ช้าง ขี่ม้า หรือเดินชมทุ่งทานตะวัน การจำหน่ายของฝากของที่ระลึก ผลิตภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์การเกษตร การจัดสถานที่ถ่ายรูป และการบริการห้องน้ำ ห้องส้วมสะอาด จะส่งผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 1.90$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า การปรับปรุงภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน การให้บริการห้องน้ำห้องส้วมสะอาด อาหารเครื่องดื่มสะอาดปลอดภัย และราคาถูก การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่มีคุณภาพ และไม่เอาเปรียบนักท่องเที่ยว

9. ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า มีปัญหาในระดับมาก ทั้ง 3 ประเด็น เรียงตามลำดับดังนี้ การไม่บริการห้องน้ำ ห้องส้วมที่สะอาด การไม่มีประสิทธิภาพของการจราจร การจำหน่ายอาหาร และเครื่องดื่มที่มีราคาแพง และการบริการโทรคมนาคม เท่ากัน ($\bar{X} = 2.94$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า การให้บริการห้องน้ำห้องส้วมที่สะอาด โดยเก็บค่าบริการครั้งละ 3 บาท เพื่อเป็นค่ารักษาความสะอาด และการบริหารจัดการด้านการจราจร โดยการว่าจ้าง

เจ้าหน้าที่ อปพร. ทำหน้าที่จราจรหน้าแปลงทุ่งทานตะวัน การพัฒนาแปรรูปอาหารและเครื่องดื่มของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวที่สะอาด มีความปลอดภัย และราคาถูก การทดสอบการใช้บริการโทรคมนาคม ในแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

10. ด้านบริการความรู้ พบว่า มีปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณไม่เพียงพอต่อการจัดฝึกอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกรเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ($\bar{X} = 2.96$) โดยมีข้อเสนอแนะว่าการฝึกอบรมให้ความรู้เรื่องคุณประโยชน์ของทานตะวัน และการประชาสัมพันธ์ในแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

11. ด้านมัคคุเทศก์ พบว่า มีปัญหาในระดับมาก ได้แก่ พัฒนาเจ้าหน้าที่องค์กรภาครัฐ องค์กรเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฝึกอบรมการเป็นมัคคุเทศก์ประจำแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ($\bar{X} = 2.92$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า การให้บุคลากรในครัวเรือนอบรมด้านมัคคุเทศก์และทำหน้าที่มัคคุเทศก์ในแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

12. ด้านการตลาด พบว่า มีปัญหาในระดับมาก ได้แก่ การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน โดยสื่อต่างๆ มีน้อยมาก เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เนื่องจากขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ และความสัมพันธ์ระหว่างการท่องเที่ยวมีน้อย ($\bar{X} = 2.98$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า การเป็นสมาชิกกลุ่มเครือข่ายกับกลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยวของภาครัฐ และภาคเอกชน

13. ด้านความปลอดภัย พบว่า มีปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ขาดงบประมาณปรับปรุงเส้นทางคมนาคมในท้องถิ่นซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน และเจ้าหน้าที่ตำรวจตามเส้นทางหลักของอำเภอพัฒนานิคม กับแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ($\bar{X} = 3.00$)

14. ด้านการเลือกสถานที่ พบว่า มีปัญหาน้อย 7 ประเด็น และไม่มีปัญหา 1 ประเด็น ที่มีปัญหาน้อยได้แก่

14.1 ภูมิทัศน์ไม่สวยงาม ($\bar{X} = 0.96$) โดยมีข้อเสนอแนะว่าเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชนให้ความรู้แก่เกษตรกรเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวในการจัดภูมิทัศน์ในทุ่งทานตะวันให้สวยงาม

14.2 สถานที่ชมทุ่งทานตะวันอากาศร้อนอบอ้าว ($\bar{X} = 0.94$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า จัดเทศกาลท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันในฤดูหนาวช่วงเดือนพฤศจิกายน-ธันวาคม

14.3 สถานที่ชมทุ่งไม่มีผลิตภัณฑ์การเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูปทานตะวันจำหน่าย ($\bar{X} = 0.94$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวร่วมกับชุมชนในท้องถิ่นนำผลิตภัณฑ์ต่างๆ มาจำหน่ายให้นักท่องเที่ยว

14.4 สถานที่จอดรถไม่สะดวก และไม่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ($\bar{X} = 0.88$) โดยมีข้อเสนอแนะว่าเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ อปพร. และตำรวจจราจรอำนวยความสะดวก ความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว

14.5 สถานที่ท่องเที่ยวไม่มีบริการห้องน้ำห้องส้วม ($\bar{X} = 0.86$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทำห้องน้ำ ห้องส้วม ให้สะอาดเพียงพอกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

14.6 การคมนาคมไม่สะดวก ($\bar{X} = 0.86$) โดยมีข้อเสนอแนะว่าปรับปรุงการคมนาคมที่ผ่านทุ่งทานตะวัน และเครือข่ายการท่องเที่ยว

14.7 สถานที่ท่องเที่ยวไม่มีสัญญาณคลื่นโทรศัพท์ ($= 0.84$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า ให้ใช้บริการโทรศัพท์สาธารณะในแหล่งท่องเที่ยว

ที่มีปัญหาน้อยที่สุดได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลการจราจร ($= 0.10$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า ควรมีเจ้าหน้าที่จราจรอาสาสมัครคอยบริการนักท่องเที่ยว

15. ด้านการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม พบว่ามีปัญหาน้อย 2 ประเด็น ปัญหามาก 1 ประเด็น ที่มีปัญหาน้อยได้แก่

15.1 ดอกบานไม่สม่ำเสมอ ($\bar{X} = 0.86$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า ใช้พันธุ์ลูกผสมที่ออกดอกพร้อมกัน

15.2 ดอกสีไม่สวยงาม ($\bar{X} = 0.84$) โดยมีข้อเสนอแนะว่าใช้พันธุ์ทานตะวันลูกผสมแปซิฟิก 55 ปลุกเพื่อการท่องเที่ยว

15.3 มีปัญหามาก ได้แก่ ดอกบานไม่ทน ($\bar{X} = 2.36$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า ใช้พันธุ์ลูกผสมแปซิฟิก 33, 55 ปลุกเพื่อการท่องเที่ยว

16. ด้านการวางแผนการปลูก พบว่ามีปัญหา 3 ประเด็น ได้แก่

16.1 พื้นที่ปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวน้อยเกินไป ($\bar{X} = 2.80$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า ให้องค์การบริหารส่วนตำบล และส่วนราชการสนับสนุนเมล็ดพันธุ์ให้แก่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวในการจัดทำโครงการส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว

16.2 มีจุดท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันน้อยเกินไป ($\bar{X} = 2.72$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า ให้ภาครัฐ และภาคเกษตรกรเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวร่วมกันจัดทำโครงการส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว

16.3 การปลูกทานตะวันให้ดอกบานตลอดฤดูกาลท่องเที่ยว ($\bar{X} = 0.54$) โดยมีข้อเสนอแนะว่าให้ภาครัฐร่วมมือกับเจ้าของแหล่งท่องเที่ยววางแผนปลูกทานตะวันให้ดอกบานตลอดฤดูกาลท่องเที่ยว

17. ด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่ามีปัญหาน้อย 5 ประเด็น ปัญหาปานกลาง 1 ประเด็น และปัญหามาก 1 ประเด็น ที่เป็นปัญหาน้อยได้แก่

17.1 ไม่มีการประชาสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ต ($\bar{X} = 1.00$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า ภาครัฐสนับสนุนการประชาสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ต

17.2 ไม่มีเจ้าหน้าที่แนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางโทรศัพท์ ($\bar{X} = 0.94$) โดยมีข้อเสนอแนะว่าสอบถามข้อมูลทางโทรศัพท์ที่สำนักงานเกษตรอำเภอ และที่ว่าการอำเภอ พัฒนานิคม

17.3 ไม่ทราบสถานที่ท่องเที่ยว ($\bar{X} = 0.88$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า ให้ทำป้ายประชาสัมพันธ์ และประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต

17.5 ไม่มีป้ายบอกทาง ($\bar{X} = 0.84$) โดยมีข้อเสนอแนะว่าขอรับการสนับสนุนงบประมาณ จากองค์การบริหารส่วนตำบล จากส่วนราชการ และจากภาคเอกชนทำป้ายประชาสัมพันธ์

17.6 ที่มีปัญหาปานกลาง ได้แก่ ไม่มีงานเทศกาลท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ($\bar{X} = 1.78$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า ราชการในส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนร่วมกันจัดงานเทศกาลท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

17.7 ที่มีปัญหามาก ได้แก่ ไม่มีการประชาสัมพันธ์ทาง วิทยุ โทรทัศน์ ($\bar{X} = 2.68$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า ราชการส่วนท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณการประชาสัมพันธ์ทาง วิทยุ โทรทัศน์

18. ด้านมัคคุเทศก์ พบว่ามีปัญหาน้อย 3 ประเด็น ปัญหามาก 1 ประเด็น ที่เป็นปัญหาน้อย ได้แก่

18.1 ไม่มีมัคคุเทศก์พาชมทุ่งทานตะวัน ($\bar{X} = 0.94$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวเป็นมัคคุเทศก์นำนักท่องเที่ยวชมทุ่งทานตะวัน

18.2 ไม่มีมัคคุเทศก์แนะนำแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ($\bar{X} = 0.92$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า ให้ส่วนราชการทำแผ่นพับแนะนำแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของอำเภอพัฒนานิคม

18.3 ไม่มีรถพาชมทุ่งทานตะวัน ($\bar{X} = 0.90$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวให้บริการนั่งรถลาก นำนักท่องเที่ยวชมทุ่งทานตะวัน

18.4 ที่มีปัญหามากได้แก่ไม่มีมัคคุเทศก์ที่สามารถสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ($\bar{X} = 2.78$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า คัดเลือกบุคลากรในชุมชนที่มีความสามารถทางด้านภาษาทำหน้าที่เป็นครูฝึกสอนการพูดภาษาต่างประเทศให้กับเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเป็นมัคคุเทศก์นำนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศชมทุ่งทานตะวันและแนะนำการซื้อผลิตภัณฑ์

19. ด้านกลุ่มเครือข่ายแหล่งท่องเที่ยว พบว่ามีปัญหาน้อยทั้ง 2 ประเด็น ได้แก่

19.1 ไม่มีการเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ($\bar{X} = 0.96$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ แหล่งโบราณคดีบ้านโป่งมะนาว และเขาพญาเงินธง

19.2 ไม่มีจุดขายแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ ที่นอกเหนือจากทุ่งทานตะวัน เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ หรือแหล่งโบราณคดีบ้านโป่งมะนาว ($\bar{X} = 0.96$) โดยมีข้อเสนอแนะว่า แนะนำนักท่องเที่ยว เที่ยวเขาพญาเงินธง ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่ดำเนินการโดยองค์การบริหารส่วนตำบลพัฒนานิคม

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการขายและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติทดสอบ คือ สถิติวิเคราะห์ ANOVA ผลการทดสอบปรากฏ ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการขายและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดพบุรี

	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยว		เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการขาย		รวม	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	F	Sig
1. การเลือกสถานที่	3.00	0.00	2.74	0.44	2.92	0.34	10.07	0.00**
2. การคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม	2.98	0.14	2.76	0.50	2.92	0.18	23.98	0.00**
3. การวางแผนการปลูก	2.99	0.01	2.90	0.12	2.95	1.00	5.80	0.00**
4. รูปแบบการปลูกการดูแลบำรุงรักษา	3.00	0.00	2.86	0.35	2.94	0.24	12.64	0.00**
5. การบริการจัดการชุมชน	2.99	0.01	2.84	0.37	2.92	0.34	8.37	0.00**
6. การประชาสัมพันธ์	3.00	0.00	2.93	0.19	2.96	0.19	2.90	0.05*

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ประเด็น	เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว		นักท่องเที่ยว		เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร		รวม	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		F
7. กลยุทธ์การท่องเที่ยว	3.00	0.00	2.87	0.34	2.96	0.19	4.57	0.01**
8. กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว	2.58	0.49	2.70	0.46	2.93	0.22	54.52	0.00**
9. การบริการสิ่งอำนวยความสะดวก	2.96	0.28	2.90	0.41	2.90	0.41	0.84	0.43
10. บริการความรู้	3.00	0.00	2.70	0.46	2.95	0.24	19.87	0.00**
11. การส่งเสริมการท่องเที่ยว	3.00	0.00	2.92	0.34	2.93	0.24	2.80	0.06
12. การตลาด	3.00	0.00	2.85	0.29	2.98	0.14	10.07	0.00**
13. ความปลอดภัย	3.00	0.00	2.91	0.22	2.93	0.24	3.12	0.04*

* มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวของบุคคล 3 กลุ่ม คือ เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่ส่งเสริม ผลเป็นดังนี้

1. **ด้านการเลือกสถานที่** ผลของการเปรียบเทียบ พบว่า ความคิดเห็นของบุคคล 3 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นมีค่าเท่ากับ 2.74 และ 2.92 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวเท่ากับ 3.00 ซึ่งอยู่ในระดับมาก
2. **ด้านการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม** ผลของการเปรียบเทียบ พบว่า ความคิดเห็นของบุคคล 3 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเจ้าหน้าที่และเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นมีค่าเท่ากับ 2.92 และ 2.98 ตามลำดับซึ่งอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเท่ากับ 2.76 ซึ่งอยู่ในระดับมาก
3. **ด้านการวางแผนการปลูก** ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ความคิดเห็นของบุคคล 3 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นมีค่าเท่ากับ 2.99 และ 2.95 ตามลำดับซึ่งอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเท่ากับ 2.90 ซึ่งอยู่ในระดับมาก
4. **ด้านรูปแบบการปลูกการดูแลบำรุงรักษา** ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ความคิดเห็นของบุคคล 3 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมมีความคิดเห็น มีความแตกต่างกัน ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นมีค่าเท่ากับ 3.00 และ 2.94 ตามลำดับซึ่งอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเท่ากับ 2.86 ซึ่งอยู่ในระดับมาก
5. **ด้านการบริหารจัดการชุมชน** ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ความคิดเห็นของบุคคล 3 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรมีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นมีค่าเท่ากับ 2.99 และ 2.92 ตามลำดับซึ่งอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเท่ากับ 2.84 ซึ่งอยู่ในระดับมาก
6. **ด้านการประชาสัมพันธ์** ผลของการเปรียบเทียบ พบว่า ความคิดเห็นของบุคคล 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ส่งเสริม มีค่าเท่ากับ 3.00 , 2.93 และ 2.96 ตามลำดับซึ่งอยู่ในระดับมาก

7. **ด้านกลยุทธ์การท่องเที่ยว** ผลของการเปรียบเทียบ พบว่า ความคิดเห็นของบุคคล 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.00 และ 2.87 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมเท่ากับ 2.96 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

8. **ด้านกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว** ผลของการเปรียบเทียบ พบว่า ความคิดเห็นของบุคคล 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ส่งเสริม มีค่าเท่ากับ 2.58 , 2.70 และ 2.93 ลำดับซึ่งอยู่ในระดับมาก

9. **ด้านบริการสิ่งอำนวยความสะดวก** ผลของการเปรียบเทียบ พบว่า ความคิดเห็นของบุคคล 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ส่งเสริม มีค่าเท่ากับ 2.96 , 2.86 และ 2.90 ตามลำดับซึ่งอยู่ในระดับมาก

10. **ด้านบริการความรู้** ผลของการเปรียบเทียบ พบว่า ความคิดเห็นของบุคคล 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.00 และ 2.95 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเท่ากับ 2.70 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

11. **ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว** ผลของการเปรียบเทียบ พบว่า ความคิดเห็นของบุคคล 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมมีค่าเท่ากับ 3.00, 2.92 และ 2.93 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับมาก

12. **ด้านการตลาด** ผลของการเปรียบเทียบ พบว่า ความคิดเห็นของบุคคล 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.00 และ 2.85 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรเท่ากับ 2.98 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

13. **ด้านความปลอดภัย** ผลของการเปรียบเทียบ พบว่า ความคิดเห็นของบุคคล 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ส่งเสริม มีค่าเท่ากับ 3.00, 2.91 และ 2.93 ตามลำดับซึ่งอยู่ในระดับมาก

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ผู้วิจัยได้เสนอประเด็นสำคัญจำแนกเป็น 3 ส่วน คือ สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพสังคม และเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อศึกษาทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อศึกษาแนวทางการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง และเพื่อศึกษาสภาพปัญหาและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างต่อการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เกษตรกรที่เป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ที่ได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากสำนักงานเกษตรจังหวัดลพบุรี จากที่ว่าการอำเภอพัฒนานิคม และจากองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 50 คน ประชากรที่มาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน และงานเทศกาลท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ในช่วงระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2549 – มกราคม 2550 จำนวน 50 คน และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว ได้แก่ สำนักงานเกษตรจังหวัดลพบุรี สำนักงานเกษตรอำเภอพัฒนานิคม ที่ว่าการอำเภอพัฒนานิคม และจากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จำนวน 50 คน กลุ่มตัวอย่างตามวัตถุประสงค์ของผู้วิจัย วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยเก็บตัวอย่างทั้งหมดสำหรับเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ส่วนเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรใช้วิธีแบบสุ่มพบโดยบังเอิญ ใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างคำถามทั้งปลายปิดและปลายเปิด เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยแบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 3 ชุด ๆ ละ 4 ตอน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

เท่ากับ 0.81 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเท่ากับ 0.79 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเท่ากับ 0.82 วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด การจัดอันดับ และ สถิติวิเคราะห์ค่าการวิจัย ANOVA

1.3 ผลการวิจัย

1.3.1 สภาพพื้นฐานส่วนตัว และสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร
เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ส่วนมากเป็นชาย อายุเฉลี่ย 53 ปี การศึกษาส่วนใหญ่จบ ประถมศึกษา กิจกรรมเกษตรกรรมส่วนมากดำเนินการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว ปลูกทานตะวันเพื่ออุตสาหกรรมน้ำมัน และปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ รายได้ของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเฉลี่ยต่อครัวเรือน 116,400 บาทต่อปี รายได้จากการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน เฉลี่ยเท่ากับ 7,880 บาทต่อปี กลุ่มเข้าร่วม โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวทานตะวันมาแล้ว โดยเฉลี่ย 5.42 ปี แปลงปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวสามารถให้บริการแก่นักท่องเที่ยวได้โดยเฉลี่ยต่อแปลงเท่ากับ 15.14 วัน สถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันอยู่ห่างจากเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ โดยเฉลี่ย 12.20 กิโลเมตร สถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันมีบริการรักษาความปลอดภัย กิจกรรมบริการ นักท่องเที่ยวได้แก่ขี่ช้างชมทุ่งทานตะวัน นั่งรถลากชมทุ่งทานตะวัน เดินชมทุ่งทานตะวัน ถ่ายรูป ณ จุดชมทุ่งทานตะวัน สถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันมีมีคฤหาสน์กล่าวต้อนรับและมีคฤหาสน์พานักท่องเที่ยวชมทุ่งทานตะวันสถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันมีบริการจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ผลผลิตทางการเกษตร/สิ่งประดิษฐ์จำลองดอกทานตะวัน สถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันมีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายกับการท่องเที่ยวเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ และแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ เช่น แหล่งโบราณคดีบ้านโป่งมะนาว น้ำตกวังก้านเหลือง ข้อคิดเห็นปัจจัยที่เป็นการพัฒนาสนับสนุนการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ตอบว่าการศึกษาข้อมูลการท่องเที่ยว โครงการพัฒนาลุ่มน้ำป่าสักชลสิทธิ์ การคัดเลือกสถานที่ปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว การใช้พื้นที่ถูกต้องเหมาะสม ชุดดินที่เหมาะสม การปลูกการดูแลรักษาที่ถูกหลักวิชาการ เกษตรกรผู้ร่วม โครงการมีความรู้ มีเครื่องมือสนับสนุนการจัดทำโครงการรวมทั้งการทุ่มเทกายใจในการปฏิบัติงาน โครงการให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุดเพื่อตนเอง สังคม และนักท่องเที่ยว ความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานที่ควรมีบทบาทส่งเสริมและสนับสนุนการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว คือ หน่วยงานในระดับท้องถิ่น/ระดับอำเภอ

1.3.2 สภาพพื้นฐานส่วนตัว และสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของนักท่องเที่ยว

พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 30.22 ปี การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อาชีพเป็นพนักงานรับจ้างในร้านค้า รายได้โดยเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 11,972.80 บาท จำนวนครั้ง โดยเฉลี่ยที่นักท่องเที่ยวมาชมทุ่งทานตะวันต่อคนเท่ากับ 1.96 ครั้ง บ้านอยู่ห่างจากแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน โดยเฉลี่ย 203.58 กิโลเมตร ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจะมีความพึงพอใจกับการที่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวให้บริการด้านความปลอดภัย ด้านสาธารณูปโภค การจัดภูมิทัศน์ในทุ่งทานตะวัน การใช้บริการมัคคุเทศก์ในทุ่งทานตะวัน ความสะดวกในการสื่อสารคมนาคม การจำหน่ายของฝากของที่ระลึก และการถ่ายรูปในทุ่งทานตะวัน ในส่วนที่นักท่องเที่ยวไม่พึงพอใจ ได้แก่ ดอกทานตะวันเล็กเกินไป ดอกทานตะวันบานไม่เสมอกัน การจัดภูมิทัศน์ในทุ่งทานตะวันไม่สวยงาม การจำหน่ายของฝากของที่ระลึกที่มีราคาแพงและคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน สิ่งที่นักท่องเที่ยวประทับใจมากคือ ความงามของดอกทานตะวัน ภูมิทัศน์ในทุ่งทานตะวัน และการได้ร่วมกิจกรรมถ่ายรูปในทุ่งทานตะวัน ลักษณะการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันโดยภาพรวมจะท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันและเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์การได้รับข่าวสารการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารจากผู้นำเที่ยวจากเพื่อนที่ทำงานด้วยกัน และจากเพื่อนบ้าน ข้อคิดเห็นหน่วยงานที่ควรมีบทบาทมากที่สุดในการพัฒนาการปลูกทานตะวัน คือ หน่วยงานระดับท้องถิ่น (ชุมชน/อบต.) ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด และระดับประเทศ ตามลำดับจากมากสุดไปหาน้อยสุด

1.3.3 สภาพพื้นฐานส่วนตัว และสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 45.32 ปี การศึกษาส่วนใหญ่จบปริญญาตรี รายได้โดยเฉลี่ยต่อคนต่อเดือนเท่ากับ 23,204.20 บาท การมีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว คือ การแนะนำให้ความรู้และการสนับสนุนการจัดทำโครงการ หน่วยงานที่มีบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุนการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว คือ หน่วยงานระดับท้องถิ่น (อบต./อบจ.)

1.3.4 ทักษะคติของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันและเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

ทักษะคติของกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว ที่ได้ทำการศึกษาพบว่ามีทัศนคติในระดับความเห็นด้วยมาก และมากเป็นอันดับ 1 คือ การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ทำให้ท้องถิ่นเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป รองลงไปได้แก่ การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์จำลองรูปดอกทานตะวัน และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเมล็ดทานตะวันจำหน่ายในราคาถูกจะช่วยพัฒนาการท่องเที่ยว ช่วยประชาสัมพันธ์ และจะทำให้นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในปีถัดไป และอันดับสุดท้ายคือ การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันทำให้ชุมชนรู้จักสามัคคี

1.3.5 ทักษะคตินักท่องเที่ยว พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวมีทัศนคติในระดับความเห็นด้วยมาก และมากเป็นอันดับ 1 คือการบริการที่ดี เอาใจใส่นักท่องเที่ยวจะทำให้ นักท่องเที่ยวหวลกลับมาท่องเที่ยวใหม่ และการจัดภูมิทัศน์ในอุทยานตะวันออกจะทำให้ นักท่องเที่ยวมีจำนวนมากขึ้น รองลงไปได้แก่ ผลกระทบที่แปรูปทานตะวันออกจะต้องใหม่สดและมีความหลากหลาย และอันดับสุดท้ายคือถนนทางเดินเข้าชมอุทยานตะวันออกไม่เป็นหลุมเป็นบ่อ ไม่มีเหว้ากรูกรัง และความพึงพอใจกับการเก็บเงินเข้าชมอุทยานตะวันออกในราคา 5 บาทต่อคน

1.3.6 แนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันออกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี แนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันออกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ที่ได้ทำการศึกษา พบว่า มีระดับต้องพัฒนามากในแต่ละด้านเรียงจาก ลำดับมากไปหาน้อย ตามลำดับ

- 1) **ด้านการประชาสัมพันธ์** คือ การทำป้ายประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว การทำป้ายบอกเส้นทางชมอุทยานตะวันออก
- 2) **ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว** คือ การส่งเสริมเกษตรกรและครอบครัวเกษตรกรเจ้าของแปลงให้เป็นมัคคุเทศก์
- 3) **ด้านความปลอดภัย** คือ การจัดเจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัครทำหน้าที่จราจรบริเวณหน้าแปลงชมอุทยานตะวันออกให้ตลอดเส้นทางเพื่อส่งเสริมความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ใช้รถระหว่างการเดินทาง (ไป-กลับ) ชมอุทยานตะวันออก
- 4) **ด้านการวางแผนปลูก** คือ การปลูกทานตะวันออกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ต้องเว้นที่ด้านหน้าที่ติดถนนประมาณ 10 – 15 เมตร ด้านยาวตามเส้นทางคู่ขนานกับถนนเพื่อเป็นที่จอดรถและร้านขายของฝากของที่ระลึก
- 5) **ด้านกลยุทธ์การท่องเที่ยว** คือ คุณภาพการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่เป็นกันเองในอุทยานตะวันออก และส่งเสริมการท่องเที่ยวอุทยานตะวันออกที่เป็นกันเองในอุทยานตะวันออก และส่งเสริมการท่องเที่ยวอุทยานตะวันออกควบคู่กับเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ และแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี
- 6) **ด้านรูปแบบการปลูก การดูแลบำรุงรักษา** คือ แปลงปลูกทานตะวันออกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องอยู่ทางด้านทิศเหนือ หรือทิศตะวันตกของจุดชมอุทยานตะวันออก
- 7) **ด้านการตลาด** คือ การร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชน สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวอุทยานตะวันออกเชื่อมโยงกับระบบการตลาดท่องเที่ยวอื่น ๆ

8) **ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก** คือ จัดเจ้าหน้าที่ให้สัญญาณจราจรนำรถเข้าจอดด้านหน้า พุ่มทานตะวันให้เป็นระเบียบก่อนเข้าชมพุ่มทานตะวัน อาหารเครื่องดื่มสะอาดปลอดภัย และจำหน่ายในราคาที่ไม่เอาเปรียบนักท่องเที่ยว

9) **ด้านการบริการจัดการชุมชน** คือ การจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว และการรณรงค์การปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ

10) **ด้านการเลือกสถานที่** คือ แปลงปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตั้งอยู่ทางด้านทิศเหนือ ของเส้นทางถนนที่ตัดผ่านในสถานที่นั้น ๆ

11) **ด้านบริการความรู้** คือ กานรฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นเพื่อให้บริการนักท่องเที่ยว

12) **ด้านการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม** คือ การใช้พันธุ์ทานตะวันที่มีกลีบดอกสีเหลืองเข้ม

13) **ด้านกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว** คือ จัดทำเส้นทางเดินชมพุ่มทานตะวันให้ทั่วถึงทั้งแปลง

1.3.7 ปัญหาข้อเสนอแนะ ในการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

1) ปัญหาและข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี มีปัญหาในระดับมาก 11 ด้าน คือ ด้านความปลอดภัย ด้านการตลาด ด้านการรณรงค์การมีส่วนร่วม ด้านการวางแผนปลูก ด้านรูปแบบการดูแลและบำรุงรักษา ด้านบริการความรู้ ด้านมัคคุเทศก์ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาในระดับปานกลาง 2 คือ ด้านการเลือกสถานที่ และการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม

2) ปัญหาข้อเสนอแนะของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวพุ่มทานตะวันของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี มีปัญหาในระดับมาก 11 ด้าน คือ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการกำหนดเชิงยุทธศาสตร์หลัก ด้านความปลอดภัย ด้านการวางแผนปลูก ด้านการตลาด ด้านบริการความรู้ ด้านรูปแบบการปลูกการดูแลและบำรุงรักษา ด้านมัคคุเทศก์ ด้านการรณรงค์การมีส่วนร่วม การส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว มีปัญหาในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ด้านการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม และมีปัญหาน้อย คือ ด้านการเลือกสถานที่

3) ปัญหาข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวพุ่มทานตะวัน ของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี มีปัญหาในระดับมาก 1 ด้าน คือ ด้านการวางแผนปลูก และมีปัญหาระดับน้อย 5 ด้าน คือ ด้านมัคคุเทศก์ ด้านการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านกลุ่มเครือข่ายแหล่งท่องเที่ยว และด้านการเลือกสถานที่

คือ ด้านมัตถุเทศก์ ด้านการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านกลุ่มเครือข่าย แหล่งท่องเที่ยว และด้านการเลือกสถานที่

2. อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี มีประเด็นต่าง ๆ ที่น่าสนใจนำมาอภิปราย ดังนี้

2.1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัวและสภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม ของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน เกษตรกรเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ส่วนใหญ่เป็นชาย อายุเฉลี่ย 52.56 ปี ระดับการศึกษาส่วนมากจบประถมศึกษาและมัธยมศึกษา กิจกรรมการเกษตรที่ดำเนินการอยู่ส่วนใหญ่เป็นการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว การปลูกทานตะวันเพื่ออุตสาหกรรมพืชน้ำมัน และการปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เนื่องจากอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี มีการปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในช่วงต้นฤดูฝนและตามด้วยการปลูกทานตะวันในช่วงปลายฤดูฝนในเดือนกันยายน – เดือนพฤศจิกายน โดยเฉลี่ยหลังจากเมล็ดทานตะวันงอกแล้ว 60 วัน ต้นทานตะวันจะออกดอกและดอกทานตะวันจะบานสะพรั่งในช่วงอายุ 60 – 70 วัน โดยทั่วไปแล้วดอกทานตะวันบานสะพรั่งในอำเภอพัฒนานิคม ประมาณเดือนพฤศจิกายน – มกราคม ซึ่งสอดคล้องกับฤดูกาลท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน จึงได้นำมาพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ซึ่งเป็นจุดเด่นที่น่าสนใจ และดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาพักผ่อน โดยการชมทุ่งทานตะวันและเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ สอดคล้องกับโครงการฝึกอบรมและจัดทำแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดลพบุรี (2549 : 5 – 41, 6 – 5, 6 – 6) ศึกษาว่ากิจกรรมชมทุ่งทานตะวัน เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมากให้ผ่านเข้ามาในพื้นที่โครงการเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ โดยให้มีการเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวภายในโครงการที่มีศักยภาพสูง เช่น แหล่งโบราณคดีบ้านโป่งมะนาว น้ำตกสวนมะเดื่อ เมืองโบราณชัยจำปา ฟาร์มเลี้ยงผึ้ง และทุ่งทานตะวัน

เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเข้าร่วมโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันสูงสุด 10 ปี สอดคล้องกับอำเภอพัฒนานิคม ในปี 2542 มีการเปิดเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์มีผู้เฝ้ารับเสด็จการเปิดเขื่อนเป็นจำนวนมาก ระหว่างการเดินทางไปเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ ได้ชมไร่ทานตะวันของเกษตรกร แล้วพึงพอใจที่จะได้ชมอีก ดังนั้น อำเภอพัฒนานิคม จึงได้จัดให้ทุ่งทานตะวันเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งของการท่องเที่ยว รายได้จากการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันอยู่ระหว่าง 2,000 – 40,000 บาท สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยกำหนดขึ้นเป็นนโยบายด้านบริการและการท่องเที่ยว และระบุว่า การ

ท่องเที่ยว คือ หนทางสำคัญของการนำรายได้เข้าสู่ประเทศ สอดคล้องกับแนวทางการท่องเที่ยวที่มุ่งพัฒนาการท่องเที่ยวด้านกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ที่เน้นให้บริการที่ช่างชมทุ่งทานตะวัน ชมทุ่งทานตะวัน เดินชมทุ่งทานตะวัน การจำหน่ายผลิตภัณฑ์แปรรูปจากทานตะวัน การจำหน่ายผลิตผลและผลิตภัณฑ์การเกษตร เช่น ผัก ผลไม้ น้ำผึ้ง ของดอง ไม้ดอก ไม้ประดับ การจัดสถานที่สำหรับถ่ายรูปในทุ่งทานตะวัน

สถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันมีบริการรักษาความปลอดภัยโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ และเจ้าหน้าที่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ทำให้นักท่องเที่ยวมีความมั่นใจในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องพัฒนามาก ในด้านความปลอดภัย สถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันในแต่ละแปลงสามารถให้บริการนักท่องเที่ยวได้โดยเฉลี่ย 15.14 วัน ซึ่งเป็นปัญหาที่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวต้องบริหารจัดการให้ดอกทานตะวันบานตลอดฤดูกาลท่องเที่ยว สอดคล้องกับแนวทางการวางแผนปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวที่เน้นให้กลุ่มเครือข่ายผู้ปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวปลูกทานตะวันให้ดอกทานตะวันบานเป็นช่วง ๆ ติดต่อกันตลอดฤดูกาลท่องเที่ยวระหว่างเดือน พฤศจิกายน – เดือนมกราคม

สถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันอยู่ห่างจากเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ และแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ระหว่าง 10 – 20 กิโลเมตร ทำให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ของอำเภอพัฒนานิคมได้ภายในเวลา 1 วัน สมาชิกในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการดำเนินการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเป็นกิจกรรมที่สร้างรายได้ให้แก่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวและเกษตรกรที่นำผลิตภัณฑ์ไปจำหน่ายในแหล่งท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการชมทุ่งทานตะวัน การถ่ายรูปเป็นที่ระลึก การซื้อผลิตผล การเกษตรและผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ในทุ่งทานตะวัน ซึ่งสอดคล้องกับราณี อิติชัยกุล (2546 : 23) ที่ได้กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมการเกษตรเป็นหลัก มีการบริหารและการจัดการพื้นที่ไว้เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความพึงพอใจและสร้างรายได้แก่เกษตรกร การท่องเที่ยวเชิงเกษตรของไทย ได้แก่ การทำนาทำสวนไม้ผล การเกษตรผสมผสาน ไม้ดอก ไม้ประดับ โครงการหลวงและโครงการพระราชดำริ รวมถึงสวนเกษตร หรือฟาร์มของเอกชน

2.2 ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัวและสภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของนักท่องเที่ยว
พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 30.22 ปี ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบมัธยมศึกษาตอนปลาย อาชีพส่วนใหญ่เป็นพนักงานรับจ้างในร้านค้า ระยะเวลาที่นิยมมาเที่ยวเป็นส่วนใหญ่ คือ เดินทางไปกลับ รายได้โดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวเท่ากับ 11,972.80 บาท จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน โดยเฉลี่ย 1.96 ครั้ง บ้านอยู่ห่างจากแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน โดยเฉลี่ย 203.58

กิโลเมตร ลักษณะการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน โดยภาพรวมจะท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันและเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ สอดคล้องกับกรณี เอ็มพันธุ์ (2549 : 6 – 2) ที่กล่าวว่ากลุ่มแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงประกอบด้วย แหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด 6 แห่ง คือ เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ แหล่งโบราณคดีบ้านโป่งมะนาว น้ำตกสวนมะเดื่อ เมืองโบราณซำป่า ฟาร์มเลี้ยงผึ้งและทุ่งทานตะวัน โดยในโครงการนี้ได้กำหนดให้เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของโครงการ ปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวกลุ่มนี้ โดยเฉพาะเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ ปีละประมาณสองล้านคน หากสามารถปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก สร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจะทำให้นักท่องเที่ยวใช้จ่ายเงินมากขึ้น และรักษาจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเยือนกลุ่มแหล่งท่องเที่ยวนี้ไว้ได้ นอกจากนี้แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น ทุ่งทานตะวัน และฟาร์มเกษตร ยังเป็นจุดขายเสริมที่สำคัญของการท่องเที่ยวเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์

2.3 ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัวและสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 45.32 ปี การศึกษาส่วนใหญ่ระดับปริญญาตรี รองลงมาคือระดับอนุปริญญา และ สูงกว่าปริญญาตรีตามลำดับ อาชีพส่วนใหญ่รับราชการ รายได้โดยเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 23,204.20 บาท การมีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว คือ การแนะนำให้ความรู้และการสนับสนุนการจัดทำโครงการ ซึ่งสอดคล้องกับ พันตำรวจโททัศนิต ชินวัตร กำหนดการส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นวาระแห่งชาติ ซึ่งการพัฒนาด้านบริการความรู้มีความสำคัญ และความจำเป็นที่จะต้องพัฒนา ในกิจกรรมการฝึกอบรมเกษตรกรผู้ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว การสาธิตการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแก่เกษตรกรเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว การแจกเอกสารประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันแก่นักท่องเที่ยว และการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นเพื่อให้บริการนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับสมศักดิ์ สุริโย (2547 : 284 – 286) ที่กล่าวว่าส่งเสริมการเกษตรแบบกลุ่ม คือ การที่เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรออกปฏิบัติงานให้ความรู้แก่เกษตรกรตามกลุ่มบุคคลเป้าหมาย ตั้งแต่ 4 คนขึ้นไป ในเวลาเดียวกัน สื่อที่ใช้ส่วนใหญ่ ได้แก่ การสาธิต การประชุมบรรยาย การทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ เป็นต้น

2.4 ทักษะของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีทัศนคติในระดับความเห็นด้วยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันทำให้ท้องถิ่นเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์จำลองรูปดอกทานตะวันและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเมล็ดทานตะวันที่มีจำหน่ายในราคาถูก จะพัฒนาการท่องเที่ยวและช่วย

ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวซึ่งจะเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้มากขึ้นในปีถัดไป การบริการที่ดี เอาใจใส่นักท่องเที่ยวจะทำให้นักท่องเที่ยวหวนกลับมาท่องเที่ยวใหม่ ทั้งสามกิจกรรมดังกล่าวข้างต้นต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยเน้นความต้องการของนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ

2.5 ทักษะคตินักท่องเที่ยวในการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวมีทัศนคติในระดับความเห็นด้วยมาก อันดับที่สำคัญ 3 อันดับแรก ได้แก่ การบริการที่ดี เอาใจใส่นักท่องเที่ยวจะทำให้นักท่องเที่ยวหวนกลับมาท่องเที่ยวใหม่ การจัดภูมิทัศน์ในทุ่งทานตะวันจะทำให้นักท่องเที่ยวมีจำนวนมากขึ้น ผลกระทบที่แปรรูปทานตะวันใหม่สดและมีความหลากหลายจะเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว

2.6 แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม

จังหวัดลพบุรี โดยภาพรวมความคิดเห็นต่อแนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน มีระดับความจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการเลือกสถานที่ ด้านการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม ด้านการวางแผนปลูก ด้านรูปแบบการปลูก การดูแลบำรุงรักษา ด้านการบริหารจัดการชุมชน ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านกลยุทธ์การท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านบริการความรู้ ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการตลาด ด้านความปลอดภัย จัดอันดับความสำคัญและความจำเป็นต้องพัฒนา ดังนี้

2.6.1 ด้านการเลือกสถานที่ ระดับความจำเป็นที่ต้องได้รับการพัฒนาอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับหนึ่ง ด้านที่มากที่สุด คือ แปลงปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องอยู่ทางด้านทิศเหนือหรือทิศตะวันตกของเส้นทางถนนที่ตัดผ่านในสถานที่นั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ สุพจน์ แสงประทุม (2545 : 8) ที่ได้กล่าวว่าทานตะวันเป็นพืชในตระกูลเดียวกับเบญจมาศ คำฝอย ดาวเรือง เป็นพืชล้มลุกที่ปลูกกันมากในเขตอบอุ่น สามารถสกัดน้ำมันที่มีคุณภาพสูงจากส่วนที่เป็นเมล็ด เรียกชื่อตามลักษณะการหันของดอก ในขณะที่ช่วงดอกบานจะหันดอกไปทางทิศดวงอาทิตย์ ถ้าปลูกทานตะวันในทิศใต้ หรือทิศตะวันออกของทางคมนาคมจะทำให้นักท่องเที่ยวมองเห็นด้านหลังของจานดอก ซึ่งไม่มีความสวยงามไม่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้

2.6.2 ด้านการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม ระดับความจำเป็นที่ต้องได้รับการพัฒนามากเป็นอันดับหนึ่ง คือ คัดเลือกพันธุ์ที่กลีบดอกสีเหลืองเข้ม ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สุพจน์ แสงประทุม (2545 : 11) ที่ได้กล่าวว่าดอกย่อยที่อยู่รอบนอกจานดอก เป็นดอกไม้ที่ไม่มีเพศ (เป็นหมัน) มีกลีบดอกสีเหลืองส้ม โดยทั่วไปนักท่องเที่ยวมีความพอใจกับกลีบดอกทานตะวันสีเหลืองส้ม

2.6.3 ด้านการวางแผนปลูก ระดับความจำเป็นที่ต้องได้รับการพัฒนามากเป็นอันดับหนึ่ง คือ การปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องเหลือพื้นที่ด้านหน้าที่ดินถนนไว้ตลอดแนวด้านติดถนน กว้างประมาณ 10 – 15 เมตร เพื่อเป็นที่จอดรถสำหรับนักท่องเที่ยวสำหรับปลูกร้านค้า เพื่อจำหน่ายสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์แปรรูปต่างๆ นอกจากนี้ต้องพัฒนาจุดพักในทุ่งทานตะวันเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้พักผ่อน วิว พักเหนื่อย และถ่ายภาพไว้เป็นที่ระลึกขณะท่องเที่ยวในทุ่งทานตะวัน

2.6.4 ด้านรูปแบบการปลูกการดูแลบำรุงรักษา ระดับความจำเป็นที่ต้องได้รับการพัฒนามากเป็นอันดับหนึ่ง คือ แปลงปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องอยู่ทางทิศเหนือหรือทิศตะวันตกของจุดชมทุ่งทานตะวันทั้งนี้เพราะว่าดอกทานตะวันจะหันหน้าจันดอกสู่แสงอาทิตย์ทางด้านทิศตะวันออก นักท่องเที่ยวต้องอยู่ทางทิศตะวันออก หรือทิศใต้เสมอ เพื่อชื่นชมความสวยงามของดอกทานตะวัน นอกจากนี้ยังต้องพัฒนาการปลูกทานตะวันเป็นแถว เพื่อสะดวกต่อการให้น้ำเมื่อฝนทิ้งช่วง และยังช่วยให้นักท่องเที่ยวเดินชมทุ่งทานตะวันได้สะดวกยิ่งขึ้น

2.6.5 ด้านการบริการจัดการชุมชน ระดับความจำเป็นที่ต้องได้รับการพัฒนามากเป็นอันดับหนึ่ง คือ การจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว โดยเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันวางโครงการปลูกทานตะวัน เพื่อการท่องเที่ยวมีแปลงที่ปลูกทานตะวันใกล้กัน และบานพร้อมกันในเวลาเดียวกันหลายๆ แปลง เพื่อเพิ่มความสวยงามของทุ่งทานตะวัน และเป็นที่ประทับใจแก่นักท่องเที่ยว นอกจากนี้การรณรงค์การปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวต้องเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ เช่น เชื้อนป่าสักชลสิทธิ์ พิพิธภัณฑ์บ้านโป่งมะนาว ศูนย์อนุรักษ์พันธุ์ผึ้ง แหล่งท่องเที่ยวเขาพญาเดินธง

2.6.6 ด้านการประชาสัมพันธ์ ระดับความจำเป็นที่ต้องได้รับการพัฒนามากเป็นอันดับหนึ่ง คือ การทำป้ายประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ป้ายต้องมีขนาดใหญ่ ตัวหนังสือชัดเจน บอกระยะการบานของดอกทานตะวัน บอกระยะทางถึงทุ่งทานตะวัน นอกจากนี้การทำป้ายบอกเส้นทางชมทุ่งทานตะวัน ต้องมีป้ายบอกเส้นทางจากป้ายประชาสัมพันธ์ถึงทุ่งทานตะวันตลอดเส้นทาง เพื่อให้นักท่องเที่ยวเดินทางด้วยความมั่นใจ และวางแผนการท่องเที่ยวได้ถูกต้อง

2.6.7 กลยุทธ์การท่องเที่ยว ระดับความจำเป็นที่ต้องได้รับการพัฒนาเป็นอันดับหนึ่ง คือ คุณภาพการให้บริการที่เป็นกันเองในทุ่งทานตะวัน โดยมีมัคคุเทศก์เป็นผู้แนะนำฝั่งทุ่งทานตะวัน ถึงอำนวยความสะดวก และการบริการ ที่เจ้าของทุ่งทานตะวันจัดให้แก่นักท่องเที่ยว นอกจากนี้ต้องพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันควบคู่กับเชื้อนป่าสักชลสิทธิ์ และแหล่ง

ท่องเที่ยวอื่นๆของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆด้วยในคราวเดียวกัน

2.6.8 ด้านกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ระดับความจำเป็นที่ต้องพัฒนามากเป็นอันดับหนึ่ง คือ จัดทำเส้นทางเดินชมทุ่งทานตะวันให้ทั่วถึงทั้งแปลง โดยวางแผนทำถนน ทางเดินในทุ่งทานตะวันก่อนการปลูก เพื่อให้นักท่องเที่ยวนั่งรถชมทุ่งทานตะวัน จีเอ็ม จีซ้างชมทุ่งทานตะวันตามความพอใจ และความถนัดของแต่ละบุคคล

2.6.9 ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ระดับความจำเป็นที่ต้องพัฒนามากเป็นอันดับหนึ่ง คือ จัดเจ้าหน้าที่ให้สัญญาณจราจรนำรถเข้าจอดด้านหน้าทุ่งทานตะวันให้เป็นระเบียบก่อนเข้าชมทุ่งทานตะวัน เพื่อความสะดวก ปลอดภัยในการเข้า – ออก ของนักท่องเที่ยว เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวต้องจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร หรือ อาสาสมัคร คอยดูแลให้รถนักท่องเที่ยวเข้าจอดในสถานที่ที่เตรียมไว้แล้วอย่างเป็นระเบียบ และคอยบริการอำนวยความสะดวกเมื่อนักท่องเที่ยวต้องการเดินทางออกจากทุ่งทานตะวันเช่นกัน นอกจากนี้ยังต้องบริการอาหาร เครื่องดื่ม และจำหน่ายในราคาที่ไม่เอาเปรียบนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นการดูแลเอาใจใส่นักท่องเที่ยว ทุ่งทานตะวัน เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวต้องจัดเจ้าหน้าที่จำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม ให้เป็นสัดส่วน อาหาร เครื่องดื่ม ต้องสะอาด ปลอดภัย นำรับประทาน ราคาไม่แพงเกินไป และทำป้ายบอกราคาอาหาร เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ผู้บริโภค

2.6.10 ด้านบริการความรู้ ระดับความจำเป็นที่ต้องพัฒนามากเป็นอันดับหนึ่ง คือ การฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นเพื่อให้บริการนักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรจัดโครงการฝึกอบรม เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว อาสาสมัคร เข้ารับการอบรมเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น เพื่อให้บริการนักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร จัดโครงการฝึกอบรม เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว อาสาสมัคร เข้ารับการอบรมเป็นมัคคุเทศก์ โดยฝึกการต้อนรับแขก การแนะนำ และการเสนอแนะ ขั้นตอนการเข้าชมทุ่งทานตะวันอย่างปลอดภัย เพื่อให้นักท่องเที่ยวประทับใจการชมทุ่งทานตะวัน

2.6.11 ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ระดับความจำเป็นที่ต้องได้รับการพัฒนาเป็นอันดับหนึ่ง คือ การส่งเสริมเกษตรกรและครอบครัวเกษตรกรเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ให้ทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ เพื่อฝึกให้บุคลากร เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ได้ปฏิสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยวโดยตรง เป็นกันเองกับนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังต้องพัฒนาการให้ชุมชนมีส่วนร่วม โดยการร่วมมือจากภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการวางแผนการจัดงานวันทานตะวันบานให้ตรงกับงานกินไถ่ดีมีนมชมเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

2.6.12 ด้านการตลาด ระดับความจำเป็นที่ต้องพัฒนามาก เป็นอันดับหนึ่ง คือ การร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเชื่อมโยงกับระบบการตลาดท่องเที่ยวอื่น ๆ โดยการวางแผนการปลูกทานตะวันให้ดอกทานตะวันบานในช่วงเทศกาลและวันสำคัญต่างๆ เช่นวันลอยกระทง วันเฉลิมพระชนมพรรษา วันรัฐธรรมนูญ และวันขึ้นปีใหม่ นอกจากนี้ยังต้องพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันรวมกับการท่องเที่ยวเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ แหล่งโบราณคดีบ้านโป่งมะนาว น้ำตกวังก้านเหลือง และแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีแหล่งท่องเที่ยวตลอดระยะเวลาการเดินทาง คุ่มค่าต่อการท่องเที่ยวแต่ละครั้ง

2.6.13 ด้านความปลอดภัย ระดับความจำเป็นที่ต้องพัฒนามากเป็นอันดับหนึ่ง คือ จัดเจ้าหน้าที่จราจรหรืออาสาสมัครทำหน้าที่บริเวณหน้าแปลงทุ่งทานตะวันตลอดเส้นทางเพื่อส่งเสริมความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวผู้ใช้รถระหว่างการเดินทาง (ไป – กลับ) ของกิจกรรมชมทุ่งทานตะวัน เพื่อสร้างความมั่นใจและประทับใจแก่นักท่องเที่ยว เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวต้องร่วมมือกับรัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจ อาสาสมัครคอยอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยตลอดเส้นทางของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อแนะนำการเดินทางสู่ทุ่งทานตะวันด้วยความมั่นใจ

2.7 ปัญหาการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอ พัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

2.7.1 ปัญหาการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอ พัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว

1) **ด้านการเลือกสถานที่** ที่ใช้ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในเส้นทางคมนาคมไปเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ ของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวในเขตเส้นทางคมนาคมไปเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ โดยภาพรวมเป็นปัญหาระดับน้อย เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวต้องปรับปรุงพื้นที่สำหรับปลูกทานตะวันให้สม่ำเสมอ เพื่อความสวยงามของดอกทานตะวันขณะดอกบาน และความสะดวกของนักท่องเที่ยวในการชมทุ่งทานตะวัน

2) **ด้านการคัดเลือกพันธุ์** ที่เหมาะสมช่วงอายุดอกทานตะวันบานสวยงามมีระยะสั้นประมาณ 7-10 วัน โดยภาพรวมเป็นปัญหาระดับมาก เพราะช่วงการบานของกลีบดอกที่มีสีเหลืองเข้มจะหมดอายุเร็ว การออกดอกและดอกทานตะวันบาน นอกจากจะถูกควบคุมด้วยลักษณะทางพันธุกรรมและสภาพแวดล้อม (ปริมาณน้ำฝน อุณหภูมิ) และความอุดมสมบูรณ์ของดินทำให้เจ้าของทุ่งทานตะวันกำหนดวันดอกทานตะวันบานไม่ตรงกับเทศกาลท่องเที่ยว โดยภาพรวมเป็น

ปัญหาในระดับน้อย เนื่องจากการบานของดอกกำหนดได้ตามลักษณะพันธุกรรมและสามารถให้น้ำได้ในระยะฝนทิ้งช่วง

3) **ด้านการวางแผนปลูก** โดยภาพรวมเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่การเตรียมดินปลูกและการปลูกทานตะวันจะควบคุมโดยสภาพธรรมชาติถ้าฝนไม่ตกหรือฝนตกมากเกินไปไม่สามารถเตรียมดินในการปลูกทานตะวันและคาดคะเนระยะการบานของดอกไม่ตรงกับเทศกาลการท่องเที่ยวที่สำคัญ

4) **ด้านรูปแบบการปลูก การดูแลและบำรุงรักษา** โดยภาพรวมเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวขาดความรู้ด้านการวางแผนภูมิทัศน์ในทุ่งทานตะวัน ส่วนมากเกษตรกรเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันปลูกทานตะวันเพื่อใช้น้ำมัน จึงไม่มีความรู้ด้านการวางแผนภูมิทัศน์ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ควรจัดฝึกอบรม เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ด้านการวางแผนภูมิทัศน์จากหน่วยงานภาครัฐ นอกจากนี้ปัจจัยหลักที่เกี่ยวข้องกับการบำรุงดูแลรักษา คือ ปริมาณน้ำฝนหรือน้ำจากแหล่งธรรมชาติโดยภาพรวมเป็นปัญหาในระดับมาก เพราะเจ้าของทุ่งทานตะวันไม่มีแหล่งน้ำในบริเวณใกล้เคียง และไม่สามารถทราบได้ว่าปริมาณน้ำฝนจะพอเพียงต่อการบำรุงดูแลรักษา

5) **ด้านการรณรงค์การมีส่วนร่วมการส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว** โดยภาพรวมเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ไม่ได้รับเมล็ดพันธุ์สนับสนุนโครงการส่งเสริมการปลูกทานตะวัน เพื่อการท่องเที่ยวเนื่องจากหน่วยงานของรัฐ ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคไม่ได้กำหนดการปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวไว้ในแผนงาน นอกจากนี้การไม่ประสานงานกันระหว่างส่วนกลาง ส่วน ภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนซึ่งมีผลกระทบต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

6) **ด้านการประชาสัมพันธ์** โดยภาพรวมเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สนับสนุนการประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ป้ายประชาสัมพันธ์ ป้ายบอกทาง

7) **ด้านการกำหนดยุทธศาสตร์หลัก** โดยภาพรวมเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ การที่ภาครัฐทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนไม่ได้กำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว จึงทำให้ขาดงบประมาณสนับสนุนการท่องเที่ยว และปล่อยให้เกษตรกรเป็นผู้ดำเนินการ

8) **ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว** โดยภาพรวมเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่จัดกิจกรรมอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวในทุ่งทานตะวัน เช่น ซี่ม้า ซี่ช้าง นั่งรถลาก ทางเดินชมทุ่งทานตะวัน แหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากทานตะวัน และสถานที่จำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม ไม่ดำเนินการดังกล่าวจะไม่ มีนักท่องเที่ยวเข้าชมทุ่งทานตะวัน หรือมีน้อยมาก ดังนั้นก่อนการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยวเจ้าของทุ่งทานตะวันต้องวางแผนผังการปลูก และการจัดสถานที่เพื่ออำนวยความสะดวก ต่อการจัดกิจกรรมดังกล่าวในทุ่งทานตะวัน

9) ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมเป็นปัญหาระดับ มาก ได้แก่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวไม่จัดสถานที่นั่งพักเหนื่อยให้นักท่องเที่ยวขณะเดินชม ทุ่งทานตะวัน ไม่จัดห้องน้ำ ห้องส้วม สถานที่จำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม ไม่มีบริการด้านการจราจร และการคมนาคมไม่สะดวก ดังนั้น เพื่อเพิ่มปริมาณจำนวนนักท่องเที่ยวเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวควร จัดกิจกรรมดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพ เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยวเข้าชมทุ่งทานตะวัน

10) ด้านบริการความรู้ โดยภาพรวมเป็นปัญหาระดับมาก ได้แก่ ภาครัฐ เอกชน และเกษตรกร ไม่จัดทำโครงการฝึกอบรมและการสาธิตการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยว ทำให้ประสิทธิภาพการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันลดลง และจะกระทบถึงจำนวน นักท่องเที่ยว เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวควรให้ความสนใจต่อการฝึกอบรม และการสาธิตการปลูก ทานตะวัน เพื่อการท่องเที่ยวจากภาครัฐ และภาคเอกชน

11) ด้านมัคคุเทศก์ โดยภาพรวมเป็นปัญหาระดับมาก ได้แก่ ถ้าเจ้าของ แปลงไม่จัดเจ้าหน้าที่มัคคุเทศก์แล้วต้อนรับ และแนะนำนักท่องเที่ยวเข้าชมทุ่งทานตะวันทำให้ นักท่องเที่ยวเข้าชมทุ่งทานตะวันน้อยลง ดังนั้นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวควรส่งบุคลากรเข้ารับการ ฝึกอบรมเป็นมัคคุเทศก์

12) ด้านการตลาด โดยภาพรวมเป็นปัญหาระดับมาก ได้แก่ การไม่เข้าร่วม เป็นเครือข่ายการท่องเที่ยวกับผู้นำเที่ยวของภาครัฐ และภาคเอกชน

13) ด้านความปลอดภัย โดยภาพรวมเป็นปัญหาระดับมาก ได้แก่ การที่ ภาครัฐ เอกชน และเกษตรกรเจ้าของทุ่งทานตะวัน ควรช่วยกันรักษาความปลอดภัยในแหล่ง ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน และระหว่างการเดินทางของนักท่องเที่ยว

2.7.2 ปัญหาการพัฒนาหารปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอ พัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

1) ด้านการเลือกสถานที่ โดยภาพรวมเป็นปัญหาระดับปานกลาง ได้แก่ สถานที่ที่จะใช้ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในเส้นทางคมนาคมไปเยือนป่าสักชลสิทธิ์ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรขอความร่วมมือจากเจ้าของที่ดินที่มีที่ดินติดเส้นทางคมนาคมไปเยือน ป่าสักชลสิทธิ์ที่อยู่ทางทิศเหนือ และไม่มีน้ำขังจัดทำแปลงปลูกทานตะวัน เพื่อการท่องเที่ยว

ทานตะวัน พื้นที่ดินควรเป็นดินชุด 28B (ดินลพบุรี) หรือ 52B (ดินตากลิ) ซึ่งเหมาะสมสำหรับการปลูktanตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

2) ด้านการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม โดยภาพรวมเป็นปัญหาระดับมาก ได้แก่ ช่วงอายุดอกทานตะวันบานสวยสั้นประมาณ 7 – 10 วัน เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรควรแนะนำเกษตรกรเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวใช้พันธุ์ลูกผสม แปซิฟิก 33 หรือ 55 เพราะเป็นพันธุ์ที่ทนต่อความแห้งแล้ง ทำให้ระยะบานของดอกทานตะวันนานกว่าพันธุ์อื่นๆ

3) ด้านการวางแผนปลูก โดยภาพรวมเป็นปัญหาระดับมาก ได้แก่ การเตรียมดินและการปลูktanตะวันจะขึ้นอยู่กับสภาพธรรมชาติ ถ้าฝนไม่ตกหรือตกมากเกินไปก็ไม่สามารถเตรียมดินปลูktanตะวันได้ การที่จะคาดคะเนวันปลูกกับวันที่ดอกทานตะวันบานให้ตรงกับเทศกาลที่สำคัญๆ นั้น ต้องอาศัยธรรมชาติซึ่งเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวไม่สามารถควบคุมได้

4) ด้านรูปแบบการปลูก การดูแลบำรุงรักษา โดยภาพรวมเป็นปัญหาระดับมาก ได้แก่ เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวผู้ปลูktanตะวันเพื่อการท่องเที่ยวขาดความรู้ ด้านการวางแผน ภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน หน่วยงานภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดโครงการฝึกอบรมให้ความรู้แก่เจ้าของทุ่งทานตะวันเกี่ยวกับการวางแผน และการจัดภูมิทัศน์แก่เจ้าของทุ่งทานตะวัน นอกจากนี้ปัจจัยหลักที่เกี่ยวข้องกับการบำรุงดูแลรักษา คือ ปริมาณน้ำฝน หรือน้ำจากแหล่งธรรมชาติเป็นอีกปัญหาหนึ่งในระดับมาก เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรควรเลือกแปลงปลูktanตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอยู่ใกล้แหล่งน้ำเพื่อความสะดวกในการดูแลรักษา

5) ด้านการรณรงค์การมีส่วนร่วม การส่งเสริมการปลูktanตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยภาพรวมเป็นปัญหาระดับมาก ได้แก่การไม่ได้เมล็ดพันธุ์สนับสนุน โครงการการปลูktanตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ควรจัดทำแผนงาน โครงการสนับสนุนงบประมาณแก่เกษตรกรผู้ปลูktanตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว นอกจากนี้การไม่ประสานงานกันระหว่างส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ทำให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ไม่มีประสิทธิภาพในระดับมาก เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรควรจัดประชุมองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกิจกรรมการปลูktanตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

6) ด้านการประชาสัมพันธ์ โดยภาพรวมเป็นปัญหาระดับมาก ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชนไม่สนับสนุนการประชาสัมพันธ์ ส่วนมากเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวเป็นผู้ดำเนินการด้านประชาสัมพันธ์เอง หน่วยงานราชการสนับสนุนงบประมาณด้านประชาสัมพันธ์น้อยมาก เอกชนสนับสนุนเป็นบางส่วน จึงไม่สามารถประชาสัมพันธ์ทางสื่อที่ทันสมัย เช่น ทางอินเทอร์เน็ต วิทยุ

โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ เพราะสื่อเหล่านี้ต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรควรจัดทำแผนงาน เพื่อขอความช่วยเหลือจาก ภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคกลาง เขต 7 เพื่อช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

7) *ด้านการกำหนดเชิงยุทธศาสตร์หลัก* โดยภาพรวมเป็นปัญหาระดับมาก ได้แก่ ภาครัฐ ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนไม่วางแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว ไม่จัดทำโครงการส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ดังนั้น การปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ควรได้รับการสนับสนุนทั้งด้านงบประมาณ บุคลากร จากหน่วยงานของรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวจัดทุ่งทานตะวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นที่พึงพอใจของนักท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวต้องการเยี่ยมชมทุ่งทานตะวันมากยิ่งขึ้น

8) *ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว* โดยภาพรวมเป็นปัญหาระดับมาก ได้แก่ การที่ภาครัฐ ภาคเอกชน และเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันไม่จัดกิจกรรมอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวในทุ่งทานตะวัน เช่น กิจกรรมขี่ม้า ขี่ช้างชมทุ่งทานตะวัน ทางเดินชมทุ่งทานตะวันตลอดแปลง ที่พักขณะชมทุ่งทานตะวัน สถานที่ถ่ายรูป การบริการจราจร ที่ปลอดภัย การจำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม ของฝากของที่ระลึก ผลิตภัณฑ์การเกษตร ในราคาไม่แพง และการบริการโทรคมนาคม

9) *ด้านบริการสิ่งอำนวยความสะดวก* โดยภาพรวมเป็นปัญหาระดับมาก ได้แก่ การที่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวไม่จัดสถานที่นั่งพักผ่อนในทุ่งทานตะวันขณะที่นักท่องเที่ยวเดินชมทุ่งทานตะวัน การโทรคมนาคม การจราจรไม่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น การจัดทุ่งทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวต้องวางแผนการปลูกทานตะวัน ให้มีพื้นที่สำหรับจัดเป็นที่พักผ่อนขณะนักท่องเที่ยวเดินชมทุ่งทานตะวัน

10) *ด้านบริการความรู้* โดยภาพรวมเป็นปัญหาระดับมาก ได้แก่ การที่ภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สนับสนุนงบประมาณไม่เพียงพอต่อการจัดฝึกอบรมให้ความรู้แก่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร บุคลากร ผู้จัดทุ่งทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว

11) *ด้านมัคคุเทศก์* โดยภาพรวมเป็นปัญหาระดับมาก ได้แก่ เจ้าหน้าที่องค์กรภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดโครงการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ ประจำแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน เพื่อแนะนำกิจกรรมต่างๆ ในทุ่งทานตะวัน แก่นักท่องเที่ยว

12) *ด้านการตลาด* โดยภาพรวมเป็นปัญหาระดับมาก ได้แก่ การ

ประชาสัมพันธ์โดยสื่อต่างๆ มีน้อย ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเครือข่ายการท่องเที่ยว ดังนั้น ทั้งหน่วยงานของรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้การสนับสนุน การโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ ของหน่วยงานที่มีอยู่เพื่อเป็นการช่วยเหลือเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน และแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

13) *ด้านความปลอดภัย* โดยภาพรวมเป็นปัญหาระดับมาก ได้แก่ ขาดงบประมาณปรับปรุงเส้นทางคมนาคมในท้องถิ่น ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน และเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรตามเส้นทางสาย 3017 จากลพบุรีถึงเชิงป่าสักชลสิทธิ์ ซึ่งเดินทางเข้าสู่อำเภอพัฒนานิคมไปยังแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน และเครือข่ายตลอดเส้นทางคมนาคมควรมีเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรอำนวยความสะดวกและดูแลความปลอดภัยตามสี่แยกระหว่างถนนสาย 3017 กับถนนสายซอยต่างๆ

2.7.3 ปัญหาการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ของนักท่องเที่ยว

1) *ด้านการเลือกสถานที่* โดยภาพรวมเป็นปัญหาระดับน้อย 7 ประเด็น ไม่มีปัญหา 1 ประเด็น ปัญหาเล็กน้อยได้แก่ ภูมิทัศน์ไม่สวยงาม สถานที่ชมทุ่งอากาศร้อนอบอ้าว สถานที่ชมทุ่งทานตะวันไม่มีผลิตภัณฑ์การเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูปทานตะวันจำหน่าย สถานที่จอดรถไม่สะดวก ไม่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย สถานที่ท่องเที่ยวไม่มีบริการห้องน้ำห้องส้วม และสถานที่ท่องเที่ยวไม่มีสัญญาณคลื่นโทรศัพท์ เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรร่วมจัดภูมิทัศน์ สถานที่พัก สถานที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์การเกษตร ผลิตภัณฑ์แปรรูปทานตะวัน สถานที่จอดรถพร้อมเจ้าหน้าที่จราจรเพื่ออำนวยความสะดวกและปลอดภัย จัดบริการห้องน้ำห้องส้วมที่สะอาด และเพียงพอกับความต้องการปรับปรุงทางคมนาคมระหว่างทุ่งทานตะวันกับเครือข่ายการท่องเที่ยวอื่นๆ จัดสถานที่โทรศัพท์สาธารณะเพื่อให้นักท่องเที่ยวใช้บริการแทนโทรศัพท์เคลื่อนที่ และที่ไม่มีปัญหาได้แก่สถานที่ท่องเที่ยวไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลจราจร

2) *ด้านการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม* โดยภาพรวมเป็นระดับปัญหาน้อย ได้แก่ ดอกบานไม่สม่ำเสมอ ดอกสีไม่สวยงาม เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรควรจัดหาเมล็ดพันธุ์ทานตะวันที่มีคุณลักษณะกลีบดอกสีเหลืองเข้ม และปรับพื้นที่แปลงปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวให้สม่ำเสมอ ที่เป็นปัญหาระดับมากได้แก่ ระยะดอกบานสวยสั้น ควรใช้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณลักษณะดอกบานสวยยาวนาน

3) *ด้านการวางแผนปลูก* โดยภาพรวมเป็นปัญหาระดับมาก 3 ประเด็น ได้แก่ พื้นที่ปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว จุดท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันน้อยเกินไป การปลูกทานตะวันให้ดอก

บานตลอดฤดูกาลท่องเที่ยว เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ควรจัดสรรพื้นที่ปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยวหลายๆ จุดท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ชมดอกทานตะวันบานตลอดฤดูกาลท่องเที่ยว

4) *ด้านการประชาสัมพันธ์* โดยภาพรวมเป็นปัญหาระดับน้อย 5 ประเด็น ได้แก่ ไม่ประชาสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ต ไม่มีเจ้าหน้าที่แนะนำแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันทางโทรศัพท์ ไม่ทราบสถานที่ท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์น้อยเกินไป ไม่มีป้ายบอกทาง ที่เป็นปัญหาระดับ ปานกลาง 1 ประเด็น ได้แก่ ไม่มีงานเทศกาลท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ที่เป็นปัญหาระดับมาก 1 ประเด็น ได้แก่ ไม่มีการประชาสัมพันธ์ทางวิทยุ โทรทัศน์ เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรร่วมวางแผน ประชาสัมพันธ์ทางวิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ทำป้ายบอกทางบอกสถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน จัดเจ้าหน้าที่แนะนำแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันทางโทรศัพท์เคลื่อนที่

5) *ด้านมัคคุเทศก์* โดยภาพรวมเป็นปัญหาระดับน้อย 3 ประเด็น ได้แก่ ไม่มีมัคคุเทศก์พาชมทุ่งทานตะวัน ไม่มีมัคคุเทศก์แนะนำแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ไม่มีรถพาชมทุ่งทานตะวัน ที่เป็นปัญหาระดับมาก 1 ประเด็น ได้แก่ ไม่มีมัคคุเทศก์ที่สามารถสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศดังนั้นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรจัดให้มีมัคคุเทศก์ประจำทุ่งทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว และสามารถใช้ภาษาต่างประเทศกับชาวต่างชาติได้

6) *กลุ่มเครือข่ายแหล่งท่องเที่ยว* โดยภาพรวมเป็นปัญหาระดับน้อย 2 ประเด็น ได้แก่ ไม่มีการเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ นอกจากทุ่งทานตะวัน เชื้อนป่าสักชลสิทธิ์ แหล่งโบราณคดีบ้านโป่งมะนาว เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรร่วมมือจัดเครือข่ายการท่องเที่ยวของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

3. ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ มีข้อพิจารณานำมาเสนอแนะ 2 ประเด็นใหญ่ ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

3.1.1 *เพื่อการวางแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน* อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว ควรดำเนินการ โดยการประสานงานกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคกลาง เขต 7 ให้มีการจัดกิจกรรม วันเดียวเที่ยวทุ่งทานตะวันบาน ได้ทุกแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ภายในระยะเวลาเพียง 1 วัน นอกจากจะจัดให้มีการเที่ยวทุ่งทานตะวันบานครบทุกทุ่งในอำเภอพัฒนานิคมแล้ว ยังมีการนำ

เที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆในพื้นที่ของอำเภอพัฒนานิคมด้วย คือ เชื้อนป่าสักชลสิทธิ์ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยว และเพิ่มความหลากหลายในแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งกิจกรรม วันเดียวเที่ยวทุ่งทานตะวันบาน มีการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคกลาง เขต 7 ช่วยในการประชาสัมพันธ์กับแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ชำรงต้น ว่าภายในระยะเวลา 1 วัน นักท่องเที่ยวสามารถเที่ยวได้อย่างคุ้มค่า และประชาสัมพันธ์ถึงบริษัทนำเที่ยวที่สามารถใช้บริการได้ ซึ่งกิจกรรมนี้จะช่วยลดปัญหาการจราจรลงได้ เพราะนักท่องเที่ยวไม่ต้องเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว และเพิ่มความสะดวกสบายในการเดินทาง อีกวิธีการหนึ่งที่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ควรปฏิบัติได้แก่ ขอความร่วมมือจากภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดการ ชมทุ่งทานตะวันบานอย่างปลอดภัย จากสถานีวิทยุชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัวฟังวิทยุชุมชนรายงานการคมนาคมไปยังทุ่งทานตะวันบานของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ในขณะที่เดินทางเข้าเขตพื้นที่อำเภอพัฒนานิคม ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางด้วยความปลอดภัย และรวดเร็ว

3.1.2 เพื่อการดำเนินการส่งเสริมการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ควรร่วมกันกำหนดแนวทางแผนการส่งเสริมการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน โดยให้มีการวางแผนการปลูกทานตะวันพร้อมกันทุกแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้ทานตะวันบานพอดี พร้อมกันกับช่วงระยะเวลาที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคกลาง เขต 7 ได้ทำการประชาสัมพันธ์ และกำหนดเทศกาลการท่องเที่ยวให้ชัดเจนเพื่อให้สะดวกกับการบริหารจัดการ และเมื่อทุกแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันบานพร้อมๆกัน ช่วยส่งเสริมความสวยงาม สะท้อนถึงความเป็นทุ่งทานตะวันบานได้อย่างแท้จริง ตรงกับความคาดหวังของนักท่องเที่ยว และนำมาซึ่งความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

3.1.3 เพื่อพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ควรจัดกิจกรรมพักแรมบริเวณทุ่งทานตะวัน หรือใกล้เคียง โดยมีที่พัก หรือกางเต็นท์ สำหรับนักท่องเที่ยวส่วนมากร้อยละ 58 ที่อาศัยอยู่ไกลจากทุ่งทานตะวัน 100 – 200 กิโลเมตร ที่ประสงค์จะเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว ต้องการได้ชมทุ่งทานตะวันบานสะพรั่งสู่แสงอาทิตย์ ด้วยความสดชื่น สวยงามตามธรรมชาติโดยตรง ในช่วงระยะเวลาเข้าก่อนเที่ยงวัน เพราะหลังจากเที่ยงวันทุ่งทานตะวันจะบานไม่สวยงาม

3.2 ข้อเสนอแนะในการดำเนินการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ ของการดำเนินการส่งเสริมการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

3.2.2 **ควรวิจัยเกี่ยวกับการตลาดการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน อำเภอพัฒนานิคม**

จังหวัดลพบุรี

3.2.3 **ควรวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันกับเขื่อน**

ป่าสักชลสิทธิ์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2545) “การท่องเที่ยวเชิงเกษตร 21 เส้นทาง” การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ค้นคืน วันที่ 10 กรกฎาคม 2549 จาก <http://www.Tourismthailand.Org/agroto>
- กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (2544) คู่มือการจัดการทรัพยากรที่ดินเบื้องต้น อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี กรุงเทพมหานคร
- กรมส่งเสริมการเกษตร (2544) “คู่มือการบริหารและจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ภายใต้โครงการไทยเที่ยวไทยและท่องเที่ยวเชิงเกษตรตามมาตรการเสริมการพัฒนาชนบทและชุมชน (มพช.)” ศูนย์ประสานงานส่งเสริมการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร
- _____ (2547) “เอกสารการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ปี 2547” กรุงเทพมหานคร กรมส่งเสริมการเกษตร
- คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมและผลิตชุดฝึกอบรมทางไกล (2546) “หลักสูตรการจัดการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน” สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เอกสารชุดฝึกอบรมทางไกล มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- จินดา ขลิบทอง (2545) “กระบวนการวิจัยทางส่งเสริมการเกษตร” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการวิจัยเพื่อการพัฒนาการส่งเสริมการเกษตร หน่วยที่ 1 หน้า 17 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์
- เจดีย์ว บุญถักดี (2526) แนวความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ.เอกสารประกอบการบรรยาย โรงเรียนเสนาธิการทหารบก : กรุงเทพมหานคร (อัดสำเนา)
- คณัย กิติกรณ์ (2544) “ตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืน” วิทยานิพนธ์ ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ดร.ชนันท์ เอ็มพันธุ์ (2549) “โครงการฝึกอบรมและจัดทำแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ จังหวัดลพบุรี” วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ดิเรก ฤกษ์ห่วย (2545) “ทฤษฎีและแนวทางการพัฒนาสังคม” ใน ประมวลสารชุดวิชาสังคมกับการส่งเสริมการเกษตร หน่วยที่ 6 หน้า 282-284 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

- ปกรณ์ ปรียากร (2528) ทฤษฎี แนวคิด และกลยุทธ์เกี่ยวกับการพัฒนา. คณะรัฐประศาสนศาสตร์
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ กรุงเทพมหานคร
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2545) “ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว” ใน
เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการ นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- (2545) “ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว” ใน เอกสารการสอนชุด
วิชาการจัดการ นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- ราชบัณฑิตยสถาน(2525)พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพมหานครบริษัทอักษรเจริญทัศน์ อจท.
- ราณี อิศัยกุล (2546) การจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน ธันวาคม 2546 สำนักงาน
พัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- สุขเกษม จิตสิงห์ (2544) การพัฒนาพันธุ์ของภาคเอกชน เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาการ
ปรับปรุงพันธุ์พืช ครั้งที่ 13 เทคโนโลยีใหม่ ณ โรงแรมมารวยการ์เด็น
กรุงเทพมหานคร
- สุมาลี สันติพลวุฒิ (2548) โครงการฝึกอบรมและจัดทำแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ จังหวัด
ลพบุรี ด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว คณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สุรศักดิ์ เจริญสม (2548-2552) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดลพบุรี วิสัยทัศน์ พันธกิจ และ
จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลพัฒนานิคม อำเภอพัฒนานิคม
จังหวัดลพบุรี
- สุวกิจ ศรีปัดถา (2549) แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนา.เอกสารสาระการเรียนรู้ประกอบ
การศึกษารายวิชา2535102.มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 1 มีนาคม 2548
- สุเมธ ตันติเวชกุล (2540) แนวคิดและทฤษฎีการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริใน
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กรุงเทพมหานคร 21 เซ็นจูรี
- สมเกียรติ ชันบุญไส (2544) “ความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ต่อการดำเนินงาน โครงการ
พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์:ศึกษากรณีป่าสงวนแห่งชาติพันดอนปะโค”
วิทยานิพนธ์ปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและ
สหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

- สมศักดิ์ สุริโย (2547) “กรณีศึกษางานส่งเสริมการเกษตรในสังคมไทย” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาสังคมไทยกับการส่งเสริมการเกษตร* หน่วยที่ 15 หน้า 248-286 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์
- สนธยา พลศรี (2545 ก) *ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน* กรุงเทพมหานคร โอ. เอส. พรินดีงเฮาส์
- _____ (2545 ข) *หลักสังคมวิทยา* กรุงเทพมหานคร โอ.เอส.พรินดีงเฮาส์
- ส่วนการท่องเที่ยวเชิงเกษตร” กรมส่งเสริมการเกษตร (2545) “ธรรมชาติของการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เอกสารประกอบการฝึกอบรมหลักสูตรการวางแผนพัฒนาและบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ปี 2545 (อัดสำเนา)
- สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดลพบุรี (2548) “ยุทธศาสตร์การเกษตรและสหกรณ์จังหวัดลพบุรี ปี 2548-2551” สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดลพบุรี
- สำนักงานเกษตรอำเภอพัฒนานิคม (2535) “โครงการปรับปรุงระบบแผนและพัฒนาการเกษตรลพบุรี” กรมส่งเสริมการเกษตร
- สำนักนายกรัฐมนตรี (2544) “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (2545-2549)” กรุงเทพมหานคร
- อภิชาติ พงษ์ศรีหุศลย์ชัย (2545) “การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรการบรรยายพิเศษ” กรุงเทพมหานคร (อัดสำเนา)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือราชการ

ที่ ศธ.0522.23/พิเศษ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

4 ธันวาคม 2549

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกนักศึกษาปริญญาโทสำรวจข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์

เรียน นายอำเภอพัฒนานิคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ตัวอย่างแบบสัมภาษณ์ จำนวน 3 ชุด

ด้วย นายเชวง วงศ์พลาย นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา วิชาเอกส่งเสริมการเกษตร แขนง
วิชาส่งเสริมการเกษตร สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติ
จากมหาวิทยาลัยให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง แนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ซึ่งมีรองศาสตราจารย์ ดร.สมจิต โยระคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
หลัก รองศาสตราจารย์ ดร.พรชูลี นิลวิเศษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งจำเป็นต้องสัมภาษณ์
เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง และนักท่องเที่ยว
ทุ่งทานตะวัน ในอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้กรุณาแจ้งผู้เกี่ยวข้องให้ความ
สะดวกและความช่วยเหลือในการตอบแบบสัมภาษณ์แก่นักศึกษาตามสมควร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมจิต โยระคง)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

สาขาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์

โทร. 0-2503-3577

โทรสาร. 0-2503-3578

ภาคผนวก ข

แบบสัมภาษณ์

เลขที่แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์การวิจัยเรื่อง
แนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี
(สำหรับเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน)

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์การวิจัยนี้ต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัว ทางสังคมและเศรษฐกิจของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

ตอนที่ 2 ทัศนคติของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

ผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามให้ผู้ตอบฟัง แล้วให้ผู้สัมภาษณ์ทำเครื่องหมาย X ลงใน () หน้าข้อความที่ต้องการ และเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้เกษตรกรผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์: ชื่อ - สกุล.....
 บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอพัฒนานิคม
 จังหวัดลพบุรี วันที่/เดือน/ปี ที่สัมภาษณ์.....

ตอนย่อยที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัวทางสังคมและเศรษฐกิจของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

1. เพศ A1
 () 1.1 ชาย () 1.2 หญิง
2. อายุ.....ปี A2
3. ระดับการศึกษา A3
 () 3.1 ไม่ได้เรียนหนังสือ
 () 3.2 ระดับประถมศึกษา
 () 3.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3)
 () 3.4 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า (ม.6/ปวช.)
 () 3.5 ระดับอนุปริญญา (ปวส./ปวท.)
 () 3.6 ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า
 () 3.7 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี
 () 3.8 อื่น ๆ (ระบุ).....

4. กิจกรรมเกษตรกรรมที่ดำเนินการอยู่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) A4
- () 4.1 การปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว
- () 4.2 การปลูกทานตะวันเพื่ออุตสาหกรรมน้ำมัน
- () 4.3 การปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์
- () 4.4 การปลูกมันสำปะหลัง
- () 4.5 การปลูกอ้อยโรงงาน
- () 4.6 พืชผัก
- () 4.7 แปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร
- () 4.8 หัตถกรรมการเกษตร
- () 4.9 โคนม
- () 4.10 อื่น ๆ (ระบุ).....
5. รายได้ทั้งหมดต่อปี.....บาท A5
6. รายได้จากการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันต่อปี.....บาท A6
- (รายได้จากการเข้าชมทุ่งทานตะวันของนักท่องเที่ยว และค่าเช่าสถานที่ของแม่ค้าเพื่อจำหน่ายผลิตภัณฑ์แปรรูปทานตะวัน ผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตร ของที่ระลึก อาหาร เครื่องดื่ม รวมถึงค่าบริการอื่น ๆ ที่นักท่องเที่ยวจ่ายให้)
7. เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันมาแล้ว.....ปี A7
8. แปลงท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันสามารถให้บริการแก่นักท่องเที่ยวได้.....วัน A8
9. สถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันอยู่ห่างจากเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์..... กิโลเมตร A9
10. สถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันของท่านมีบริการรักษาความปลอดภัย A10
- () 10.1 ไม่มี
- () 10.2 มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 10.2.1 เจ้าหน้าที่ตำรวจ
- () 10.2.2 เจ้าหน้าที่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)
- () 10.2.3 กำนันผู้ใหญ่บ้าน
- () 10.2.4 เจ้าหน้าที่เวรยามที่เจ้าของทุ่งจัดขึ้น
- () 10.2.5 อื่น ๆ (ระบุ)
11. สถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันของท่านมีกิจกรรมบริการนักท่องเที่ยว A11
- () 11.1 ไม่มี
- () 11.2 มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 11.2.1 ชี้อ่างชมทุ่งทานตะวัน
- () 11.2.2 ชี้อ่างชมทุ่งทานตะวัน
- () 11.2.3 ชี้อ่างเต็นท์ชมทุ่งทานตะวัน
- () 11.2.4 บริการถ่ายรูปในทุ่งทานตะวัน

- () 11.2.5 อื่น (ระบุ)
12. สถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันของท่านมีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมทำกิจกรรมระยะสั้น A12
- () 12.1 ไม่มี
- () 12.2 มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 12.2.1 ถ่ายรูป ณ จุดชมทุ่งทานตะวัน
- () 12.2.2 เดินเท้าชมทุ่งทานตะวัน
- () 12.2.3 ชีรด์จักรยานชมทุ่งทานตะวัน
- () 12.2.4 ชีรด์มอเตอร์ไซด์ชมทุ่งทานตะวัน
- () 12.2.5 อื่น ๆ (ระบุ)
13. สถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันของท่านมีคฤหาสน์ หรือผู้นำชม A13
- () 13.1 ไม่มี
- () 13.2 มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 13.2.1 มีคฤหาสน์กล่าวต้อนรับนักท่องเที่ยวและแนะนำวิธีการชมทุ่งทานตะวัน
- () 13.2.2 มีคฤหาสน์กล่าวต้อนรับและมีคฤหาสน์พานักท่องเที่ยวชมทุ่งทานตะวัน
- () 13.2.3 อื่น ๆ (ระบุ)
14. สถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันของท่านมีบริการที่พักระหว่างชมทุ่งทานตะวัน A14
- () 14.1 ไม่มี
- () 14.2 มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 14.2.1 1 จุด
- () 14.2.2 2 จุด
- () 14.2.3 3 จุด
- () 14.2.4 อื่น ๆ (ระบุ)
15. สถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันของท่านมีบริการอาหาร เครื่องดื่ม A15
- () 15.1 ไม่มี
- () 15.2 มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 15.2.1 น้ำ () 15.2.2 น้ำอัดลม
- () 15.2.3 น้ำอ้อย () 15.2.4 น้ำมะนาว
- () 15.2.5 น้ำกระเจี๊ยบแดง () 15.2.6 น้ำทานตะวัน
- () 15.2.7 ไวท์สมุนไพร์ () 15.2.8 ไวท์ผลไม้
- () 15.2.9 ก๋วยเตี๋ยว () 15.2.10 อาหารตามสั่ง
- () 15.2.11 อื่น ๆ (ระบุ)

16. สถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันของท่านมีบริการผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์แปรรูป A16
- () 16.1 ไม่มี
- () 16.2 มี (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 16.2.1 มีผลผลิตการเกษตรจำหน่าย
- () 16.2.2 มีผลิตภัณฑ์แปรรูปทานตะวันจำหน่าย
- () 16.2.3 มีสิ่งประดิษฐ์จำลองดอกทานตะวันจำหน่าย
- () 16.2.4 ร่มดอกทานตะวัน
- () 16.2.5 เสื้อดอกทานตะวัน
- () 16.3 อื่น ๆ (ระบุ)
17. สถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันของท่านสามารถใช้บริการสื่อสารโทรคมนาคม A17
- () 17.1 โทรศัพท์สาธารณะ
- () 17.2 โทรศัพท์เคลื่อนที่
- () 17.3 วิทยุสื่อสาร
- () 17.4 อื่น ๆ (ระบุ)
18. สถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันของท่านมีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายกับแหล่ง A18
ท่องเที่ยวอื่น ๆ
- () 18.1 ไม่มี
- () 18.2 มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 18.2.1 เชื้อนป่าสักชลสิทธิ์
- () 18.2.2 แหล่งโบราณคดีบ้านโป่งมะนาว
- () 18.2.3 พระนารายณ์ราชนิเวศน์
- () 18.2.4 พระปรางค์สามยอด
- () 18.2.5 ศาลพระกาฬ
- () 18.2.6 อื่น ๆ (ระบุ)
19. การฝึกอบรมหลักสูตรการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว A19
- () 19.1 ไม่เคย
- () 19.2 เคย.....ครั้ง
20. สมาชิกในครอบครัวเห็นด้วยกับการดำเนินการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการ A20
ท่องเที่ยวของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี
- () 20.1 เห็นด้วย () 20.2 ไม่เห็นด้วย
21. ปัจจัยที่เป็นการพัฒนาสนับสนุนการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว A21
ได้ดีที่สุด
- () 21.1 การจัดงานประจำปีเชื้อนป่าสักชลสิทธิ์
- () 21.2 การคัดเลือกสถานที่ปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว

- () 21.3 การคัดเลือกพันธุ์ทานตะวันที่เหมาะสม ชุดดินที่เหมาะสม การปลูกที่ถูกหลักวิชาการ เกษตรกรผู้ร่วม โครงการมีความรู้และการทุ่มเทกาย และใจในการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิด ประโยชน์สูงสุดทั้งต่อตัวเอง สังคม และนักท่องเที่ยว
- () 21.4 การศึกษาข้อมูลการท่องเที่ยว โครงการพัฒนาลุ่มน้ำป่าสักชลสิทธิ์ การคัดเลือกสถานที่ปลูกทานตะวันเพื่อการท่องเที่ยว การใช้พันธุ์ที่ถูกต้อง เหมาะสม ชุดดินที่เหมาะสม การปลูกการดูแลบำรุงรักษาที่ถูกหลัก วิชาการ เกษตรกรผู้ร่วม โครงการมีความรู้ มีเครื่องมือสนับสนุนการ จัดทำโครงการรวมทั้งการทุ่มเทกายใจในการปฏิบัติงานโครงการให้ เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุดเพื่อตนเอง สังคม และนักท่องเที่ยว

22. ท่านคิดว่าหน่วยงานระดับใด ควรมีบทบาทในการให้การสนับสนุนการปลูก

A22

ทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี มากที่สุด

- () 22.1 ระดับท้องถิ่น (อบต.)
- () 22.2 ระดับอำเภอ
- () 22.3 ระดับจังหวัด
- () 22.4 ระดับภาค
- () 22.5 ระดับประเทศ

ตอนที่ 2 ทศนคติของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวในการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ท่านเห็นด้วยกับเรื่องต่อไปนี้ในระดับใด

คำชี้แจง ผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามให้ผู้ตอบฟัง แล้วให้ผู้สัมภาษณ์ทำเครื่องหมาย X ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความต้องการของผู้ให้สัมภาษณ์ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

3 = เห็นด้วยในระดับมาก 2 = เห็นด้วยในระดับปานกลาง 1 = เห็นด้วยในระดับน้อย

ทศนคติ	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
1. การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันช่วยเพิ่มรายได้	☐ B1
2. การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเป็นการกระจายรายได้ และทำให้เกิดการจ้างงานในท้องถิ่น	☐ B2
3. การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเป็นการเพิ่มมูลค่าสินค้า	☐ B3
4. การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ทำให้ท้องถิ่นเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป	☐ B4
5. การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเป็นการใช้ทรัพยากรที่ดินและกิจกรรมการปลูกการผลิตทานตะวันให้เกิดประโยชน์สูงสุด	☐ B5
6. การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันช่วยให้การจำหน่ายสินค้าเกษตรดีขึ้น	☐ B6
7. การจัดสถานที่ให้นักท่องเที่ยวจอร์ชมทุ่งทานตะวัน	☐ B7
8. การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเป็นการเน้นการใช้แรงงานในครอบครัวเพื่อลดการอพยพแรงงาน และการย้ายถิ่นฐานน้อยลง	☐ B8
9. การปลูกทานตะวันแบบเป็นแถวในระยะที่เหมาะสมเป็นการเพิ่มความสวยงามของดอกทานตะวันและทุ่งทานตะวัน	☐ B9
10. การตัดถนนทางเดินและการสร้างที่พักชั่วคราวหรือจุดชมทุ่งในทุ่งทานตะวันจะช่วยให้นักท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเที่ยวทุ่งทานตะวันได้สะดวกและช่วยเพิ่มความสุขใจสุขภาพแก่นักท่องเที่ยว	☐ B10

ทัศนคติ	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
11. การปลูกทานตะวันพันธุ์ถูกผสมพันธุ์เดียวกันจะช่วยให้การออกดอกพร้อมกันและจะทำให้ทุ่งทานตะวันดูสวยงามเป็นที่พอใจของนักท่องเที่ยว	☐ B11
12. การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น	☐ B12
13. การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันทำให้ชุมชนรู้จักสามัคคี	☐ B13
14. การบริการที่ดี เอาใจใส่นักท่องเที่ยวจะทำให้ให้นักท่องเที่ยวหวนกลับมาท่องเที่ยวใหม่	☐ B14
15. ท่านมีความพอใจกับการเก็บเงินเข้าชมทุ่งทานตะวันในราคา 5 บาท/คน	☐ B15
16. การจัดทำสถานที่ถ่ายภาพในทุ่งทานตะวันให้สวยงามมีความเหมาะสมและพอเพียงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวจะช่วยให้การพัฒนาการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันดีขึ้น	☐ B16
17. การที่ภาครัฐร่วมกับชุมชนและเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันช่วยกันรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวจะทำให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมทุ่งทานตะวันในเขตอำเภอพัฒนานิคมมากขึ้น	☐ B17
18. การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์จำลองรูปดอกทานตะวันและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเมล็ดทานตะวันจำหน่ายในทุ่งทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในราคาที่เป็นกันเอง จะเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันและเป็นการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันให้เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้มากขึ้นในปีถัดไป	☐ B18
19. การทำป้ายบอกเส้นทาง การไปชมทุ่งทานตะวันที่มีข้อความอ่านง่าย สะดุดตานักท่องเที่ยวเข้าใจ จะช่วยเพิ่มนักท่องเที่ยวในทุ่งทานตะวัน	☐ B19

ตอนที่ 3 แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

ท่านเห็นด้วยกับแนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในแต่ละด้านต่อไปนี้ในระดับใดที่จะทำให้เกิดความยั่งยืนในการท่องเที่ยว

คำชี้แจง

ผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามให้ผู้ตอบฟัง แล้วให้ผู้สัมภาษณ์ทำเครื่องหมาย X ลงในช่องระดับความต้องการในการพัฒนาของผู้สัมภาษณ์ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

3 = เห็นด้วยในระดับมาก 2 = เห็นด้วยในระดับปานกลาง 1 = เห็นด้วยในระดับน้อย

แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
1. ด้านการเลือกสถานที่				
เป็นที่ดอนไม่มีน้ำขัง	☐ C1
เลือกดินที่มีความสมบูรณ์ (ดินสีดำหน้าดินลึก) โดยเฉพาะดินกลุ่มชุดดินที่ 28 หรือ 28B (ดินลพบุรี) หรือกลุ่มชุดดินที่ 52 หรือ 52B (ดิน ตาคลี)	☐ C2
แปลงปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องอยู่ ทางด้านทิศเหนือ หรือทิศตะวันตกของเส้นทางถนน ที่ตัดผ่านในสถานที่นั้น ๆ	☐ C3
เลือกสถานที่เพื่อสร้างจุดชมทุ่งหรือจุดชมวิวเพื่อดู ความสวยงามของดอกทานตะวันไว้ทางทิศใต้หรือทิศ ตะวันออกของแปลงที่ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยวในจุดนั้น ๆ	☐ C4
2. ด้านการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม				
ทนทานต่อสภาพความแห้งแล้ง	☐ C5
ใช้พันธุ์ลูกผสมพันธุ์เดียวกันเพื่อให้ต้นทานตะวัน ออกดอกพร้อมกัน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมความงดงามใน ทุ่งทานตะวัน ทำให้นักท่องเที่ยวตะลึงกับความงดงาม ของทุ่งทานตะวัน	☐ C6

แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
กลีบดอกสีเหลืองเข้ม	☐ C7
มีจานดอกใหญ่ไม่ต่ำกว่า 13-15 เซนติเมตร	☐ C8
มีกลีบดอกสีเหลืองส้ม	☐ C9
อายุการบานของดอกนาน (10 – 20 วัน)	☐ C10
3. ด้านการวางแผนการปลูก				
ควรปลูกทานตะวันตามระบบการปลูกพืชโดยการ ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เป็นพืชรุ่นที่ 1 และตามด้วย การปลูกทานตะวันเป็นพืชรุ่นที่ 2	☐ C11
ควรปลูกทานตะวันในช่วงปลายฤดูฝน ประมาณเดือน กันยายน – พฤศจิกายน ของปีนั้น ๆ	☐ C12
วันปลูกกับวันดอกทานตะวันบานประมาณ 55 – 60 วัน ดังนั้นวันปลูกทานตะวันกับงานวันเทศกาล ท่องเที่ยวให้ห่างกัน โดยประมาณ 55 – 60 วัน	☐ C13
กลุ่มเครือข่ายผู้ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยวต้องวางแผนการปลูกทานตะวันเพื่อให้ดอก ทานตะวันบานเป็นช่วง ๆ ติดต่อกันตลอดฤดูกาล ท่องเที่ยวของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี	☐ C14
การปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องเว้น ที่ด้านหน้าที่ติดถนนสายหลัก (ถนนในเส้นทาง คมนาคม) ด้านกว้างประมาณ 10-15 เมตร ด้านยาว ตามเส้นทางคู่ขนานกับถนนของแปลงปลูกทานตะวัน ที่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวจัดทำโครงการปลูก ทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	☐ C15

แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
การปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องเว้น ที่สำหรับทำถนนทางเดินหรือถนนรถวิ่งให้ นักท่องเที่ยวเข้าชมทุ่งทานตะวันได้ตลอดทั้งแปลง เพื่อความสะดวกและความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ทุ่งทานตะวัน	☐ C16
การปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องเว้น ที่สำหรับทำจุดพัก และทำจุดชมวิวเพื่อให้ นักท่องเที่ยวได้พักผ่อนหรือถ่ายรูปเป็นที่ระลึก ขณะท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน	☐ C17
นำแนวคิดการวางผังภูมิทัศน์มาใช้ในการวางแผนการ ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	☐ C18
4. ด้านรูปแบบการปลูก การดูแลบำรุงรักษา				
แปลงปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องอยู่ ทางทิศเหนือหรือทิศตะวันตกของจุดชมทุ่งทานตะวัน เพราะว่าดอกทานตะวันจะหันหน้าจันดอกสู่แสง พระอาทิตย์ ทางด้านทิศตะวันออก และให้ผู้ชมทุ่ง ทานตะวันอยู่ทางทิศใต้ หรือทิศตะวันออกเสมอ เพื่อ ชื่นชมความสวยงามของดอกทานตะวัน	☐ C19
การปลูกเน้นการปลูกเป็นแถว โดยใช้เครื่องจักรตัด อุปกรณ์หยอดเมล็ดพันธุ์ ซึ่งสามารถทำได้รวดเร็วโดย ใช้ระยะปลูก 70x 30 -35 เซนติเมตร หยอดหลุมละ 2 เมล็ด แล้วกลบดินโดยเมล็ดอยู่ลึกประมาณ 5-8 เซนติเมตร	☐ C20
การปลูกแบบเป็นแถวจะสะดวกในการกำจัดวัชพืช ศัตรูพืช โรคพืชและแมลงศัตรูพืช	☐ C21

แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
การปลูกแบบเป็นแถวจะสะดวกในการใส่ปุ๋ยแต่งหน้า (ปุ๋ยยูเรีย) และปุ๋ยหมักน้ำชีวภาพ	☐ C22
การปลูกแบบเป็นแถวจะสะดวกในการให้น้ำ	☐ C23
5. ด้านการบริหารจัดการชุมชน				
การจัดตั้งกลุ่มส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อการ ท่องเที่ยว	☐ C24
การจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว	☐ C25
การรณรงค์การปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว แบบบูรณาการ	☐ C26
การส่งเสริมการเลี้ยงผึ้งในทุ่งทานตะวันเพื่อส่งเสริมการ ขายน้ำผึ้ง และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากการเลี้ยงผึ้งในทุ่ง ทานตะวัน	☐ C27
6. ด้านการประชาสัมพันธ์				
การแถลงข่าววันเปิดงาน และการจัดงานวันท่องเที่ยวทุ่ง ทานตะวัน	☐ C28
การทำป้ายประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน	☐ C29
การทำป้ายบอกเส้นทางชมทุ่งทานตะวัน	☐ C30
การทำแผ่นพับบอกเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน และแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่สำคัญของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี	☐ C31
7. กลยุทธ์การท่องเที่ยว				
ศักยภาพการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเป็นการเพิ่มทางเลือก การท่องเที่ยวของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ให้มาก ขึ้นนอกเหนือจากการท่องเที่ยวเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ ด้วยการ ชมทุ่งทานตะวันซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวให้ ความสำคัญในลำดับต้น ๆ ของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัด ลพบุรี	☐ C32

แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
คุณภาพการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่เป็นกันเองใน ทุ่งทานตะวัน	☐ C33
การขยายตลาดการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันของอำเภอ พัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี	☐ C34
8. ด้านกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว				
จัดให้มีการขี่ช้างชมทุ่งทานตะวัน	☐ C35
จัดให้มีการขี่ม้าชมทุ่งทานตะวัน	☐ C36
จัดให้มีการเดินชมทุ่งทานตะวัน	☐ C37
การจำหน่ายผลิตภัณฑ์แปรรูปจากทานตะวัน	☐ C38
การจำหน่ายของที่ระลึกจากการเข้าชมทุ่งทานตะวัน	☐ C39
การจำหน่ายผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์การเกษตร เช่น ผัก ผลไม้ น้ำผึ้งของดอง ไม้ดอกไม้ประดับ	☐ C40
การจัดสถานที่สำหรับถ่ายรูปในทุ่งทานตะวัน	☐ C41
จัดทำเส้นทางเดินชมทุ่งทานตะวันให้ทั่วถึงทั้งแปลง อื่น ๆ (ระบุ).....	☐ C42
9. ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก				
ที่นั่งพักเหนื่อยกันแสงแดดระหว่างเดินชมทุ่ง ทานตะวันควรจัดให้นักท่องเที่ยวได้หยุดพักเป็นระยะ ๆ ในเส้นทางเดินชมทุ่งทานตะวัน	☐ C43
ห้องน้ำ ห้องส้วมมีเพียงพอและถูกสุขลักษณะ	☐ C44
จัดเจ้าหน้าที่ให้สัญญาณจราจรนำรถเข้าจอดด้านหน้า ทุ่งทานตะวันให้เป็นระเบียบก่อนเข้าชมทุ่งทานตะวัน	☐ C45
อาหารและเครื่องดื่มสะอาดปลอดภัยและจำหน่ายใน ราคาที่ไม่เอาเปรียบนักท่องเที่ยว	☐ C46
	☐ C47

แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
การอำนวยความสะดวกการติดต่อสื่อสาร โทรคมนาคม	☐ C48
10. ด้านบริการความรู้				
การฝึกอบรมเกษตรกรผู้ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยว	☐ C49
การสาธิตการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยวแก่เกษตรกรเจ้าของแปลง	☐ C50
การแจกเอกสารประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ทานตะวันแก่นักท่องเที่ยว	☐ C51
การฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นเพื่อให้บริการ นักท่องเที่ยว	☐ C52
11. ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว				
การสร้างเครือข่ายการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยว	☐ C53
การให้ชุมชนมีส่วนร่วม	☐ C54
การส่งเสริมเกษตรกรและครอบครัวเกษตรกรเจ้าของ แปลงทุ้งทานตะวันให้เป็นมัคคุเทศก์เอง	☐ C55
12. ด้านการตลาด				
การมีธุรกิจท่องเที่ยวทุ้งทานตะวันรวมกับการ ท่องเที่ยวเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ แหล่งโบราณคดีบ้าน โป่งมะนาว น้ำตกวังก้านเหลือง ฯลฯ	☐ C56
การร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชน สร้าง เครือข่ายการท่องเที่ยวทุ้งทานตะวันเชื่อมโยงกับ ระบบการตลาดท่องเที่ยวอื่น ๆ	☐ C57
ความสำนึกทางด้านคุณธรรม จริยธรรม ของเจ้าของ แปลงผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว และบุคลากรที่ เกี่ยวข้อง	☐ C58

แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
13. ด้านความปลอดภัย				
จัดเจ้าหน้าที่จราจรหรืออาสาสมัครทำหน้าที่บริเวณ หน้าแปลงชมทุ่งทานตะวันตลอดเส้นทางเพื่อส่งเสริม ความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวผู้ใช้รถระหว่างการ เดินทาง (ไป-กลับ) ชมทุ่งทานตะวัน	☐ C59
ขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข พร้อมเวชภัณฑ์ ในการรักษาพยาบาล	☐ C60
ขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่ตำรวจและผู้นำท้องถิ่นช่วย อำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัย	☐ C61

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

คำชี้แจง

ผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามให้ผู้ตอบฟัง แล้วให้ผู้สัมภาษณ์ทำเครื่องหมาย X ลงในช่องระดับปัญหาที่ตรงกับความต้องการของผู้ให้สัมภาษณ์ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

ท่านคิดว่าปัญหาสำคัญในการพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี มีด้านใดบ้าง

3 = มีปัญหามาก 2 = มีปัญหาปานกลาง 1 = มีปัญหาน้อย 0 = ไม่มีปัญหา

รายการ	ระดับปัญหา				ข้อเสนอแนะ
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	ไม่มี (0)	
1. ด้านการเลือกสถานที่ สถานที่ที่จะใช้ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในเส้นทางคมนาคมไปเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ทางด้านทิศเหนือ และทิศตะวันตกในเขตตำบลช่องสาริกา, ดิปลิง, พัฒนานิคม, ซอนน้อย และตำบลหนองบัว ที่ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ และที่ดินบางแปลงเป็นที่ต่ำ การระบายน้ำไม่ดี ไม่มีความเหมาะสมในการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
2. ด้านการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม ช่วงอายุดอกทานตะวันบานสวยสั้นประมาณ 7-10 วัน
การออกดอกและการที่ดอกทานตะวันบาน นอกจากจะถูกควบคุมด้วยลักษณะทางพันธุกรรมแล้ว ยังถูกควบคุมด้วยลักษณะทางภูมิอากาศ (ปริมาณน้ำฝน อุณหภูมิ) และความอุดมสมบูรณ์ของดิน ทำให้เกษตรกรเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวคำนวณ ระยะห่างระหว่างวันปลูกถึงวันดอกทานตะวันบานตรงกับเทศกาลท่องเที่ยวคลาดเคลื่อนไปบ้าง

D1

D2

D3

รายการ	ระดับปัญหา				ข้อเสนอแนะ
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	ไม่มี (0)	
<p>5. ด้านการรณรงค์การมีส่วนร่วม การส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว</p> <p>การไม่ได้รับเมล็ดพันธุ์ในการสนับสนุนโครงการส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวทำให้แหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันลดลง</p> <p>การไม่ประสานงานกันระหว่างส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ทำให้การพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี หย่อนสมรรถภาพลงได้</p>
<p>6. ด้านการประชาสัมพันธ์</p> <p>การที่ภาครัฐและภาคเอกชนไม่สนับสนุนการประชาสัมพันธ์ทาง Internet วิทยุ โทรทัศน์ ป้ายประชาสัมพันธ์ และป้ายบอกเส้นทางชมทุ่งทานตะวันจะทำให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันน้อยลง</p>
<p>7. ด้านการกำหนดเชิงยุทธศาสตร์หลัก</p> <p>การที่ภาครัฐทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ไม่ได้กำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวหรือกำหนดไว้แต่ไม่มีงบประมาณสนับสนุนและดำเนินการกันอย่างจริงจัง โดยปล่อยให้ภาคเอกชนดำเนินการแต่เพียงผู้เดียว การพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจะหย่อนสมรรถภาพลงและอาจจะไม่มีกิจกรรมนี้ต่อไปในอนาคต</p>

D7

D8

D9

D10

รายการ	ระดับปัญหา				ข้อเสนอแนะ	
	มาก (3)	ปาน กลาง (2)	น้อย (1)	ไม่มี (0)		
<p>8. ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว</p> <p>ถ้าภาครัฐ ภาคเอกชน และเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวอุทยานตระวันไม่จัดกิจกรรมอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวในอุทยานตระวัน เช่น กิจกรรมขี่ช้างชมอุทยานตระวัน ขี่ม้าชมอุทยานตระวัน เดินชมอุทยานตระวัน การจำหน่ายของที่ระลึกจากการเข้าชมอุทยานตระวัน การจำหน่ายผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เกษตร การจัดสถานที่ถ่ายรูปในอุทยานตระวัน การจัดเส้นทางเดินชมอุทยานตระวันให้ทั่วทั้งแปลง จะไม่มีนักท่องเที่ยวเข้าชมอุทยานตระวันหรือมีก็น้อยมาก</p>	☐ D11
<p>9. ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก</p> <p>การที่เกษตรกรเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวอุทยานตระวันไม่จัดทำที่นั่งพักเหนื่อยกันแสงแดดให้นักท่องเที่ยวระหว่างเดินชมอุทยานตระวันจะทำให้นักท่องเที่ยวเข้าชมอุทยานตระวันน้อยลง</p> <p>การไม่มีบริการห้องน้ำห้องส้วมหรือห้องน้ำห้องส้วมไม่สะอาดจะให้นักท่องเที่ยวลดลง</p> <p>การที่เจ้าของแปลงจุดท่องเที่ยวอุทยานตระวันไม่บริการการจราจร อาหารและเครื่องดื่มที่มีคุณภาพราคาเป็นธรรม และการอำนวยความสะดวกสื่อสารโทรคมนาคมจะให้นักท่องเที่ยวลดลง</p>	☐ D12
	☐ D13
	☐ D14

รายการ	ระดับปัญหา				ข้อเสนอแนะ	
	มาก (3)	ปาน กลาง (2)	น้อย (1)	ไม่มี (0)		
<p>10. ด้านบริการความรู้</p> <p>การที่ภาครัฐ ภาคเอกชน และเกษตรกร ไม่ให้ความร่วมมือโครงการฝึกอบรมและการสาธิตการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจะทำให้ประสิทธิภาพการท่องเที่ยวทานตะวันลดลงและจะกระทบถึงจำนวนนักท่องเที่ยวจะลดลงด้วย</p>	☐ D15
<p>11. ด้านมัคคุเทศก์</p> <p>ด้านหน้าแปลงทุ่งทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ถ้าเจ้าของแปลงไม่จัดเจ้าหน้าที่มัคคุเทศก์กล่าวต้อนรับนักท่องเที่ยวและแนะนำนักท่องเที่ยวเข้าชมทุ่งทานตะวันจะทำให้นักท่องเที่ยวเข้าชมทุ่งทานตะวันน้อยลง</p>	☐ D16
<p>12. ด้านการตลาด</p> <p>การไม่ร่วมธุรกิจท่องเที่ยวกับผู้นำการท่องเที่ยวหรือไม่สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น จะทำให้นักท่องเที่ยวลดลง</p>	☐ D17
<p>13. ด้านความปลอดภัย</p> <p>การที่ภาครัฐ ภาคเอกชน และเกษตรกร เจ้าของแปลงทุ่งทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ไม่ร่วมมือกันช่วยกันรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวจะทำให้ นักท่องเที่ยวน้อยลงและไม่หวนกลับมาท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันใหม่ในฤดูกาลต่อไป</p>	☐ D18

แบบสัมภาษณ์การวิจัยเรื่อง
แนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี
(สำหรับนักท่องเที่ยว)

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์การวิจัยนี้ต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัว ทางสังคมและเศรษฐกิจของนักท่องเที่ยวทุกท่าน

ตอนที่ 2 ทรรศนะของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวทุกท่าน

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

ผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามให้ผู้ตอบฟัง แล้วให้ผู้สัมภาษณ์ทำเครื่องหมาย X ลงใน () หน้าข้อความที่ต้องการ และเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้นักท่องเที่ยวผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ชื่อ - สกุล.....
บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ซอย.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
วันที่/เดือน/ปี ที่สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัวทางสังคม และเศรษฐกิจของนักท่องเที่ยว

1. เพศ

A1

() 1.1 ชาย

() 1.2 หญิง

2. อายุ.....ปี

A2

3. ระดับการศึกษา

A3

() 3.1 ไม่ได้เรียนหนังสือ

() 3.2 ระดับประถมศึกษา

() 3.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3)

() 3.4 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า (ม.6 ปวช.)

() 3.5 ระดับอนุปริญญา (ปวส./ปวท.)

() 3.6 ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า

() 3.7 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี

() 3.8 อื่น ๆ (ระบุ).....

4. อาชีพ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) A4
- () 4.1 เกษตรกรรม
- () 4.2 นักธุรกิจ
- () 4.3 ด้านการบริการ (โรงแรม ร้านอาหาร หรือสถานบริการอื่น ๆ)
- () 4.4 อุตสาหกรรม
- () 4.5 นักเรียน นักศึกษา
- () 4.6 พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- () 4.7 พนักงานองค์การของรัฐ
- () 4.10 อื่น ๆ (ระบุ).....
5. รายได้ทั้งหมด.....บาท/เดือน A5
6. จำนวนครั้งที่เดินทางท่องเที่ยวทานตะวันมาแล้ว.....ครั้ง A6
7. บ้านอยู่ห่างจากสถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน.....กิโลเมตร A7
8. สถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันมีความปลอดภัย A8
- () 8.1 ไม่มี
- () 8.2 มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 8.2.1 เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัย
- () 8.2.2 เจ้าหน้าที่ อปพร. ดูแลความปลอดภัย
- () 8.2.3 อาสาสมัครประจำหมู่บ้านดูแลความปลอดภัย
9. สถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันมีกิจกรรมบริการนักท่องเที่ยว A9
- () 9.1 ไม่มี
- () 9.2 มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 9.2.1 ห้องส้วม () 9.2.2 อาหาร
- () 9.2.3 เครื่องดื่ม () 9.2.4 ร้านขายของเบ็ดเตล็ด
- () 9.2.5 อื่น ๆ (ระบุ).....
10. ท่านเคยร่วมทำกิจกรรมในทุ่งทานตะวัน A10
- () 10.1 ไม่เคย
- () 10.2 เคย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 10.2.1 ถ่ายรูปในทุ่งทานตะวัน () 10.2.2 เดินชมทุ่งทานตะวัน
- () 10.2.3 ชี้อาบน้ำในทุ่งทานตะวัน () 10.2.4 ชี้อาบน้ำในลำน้ำ
- ทานตะวัน
- () 10.2.5 อื่น ๆ (ระบุ).....
11. ความพึงพอใจกับความสวยงามของดอกทานตะวัน A11
- () 11.1 ไม่พอใจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 11.1.1 ดอกทานตะวันโรยแล้ว

- () 11.1.2 ดอกทานตะวันเล็กเกินไป
- () 11.1.3 ดอกทานตะวันบานไม่เสมอกัน
- () 11.1.4 อื่น ๆ (ระบุ).....
- () 11.2 พอใจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 11.2.1 ความสวยงามของดอกทานตะวัน
- () 11.2.2 กลีบดอกและดอกทานตะวันสีเหลืองอร่ามไปทั่วทุ่ง
นำชื่นชมยิ่งนัก
- () 11.2.3 อื่น ๆ (ระบุ)
12. ความพึงพอใจกับการจัดภูมิทัศน์ในทุ่งทานตะวัน A12
- () 12.1 ไม่พอใจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 12.1.1 ไม่จัดภูมิทัศน์ในทุ่งทานตะวัน
- () 12.1.2 มีการจัดภูมิทัศน์แต่ไม่สวยงาม
- () 12.1.3 อื่น ๆ (ระบุ)
- () 12.2 พอใจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 12.2.1 การจัดภูมิทัศน์ได้สวยงาม
- () 12.2.2 การสร้างจุดชมทุ่งให้นักท่องเที่ยวได้ถ่ายรูป
- () 12.2.3 อื่น ๆ (ระบุ)
13. การใช้บริการมัคคุเทศก์ หรือผู้นำชมแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน A13
- () 13.1 ไม่เคย
- () 13.2 เคย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 13.2.1 ให้มัคคุเทศก์แนะนำการเดินทางชมทุ่งทานตะวัน
- () 13.2.2 ให้มัคคุเทศก์แนะนำการปลูกทานตะวัน
- () 13.2.3 ให้มัคคุเทศก์แนะนำการเดินทางไปเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์
- () 13.2.4 อื่น ๆ (ระบุ)
14. การซื้อผลิตภัณฑ์แปรรูปทานตะวัน ผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตร A14
- () 14.1 ไม่เคย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 14.1.1 ราคาแพงไป
- () 14.1.2 คุณภาพไม่ได้มาตรฐาน
- () 14.1.3 ไม่มีมาตรฐาน อย.
- () 14.1.4 ไม่มีสิ่งของถูกใจจำหน่าย
- () 14.2 เคย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 14.2.1 ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเมล็ดทานตะวัน
- () 14.2.2 ผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตร
- () 14.2.3 น้ำผึ้ง

- () 14.2.4 อื่น ๆ (ระบุ)
15. การซื้อของที่ระลึกในทุ่งทานตะวัน A15
- () 15.1 ไม่เคย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 15.1.1 ของระลึกที่จำหน่ายราคาแพง
- () 15.1.2 ของระลึกที่จำหน่ายไม่ถูกใจ
- () 15.1.3 ของระลึกที่จำหน่ายคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน
- () 15.1.4 อื่น ๆ (ระบุ)
- () 15.2 เคย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 15.2.1 พวงกุญแจดอกทานตะวัน
- () 15.2.2 กีบคิดผมดอกทานตะวัน
- () 15.2.3 ขอนไม้ติดดอกทานตะวัน
- () 15.2.4 สกรีนภาพลงเสื้อรูปดอกทานตะวัน
- () 15.2.5 อื่น ๆ (ระบุ)
16. ความสะดวกในการสื่อสารโทรคมนาคมในสถานที่ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน A16
- () 16.1 ไม่สะดวก เพราะ.....
- () 16.2 สะดวก
17. ลักษณะการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน A17
- () 17.1 ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเพียงแหล่งเดียว
- () 17.2 ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันและเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์
- () 17.3 ท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ และแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ (ระบุ)
18. การได้รับข่าวสารการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน A18
- () 18.1 ไม่เคย
- () 18.2 เคย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 18.2.1 จากวิทยุโทรทัศน์
- () 18.2.2 จาก Internet
- () 18.2.3 จากหนังสือพิมพ์
- () 18.2.4 จากเพื่อนบ้าน
- () 18.2.5 จากเพื่อนที่ทำงานด้วยกัน
- () 18.2.6 จากผู้นำเที่ยว
- () 18.2.7 อื่น ๆ (ระบุ)
19. สิ่งที่น่าสนใจมากที่สุด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) A19
- () 19.1 ความงามของดอกทานตะวัน
- () 19.2 ภูมิทัศน์ในทุ่งทานตะวัน

- () 19.3 การบริการในแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน
- () 19.4 การได้ร่วมกิจกรรมถ่ายรูปในทุ่งทานตะวัน
- () 19.5 อื่น ๆ (ระบุ)

20. ระดับของหน่วยงานที่ควรมีบทบาทมากที่สุดในการพัฒนาการปลูกทานตะวัน
เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

A20

- () 22.1 ระดับท้องถิ่น (ชุมชน/อบต.)
- () 22.2 ระดับอำเภอ
- () 22.3 ระดับจังหวัด
- () 22.4 ระดับภาค
- () 22.5 ระดับประเทศ

ตอนที่ 2 ทักษะคตินักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

คำชี้แจง

ผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามให้ผู้ตอบฟัง แล้วให้ผู้สัมภาษณ์ทำเครื่องหมาย X ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความต้องการของผู้ให้สัมภาษณ์ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

3 = เห็นด้วยในระดับมาก 2 = เห็นด้วยในระดับปานกลาง 1 = เห็นด้วยในระดับน้อย

ทัศนคติ	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
1. สถานที่บริการที่จัดครุชมทุ่งทานตะวันเหมาะสม	☐ B1
2. การบริการที่ดี เอาใจใส่นักท่องเที่ยวจะทำให้นักท่องเที่ยวกลับมาท่องเที่ยวใหม่	☐ B2
3. การจัดจุดชมวิวเพื่อถ่ายรูปในทุ่งทานตะวันจะเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว	☐ B3
4. ความสวยงามของดอกทานตะวัน ทำให้นักท่องเที่ยวกลับมาท่องเที่ยวใหม่	☐ B4
5. การจัดภูมิทัศน์ในทุ่งทานตะวันจะทำให้นักท่องเที่ยวมีจำนวนมากขึ้น	☐ B5
6. ท่านมีความพอใจกับการเก็บเงินเข้าชมทุ่งทานตะวันในราคา 5 บาท/คน	☐ B6
7. การอำนวยความสะดวกปลอดภัยที่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวจัดให้ นั้นมีความเหมาะสม	☐ B7
8. ผลิตภัณฑ์แปรรูปทานตะวันใหม่ สด และมีความหลากหลาย	☐ B8
9. ป้ายบอกเส้นทางชมทุ่งทานตะวันชัดเจน	☐ B9
10. ถนนทางเดินเข้าชมทุ่งทานตะวันไม่เป็นหลุม เป็นบ่อ ไม่มีหลุมกรูกรัง	☐ B10

ตอนที่ 3 แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

ท่านเห็นด้วยกับแนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในแต่ละด้านต่อไปนี้ในระดับใดที่จะทำให้เกิดความยั่งยืนในการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

คำชี้แจง

ผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามให้ผู้ตอบฟัง แล้วให้ผู้สัมภาษณ์ทำเครื่องหมาย X ลงในช่องระดับความต้องการในการพัฒนาของผู้ให้สัมภาษณ์ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

3 = เห็นด้วยในระดับมาก 2 = เห็นด้วยในระดับปานกลาง 1 = เห็นด้วยในระดับน้อย

แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
14. ด้านการเลือกสถานที่				
เป็นที่ค่อนข้างร่มรื่น	☐ C1
เลือกดินที่มีความสมบูรณ์ (ดินสีดำหน้าดินลึก)	☐ C2
โดยเฉพาะดินกลุ่มชุดดินที่ 28 หรือ 28B (ดินลพบุรี) หรือกลุ่มชุดดินที่ 52 หรือ 52B (ดิน ตากลิ)				
แปลงปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องอยู่ ทางด้านทิศเหนือ หรือทิศตะวันตกของเส้นทางถนน ที่ตัดผ่านในสถานที่นั้น ๆ	☐ C3
เลือกสถานที่เพื่อสร้างจุดชมทุ่งหรือจุดชมวิวเพื่อดู ความสวยงามของดอกทานตะวันไว้ทางทิศใต้ หรือ ทิศตะวันออกของแปลงที่ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวในจุดนั้น ๆ	☐ C4
15. ด้านการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม				
ทนทานต่อสภาพความแห้งแล้ง				
ใช้พันธุ์ลูกผสมพันธุ์เดียวกันเพื่อให้ต้นทานตะวัน ออกดอกพร้อมกัน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมความงดงามใน ทุ่งทานตะวัน ทำให้นักท่องเที่ยวตะลึงกับความงดงาม ของทุ่งทานตะวัน	☐ C5
	☐ C6

แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
กลีบดอกสีเหลืองเข้ม	☐ C7
มีจานดอกใหญ่ไม่ต่ำกว่า 13-15 เซนติเมตร	☐ C8
มีกลีบดอกสีเหลืองส้ม	☐ C9
อายุการบานของดอกบาน (10 – 20 วัน)	☐ C10
16. ด้านการวางแผนการปลูก				☐ C11
ควรปลูกทานตะวันตามระบบการปลูกพืชโดยการ ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เป็นพืชรุ่นที่ 1 และตามด้วย การปลูกทานตะวันเป็นพืชรุ่นที่ 2	☐ C12
ควรปลูกทานตะวันในช่วงปลายฤดูฝน ประมาณเดือน กันยายน – พฤศจิกายน ของปีนั้น ๆ	☐ C13
วันปลูกกับวันดอกทานตะวันบานประมาณ 55 – 60 วัน ดังนั้นวันปลูกทานตะวันกับงานวันเทศกาล ท่องเที่ยวให้ห่างกันโดยประมาณ 55 – 60 วัน	
กลุ่มเครือข่ายผู้ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยวต้องวางแผนการปลูกทานตะวันเพื่อให้ดอก ทานตะวันบานเป็นช่วง ๆ ติดต่อกันตลอดฤดูกาล ท่องเที่ยวของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี	☐ C14
การปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องเว้น ที่ด้านหน้าที่ติดถนนสายหลัก (ถนนในเส้นทาง คมนาคม) ด้านกว้างประมาณ 10-15 เมตร ด้านยาว ตามเส้นทางคู่ขนานกับถนนของแปลงปลูกทานตะวัน ที่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวจัดทำโครงการปลูก ทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	☐ C15

แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
การปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องเว้น ที่สำหรับทำถนนทางเดินหรือถนนรถวิ่งให้ นักท่องเที่ยวเข้าชมทุ่งทานตะวันได้ตลอดทั้งแปลง เพื่อความสะดวกและความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ทุ่งทานตะวัน	☐ C16
การปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องเว้น ที่สำหรับทำจุดพัก และทำจุดชมวิวเพื่อให้ นักท่องเที่ยวได้พักผ่อนหรือถ่ายรูปเป็นที่ระลึก ขณะท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน	☐ C17
นำแนวคิดการวางผังภูมิทัศน์มาใช้ในการวางแผนการ ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	☐ C18
17. ด้านรูปแบบการปลูก การดูแลบำรุงรักษา				
แปลงปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องอยู่ ทางทิศเหนือหรือทิศตะวันตกของจุดชมทุ่งทานตะวัน เพราะว่าดอกทานตะวันจะหันหน้าจันดอกสู่แสง พระอาทิตย์ ทางด้านทิศตะวันออก และให้ผู้ชมทุ่ง ทานตะวันอยู่ทางทิศใต้ หรือทิศตะวันออกเสมอ เพื่อ ชื่นชมความสวยงามของดอกทานตะวัน	☐ C19
การปลูกเน้นการปลูกเป็นแถว โดยใช้เครื่องจักรคิด อุปกรณ์หยอดเมล็ดพันธุ์ ซึ่งสามารถทำได้รวดเร็วโดย ใช้ระยะปลูก 70x 30 -35 เซนติเมตร หยอดหลุมละ 2 เมล็ด แล้วกลบดินโดยเมล็ดอยู่ลึกประมาณ 5-8 เซนติเมตร	☐ C20
การปลูกแบบเป็นแถวจะสะดวกในการกำจัดวัชพืช ศัตรูพืช โรคพืชและแมลงศัตรูพืช	☐ C21

แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
การปลูกแบบเป็นแถวจะสะดวกในการใส่ปุ๋ยแต่งหน้า (ปุ๋ยยูเรีย) และปุ๋ยหมักน้ำชีวภาพ	☐ C22
การปลูกแบบเป็นแถวจะสะดวกในการให้น้ำ	☐ C23
18. ด้านการบริการจัดการชุมชน				
การจัดตั้งกลุ่มส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อการ ท่องเที่ยว	☐ C24
การจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว	☐ C25
การรณรงค์การปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยวแบบบูรณาการ	☐ C26
การส่งเสริมการเลี้ยงผึ้งในทุ่งทานตะวันเพื่อส่งเสริม การขายน้ำผึ้ง และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากการเลี้ยงผึ้ง ในทุ่งทานตะวัน	☐ C27
19. ด้านการประชาสัมพันธ์				
การแถลงข่าววันเปิดงาน และการจัดงานวันท่องเที่ยว ทุ่งทานตะวัน	☐ C28
การทำป้ายประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน	☐ C29
การทำป้ายบอกเส้นทางชมทุ่งทานตะวัน	☐ C30
การทำแผ่นพับบอกเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวทุ่ง ทานตะวัน และแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่สำคัญของ อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี	☐ C31
20. กลยุทธ์การท่องเที่ยว				
ศักยภาพการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเป็นการเพิ่ม ทางเลือกการท่องเที่ยวของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัด ลพบุรี ให้มากขึ้นนอกเหนือจากการท่องเที่ยวเขื่อนป่า สักชลสิทธิ์ ด้วยการชมทุ่งทานตะวันซึ่งเป็นแหล่ง ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในลำดับต้น	☐ C32

แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
คุณภาพการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่เป็นกันเองใน ทุ่งทานตะวัน	☐ C33
การขยายตลาดการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันของอำเภอ พัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี	☐ C34
21. ด้านกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว	
จัดให้มีการขี่ช้างชมทุ่งทานตะวัน	☐ C35
จัดให้มีการขี่ม้าชมทุ่งทานตะวัน	☐ C36
จัดให้มีการเดินชมทุ่งทานตะวัน	☐ C37
การจำหน่ายผลิตภัณฑ์แปรรูปจากทานตะวัน	☐ C38
การจำหน่ายของที่ระลึกจากการเข้าชมทุ่งทานตะวัน	☐ C39
การจำหน่ายผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์การเกษตร เช่น ผัก ผลไม้ น้ำผึ้งของดอง ไม้ดอกไม้ประดับ	☐ C40
การจัดสถานที่สำหรับถ่ายรูปในทุ่งทานตะวัน	☐ C41
จัดทำเส้นทางเดินชมทุ่งทานตะวันให้ทั่วถึงทั้งแปลง อื่น ๆ (ระบุ).....	☐ C42
22. ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก	
ที่นั่งพักเหนื่อยกันแสงแดดระหว่างเดินชมทุ่ง ทานตะวันควรจัดให้นักท่องเที่ยวได้หยุดพักเป็นระยะ ๆ ในเส้นทางเดินชมทุ่งทานตะวัน	☐ C43 ☐ C44
ห้องน้ำ ห้องส้วมมีเพียงพอและถูกสุขลักษณะ	☐ C45
จัดเจ้าหน้าที่ให้สัญญาณจราจรนำรถเข้าจอดด้านหน้า ทุ่งทานตะวันให้เป็นระเบียบก่อนเข้าชมทุ่งทานตะวัน	☐ C46
อาหารและเครื่องดื่มสะอาดปลอดภัยและจำหน่ายใน ราคาที่ไม่เอาเปรียบนักท่องเที่ยว	☐ C47

แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
การอำนวยความสะดวกการติดต่อสื่อสาร โทรคมนาคม	☐ C48
23. ด้านบริการความรู้				
การฝึกอบรมเกษตรกรผู้ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยว	☐ C49
การสาธิตการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยวแก่เกษตรกรเจ้าของแปลง	☐ C50
การแจกเอกสารประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ทั่ว ทานตะวันแก่นักท่องเที่ยว	☐ C51
การฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นเพื่อให้บริการ นักท่องเที่ยว	☐ C52
24. ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว				
การสร้างเครือข่ายการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยว	☐ C53
การให้ชุมชนมีส่วนร่วม	☐ C54
การส่งเสริมเกษตรกรและครอบครัวเกษตรกรเจ้าของ แปลงทั่วทานตะวันให้เป็นมัคคุเทศก์เอง	☐ C55
25. ด้านการตลาด				
การมีธุรกิจท่องเที่ยวทั่วทานตะวันรวมกับการ ท่องเที่ยวเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ แหล่งโบราณคดีบ้าน โป่งมะนาว น้ำตกวังก้านเหลือง ฯลฯ	☐ C56
การร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชน สร้าง เครือข่ายการท่องเที่ยวทั่วทานตะวันเชื่อมโยงกับ ระบบการตลาดท่องเที่ยวอื่น ๆ	☐ C57
ความสำคัญทางด้านคุณธรรม จริยธรรม ของเจ้าของ แปลงผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว และบุคลากรที่ เกี่ยวข้อง	☐ C58

แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
26. ด้านความปลอดภัย				
จัดเจ้าหน้าที่จราจรหรืออาสาสมัครทำหน้าที่บริเวณ หน้าแปลงชมทุ่งทานตะวันตลอดเส้นทางเพื่อส่งเสริม ความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยวผู้ใช้รถระหว่างการ เดินทาง (ไป-กลับ) ชมทุ่งทานตะวัน	☐ C59
ขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข พร้อมเวชภัณฑ์ ในการรักษาพยาบาล	☐ C60
ขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่ตำรวจและผู้นำท้องถิ่นช่วย อำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัย	☐ C61

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในอำเภอ
พัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

คำชี้แจง

ผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามให้ผู้ตอบฟัง แล้วให้ผู้สัมภาษณ์ทำเครื่องหมาย X ลงในช่องระดับปัญหาที่ตรงกับความต้องการของผู้ให้สัมภาษณ์ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

ข้อ 1 ท่านคิดว่าปัญหาสำคัญในการพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในอำเภอ
พัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี มีด้านใดบ้าง

3 = มีปัญหามาก

2 = มีปัญหาปานกลาง

1 = มีปัญหาน้อย

0 = ไม่มีปัญหา

รายการ	ระดับปัญหา				ข้อเสนอแนะ	รหัส
	มาก (3)	ปาน กลาง (2)	น้อย (1)	ไม่มี (0)		
14. ด้านการเลือกสถานที่ ภูมิทัศน์ไม่สวยงาม สถานที่ท่องเที่ยวไม่มีบริการห้องน้ำ ห้องส้วม การคมนาคมไม่สะดวก สถานที่จอดรถไม่สะดวกและไม่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย สถานที่ท่องเที่ยวไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลการจราจร สถานที่ท่องเที่ยวไม่มีสัญญาณคลื่นโทรศัพท์ สถานที่ชมทุ่งอากาศร้อนอบอ้าว สถานที่ชมทุ่งไม่มีผลิตภัณฑ์การเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูป ทานตะวันจำหน่าย อื่น ๆ (ระบุ).....						☐ D1 ☐ D2 ☐ D3 ☐ D4 ☐ D5 ☐ D6 ☐ D7 ☐ D8
15. ด้านการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม ดอกบานไม่สม่ำเสมอ ดอกสีไม่สวยงาม ดอกบานไม่ทน อื่น ๆ (ระบุ).....						☐ D9 ☐ D10 ☐ D11 ☐ D12 ☐ D13
16. ด้านการวางแผนการปลูก การปลูกทานตะวันให้ดอกบานตลอดฤดูกาลท่องเที่ยว มีจุดท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันน้อยเกินไป พื้นที่ปลูกทานตะวันสำหรับการท่องเที่ยวน้อยเกินไป อื่น ๆ (ระบุ).....						☐ D14 ☐ D15 ☐ D16 ☐ D17

รายการ	ระดับปัญหา				ข้อเสนอแนะ
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	ไม่มี (0)	
17. ด้านการประชาสัมพันธ์					
ไม่มีป้ายบอกทาง ☐ D18
ไม่ทราบสถานที่ท่องเที่ยว ☐ D19
การประชาสัมพันธ์น้อยเกินไป ☐ D20
ไม่มีงานเทศกาลท่องเที่ยวทุกวัน ☐ D21
ไม่มีการประชาสัมพันธ์ทางวิทยุโทรทัศน์ ☐ D22
ไม่มีการประชาสัมพันธ์ทาง Internet ☐ D23
ไม่มีเจ้าหน้าที่แนะนำแหล่งท่องเที่ยวทางโทรศัพท์ ☐ D24
อื่น ๆ (ระบุ)..... ☐ D25
18. ด้านมัคคุเทศก์					
ไม่มีมัคคุเทศก์พาชมทุกวัน ☐ D26
ไม่มีรถพาชมทุกวัน ☐ D27
ไม่มีมัคคุเทศก์ที่สามารถสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศได้ ☐ D28
ไม่มีมัคคุเทศก์แนะนำแหล่งท่องเที่ยว อื่น ๆ ☐ D29
อื่น ๆ (ระบุ)..... ☐ D30
19. กลุ่มเครือข่ายแหล่งท่องเที่ยว					
ไม่มีการเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยว อื่น ๆ ☐ D31
ไม่มีจุดขายแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ ที่นอกเหนือจากทุ่งทานตะวัน เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ หรือแหล่งโบราณคดีบ้านโป่งมะนาว ☐ D32
อื่น ๆ (ระบุ)..... ☐ D33
20. ปัญหาด้านอื่น ๆ (ระบุ)					
..... ☐ D34
..... ☐ D35

แบบสัมภาษณ์การวิจัยเรื่อง
แนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี
(สำหรับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง)

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์การวิจัยนี้ต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัว ทางสังคมและเศรษฐกิจของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

ตอนที่ 2 ทศนคติของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

ผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามให้ผู้ตอบฟัง แล้วให้ผู้สัมภาษณ์ทำเครื่องหมาย X ลงใน () หน้าข้อความที่ต้องการ และเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้องผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ - สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัวทางสังคม และเศรษฐกิจของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

1. เพศ A1
- () 1.1 ชาย () 1.2 หญิง
2. อายุ.....ปี A2
3. ระดับการศึกษา A3
- () 3.1 ไม่ได้เรียนหนังสือ
- () 3.2 ระดับประถมศึกษา
- () 3.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3)
- () 3.4 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า (ม.6/ปวช.)
- () 3.5 ระดับอนุปริญญา (ปวส./ปวท.)
- () 3.6 ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า
- () 3.7 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี

- () 3.8 อื่น ๆ (ระบุ).....
4. รายได้ทั้งหมด.....บาท/เดือน A4
5. การมีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว A5
- () 5.1 ไม่เกี่ยวข้อง
- () 5.2 เกี่ยวข้อง คือ
6. หน่วยงานใดที่มีบทบาทในการสนับสนุนการปลูกทานตะวันเพื่อ A6
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวในอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี มากที่สุด
- () 6.1 ระดับท้องถิ่น (อบต./อบจ.)
- () 6.2 ระดับอำเภอ
- () 6.3 ระดับจังหวัด
- () 6.4 ระดับเขต
- () 6.5 ระดับประเทศ

ตอนที่ 2 ทศนคติของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้องต่อการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

ท่านมีทัศนคติต่อการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างไร

คำชี้แจง

ผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามให้ผู้ตอบฟัง แล้วให้ผู้สัมภาษณ์ทำเครื่องหมาย X ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความต้องการของผู้ให้สัมภาษณ์ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

3 = เห็นด้วยในระดับมาก 2 = เห็นด้วยในระดับปานกลาง 1 = เห็นด้วยในระดับน้อย

ทัศนคติ	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
1. การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันช่วยเพิ่มรายได้	☐ B1
2. การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเป็นการกระจายรายได้ และทำให้เกิดการจ้างงานในท้องถิ่น	☐ B2
3. การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเป็นการเพิ่มมูลค่าสินค้า	☐ B3
4. การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน ทำให้ท้องถิ่นเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป	☐ B4
5. การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเป็นการใช้ทรัพยากรที่ดินและกิจกรรมการปลูกการผลิตทานตะวันให้เกิดประโยชน์สูงสุด	☐ B5
6. การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันช่วยให้จำหน่ายสินค้าเกษตรดีขึ้น	
7. การจัดสถานที่ให้นักท่องเที่ยวอุดรชมทุ่งทานตะวัน	
8. การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเป็นการเน้นการใช้แรงงานในครอบครัว เพื่อลดการอพยพแรงงาน และการย้ายถิ่นฐานน้อยลง	☐ B6
9. การปลูกทานตะวันแบบเป็นแถวในระยะที่เหมาะสมเป็นการเพิ่มความสวยงามของดอกทานตะวันและทุ่งทานตะวัน	☐ B7 ☐ B8
10. การตัดถนนทางเดินและการสร้างที่พักชั่วคราวหรือจุดชมทุ่งในทุ่งทานตะวันจะช่วยให้นักท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเที่ยวทุ่งทานตะวันได้สะดวกและช่วยเพิ่มความสุขใจสุขภาพแก่นักท่องเที่ยว	☐ B9
				☐ B10

ทัศนคติ	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
11. การปลูกทานตะวันพันธุ์ลูกผสมพันธุ์เดียวกันจะช่วยให้การออกดอกพร้อมกันและจะทำให้ทุ่งทานตะวันดูสวยงามเป็นที่พอใจของนักท่องเที่ยว	☐ B11
12. การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น	☐ B12
13. การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันทำให้ชุมชนรู้จักสามัคคี	☐ B13
14. การบริการที่ดี เอาใจใส่นักท่องเที่ยวจะทำให้นักท่องเที่ยวหวนกลับมาท่องเที่ยวใหม่	☐ B14
15. ท่านมีความพอใจกับการเก็บเงินเข้าชมทุ่งทานตะวันในราคา 5 บาท/คน	☐ B15
16. การจัดทำสถานที่ถ่ายภาพในทุ่งทานตะวันให้สวยงามมีความเหมาะสมและพอเพียงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวจะช่วยให้การพัฒนาการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันดีขึ้น	☐ B16
17. การที่ภาครัฐร่วมกับชุมชนและเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันช่วยกันรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวจะทำให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมทุ่งทานตะวันในเขตอำเภอพัฒนานิคมมากขึ้น	☐ B17
18. การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์จำลองรูปดอกทานตะวันและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเมล็ดทานตะวันจำหน่ายในทุ่งทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในราคาที่เป็นกันเอง จะเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันและเป็นการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันให้เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้มากขึ้นในปีถัดไป	☐ B18
19. การทำป้ายบอกเส้นทาง การไปชมทุ่งทานตะวันที่มีข้อความอ่านง่าย สะดุดตานักท่องเที่ยวเข้าใจจะช่วยเพิ่มนักท่องเที่ยวในทุ่งทานตะวัน	☐ B19

ตอนที่ 3 แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

ท่านเห็นด้วยกับแนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในแต่ละด้านต่อไปนี้ในระดับใดที่จะทำให้เกิดความยั่งยืนในการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

คำชี้แจง

ผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามให้ผู้ตอบฟัง แล้วให้ผู้สัมภาษณ์ทำเครื่องหมาย X ลงในช่องระดับความต้องการในการพัฒนาของผู้ให้สัมภาษณ์ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

3 = เห็นด้วยในระดับมาก 2 = เห็นด้วยในระดับปานกลาง 1 = เห็นด้วยในระดับน้อย

แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
<p>27. ด้านการเลือกสถานที่</p> <p>เป็นที่ดอน ไม่มีมีน้ำขัง</p> <p>เลือกดินที่มีความสมบูรณ์ (ดินสีดำหน้าดินลึก)</p> <p>โดยเฉพาะดินกลุ่มชุดดินที่ 28 หรือ 28B (ดินลพบุรี)</p> <p>หรือกลุ่มชุดดินที่ 52 หรือ 52B (ดิน ตาคลี)</p> <p>แปลงปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องอยู่</p> <p>ทางด้านทิศเหนือ หรือทิศตะวันตกของเส้นทางถนน</p> <p>ที่ตัดผ่านในสถานที่นั้น ๆ</p> <p>เลือกสถานที่เพื่อสร้างจุดชมทุ่งหรือจุดชมวิวเพื่อดู</p> <p>ความสวยงามของดอกทานตะวันไว้ทางทิศใต้ หรือ</p> <p>ทิศตะวันออกของแปลงที่ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริม</p> <p>การท่องเที่ยวในจุดนั้น ๆ เสมอ</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>☐ C1</p> <p>☐ C2</p> <p>☐ C3</p> <p>☐ C4</p>
<p>28. ด้านการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม</p> <p>ทนทานต่อสภาพความแห้งแล้ง</p> <p>ใช้พันธุ์ลูกผสมพันธุ์เดียวกันเพื่อให้ต้นทานตะวัน</p> <p>ออกดอกพร้อมกัน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมความงดงามใน</p> <p>ทุ่งทานตะวัน ทำให้นักท่องเที่ยวได้ตะลึงกับความ</p> <p>งดงามของทุ่งทานตะวัน</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>☐ C5</p> <p>☐ C6</p>

แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
กลีบดอกสีเหลืองเข้ม	☐ C7
มีจานดอกใหญ่ไม่ต่ำกว่า 13-15 เซนติเมตร	☐ C8
มีกลีบดอกสีเหลืองส้ม	☐ C9
อายุการบานของดอกนาน (10 – 20 วัน)	☐ C10
29. ด้านการวางแผนการปลูก				
ควรปลูกทานตะวันตามระบบการปลูกพืชโดยการ ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เป็นพืชรุ่นที่ 1 และตามด้วย การปลูกทานตะวันเป็นพืชรุ่นที่ 2	☐ C11
ควรปลูกทานตะวันในช่วงปลายฤดูฝน ประมาณเดือน กันยายน – พฤศจิกายน ของปีนั้น ๆ	☐ C12
วันปลูกกับวันดอกทานตะวันบานประมาณ 55 – 60 วัน ดังนั้นวันปลูกทานตะวันกับงานวันเทศกาล ท่องเที่ยวให้ห่างกันโดยประมาณ 55 – 60 วัน	☐ C13
กลุ่มเครือข่ายผู้ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยวต้องวางแผนการปลูกทานตะวันเพื่อให้ดอก ทานตะวันบานเป็นช่วง ๆ ติดต่อกันตลอดฤดูกาล	☐ C14
ท่องเที่ยวของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี การปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องเว้น ที่ด้านหน้าที่ติดถนนสายหลัก (ถนนในเส้นทาง คมนาคม) ด้านกว้างประมาณ 10-15 เมตร ด้านยาว ตามเส้นทางคูขนานกับถนนของแปลงปลูกทานตะวัน ที่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวจัดทำโครงการปลูก ทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	☐ C15

แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
การปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องเว้น ที่สำหรับทำถนนทางเดินหรือถนนรถวิ่งให้ นักท่องเที่ยวเข้าชมทุ่งทานตะวันได้ตลอดทั้งแปลง เพื่อความสะดวกและปลอดภัยในการท่องเที่ยวทุ่ง ทานตะวัน	☐ C16
การปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องเว้น ที่สำหรับทำจุดพัก และทำจุดชมวิวเพื่อให้ นักท่องเที่ยวได้พักผ่อนหรือถ่ายรูปเป็นที่ระลึก ขณะท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน	☐ C17
นำแนวคิดการวางผังภูมิทัศน์มาใช้ในการวางแผนการ ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	☐ C18
30. ด้านรูปแบบการปลูก การดูแลบำรุงรักษา				
แปลงปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องอยู่ ทางทิศเหนือหรือทิศตะวันตกของจุดชมทุ่งทานตะวัน เพราะว่าดอกทานตะวันจะหันหน้างานดอกสู่แสง พระอาทิตย์ ทางด้านทิศตะวันออก และให้ผู้ชมทุ่ง ทานตะวันอยู่ทางทิศใต้ หรือทิศตะวันออกเสมอ เพื่อ ชื่นชมความสวยงามของดอกทานตะวัน	☐ C19
การปลูกเน้นการปลูกเป็นแถว โดยใช้เครื่องจักรคิด อุปกรณ์หยอดเมล็ดพันธุ์ ซึ่งสามารถทำได้รวดเร็วโดย ใช้ระยะปลูก 70x 30 -35 เซนติเมตร หยอดหลุมละ 2 เมล็ด แล้วกลบดินโดยเมล็ดอยู่ลึกประมาณ 5-8 เซนติเมตร	☐ C20
การปลูกแบบเป็นแถวจะสะดวกในการกำจัดวัชพืช ศัตรูพืช โรคพืชและแมลงศัตรูพืช	☐ C21

แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
การปลูกแบบเป็นแถวจะสะดวกในการใส่ปุ๋ยแต่งหน้า (ปุ๋ยยูเรีย) และปุ๋ยหมักน้ำชีวภาพ	☐ C22
การปลูกแบบเป็นแถวจะสะดวกในการให้น้ำ	☐ C23
31. ด้านการบริการจัดการชุมชน				
การจัดตั้งกลุ่มส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อการ ท่องเที่ยว	☐ C24
การจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายการท่องเที่ยว	☐ C25
การรณรงค์การปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยวแบบบูรณาการ	☐ C26
การส่งเสริมการเลี้ยงผึ้งในทุ่งทานตะวันเพื่อส่งเสริม การขายน้ำผึ้ง และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากการเลี้ยงผึ้งใน ทุ่งทานตะวัน	☐ C27
32. ด้านการประชาสัมพันธ์				
การแถลงข่าววันเปิดงาน และการจัดงานวันท่องเที่ยว ทุ่งทานตะวัน	☐ C28
การทำป้ายประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน	☐ C29
การทำป้ายบอกเส้นทางชมทุ่งทานตะวัน	☐ C30
การทำแผ่นพับบอกเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวทุ่ง ทานตะวัน และแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่สำคัญของ อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี	☐ C31
33. กลยุทธ์การท่องเที่ยว				
ศักยภาพการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันเป็นการเพิ่ม ทางเลือกการท่องเที่ยวของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัด ลพบุรี ให้มากขึ้นนอกเหนือจากการท่องเที่ยวเขื่อนป่า สักชลสิทธิ์ ด้วยการชมทุ่งทานตะวันซึ่งเป็นแหล่ง ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในลำดับต้น ๆ ของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี	☐ C32

แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย			รหัส
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
คุณภาพการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่เป็นกันเองใน ทุ่งทานตะวัน	☐ C33
การขยายตลาดการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันของอำเภอ พัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี	☐ C34
34. ด้านกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว				
จัดให้มีการขี่ช้างชมทุ่งทานตะวัน	☐ C35
จัดให้มีการขี่ม้าชมทุ่งทานตะวัน	☐ C36
จัดให้มีการเดินชมทุ่งทานตะวัน	☐ C37
การจำหน่ายผลิตภัณฑ์แปรรูปจากทานตะวัน	☐ C38
การจำหน่ายของที่ระลึกจากการเข้าชมทุ่งทานตะวัน	☐ C39
การจำหน่ายผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์การเกษตร เช่น ผัก ผลไม้ น้ำผึ้งของดอง ไม้ดอกไม้ประดับ	☐ C40
การจัดสถานที่สำหรับถ่ายรูปในทุ่งทานตะวัน	☐ C41
จัดทำเส้นทางเดินชมทุ่งทานตะวันให้ทั่วถึงทั้งแปลง อื่น ๆ (ระบุ).....	☐ C42
35. ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก				
ที่นั่งพักเหนื่อยกันแสงแดดระหว่างเดินชมทุ่ง ทานตะวันควรจัดให้นักท่องเที่ยวได้หยุดพักเป็นระยะ ๆ ในเส้นทางเดินชมทุ่งทานตะวัน	☐ C43
ห้องน้ำ ห้องส้วมมีเพียงพอและถูกสุขลักษณะ	☐ C44
จัดเจ้าหน้าที่ให้สัญญาณจราจรนำรถเข้าจอดด้านหน้า ทุ่งทานตะวันให้เป็นระเบียบก่อนเข้าชมทุ่งทานตะวัน	☐ C45
อาหารและเครื่องดื่มสะอาดปลอดภัยและจำหน่ายใน ราคาที่ไม่เอาเปรียบนักท่องเที่ยว	☐ C46
.....	☐ C47

แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
การอำนวยความสะดวกการติดต่อสื่อสาร โทรคมนาคม	☐ C48
36. ด้านบริการความรู้				
การฝึกอบรมเกษตรกรผู้ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยว	☐ C49
การสาธิตการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยวแก่เกษตรกรเจ้าของแปลง	☐ C50
การแจกเอกสารประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ทานตะวันแก่นักท่องเที่ยว	☐ C51
การฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นเพื่อให้บริการ นักท่องเที่ยว	☐ C52
37. ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว				
การสร้างเครือข่ายการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยว	☐ C53
การให้ชุมชนมีส่วนร่วม	☐ C54
การส่งเสริมเกษตรกรและครอบครัวเกษตรกรเจ้าของ แปลงทานตะวันให้เป็นมัคคุเทศก์เอง	☐ C55
38. ด้านการตลาด				
การมีธุรกิจท่องเที่ยวทานตะวันรวมกับการ ท่องเที่ยวเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ แหล่งโบราณคดีบ้าน โป่งมะนาว น้ำตกวังก้านเหลือง ฯลฯ	☐ C56
การร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชน สร้าง เครือข่ายการท่องเที่ยวทานตะวันเชื่อมโยงกับ ระบบการตลาดท่องเที่ยวอื่น ๆ	☐ C57
ความสำนึกทางด้านคุณธรรม จริยธรรม ของเจ้าของ แปลงผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว และบุคลากรที่ เกี่ยวข้อง	☐ C58

แนวทางพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	
39. ด้านความปลอดภัย				
จัดเจ้าหน้าที่จราจรหรืออาสาสมัครทำหน้าที่บริเวณ หน้าแปลงชมทุ่งทานตะวันตลอดเส้นทางเพื่อส่งเสริม ความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวผู้ใช้รถระหว่างการ เดินทาง (ไป-กลับ) ชมทุ่งทานตะวัน	☐ C59
ขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข พร้อมเวชภัณฑ์ ในการรักษาพยาบาล	☐ C60
ขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่ตำรวจและผู้นำท้องถิ่นช่วย อำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัย	☐ C61

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

คำชี้แจง

ผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามให้ผู้ตอบฟัง แล้วให้ผู้สัมภาษณ์ทำเครื่องหมาย X ลงในช่องระดับปัญหาที่ตรงกับความต้องการของผู้ให้สัมภาษณ์ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

ท่านคิดว่าปัญหาสำคัญในการพัฒนาการปลูกทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี มีด้านใดบ้าง

3 = มีปัญหามาก 2 = มีปัญหาปานกลาง 1 = มีปัญหาน้อย 0 = ไม่มีปัญหา

รายการ	ระดับปัญหา				ข้อเสนอแนะ	
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	ไม่มี (0)		
1. ด้านการเลือกสถานที่ สถานที่ที่จะใช้ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในเส้นทางคมนาคมไปเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ทางด้านทิศเหนือ และทิศตะวันตกในเขตตำบลช่องสาริกา, ดิลัง, พัฒนานิคม, ซอนน้อย และตำบลหนองบัว ที่ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ และที่ดินบางแปลงเป็นที่ต่ำ การระบายน้ำไม่ดี ไม่มีความเหมาะสมในการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	☐ D1
2. ด้านการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม ช่วงอายุดอกทานตะวันบานสวยสั้นประมาณ 7-10 วัน การออกดอกและการที่ดอกทานตะวันบานนอกจากจะถูกควบคุมด้วยลักษณะทางพันธุกรรมแล้ว ยังถูกควบคุมด้วยลักษณะทางภูมิอากาศ (ปริมาณน้ำฝน อุณหภูมิ) และความอุดมสมบูรณ์ของดิน ทำให้เกษตรกรเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวคำนวณ ระยะห่างระหว่างวันปลูกถึงวันดอกทานตะวันบานตรงกับเทศกาลท่องเที่ยวตลาดเคลื่อนไปบ้าง	☐ D2 ☐ D3

รายการ	ระดับปัญหา				ข้อเสนอแนะ	
	มาก (3)	ปาน กลาง (2)	น้อย (1)	ไม่มี (0)		
<p>3. ด้านการวางแผนการปลูก</p> <p>การเตรียมดินและการปลูกทานตะวันจะถูกควบคุมโดยสภาพธรรมชาติ ถ้าฝนไม่ตกก็ปลูกไม่ได้ ถ้าฝนตกมากเกินไปก็ไม่สามารถเตรียมดินปลูกทานตะวันได้ การที่จะคาดคะเนระยะวันปลูกและวันที่ดอกทานตะวันบานให้ตรงกับเทศกาลการท่องเที่ยวที่สำคัญ ๆ เช่น วันลอยกระทง วันเฉลิมพระชนพรรษา วันรัฐธรรมนูญ งานเทศกาลได้ะจิ้นลึง งานวันกินไก่คัมมขม เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ เทศกาลขึ้นปีใหม่ เทศกาลตรุษจีน เทศกาลสงกรานต์</p>	☐ D4
<p>4. ด้านรูปแบบการปลูก การดูแล และบำรุงรักษา</p> <p>การที่เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวผู้ดำเนินการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไม่มีความรู้ด้านการวางแผนภูมิทัศน์มาใช้กับทุ่งทานตะวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว</p> <p>ปัจจัยหลักที่เกี่ยวข้องกับการบำรุงดูแลรักษาคือ ปริมาณน้ำฝนหรือน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติ แต่ในช่วงเวลาหลังจากวันปลูกถึงวันดอกทานตะวันบานจะเข้าสู่ช่วงปลายฤดูฝนต้นฤดูหนาวปริมาณน้ำฝนมากจนเกินไปจนไม่สามารถปลูกทานตะวันได้ และหลังจากนั้นก็ไม่มีฝนอีกเลยจนกระทั่งดอกทานตะวันบานตั้งแต่ต้นเดือนธันวาคม ของปี 2549 เป็นต้นไป ซึ่งทำให้เกษตรกรผู้ปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไม่สามารถดำเนินการได้ในบางพื้นที่</p>	☐ D5
						☐ D6

รายการ	ระดับปัญหา				ข้อเสนอแนะ
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)	ไม่มี (0)	
<p>5. ด้านการรณรงค์การมีส่วนร่วม การส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว</p> <p>การไม่ได้รับเมล็ดพันธุ์ในการสนับสนุนโครงการส่งเสริมการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวทำให้แหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันลดลง</p> <p>การไม่ประสานงานกันระหว่างส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ทำให้การพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี หย่อนสมรรถภาพลงได้</p> ☐ D7
<p>6. ด้านการประชาสัมพันธ์</p> <p>การที่ภาครัฐและภาคเอกชนไม่สนับสนุนการประชาสัมพันธ์ทาง Internet วิทยุโทรทัศน์ ป้ายประชาสัมพันธ์ และป้ายบอกเส้นทางชมทุ่งทานตะวันจะให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันน้อยลง</p> ☐ D8 ☐ D9
<p>7. ด้านการกำหนดเชิงยุทธศาสตร์หลัก</p> <p>การที่ภาครัฐทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ไม่ได้กำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวหรือกำหนดไว้แต่ไม่มีงบประมาณสนับสนุนและดำเนินการกันอย่างจริงจัง โดยปล่อยให้ภาคเอกชนดำเนินการแต่เพียงผู้เดียว</p> <p>การพัฒนาการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจะหย่อนสมรรถภาพลง และอาจจะไม่มีกิจกรรมนี้ต่อไปในอนาคต</p> ☐ D10

รายการ	ระดับปัญหา				ข้อเสนอแนะ	
	มาก (3)	ปาน กลาง (2)	น้อย (1)	ไม่มี (0)		
<p>10. ด้านบริการความรู้</p> <p>การที่ภาครัฐ ภาคเอกชน และเกษตรกร ไม่ให้ความร่วมมือโครงการฝึกอบรมและการสาธิตการปลูกทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจะทำให้ประสิทธิภาพการท่องเที่ยวทันทะวันลดลงและจะกระทบถึงจำนวนนักท่องเที่ยวจะลดลงด้วย</p>	☐ D15
<p>11. ด้านมัคคุเทศก์</p> <p>ด้านหน้าแปลงทุ่งทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ถ้าเจ้าของแปลงไม่จัดเจ้าหน้าที่มัคคุเทศก์กล่าวต้อนรับนักท่องเที่ยวและแนะนำนักท่องเที่ยวเข้าชมทุ่งทานตะวันจะทำให้นักท่องเที่ยวเข้าชมทุ่งทานตะวันน้อยลง</p>	☐ D16
<p>12. ด้านการตลาด</p> <p>การไม่ร่วมธุรกิจท่องเที่ยวกับผู้นำการท่องเที่ยวหรือไม่สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น จะทำให้นักท่องเที่ยวลดลง</p>	☐ D17
<p>13. ด้านความปลอดภัย</p> <p>การที่ภาครัฐ ภาคเอกชน และเกษตรกรเจ้าของแปลงทุ่งทานตะวันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไม่ร่วมมือกันช่วยกันรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวจะทำให้นักท่องเที่ยวน้อยลงและไม่หวนกลับมาท่องเที่ยวทุ่งทานตะวันใหม่ในฤดูกาลต่อไป</p>	☐ D18

ภาคผนวก ค

ค่า ANOVA

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
TOPC	Between Groups	1.427	2	.714	10.076	.000
	Within Groups	10.413	147	7.083E-02		
	Total	11.840	149			
TOPA	Between Groups	1.200	2	.600	23.983	.000
	Within Groups	3.676	147	2.501E-02		
	Total	4.876	149			
TOPB	Between Groups	.194	2	9.693E-02	5.800	.004
	Within Groups	2.457	147	1.671E-02		
	Total	2.650	149			
TOPD	Between Groups	.687	2	.344	12.640	.000
	Within Groups	3.997	147	2.719E-02		
	Total	4.684	149			
TOPE	Between Groups	.373	2	.187	8.379	.000
	Within Groups	3.275	147	2.228E-02		
	Total	3.648	149			
TOPF	Between Groups	.106	2	5.292E-02	2.901	.058
	Within Groups	2.681	147	1.824E-02		
	Total	2.787	149			
TOPG	Between Groups	.348	2	.174	4.576	.012
	Within Groups	5.581	147	3.797E-02		
	Total	5.929	149			
TOPH	Between Groups	3.491	2	1.746	54.524	.000
	Within Groups	4.707	147	3.202E-02		
	Total	8.198	149			

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
TOPI	Between Groups	.134	2	6.720E-02	.845	.431
	Within Groups	11.686	147	7.949E-02		
	Total	11.820	149			
TOPJ	Between Groups	1.581	2	.790	19.874	.000
	Within Groups	5.846	147	3.977E-02		
	Total	7.427	149			
TOPK	Between Groups	.153	2	7.630E-02	2.807	.064
	Within Groups	3.996	147	2.718E-02		
	Total	4.148	149			
TOPL	Between Groups	.591	2	.296	10.073	.000
	Within Groups	4.313	147	2.934E-02		
	Total	4.904	149			
TOPM	Between Groups	.206	2	.103	3.123	.047
	Within Groups	4.847	147	3.297E-02		
	Total	5.053	149			

TOPC = การคัดเลือกสถานที่

TOPA = การคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม

TOPB = การวางแผนการปลูก

TOPD = รูปแบบการปลูกและการดูแลบำรุงรักษา

TOPE = การบริการจัดการชุมชน

TOPF = การประชาสัมพันธ์

TOPG = กลยุทธ์การท่องเที่ยว

TOPH = กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว

TOPI = การบริการสิ่งอำนวยความสะดวก

TOPJ = บริการความรู้

TOPK = การส่งเสริมการท่องเที่ยว

TOPL = การตลาด

TOPM = ความปลอดภัย

ภาคผนวก ง

ภาพแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน และกิจกรรมการท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

ภาพภาคผนวกที่ 1
แหล่งท่องเที่ยวตำบลพัฒนานิคม

ภาพภาคผนวกที่ 2
กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวทานตะวัน ตำบลช่องสาธิต

ภาพภาคผนวกที่ 3
กิจกรรมชี้ข้างทุ่งทานตะวัน ตำบลช่องสาริกา

ภาพภาคผนวกที่ 4
จุดถ่ายรูปในแหล่งท่องเที่ยวทุ่งทานตะวัน

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายเชวง วงศ์พลาย
วัน เดือน ปีเกิด	20 กันยายน 2498
สถานที่เกิด	อำเภอคอนขนุน จังหวัดพัทลุง
ประวัติการศึกษา	สศบ. (ส่งเสริมการเกษตร) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ปีการศึกษา 2527
สถานที่ทำงาน	สำนักงานเกษตรอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี
ตำแหน่ง	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร 6